

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 *New York Times* bestselling author

SHERRILYN KENYON

BORN OF ICE

A LEAGUE NOVEL

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Buzdan Doğan

Kitap Ceketi

Seri Lig [3]

Değerlendirme

ÖZET: Ichidian Evreni'nde Birlik ve onun acımasız suikastçıları hüküm sürmeye devam ediyor. Ama ne pahasına? Geleceğe ve yepyeni bir dünyaya hoş geldiniz...Devyn Kell, masum insanların hayatlarına mal olan ikili anlaşmaları ve arkadan bıçaklamaları öğrenene kadar hayatını Birlik'e hizmet ederek geçirdi. Bu politikaları oynamayı reddederek bir Runner oldu - gezegenlerin hayatta kalmak için ihtiyaç duydukları silah, ilaç ve malzemeleri almalarını sağlayan biri. Tanrılar onun yoluna çıkanlara merhamet etsin, çünkü o kesinlikle merhamet etmeyecek...Alix Garran kaçamadığı bir geçmişten kaçan bir kadındır. Devyn için Sistem Mühendisi olarak çalışmaya , uğruna savaşabileceği bir amaç ve saygı duyabileceği bir adam bulur. Ancak Alix'in geçmişi onu yakalarken ve Devyn'in eski düşmanları ölümcül hale gelirken, birlikte savaşmak zorundalar... ya da yalnız kalacaklar.

Buzdan Doğan

Tarafından

Sherrilyn Kenyon

İçindekiler

[PROLOGUE](#)

[BÖLÜM 1](#)

[BÖLÜM 2](#)

[BÖLÜM 3](#)

[BÖLÜM 4](#)

[BÖLÜM 5](#)

[BÖLÜM 6](#)

[BÖLÜM 7](#)

[BÖLÜM 8](#)

[BÖLÜM 9](#)

[BÖLÜM 10](#)

[BÖLÜM 11](#)

[BÖLÜM 12](#)

[BÖLÜM 13](#)

[BÖLÜM 14](#)

[BÖLÜM 15 SONSÖZ](#)

Bu bir kurgu eseridir. Bu romanda tasvir edilen tüm karakterler, kuruluşlar ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da

hayali olarak kullanılmıştır.

BUZDAN DOĞDU

Telif hakkı © 2009 Sherrilyn Kenyon'a aittir.

Kötü Ay Yükseliyor'dan alıntıdır, telif hakkı © 2009 Sherrilyn Kenyon'a aittir.

Kapak fotoğrafı © Shirley Green

Tüm hakları saklıdır.

Bilgi için adres: St. Martin's Press, 175 Fifth Avenue, New York, NY 10010.

ISBN: 978-0-312-94232-8

Amerika Birleşik Devletleri'nde basılmıştır

Martin's paperbacks baskısı / Aralık 2009

St. Martin's Paperbacks, St. Martin's Press, 175 Fifth Avenue, New York, NY 10010 tarafından yayımlanmaktadır.

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

PROLOGUE

"İşte bu doğmuş en adi orospu çocuğudur."

Devyn Kell odanın öbür ucundan gelen derin ve tanıdık sesi duyunca başını evrak işlerinden kaldırdı.

Hayır. .

Yemekhanede onları ayıran bir grup askerin arasından yeni geleni gördüğünde gülümsemesini zorlukla bastırdı.

Adron Quiakides. Palavracı. Çapkın. Deli... Ve

doğduğundan beri en iyi arkadaşı.

Kendisinden sadece birkaç yaş büyük olan Adron'un bembeyaz saçları sırtından aşağıya bir örgü halinde dökülüyordu. Bir Birlik suikastçısı olan Adron üniformasını çok iyi giyerdi. Işığı emecek kadar siyah olan üniforma, saçlarıyla tam bir tezat oluşturuyor ve suikastçının sahip olduğu her kasın şeklini alıyordu.

Gözleri bir çift opak gözlükle kapatılmıştı ama yine de Devyn onların rengini kendininkinden daha iyi biliyordu. Çocukken, sağ gözünü körlükten kurtarmıştı, bir yarış sırasında bir çalı yığınının içinden geçmişlerdi ve bu yara onu neredeyse tamamen parçalamıştı.

Devyn yarışı kazanmıştı. Ancak Adron bunun sadece gözünü kaybetmek üzere olduğu için olduğunu iddia etti.

Sanki bu onlardan birini yavaşlatabilirmiş gibi.

Adron'u neredeyse altı aydır görmemişti; bu, sıkı dostlukları için bir rekordu. Onu şimdi gördüğüne kesinlikle memnun olmuştu.

"Kell'i mi kastediyorsun?" Adron kolunu Quills'in omuzlarına doladığında Devyn'in komuta subayının sesi kısıldı. "Kafanız mı güzel Komutan? O lanet olası bir doktor. Onun korkuttuğu tek parçam bademciklerim."

Adron, Devyn'in bu birime yeniden atanmasından bu yana geçen iki ay boyunca onu azarlamaktan başka bir şey yapmayan Devyn'in CC'sine dudak büktü. Devyn öfkesini kontrol etmeyi öğrendiği için adam gerçekten şanslıydı.

En azından çoğu gün.

Adron gardiyanın sırtına öyle sert bir kelepçe vurdu ki Quills darbenin etkisiyle sendeledi. "Evet, öyle düşünmeni istiyor. Ama bana güvenin. Onun yeteneklerini ilk elden biliyorum. Babası kötü şöhretli bir hırsız ve suikastçıydı, C.I. Syn. Annesi efsanevi Seax, Shahara Dagan."

Devyn, blasterini çekip saklamak için elinden geleni yaptığı bir sırrı ifşa ettiği için en iyi arkadaşını vurmamak için çenesini sıktı.

Seni pislik.

Quills ikisine de ağzı açık baktı. "O... *Kell* onların oğlu mu?"

"Oh, evet. Ve ben daha iyisini yapacağım. Doğduğu andan itibaren Birlik'in yarattığı en iyi suikastçı tarafından dövüşmek üzere eğitildi."

Quills alay etti. "Yani dışarıda babandan daha iyi biri mi var?"

Adron, Quills'i kendisinden uzaklaştırırken başını salladı. "Hayır, aptal. Onu babam eğitti." Quills'e şeytani bir sırıtış fırlattı. "Bilginiz olsun, babam

aynı zamanda onun vaftiz babası. Bu yüzden Dev'e karşı gerçekten nazik olmalısın. İnsanlar iyi davranmadığında hepimiz bunu kişisel olarak algılıyoruz."

Adron aralarındaki mesafeyi kapatırken Devyn ayağa kalktı.

Elini uzattı ve arkadaşının onu sıkı bir erkek kucağına çekmesine izin verdi. "Seni tekrar görmek güzel, *Aridos*. Ama gerçekten... biraz sağduyu iyi olurdu. Senin çürümüş kığın için karakter dışı ama güzel."

Adron onu serbest bırakırken iyi huylu bir şekilde güldü. "Hadi Dev. Bu pisliklere neler yapabileceğini göstermelisin. Gerçekte kim olduğunu. Senin zayıf olduğunu düşünürlerse, seni ezip geçerler."

Gerçek bir suikastçının felsefesi, ama insanları itip kakmak Devyn'in doğasında yoktu. Bunun için fazla yumuşak başlıydı.

Şey... tekrar, çoğu gün.

Devyn odaya şöyle bir göz gezdirdi ve çok fazla ilgi gördüklerini fark etti.

Yine de Adron'un sözlerine sadık kalarak, odadaki askerlerin bakışlarında Devyn'e karşı daha önce hiç duymadıkları bir saygı vardı. "Kibirli bir palavracı olmak bana göre değil."

Adron onun hakaretini sineye çekti. "Denemelisin. İnsanın içine işliyor, güven bana."

Devyn kendisine daha çok ağabey gibi davranan arkadaşına güldü. "Peki seni buraya getiren nedir?"

"İnsanların öldürülmeye ihtiyacı vardı." Adron'un ses tonu acımasız ticareti konusunda tamamen soğukkanlıydı. "Aslında Birlik'e dönüyordum ve birliğinizin buraya bırakıldığını duydum. Gitmeden önce bir merhaba demek istedim."

"Hedefiniz kimdi?"

Adron fısıldamak için eğildi, böylece başka kimse kimi öldürdüğünü .
"İmparator Abenbi."

Devyn bu isim karşısında şaşırmişti. "Probekein lideri mi?" Abenbi bir keresinde Adron'un annesine tecavüz edilmesini ve öldürülmesini emretmişti. Bu herkesin çok iyi bildiği bir hikâyeydi ve Adron'un anne babasıyla kendisinininki de böyle tanışmıştı. "Kişisel miydi?"

"Bu bir görevdi..." Adron'un çenesinde bir tik oluştu. "Ve anneme yaşattıkları için kişisel bir şeydi. Bence çok uzun sürdü ama yasaldı, bu yüzden babam gurur duymalı."

"Seninle her zaman gurur duyuyor, Adron."

Adron yorum yapmadı. "Burada ne kadar kalacaksın?"

"Askerleri sıcak bölgeden tahliye ediyoruz ve siviller için biraz var. Birkaç gün sonra temiziz."

"Güzel. Cesedini eve, annene götürmek istemiyorum." "Evet, götürürsen muhtemelen sana zarar verir."

"Muhtemelen öyle." Adron sinsice sırıttı. "Tüm evrende beni gerçekten korkutan tek şey annen, özellikle de sen söz konusu olduğunda. Onun karanlık tarafında olmayı asla istemem."

"Ha ha. Sen havuza itildiğinde havuzda çılgılık atan kişinin annem olmadığını hatırlatmama gerek var mı?"

"Evet, tamam, ikimizin de berbat, mantıksız anneleri var. Her neyse, buradan çıkmam lazım. Görevi yapmam gerekenden biraz daha fazla uzattım ve check-in yapmazsam... peşime düşülmesini ve peşime düşecek kadar aptal başka bir suikastçıyı öldürmek zorunda kalmak istemiyorum." Devyn'e hızlıca bir kez daha sarıldı. "Kendine iyi bak küçük kardeşim."

"Sen de A. Görüşürüz."

Adron kapıya doğru ilerlemeden önce başını ona doğru eğdi.

Adron gider gitmez Quills bir adım öne çıktı. "Ailen hakkında tamamen saçmaladı mı?"

Devyn gözlerini devirmemek için kendini zor tuttu. Keşke adam gerçeği bilseydi. Ailesinin her iki tarafından da ölümcül bir zehir akıyordu kanına. Hayatta kalmak için yetiştirilmişti ve bu adamın hayal bile edemeyeceği becerilere sahipti. "Hayır, efendim."

"O zaman eğer ailen Syn ve Dagan ise, adın neden Kell?"

Çünkü o, geçmiş en acımasız suçlulardan birinin torunuydu ve ailesi onu sadece soyuna dayanarak yargılayacak ve ayrımcılık yapacak insanlardan korumak için ellerinden gelen her şeyi yapmıştı. Babasının bir deliyle olan bu bağlantısı Devyn'in doğumundan önce babasının hayatını iki kez mahvetmişti ve bunu her zaman bir sır olarak saklaması gerektiği ona aşılarmıştı.

Ve bu Komutan Quills'i ilgilendirmezdi.

"Babama sormak zorundayım, efendim. İsmimi ben seçmedim. O ve annem seçti." Tanrım, bu puştlara boyun eğmekten nasıl da nefret ediyordu. Neden tekrar orduya katılmıştı ki?

İnsanlara yardım etmek için...

Evet, ama onların saçmalıklarını kabul etmek ve boğazına tıktıkları için onlara teşekkür etmek gittikçe zorlaşıyordu.

Komutanı bakışlarını ona dikti. "Bana ukalalık mı ediyorsun, Kaptan?"

Devyn alaycı bir kaşını kaldırdı. Quills ne kadar aptaldı ki bunun büyük bir olumlama olduğunu anlayamamıştı?

Cevap veremedi Quills'in telsizi çaldı. "Komutanım? On iki mil aşağıdaki yolda bir saldırı var. Harekete geçme emri aldık. Hemen."

Quills gitti ve Devyn'i kendisine yakın oturan teğmenle yalnız bıraktı. Genç adamın yüzü solgun ve çizgiliydi.

Devyn kaşlarını çattı. "Sen iyi misin?"

"Daha önce hiç savaşa girmedim."

Zavallı çocuk, ama öğrenecekti. "Endişelenme, Teğmen. Eğitiminiz devreye girecek ve iyi olacaksınız."

"Olmazsa da beni iyileştirmek için yanımda olacaksın. Değil mi, Doktor?"

"Kesinlikle."

Başını eğen çocuk havalandı.

Devyn çantasını ve silahını aldı. Savaş düşüncesinden çaylaktan daha fazla hoşlanmıyordu ama bunun için kaydolmuştu...

Bunun için imza atmamıştı.

Devyn bir çocuğun kanlar içinde yattığı yerde diz çökerken öfkeliydi. On yaşından büyük olmayan çocuğun vücudu bir mayın tarafından parçalanmış, çocuk ve kasabası bir grup isyancıyı temizlemeye çalışan Birlik askerlerinin çapraz ateşi arasında kalmıştı. Bir kolu yoktu ve sol bacağı bir daha asla eskisi gibi olmayacaktı.

Tabii onu da kaybetmezse.

"Ölmek istemiyorum," diye ağladı çocuk. "Annemi istiyorum."

Ne yazık ki Devyn onun yolu ve köyü dolduran cesetlerin arasında yattığından oldukça emindi.

Çocuğun kanamasını yavaşlatmaya çalışırken elleri titriyordu. "Adın ne evlat?"

"Omari."

"Kaç yaşındasın sen?"

"Dokuz." Omari kahverengi gözlerindeki kanı silmeye çalışarak hıçkırığa hıçkırığa ağladı. Koyu kahverengi teni aldığı çok sayıda yara yüzünden yıpranmıştı. "Gelecek ay doğum günüm. Doğum günümünden önce ölmeyeceğim, değil mi? Annem uslu durursam sonunda bir köpek yavrusu sahibi olabileceğimi söyledi ve ben de uslu durdum ki bir tane sahibi olabileyim. Yavru köpeğim olmadan ölmek istemiyorum."

Çocuğun panik ve korkusu Devyn'in boğazını sıktı. Onu sakinleştirmek zorundaydı. "Okula gidiyor musun Omari?"

Başını iki yana salladı. "Birlik onu havaya uçurdu. O gün evde hasta yatıyordum. Bütün arkadaşlarım öldürüldü." Avazı çıktığı kadar annesini çağırmaya devam ederken tekrar şiddetli hıçkırıklara boğuldu. Etraflarında patlayan lazerlerin, blasterlerin ve bombaların sesleriyle boğulan korkunç feryatlar.

Devyn bir laneti geri püskürtmek zorunda kaldı. Birlik'e insanları korumak için katılmıştı. Yırtıcı hayvanların kendi askerlerinin bu insanlara yaptıklarını yapmalarını engellemek için.

Öfke öylesine yaktı ki, tadını alabiliyordu. "Kell? Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

Başka bir bandaja uzanırken komutanına baktı. "Bir hayat kurtarmaya çalışıyorum." Cümleyi bitirmek için kendini zorlaması gerekti. "Efendim." Ama ses tonunda hissettiği zehir ve tiksintiyi saklamanın bir yolu yoktu.

Quills onlara toprak attı. "O bizim için bir hiç. Kanaması olan askerlerimiz var. Kışınızı kaldırın ve onlarla ilgilenin."

Devyn yaralı olan ama önündeki çocuk kadar kötü durumda olmayan adamlara baktı. Eğer kanamayı durduramazsa, çocuğun hiç şansı yoktu. "Bir dakika içinde orada olacağım."

"Sana söyleneni yapacaksın, asker. Şimdi kımıl!"

Devyn kımıldamayı reddetti. "Bir dakika içinde."

Sonra Quills hayatının en büyük hatasını yaptı.

Silahını ona doğrulttu. "Kımılda ya da öl."

Devyn annesinin en sevdiği cümlelerin kafasından geçtiğini duyunca acı acı alay etti. Bakışlarını komutanına dikti. "Birine asla sana zarar vermek dışında bir çıkış yolu bırakmayan bir seçenek sunma."

"Ne?"

"Hareket etmemi mi istiyorsun?" Devyn ayağa fırladı ve göz açıp kapayıncaya kadar silahı Quills'in elinden aldı. "Bu nasıl?"

"Tutuklayın onu!"

Birlik askerleri her yönden ona doğru geliyordu. Ama Devyn'in umurunda değildi. Onun için önemli olan tek şey ayaklarının dibindeki çocuktur.

Omari.

Bu üniformayı sivilleri katletmek için giymemişti. Kasaba kaynaklarını kesmek ve Birlik'in kendilerine yaptığı zulmü protesto eden madencileri cezalandırmak için. Bu yanlıştı ve bu kadar yozlaşmış bir sistemin parçası olmayı reddediyordu.

Silahın kabzasını kendisine ulaşan ilk adama çarptı. Bir başkası ona ateş etti. Kafasına nişan alan adamı indirmeden önce diğer iki adamı kesen patlamadan kurtuldu. Bıçaklarını çıkardı ve onu öldürmeye çalışan bir sonraki adama yöneldi.

Arkasını döndüğünde, başka bir saldırganı göğsünden, bir diğerini de kolundan ve boğazından yakaladı.

Ailesinin ve amcalarının ona öğrettiği becerileri kullanarak, tek başına kalana kadar ona saldıracak kadar aptal olan her askeri teker teker yere serdi.

İnancı çelik gibiydi ve yerde sızlanan komutanına doğru ilerledi. "Adron'u dinlemeliydin. Ben doğmuş en adi orospu çocuğuyum. Ve sen..." Komutanını bayıltana kadar patlattı. "Değersiz bir bok parçasısın."

Ve Quills, Devyn'in içinde Tessa teyzesinin merhametini taşıdığı için şanslıydı, oysa o pislği gerçekten öldürmek istiyordu. Anne ya da babasından biri yattığı yerde boğazını kesebilirdi. Ama o kadar soğuk davranmazdı...

Bu gece.

Devyn yaraladığı adamlara bakarken durakladı. En azından ölmemiş olanlara. Yaralarını tutarak yatıyorlardı ama ona saldırmak için başka bir hamle yapmadılar.

Demek istediğini anlatmıştı. Doktor olması pısrık olduğu anlamına gelmiyordu.

Bu gece tehdit olarak görmedikleri insanlara saldırma konusunda değerli bir ders almışlardı.

Ama orada dururken, gerçeklik ona çarptı. Yaptığı şeyle Birlik'e savaş ilan etmişti. Geri dönüşü olmayacaktı. Onu bir hayvan gibi avlayacaklar ve gece gündüz peşinden geleceklerdi.

Öyle olsun.

Ne de olsa o baştan aşağı bir Wade'di. Ve eğer Wade'ler bir şeyse, onlar sadık hayatta kalanlardı.

Tanrılar ona saldıracak kadar aptal olanlara merhamet etsin, çünkü o bunu yapmazdı.

Arkasını dönerek Omari'yi yerden kaldırdı. "Merak etme evlat. Ben seni koruyacağım. Bir daha kimse sana zarar veremeyecek."

Çünkü bu çocuğu tehdit eden herkesi öldürecekti.

Bölüm 1

Dokuz yıl sonra

Devyn Kell şeytanın ta kendisi. Sana merhamet etmeyecektir ve kim olduğunu ve neden orada olduğunu öğrenirse seni öldürecektir. Bana güvenin. Onun peşinden gönderdiğimiz her ajanı gömdüm-erkek, kadın ve aradaki her şey. Bir ajanla karşılaştıktan üç saniye sonra onu tanıyabildiğine göre, belki bir sivil kıçına tekmeyi basabilir.

Başarısız olma.

Alix Gerran, Kell'in gemisinin demirlediği hangar bölümüne girerken bu sözleri kalbine yakın tuttu.

Bunu yapmak istemiyorum.

Ama başka seçeneği yoktu. Ya Kell'i adalete teslim edecek delilleri bulacak ya da annesi ve kız kardeşinin ölümünü izleyecekti. Ritadarion Adalet Bakanı'nın onları idam etmesinden önce üç haftası vardı. Ve geçen her gün, ailesi bir hapisane hücresinde çürüyordu.

O onların tek umuduydu.

Bunu yapabilirsin.

Merjack'in kendisinden bu nefret ediyorsa neden adamı öldürmediğini hâlâ anlamıyordu. Ama CMOD, Kell'in halka açık bir duruşma yapması konusunda kararlıydı.

ve infaz. Psikopatça bir nedenden ötürü, suikast sözleşmesi Kell için yeterince iyi değildi.

Belki de Kell, Merjack'in köpeğini ezmişti.

Mühendisinin icabına çoktan baktık, bu yüzden mürettebatında sizin için özel olarak hazırladığımız bir boşluk var. Onu adalete teslim edeceksin, canlı olarak mahkemeye çıkaracaksın ya da bana yardım et, ailene kendim tecavüz edeceğim ve sonra seni üç suçlunun arasına atıp sırayla seninle uğraşmalarını izleyeceğim.

Kell CMOD'a her ne yaptıysa çok şiddetli olmuş olmalıydı. Bu kadar güçlü bir nefretin başka bir nedeni olamazdı.

"Ben bunun ortasına nasıl düştüm?"

Ama o zaten biliyordu. Babası altı ay öncesine kadar yük gemicisiydi, ikinci kaptanı tüm birikimlerini alıp kaçmıştı. Hiç rezervi olmayan ailesi kaçakçılık yapmak zorunda kalmıştı.

Ne yazık ki babası bu meslekte çok başarısız olmuş ve iki hafta önce yakalanıp hüküm giydikten sonra yirmi dört saat içinde idam edilmişti. Kendisi, annesi ve kız kardeşi köle oldukları için, babasının yargılanma ve idam masraflarını karşılamak üzere açık artırmaya çıkarılmışlardı.

Merjack Alix'i görene kadar.

Görünüşe göre, Kell'in geçmişinde önem verdiği biriyle çarpıcı bir benzerlik taşıyordu ve sadece bu bile onun bir geneleve satılmasını engellemişti.

İşte buradaydı.

Öleceğim.

Kes şunu, Alix. Bunu yapabilirsin.

Bu yıpranmış tekerlemeden sıkılmaya başlamıştı. En azından kafasının içindeki ses bunu söylerken bu kadar umutsuz görünmeyebilirdi.

!

Evet, şimdi sesi uyuşturucu almış gibi geliyordu.

Korkusunu yutarak, Kell'in gemisi *Talia*'nın demirlediği Delta Alpha 17-4 körfezine yöneldi.

Benimle tanıştıktan üç saniye sonra beni öldürmesine izin verme. Bu onun zaten berbat olan gününü cidden berbat eder.

Çoğu modası geçmiş ve uçuş için zar zor yasal olan çok sayıda yük gemisi ve avcı uçağının yanından geçti. Gerçekten de tipikti. Solaras istasyonunu ziyaret eden insanların çoğu kanun kaçakları, dolandırıcılar, fahişeler, kenar mahalle sakinleri ya da Solaras sisteminde uçacak kadar aptal olan herkese teklif edilen ekstra tehlike ücretine ihtiyaç duyan pilotlardı. Onlar için de para en az onun için olduğu kadar sıkıntılıydı.

Ancak bir köşeyi döndüğünde, gördüğü en güzel gemiyi görünce donup kaldı. Çenesi düştü.

bir şey için neler vermezdim.

Yumuşak hatları ve hiçbir yerinde keskin açılar olmamasıyla kesinlikle göz alıcıydı. Altın rengi vurgularla koyu vermillion rengine boyanmış olan gemi hangara hükmediyordu. Bu gemi kesinlikle buraya yanaşmış olan her bir uzay gemisini utandıran bir leydiydi. Hatta Alix'in reklamlar ve çevrimiçi kataloglar dışında gördüğü her gemiyi utandırıyor.

Yavaşça, minnettar bir nefes alarak, kendini bunu hayal bile etmemeye zorladı ve *Talia*'yı aramaya başladı.

Muhtemelen paslanmış bir tanker ya da yük gemisidir ve babanın gemisinden daha iyi bakılmamıştır. Onu uzayda tutmak için ellerin kesinlikle dolu olacak.

Yeter ki Kell babamın ekibi kadar iğrenç olmasın.

Kaçakçıların en kötü yanı da buydu. Çok hijyenik bir gruptu. Birbirlerini kokutmak onlar için bir onur nişanı gibiydi.

Diğer.

İyi taraşından bakın - en azından bu şekilde onun kokan postuyla uyumak zorunda kalmayacaksınız.

Doğru. Bu görevle birlikte, Kell'i öldürmeden önce onu mahkûm edecek kanıtları bulması ya da uydurması gerekiyordu.

Hadi, ben!

Bu korkutucu düşünceyi bir kenara iterek, yanlarından geçerken koyları saydı. "Bir... iki... üç..." Gözüne çarpan gemiye yaklaştığında durdu.

Hayır. .

Numaraları iki kez kontrol etti ve öyleydi. *Talia.*

Vay canına... Buraya gerçekten çalışmak için gelmediğini hatırlayana kadar içinden bir heyecan dalgası geçti. Suçlu bir suçluyu yakalamak ya da suçu onun üzerine yıkmak için buradaydı.

Bir katil.

"Kahretsin, Vik. Bu şeyin sorununun ne olduğunu nasıl bilmezsin?"

Onunla iletişim falan kuramıyor musun?"

Gök gürültüsünü andıran o derin, gürleyen ses karşısında duraksadı. Hafif aksanlı bu ses omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi. Kalbi küt küt atarken arka tarafa baktı ve olduğu yerde donup kaldı.

Geminin bir şey olduğunu düşündüyse bile, mürettebatı gibi görünen bir grup adamın yanında bu hiçbir şeydi.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

Konuşan kişi 1.80 boylarında olmalıydı. Mükemmel oranlarda inşa edilmişti, zayıf ve yırtık pırtıktı. Geniş omuzları dar kalçalarına iniyor ve hayatında gördüğü en güzel popoya sahipti.

bir kredi sıçrayabilir. Ya da onu

ısıtırken dişini kırabilir.

Siyah saçları kısa kesilmişti ama ön kısmı, gözbebeklerine mükemmel bir şekilde karışacak kadar koyu bir çift gözün içine düşüyordu. Koyu renk kaşları keskin elmacık kemiklerine paralel bir şekilde uzanıyordu ve çenesinde giderek belirginleşen bir tik vardı.

Oooh, bu da tamamen yalanabilirdi.

Vücudunun her gözeneğinden güç ve kuvvet akıyordu. Kaslarının her kıvrımını ve kıvrımını saran siyah Armstich kıyafeti ve kalçalarına takılı kılıflı blasterler de bu görüntüyü destekliyordu.

Evet, bu adam iş demekti ve belaya hazırđı.

Yanıındaki adamlar da farklı değildi. Sağında bir Hyshian vardı, görünüşüne bakılırsa bir Hyshian'dı. Birkaç santim daha kısa olan Hyshian daha az yırtık pırtık değildi. Siyah saçları uzun örgüler halinde sırtının ortasına kadar dökölüyordu. İlk fark ettiğı adamla aynı yaşlarda gibi görünüyordu.

Siyah yerine koyu kahverengi giymiş ve vücuduna daha da fazla silah bağlamıştı. Uzun ceketı kolsuzdu ve şişkin kollarını gösteriyordu. Kalın altın bilezikler her iki bileğini çevreliyordu ve ince bir bant sol pazısını sarıyordu; bu onun dünyasında bir evlilik işaretiydi.

Evet, o da ölümcüldü.

Üçüncüsünün bir mecha olduğundan şüpheleniyordu. Konuşandan iki santim kadar daha uzundu, koyu mavi saçları ve açık mavi bir teni vardı. Ten rengiyle bir Rugarion'a benziyordu ama dudakları ve gözleri onunki gibi koyu mavi siyahtı. Diğerleri gibi o da kesinlikle muhteşemdi. Kaslıydı ve mükemmel bir heykeli vardı.

Ayrıca oldukça sinirli görünüyordu; bu etkileyici bir şeydi, çünkü bir Al'da duygusal programlamayı mükemmelleştirmek zordu.

Mecha konuşana ters ters baktı. "Benim adım 'Kahretsin Vik' değil ve kendi ebeveynlerine bakış açını zar zor anlatabilirken benim tüm metal varlıklarla iletişim kurabileceğimi düşünmeni ironik buluyorum. Ve seni onlar doğurdu. Bu gemiyi ben doğurmadım. Son kontrol ettiğimde erkektim ve bu pek çok açıdan imkânsız olurdu."

Diğer adam güldü. "Ne düşünüyorsun Dev? Vik'in doğum *yapabilmesi* için üzerinde bir değişiklik yapabilir miyiz?"

Meka ona kaşlarını çatı. "Dikkatli ol Sway, seni yine kolayca odana kilitleyebilirim... tabii ki kazara."

Hyshian bir blaster çıkardı ve kafasına doğrulttu. "Biliyordum, seni metal piç."

Dev dediği adam Hyshian'ı etkisiz hale getirmeden önce sinirli bir nefes verdi. "Burada öylece durup birbirimizi mi vuracağız? Yoksa ortak ADD'mizi bu bok çukurundan kurtulmaya mı odaklayacağız?"

Sway ona ters ters baktı. "Bakın, kimse bu delikten çıkmayı benden daha fazla isteyemez. Önerilere açığım, Kaptan Kendim Yapabilirim. Neyin uyarı gönderdiğine dair bir fikriniz var mı?"

Dev ona, kadının tüylerini diken diken eden alaycı bir bakış attı. "Evet, fırlatmamıza izin vermeyen arıza sistemi."

Vik homurdandı. "Yeni bir mühendis işe almamızı önerdim ama birileri beni görmezden geldi." Bakışlarını Dev'e kaydırđı.

Dev yüzünü buruşturdu. "Peki ne yapmam gerekiyordu? Birini dışarı mı atsaydım? Fark etmediysen söyleyeyim, burada çok fazla mühendis yok."

"Plethora mı?" Sway alay etti. "Ne biçim bir kız kelimesi bu?" Dev onun boğazına sarıldı ama Vik aralarına girdi.

Vik Hyshian'ı geri itti. "Sway, kutsal varlığı zedeleme. Sihirli tohuma saygısızlık ettiğin için parçalanmak istemiyorum. Şimdi de gerçekten yetişkin insanlarmışsınız gibi davranın."

Alix kaşlarını çattı. Oyun parkındaki bir grup çocuğu izlemek gibiydi.

Ölümçül, korkutucu çocuklar, ama...

Oraya gitmeli ve gemisine binmelisin.

Gitmek istemiyorum.

Yap işte.

Derin bir nefes alarak kendini ilerlemeye zorladı. *Lütfen beni vurmalarına izin verme.*

"Affedersiniz, korkutucu insanlar. Arka dengeleyiciniz düştü."

Üç çift göz, kesinlikle dehşet verici bir yoğunlukla ona döndü. Kaçma dürtüsüyle savaşmak zorunda kaldı.

Bunun yerine, onlarla yüzleşirken yerini korudu.

Devyn, çıplak omurgasından aşağı kayan yumuşak, serin bir okşamayı anımsatan boğuk kadın sesi karşısında donakaldı. Bilinçli bir çaba göstermeden, zihni böyle bir sese sahip olan kadının nasıl görünmesi gerektiğine dair bir imgeye kayd. Onunla biraz zaman geçirme ihtimali karşısında vücudu kükreyerek canlandı.

Birdenbire, bu boğucu istasyonda bir süre daha kalma fikri cazip göründü. Hayallerinin kadınına doğru dönerken dudaklarında sinsî bir gülümseme belirdi.

Bir elektrik şoku onu sarstığında gülümsemesi soldu ve yıllardır görmediği bir kadının yüzünü gördü...

Tekrar görmeyi umduğu son yüz.

Bu o değil. O

öldü. Onu sen

öldürdün.

Hayır, bu Clotilde değildi. Benzer yüz hatları ve renklere sahip olsalar da Clotilde ufak tefek ve kısaydı. Karşısındaki kadın neredeyse Sway kadar uzundu ve savaş için yaratılmıştı. Vücudu iyi bilenmiş ve güçlüydü. Kaybolmuş bir köpek yavrusu gibi görüldüğünden bahsetmeye bile gerek yoktu - Clotilde'in hiç olmadığı bir şeydi bu. Sabahları ilk iş olarak bile her zaman mükemmel giyinirdi. Her zaman her durumun tam ve mutlak kontrolündeydi.

Onu öldürdüğün gece hariç.

Öfkesini alevlendirmeden önce bu düşüncayı aklından uzaklaştırdı.

Soluk kırmızı bir takke kadının başını örtüyor, gözlerini ondan koruyordu. Soluk sarı saçları kalın bir örgü halinde bir omzunun üzerinden beline doğru sarkıyordu. Üzerinde çok daha iyi günler görmüş bol kahverengi bir savaş kıyafeti vardı. Botları bile aşınmış ve yıpranmıştı.

"Ne dedin sen?" diye sordu ona.

Başını eğip adamın ayaklarına bakıyormuş gibi dururken yanaklarına ilgi çekici bir kızarıklık yayıldı. Geminin arka tarafını işaret etti. "Arka dengeleyiciniz aşağıda. Sanırım aradığınız şey bu olabilir."

Devyn birilerinin bu lanet şeyin nesi olduğunu bilmesine minnettardı. Kontrol etmek için harekete geçti.

"Siz Kaptan Kell misiniz?" Mürettebatın geri kalanı şaşkın bakışlar atarken, Kell onun bir adım gerisinden geldi.

Değersiz piçler.

Devyn dengeleyici plakayı tekrar eski konumuna getirip . Şüphelenerek onunla yüzleşmek için döndü. Uzun zaman önce öğrenmişti

İlk başta ne kadar zararsız görünürlerse görünsünler, onu aramaya gelen insanlara karşı son derece dikkatli olmak.

Özellikle de Clotilde'e benzeyen biri. "Ve sen?"

Yüz hatları sert ve kararlı, küçük bir elini ona doğru uzattı. "Alix Gerran. Yeni bir mühendis aradığınızı duydum ve iş için başvurmak istiyorum."

Elini tuttu ve sıkarken elindeki nasırları fark etti. Bir ergenden daha yaşlı görünmüyor olabilirdi ama elleri ona sıkı çalışmaya alışkın olduğunu söylüyordu.

Normalde bu kadar genç birini mürettebatına katmayı düşünmezdi ama şu anda uçuş kontrollerini yapabildiği ve Ta/ia'yı uzaya geri götürebildiği sürece şeytanı kendi üzerine alabilirdi. "Hiç tecrüben var mı?"

"Şey, bir yük gemisinde doğdum ve elim İngiliz anahtarı tutacak yaşa geldiğimden beri bir yük gemisinde çalışıyorum." Omzundaki sırt çantasını kaydırды ve yaşına göre takdire şayan bulduğu bir kibirle başını kaldırdı. "Ön uçuş kontrollerini nasıl yapacağımı, kayıtları nasıl tutacağımı biliyorum ve bir parça ip ve bir damla dolgu macunuyla her türlü motor arızasını giderebilirim."

Devyn kaşlarını kaldırdı. Nedense bu son övünmeden zerre kadar şüphe duymamıştı.

Bir eliyle gemisine yaslandı ve gözlerini ona dikti. "Son mühendisim savaşta öldürüldü. Kimseyle kavga etmekten kaçmam. Asla. Benimle anlaşırsan, bu temel inancı paylaşmak zorundasın. Bununla ilgili bir sorunun mu var?"

Kız gözlerini kırpmadan adamın bakışlarına dikti ve adam kızın gözlerinin tuhaf koyu mavi tonunu fark etti; kâbuslarına musallat olan ela yeşilinden çok farklıydı. Bu cesur bakışların içindeki ateş, onun da bir mücadeleci olduğunu ve önlerine ne çıkarsa çıksın yüzleşmekten korkmayacağını söylüyordu.

Bu saygı duyabileceği bir şeydi.

"Bununla ilgili bir sorunum yok."

Devyn kendini gemiden uzaklaştırdı, arka cebinden bir bez çıkardı ve ellerindeki yağ ı sildi. "Kaç yaşındasın sen?" Genç bir kaçağa yardım etmek istemiyordu.

"Yirmi yedi," diye cevapladı tereddüt etmeden.

Kaşlarını çatarak kızın ince bedenini inceledi. Onu on altı yaşından daha büyük gösteremezdi. "Kimliğin var mı?"

Elini arka cebine attı, küçük bir cüzdan çıkardı ve ona uzattı.

Devyn resmi ve doğum tarihini inceledi. Sahtecilikten iyi anlardı ve bu kimlik ya şimdiye kadar gördüklerinin en iyisiydi ya da gerçektir. İkincisine karar vererek ona geri verdi. "Praenomía'dan çok uzaktasınız."

İnce omuzlarını silkti. "Doğumum orada kaydedilmiş ama hayatım boyunca bir gezegende birkaç günden fazla kalmadım."

"O halde geri dönüştürülmüş su ve havaya alışkınsınız."

"Ve kötü yemekler, can sıkıntısı ve tıkalı burunlar," diye ekledi hüzünlü bir iç çekişle. "O zaman neden bir gemiye geri dönmek istiyorsun?"

Ellerini ceplerine soktu ve uzun zamandır içinde unutulmuş bir akordu, sonsuza dek kopmuş olduğunu umduğu bir akoru vuran araştıran gözlerle ona baktı.

O Clotilde değil.

Yine de kaptandan nefret eden bir yanı kadına saldırmak istiyordu. Neyse ki bunu durduracak kadar kontrolü vardı.

"Burası benim evim ve hayatımı kazanmak zorundayım. Başka bir şey nasıl yapılır bilmiyorum."

Devyn'in anlamasının bir nedeni de buydu. Uzayın karanlık sükûnetiyle ilgili bir şey en sıkıntılı ruhları bile rahatlatıyor gibiydi.

Kendisi bile.

Onun yetkin duruşunu inceledi. Dürüst ve yeterince yetenekli görünüyordu. En kötü ihtimalle, bakım konusunda şu anki beceriksiz ekibinden daha iyi olmalıydı.

Söz açılmışken, onun hakkında ne düşündüklerini görmek için onlara baktı.

Vik ona tedirgin bir bakış attı. "Fikrimi söyledim ama ne düşündüğümü hiç umursamadığın için enerjimi boşa harcamayacağım."

Omuz silkmiş olan Sway'e baktı. "Nera sadece dört gün uzaklıkta. Onu bir deneyebiliriz ve eğer iddia ettiği kadar iyi değilse, kışına tekmeyi . Oraya varmadan önce bizi rahatsız ederse, onu her zaman bir hava kilidinden atabiliriz."

Devyn ona dönüp baktığında dehşete kapıldığını gördü. "Eğer istiyorsan iş senindir."

Ama bu noktada, kız ona nereye koyacağını söylese şaşırmazdı.

Yüzünde şaşkın bir ifade belirdi. "Kimlik ya da referans istemiyor musunuz?"

Omuz silktili. "Çoğu insanda bu tür işler için hiç yoktur. Dengeleyiciyi neredeyse hiç çaba harcamadan buldun. Ben onu aramak için neredeyse yarım saatimi harcadım." Tekrar mürettebatına baktı. "Oradaki Değersizler Ekibi'nin onunla ne kadar zaman harcadığından bahsetmiyorum bile. Belli ki gemiler hakkında bir şeyler biliyorsunuz."

Sway ona müstehcen bir hareket yaptı.

Alix gülümsedi ve adam onun sol yanağındaki gamzeye hayran kaldı.

Devyn kendi hormonları ateşlendiğinde kendini hazırladı. Onun nesi vardı da onu bu kadar kolay etkileyebiliyordu? Özellikle de kanını donduran ve öfkesini doruğa çıkaran bir kadını ne kadar çok sevdiği düşünülürken.

Belki de Sway haklıydı ve biriyle yatması gerekiyordu. "Kalkışa hazırlanıyoruz, bu yüzden herhangi bir teçhizatınız veya vedanız varsa-"

"Sadece bu teçhizat." Sırt çantasını omzundan silkti. "Ve vedalaşmak yok."

Devyn sesindeki tutukluk karşısında kaşlarını çattı. "Hiç mi?"

Dişlerini sıktı ve adam onun gözyaşlarına karşı savaştığını hissetti, ama gözleri en sert ruhlardan başka bir şey ele vermiyordu. "Babam çok yakın bir zamanda öldü. Benim... benim başka kimsem yok."

Sempati içinde başını salladı. Daha önce hiç yakınıni kaybetmemişti ama ebeveynlerinden birini kaybetmenin ne kadar zor olacağını tahmin edebiliyordu. "Çok üzgünüm."

Sanki adamın sözleri onu utandırmış gibi körfezde etrafına bakındı. "Merak etmeyin. İşime engel olmayacak."

"Peki, o zaman, uh..." Devyn onun adını hatırlamaya çalışarak durakladı.

"Alix," dedi garip bir yarım gülümsemeyle. "Babam bir oğul istiyordu." Vücuduna baktı ve göğüslerinin üzerindeki bol kumaşı çekti. "Sanırım fazla ıskalamamış."

Devyn onun sesindeki acılığı fark etti ve içinden garip bir korumacılık dalgası geçti. "Bana bir çocuk gibi görünmüyorsun." Kadının gülümsemesi geri döndü ve adamın sikine doğru bir sıcaklık dalgası gönderdi.

Evet, kesinlikle biriyle yatması gerekiyordu.

Yorum yapamadan bağlantısı çaldı.

Sway küçümseyerek homurdandı. "Dur tahmin edeyim. Annen mi?" Sesinde alaycı bir ton vardı.

"Kapa çeneni, Sway." Devyn kimliği kontrol etti ve arkadaşını tersledi. Evet, annesiydi... muhtemelen kalp atış hızı yükseldiği için.

Hayal kırıklığı içinde iç çekerek gümüş halkayı kulağına götürdü ama cevap vermedi. "Alix, ikinci kaptanımızla tanış, Sway Trinaloew."

Sway onun elini sıktı. "Tanıştığımıza memnun oldum,

Alix." "Vik bizim-"

Sway şeytani bir sırıtışla, "Erkek kaltak," diye

ekledi. Vik ona ölümcül, soğuk bir bakış fırlattı.

Devyn onun sözünü kesmesine aldırmadı. "Güvenlik ve teknik uzman."

Vik onun elini sıkamak yerine öptü. "Güzelliğiniz beni büyüledi leydim. Aramıza hoş geldiniz. Sert arkadaşlığımıza hoş geldiniz... hem de çok güzel kokan bir arkadaşımızsınız."

"Teşekkür ederim Vik." Geri adım atarak kasketini başından çıkardı. Elini nemli perçemlerinin arasından geçirdi ve kasketini arka cebine soktu. "Normal rutininizi durdurumama izin vermeyin. Beni bir hayalet olarak düşün."

Bağlantısı tekrar vızıldadığında Devyn başını eğdi.

Sway güldü.

"Bunu alsam iyi olur." İkinci kaptanına tehditkâr bir bakış fırlattı. "Sway, Alix'e yatacağı yeri göster. Sen de" -Vik'i gösterdi- "gemiyi kalkışa hazırla." Kanalı açmak için kulağına dokundu. "Merhaba anne... Hayır, beni hiç rahatsız etmiyorsun. Senden haber almak her zaman güzeldir."

Alix gemiye girerken kaşlarını çatı, bir yandan da annesiyle kibarca konuşuyordu. Ne kadar tuhaftı. Bu kadar vahşi bir adamın annesine karşı bu kadar saygılı olması çok uyumsuz görünüyordu.

Sway ona sırtıttı. "Buna alışacaksın. Dev annesinin tek ve annesi Dev söz konusu olduğunda son derece korumacı davranıyor. Bu nedenle, onun

Babam daha da kötü. En büyük oğlunu kaybetti ve Dev'in görüş alanından çıktığı her üç saniyede bir paniğe kapılıyor."

"Onun ne iş yaptığını bilmiyorlar mı?"

"Evet, bu yüzden onu kontrol etmek için sürekli arıyorlar. Lanet olsun, geri bağlanmadığına şaşırdım." Backjacked, sahiplerinin yerlerini tespit edebilmesi için evcil hayvanlara, Birlik askerlerine ve kölelere takılan çip için kullanılan argo bir terimdi.

Kendi koluna yerleştirdiği çip, Merjack'in dediğini yapmak zorunda kalmasının nedenlerinden biriydi. Bir sırt çipinden kaçmak mümkün değildi. Merjack onun frekansını bildiği sürece onu bulabilirdi.

Keşke onu çıkarmanın bir yolunu bilseydi, ama onunkini takarken bir hata yapmışlardı ve şimdi kemiğine gömülmüştü.

Sway gemiye doğru ilerlerken ona soran gözlerle baktı. "Bizden tamamen dehşete mi düştün?"

"Tamamen değil." Ama bu huysuz ekipten korkuyordu. Yakıcı iğnelemelerinde bir şakacılık olsa da, aynı zamanda "Eğer havamı yanlış bir şekilde solursan kışını Çelik Çağı'na geri tekmelerim" havası da vardı.

Bu yüzden onları daha iyi tanıyana ya da gözaltına alana kadar dikkatli olmak istedi.

"Beni takip edin."

Alix geminin dar koridorunda yürürken kalbi kaburgalarına çarpıyordu. Yeni bir gemide, yabancılarla çevrili olmaktan nefret ediyordu. Hayatında ilk kez, makinelerin her çatlağını, soğuk, titanyum duvarlardaki her çatlağı bilmiyordu.

Evine gitmek istiyordu. Ama bildiği tek ev artık onu açık artırmada satın alan kişiye aitti. Boğazı düğümlendi. Dişlerini sıktı ve kayıp gemisi için daha fazla gözyaşı dökmeyi reddetti. Yapması gerekeni yapmıştı ve artık geri dönüşü yoktu.

Şimdi endişelenmesi gereken geri kalan ailesi vardı, bu da onları serbest bırakabilmek için Devyn'in yasadışı faaliyetlerine dair hızlı bir şekilde kanıt bulması gerektiği anlamına geliyordu. Hapiste geçirdikleri her dakika onun suçuydu.

"Burada yatabilirsin." Sway bir kapıyı açmak için kumandayı itti.

Alix'in gözleri geniş uyku kompartımanını görünce büyüdü. Odadaki yatak, babasının yük gemisindeki özel odasının tamamı kadar yer kaplıyordu. Yerde zengin, mavi bir halı seriliydi. Sadece aristokratların içinde halı olan gemileri olduğunu sanırdı.

Tek kelime etmeden içeri girdi ve eşyaların geri kalanına göz gezdirdi.

"Devyn'in seninle birlikte geminin üzerinden geçmek isteyeceğinden eminim ama muhtemelen biz denize indirilinceye kadar bekleyecektir."

Adamın Kell'e ilk ismiyle hitap etmesini garip bulmuştu. Normalde mürettebat bundan daha resmiydi. "Peki mürettebat kaç kişiden oluşuyor?"

Sway sırtını açık kapı çerçevesine yasladı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. Ona şüpheyle baktı. "Tam da tanıştığın şey. Bununla ilgili bir sorunun mu var?"

Alix Sway'in vücudunu tararken dudaklarını büzdü. Ona Kaptan Kell'i hatırlatıyordu; her ikisinin de tavır problemleri ve bir Birlik suikastçısını bile terlemeden alt edebileceklerini söyleyen ölümcül bir alt akıntıları vardı.

İkisi de aynı sert ve kaslı yapıya sahipti ama Sway ona pek yakışıklı gelmiyordu. Elbette, Hyshians'a hiçbir zaman düşkün olmamıştı ve Sway'in sarımsı gözleri onu rahatsız ediyordu.

"Eğer kastettiğiniz buysa, ayık erkeklerin beni güvertede kovalamasıyla hiç sorun yaşamadım. Hiçbiriniz umutsuzluğa kapılmadığı ya da sarhoş olmadığı sürece, sanırım idare edebilirim."

Sway güldü. "Bence bize çok iyi uyum sağlayacaksın." Çok sayıdaki siyah örgülerinden birini sol kulağının arkasına sıkıştırdı. "Cinsiyetçi falan değilim ama yemek yapabilir misin?"

Alix bu tuhaf soruya şaşırdı. "Süslü bir şey değil, ama temel şeylerde iyiyim."

"Oh, Tanrı'ya şükür. Sentetik yiyecekler yemekten bıktım."

"Ve bu konuda sızlanmanı dinlemekten bıktım, seni yaşlı kadın."

Devyn'in derin sesini duyunca Alix'in kalbi hızlandı. Kendine böyle hissetmemesini söyledi. Kalbi ve bedeni bunu ona daha önce de yapmıştı ve o ezilmişti.

Edwin'in alaycı gülümsemesini bugün bile görebiliyordu. *"Güven bana, bebeğim. Senin o çocuk vücudunda gerçek bir erkeği baştan çıkarmaya yetecek kadar kadın yok."*

Evet, bu ona bir daha asla bir erkeğe onunla ilgilendiğini belli etmemesini öğretmişti. Edwin de Devyn kadar yakışıklı değildi.

Ayrıca, kaptanı mahvetmek için buradaydı. Dikkatli olmazsa onu öldürecek bir şey.

Devyn Sway'in koluna hafifçe vurdu. "Eğer ikiniz için de sakıncası yoksa, sanırım buradan çıkma vaktimiz geldi."

Sway başını eğdi ve gitti.

Kaptanla yalnız kalınca gariplik onu tüketti. Alix ayaklarını inceliyor, söyleyecek bir şeyler bulabilmeyi diliyordu. Ama her zamanki gibi, ateşli bir adamın yanındayken beyni gömleğinin kaslarına yapışmasından başka bir şeye odaklanamıyordu.

O adamı bütün gece yalayabilirdi ve o bu tür düşüncelere sahip olacak bir kadın değildi. Babasının gemisindeki tek "eğlence" olarak geçirdiği uzun yıllar onu genel olarak erkeklerden, özel olarak da seksten tiksindirmişti.

Ama babasının ekibinden hiçbirisi böyle görünmemiştir. Bu da Devyn'in yatakta gerçekten iyi olup olmadığını merak etmesine neden oluyordu.

Kesin şunu. O sizin kaptanınız ve suçlamanız gereken adam.

Boğazını temizledi. "Soğutma üniteniz stoklanmamış ama bir sonraki durağımızda bununla ilgileneceğiz. Susuz kalmaya başlarsanız mutfakta bol miktarda su ve diğer sıvılar var... Bavullarınızı boşaltmak için acele etmeyin ve ne zaman hazır olursanız, köprü geminin baş tarafında."

Alix başını salladı, hâlâ ona bakmak bile istemiyordu.

Kapının kayarak kapandığını duydu. Boğazındaki yumruyu yutarak nihayet kapağıya baktı ve iç geçirdi. Ona yaşını söylediğinde Devyn'in gözlerindeki inançsızlığı görmüştü. Verdiği tepki normaldi ama nedense bunu yapmış olması onu daha çok rahatsız etmişti.

"Neyin var senin?" Eşyalarını yerleştirebilmek için sırt çantasını ranzanın üzerine bıraktı. "Duş kullanmayı bilen erkeklerle birlikte olduğun için mutlu olmalısın."

Babasının alaycı sesi zihninde yankılanıyordu. Hiçbir erkek senin gibi bir kadın istemez. Penisi olan çoğumuzdan daha erkeksin. Şu haline bak... Kirli ve yağlı. Hangi erkek bunu ister? Mürettebat seni kullanacak kadar çaresiz olduğu için şanslısın, dürüst olmak gerekirse mastürbasyon yapmayı tercih ederim.

İrkildi ve kararlılığını pekiştirdi. Neden umursuyordu ki zaten? Erkeklere karşı hiçbir ilgisi yoktu. Aşk vermek ve almaktı; ne kadar çok verirsene, o kadar çok insan alırdı. Ailesine bir bakın. Babası annesini istediği zaman özgür bırakabilirdi, ama hayır... hepsini köle olarak tutmuştu, böylece ona katlanmaktan başka seçenekleri yoktu. Artık o öldüğüne göre, bir sonraki sahibinin kaprislerine maruz kalacaklardı.

Piç kurusu.

Ne erkeklere ne de aşka ihtiyacı vardı - ikisi de sonuna kadar bencildi. Ya da bu konuda insanlara bile. Hayat onların dramları olmadan da yeterince zordu.

Düşüncelerini elindeki göreve odaklayarak diğer her şeyi görmezden geldi.

İki çift pantolon, üç gömlek, şort, iki atlet ve iki pantolon takımını sırt çantasından çıkarıp dolabına yerleştirmesi uzun sürmedi. Sırt çantasını katlayıp kıyafetlerinin yanındaki dolaba yerleştirdikten sonra kalkış için erkeklere katılmaya karar verdi.

Yavaşça koridorda ilerledi ve parmağını şık, soğuk titanyum duvar boyunca sürükledi. Her şey çok temiz ve yeniydi. Bu çok etkileyici bir gemiydi...

Yumuşak bir eğim ona istasyondan ayrıldıklarını söylüyordu ama yolculuğun pürüzsüzlüğü onu şaşırtmıştı. Eski yük gemisinde kimse kalkış sırasında bırakın yürümeyi, ayakta bile duramazdı.

Köprüye yaklaştığında bir ses duydu...

Bu ... muydu?

Müzik mi?

İçeriden sağır edici olduğunu bildiği bir sesle koridorda gümbürdüyordu. Ritim ağırdı ve şarkı sözleri insanın yüzüne vuruyordu. Onun dinlediği türden bir müzik değildi ama kaptanın yaptığı şeye uyuyor gibi görünüyordu.

Kaşlarını çatarak kapıyı açmak için kumandayı itti ve vuruşun şiddetiyle neredeyse geriye savruluyordu. Devyn omzunun üzerinden ona baktı. "Umarım müzik zevkime aldırılmazsın. Fırlatırken biraz arka ritmi severim."

Sway onunla alay etti. "Onunla savaşa girene kadar bekle. O zaman kulakların kanayacak."

Devyn gözlerini devirdi. "Yemin ederim sen bir kadınsın."

"Buna cevap verirdim ama araba kullanmaya çalışırken ve hayatım sana bağlıyken dikkatini dağıtmak istemem."

"Evet, doğru."

Alix tereddüt etti. "Odama geri dönmemi ister misiniz?"

Devyn başını salladı. "Bize alışsan iyi olur. Birbirimizi sinirlendirip sinirlendirmeyeceğimizi kısa bir yolculukta öğrenmek daha iyi. Beni sinirlendiren insanlarla uzun yolculuklara çıkmaktan nefret ediyorum." Sway'e sivri bir bakış fırlattı.

Sway ona müstehcen bir hareket yaptı.

Devyn bunu görmezden geldi.

Ne tuhaf bir ekip. Babası bunun için Sway'i dövdürürdü. Ama Sway'in bir çalışandan çok arkadaş olduğu açıktı. Ya da belki "dost düşman" ilişkileri için daha iyi bir terim olabilirdi.

Vücudunu saran rahat, pelüş mühendis koltuğunda arkasına yaslandı. Evet, buna alışabilirdi.

Ama birinin eksik olduğunu fark etti. "Vik nerede?"

Sway cevapladı. "O üst güvertede. Biz fırlatma tüpünden aşağı inerken renkleri izlemeyi seviyor."

Tamam.

Alix geminin ayarlarını gözden geçirdi, güncellenmiş ekipmana hayret etti. *Talia*'da her şeyin en yenisi vardı. Bu kadar güzel bir şeyin içinde olmayı hayal bile edemezdi. "Harika bir geminiz var Kaptan. Onunla gurur duyduğunuzu biliyorum."

Sway sıırttı. "Eğer uçacaksanız, sadece en iyisini uçurun."

Gemi, sistemden geçen nakliye rotasına girdiklerinde düzleşti.

Devyn otomatik pilotunu çalıştırdı ve ayağa kalktı. "Hadi, Alix. Sana gemiyi gezdireyim."

"Ooooh," diye nefes aldı Sway. "Tarihi işaretle, Vik. Devyn'in bana güvenmesi kaba bir ses çıkardı. "Alınma ama ben yaşamak istiyorum. Vik, dümeni al."

Vik'in sinsi kahkahası başlarının üzerindeki dahili telefonda geldi. "Gördün mü Sway, pilotluk sınavından altı kez çakarsan böyle olur... ki bunun bir tür rekor olduğuna eminim. Gerçekten sınıfta kaldığın için değilse bile, kesinlikle yeteneğin olmadığı belli olan bir şeyi sürdürmekte ısrar ettiğin için. Şahsen, uzaktan kumandalı bir çocuk uçağını uçurmana izin vermezdim."

Sway dudağını büktü. "Bir konserve açacağı bulmadan önce kapa çeneni."

Alix onun asık suratlı tehdidine bir kahkaha atarak Devyn'in peşinden gitmek üzere sandalyesinden kalktı. Devyn ona gemiyi gezdirdi, çeşitli motor özelliklerini ve kontrol ve bakımından sorumlu olacağı göstergelerin yerlerini açıkladı.

Adam kayıtların üzerinden geçerken, kadın bu yolculuktaki son varış noktalarını düşünerek kaşlarını çatı. "Cennet Şehri'ne mi uçuyoruz?" bir gerginlik titremesi geçti.

"Evet, dört gün içinde Nera VII'de duracağız, sonra PC'ye doğru yola çıkacağız. Bunda bir sorun mu var?"

Evet, öyle. O da yaşamak istiyordu. "İsyen patlak verdiğinden beri oranın zor bir yer olduğunu duydum. Kaçaklar ya da suikastçılar bile orada güvende değil. İsyancılar onları topluyor ve tehdit olarak gördükleri herkesi infaz ediyor."

Devyn omuz silkti. "Endişeye gerek yok. Beni korkutmuyorlar."

Alix onun zihinsel yeteneklerinden şüphe ederek kaşlarını kaldırdı. Başta yeterince akli başında görünüyordu ama şimdi merak ediyordu. "Pekâlâ, ama beynimdeki madde duvara bulaşırsa seni asla affetmem."

Devyn önündeki panele eğildi, başı kendisinininkinden on santimden daha az mesafedeydi ve birkaç düğmeye bastı. Adamın teninin ve saçlarının taze, erkeksi kokusu duyularını doldurdu. Yüzünün düzlemlerine baktı, parmak uçlarıyla güneşten kararmış tene dokunmanın ve o çenenin büküldüğünü hissetmenin nasıl bir duygu olacağını merak etti...

Dudaklarının tadı nasıl olurdu...

Adam ona baktı ve kadın düşüncelerinden utanarak başını çevirdi.

"Adamlarımın zarar görmesine izin vermem," dedi sert bir

samimiyetle. "Peki ya son mühendisiniz?"

Gölerek bakışlarını tekrar panele çevirdi. "Bu konuda yalan söyledim. Bir kavgaya karıştı ve köylüler tarafından tutuklandı. Onu çıkarmaya çalıştım ama kefaletle serbest bırakmayı reddettiler. Zavallı piç kurusu. Onun için yapabileceğim hiçbir şey yoktu."

Kaşlarını kaldırdı, onun itirafı karşısında şok olmuştu. "Neden bu konuda yalan söyledin?"

Koordinatları bilgisayar günlüğüne programlamaya devam etti. "Ailesine kızdığı için istasyondan ayrılmaya çalışan bir çocuk olduğunu sanıyordum. Sözlerimin bir gemiye, özellikle de tanımadığın adamlardan oluşan bir mürettebata imza atarken iki kez düşünmeni sağlayacağını düşündüm."

Alix onun nezaketine gülümsedi ama daha bir şey söyleyemeden bir ıslık havayı kirletti.

"Devyn!" Sway'in endişeli sesi araya girdi. "Kaptanı soran Birlik gemileri var. Kaldır kışını ve buraya gel. Hemen!"

Devyn kendini panelden uzaklaştırdı. "Kemerlerinizi bağlasanız iyi olur. Görünüşe göre başımız biraz belaya girecek."

Alix onun ne tür bir beladan söz ettiğini çok iyi bildiği için kaskatı kesildi. "Silahları almamı mı istiyorsun?"

Başını iki yana salladı. "Hayır. Biz , kaçakçı değil." "Arada

bir fark var mı?"

Ona tanımlayamadığı garip bir bakış attı. "Koşucular paradan çok daha fazlasıyla motive olurlar." Koridorda hızla ilerledi.

Onun peşinden gitti.

Köprüye çıktıklarında, selamlama kanalı kulaklarında uğuldadı. Kaptanı ve kurşun gemi talep edildi onların Ara harfler ve tezahür eder. Devyn

Vik başka bir ağır şarkı çalmaya başlarken, sert tonu dikkate almadı ve kendini bağladı.

Alix Sway'e baktı. "Ne kadar şüpheli kargo taşıyoruz?"

"Yaşlılıktan iki büklüm olana kadar hepimizi hapse atmaya yeter." Sway sandalyesinde döndü ve ona bir çanta fırlattı. "Bunu el altında tut."

"Neden?"

O cevap veremedi. Devyn kumandayı ele aldı ve gemi bu büyüklükte bir gemi için mümkün olduğunu düşünmediği bir açıyla sağa doğru yalpaladı. Öğle yemeğini fazla kaçırmadığına şükrederek koltuğunun kollarını kavradı.

Birlik gemileri üzerlerine ateş açtıkça lazer topları patladı. On dakikaya yakın bir süre boyunca gemi, bir biniciyi atmaya çalışan çılgın bir canavar gibi savruldu ve alçaldı. Karnı şişerken kendini küçük düşürmemek için çabalarken yüzünü ter kapladı.

Birdenbire Devyn retroroketleri ateşledi ve gemi sarsılarak sürünmeye başladı. Alix kaşlarını çatarak başını kaldırdı ama keşke kaldırmasaydım dedi.

Önlerinde üç savaş gemisi, iki yöne yayılmış bir çekici ağıyla bekliyordu. Diğer izleyiciler arkalarından yaklaşıyordu.

Yanağından aşağı bir damla ter süzüldü. Boğazındaki yumruyu yuttu ve kolçakları daha sıkı kavradı.

Yakalanmak ve hapse atılmak üzereydiler.

BÖLÜM 2

"Geminizi, mürettebatınızı ve teslim edin," dedi sert bir ses selamlama kanalından.

Devyn'in yanıtı sert ve . "Kıçımı ısır."

Gemi pruvasına doğru bir uyarı ateşi açtı. "Bu son şansınız. Bir sonraki köprüünüzden geçecek."

Devyn onların tehditlerine gülerken irkilmedi bile. "Gel de biraz al."

"Kalkanlara ekstra güç yükleyeyim mi?" Vik sordu.

"Evet!" Alix ve Sway hep bir ağızdan bağırdılar.

Devyn sanki onlar süt çocuğu imiş gibi başını salladı.

Sway bacaklarını göğsüne doğru çekti, başını dizlerinin üzerine koydu ve kollarıyla örttü. "Dev, bunu yapmandan gerçekten nefret ediyorum."

Alix korkuyla yutkundu. Şimdiye kadar kaptan hakkında, onun teslim olmayacağını anlayacak kadar çok şey öğrenmişti. Aslında, yüzünde bu tehditten ne kadar hoşlandığını gösteren bir ifadeyle etrafındaki gemilere bakıyordu. Dürüst olmak gerekirse, bundan nasıl kurtulacakları konusunda hiçbir fikri yoktu. Birlik gemilerinin hipersürücüsü bloke edilmişti, bu yüzden onlardan kaçma umutları yoktu.

Kaçamadılar.

Ve ciddi anlamda silahsızdılar.

Ama bunların hiçbiri Devyn'i denemekten alıkoymuyor gibiydi.

"Alix," dedi Devyn. "Başını eğ ve derin bir nefes al."

Ona bakmadı ama sesinin tonundan gözlerindeki parıltıyı hayal edebiliyordu. Çabucak Sway'in pozisyonunu tekrarladı.

Devyn'in elleri kontrol panelinin üzerinde uçuşuyor, geminin ayarlarını yapıyordu. "Vik? Hazır mısınız?"

Geminin dahili telefonundan kuru, kibirli bir ses geldi. "Aptallığınız için yaşıyorum Kaptan. Her zamanki gibi hesaplamalar yapayım mı?"

"Eğer yaşamak istiyorsan, evet."

"Tamamdır. Üç... iki... bir."

Devyn, tüm elektronik kontroller ve güvenlik önlemleri bırakılıp gemi tamamen manuel kontrole geçerken kontrolü bilgisayardan aldı.

Ah, Tanrım, öleceğiz...

Hiçbir şey onları bir şeye çarpmaktan ya da çok sert bir şekilde yan yatmaktan alıkoyamaz.

Bunu düşünme.

Pilotluk yeteneklerinin bir mucizesi olarak gemi, Birlik'in onlara ateş açmasıyla aynı anda dümdüz aşağı indi. Alix'in midesi doğruca yukarı fırladı. Geminin yerçekimi alanı otomatik olarak kapandı ve beklenmedik ağırlıksızlık ona bir asteroid gibi çarptı.

Bacaklarını kavradı, vücudu beklenti içinde kaskatı kesilmişti.

Savaşçılar ateş etmek ve önlerini kesmek için harekete geçti. Devyn, iki mermi yan taraflarına isabet ederken yana yattı. Bir savaş kruvazörü çekici ağını fırlattı. Devyn gericiilere vurarak, onları kıl payı ıskalayarak pruvalarının yanından geçmesine izin verdi.

İki gemi daha geldi.

Devyn onları doğruca aşağı daldırdı ve kendilerine yönelen patlamalardan kaçınmak için gemiyi döndürdü.

Sonra, tam da kesinlikle hasta olacağını düşündüğü anda, alçalmayı durdurdular. Devyn arka motorları ateşlemeden önce yarım kalp atışı kadar sürüklendiler. Ani güç, omurgasında uzun bir çürük bırakacağından emin olduğu bir darbeye onu koltuğa doğru savurdu.

Etraflarına ateş açıldı, bazıları gemiye tam isabet etti. Neyse ki kalkanlar dayanmış ve tek yaptığı sallanıp dönmelerine neden olmak olmuş.

Bir dakika içinde doğal bir hiperuzay açıklığına ulaştılar ve sektörün dışına savruldu.

Alix takipçilerinin onları takip etmediğinden emin olana kadar nefesini tuttu. Göstergeleri kontrol etti, bu da rahatladığını doğruluyordu. Güvende oldukları anlaşılıyordu.

"Herkes iyi mi?" Devyn yerçekimini tekrar açarken sordu.

Sway kendini açarken sinirli bir şekilde homurdandı. "Sanırım az önce doğum yaptım. Lanet olsun. Pilotluk sınavını geçemeyen ben miyim?"

Vik kendi tedirginlik sesini çıkardı. "Eğer gerçekten başını belaya sokmak istiyorsan, yaptığı numaralardan birini çek ve annesine e-posta ile gönder. Annesi bunun için onu çekiştirir."

Devyn başını salladı. "Geriatrik ekipten başka sızlanma var mı? Ne kadar da yaşlı kadınlar. Hazır başlamışken yatak bezlerinizi değiştirmesi için başka bir mürettebat kiralayayım mı? Bir dahaki sefere seni Birlik'e bırakacağım." Işıklı panelini açtı. "Vik, kontrolü tekrar sana bırakıyorum."

"Ben bunun için yaşıyorum. Bu arada, altını kirletenler sadece siz organik yaşam formları değilsiniz. İhtiyaçlarımı karşılamak için bir dakikanızı alabilir miyim, Kaptan Pislik?"

Devyn büyük bir tiksinti dolu bir ses çıkardı. "İçinizden birinin 'Harika uçtunuz Kaptan' diyebileceğini sanırsınız. Değersiz kışlarımızı kurtardığınız için teşekkürler."

Sözleri onu eğlendirdi ama titreyen dudaklarına bir gülümseme getiremedi. Yine de haklıydı. Bu şimdiye kadar gördüğü en iyi uçuşlardan biriydi.

Sway bir elini terle kaplı alnına sildi. "Bir gün birisi bu geminin üzerindeki işaretleri yapacak ve o zaman kesinlikle mahvolacağız."

Devyn uyarıya omuz silkti. "Olabilir, ama bir Dagan'ı alt edebilecek bir Lig avcısı hiç doğmadı ve bunu sen de biliyorsun."

Alix, Dagan soyadından bahsedilince başını kaldırıp baktı. Gemicilik ya da kaçakçılık işiyle uğraşan herkes bu kötü şöhretli kaçakçı ailesini bilirdi. Başarıları efsaneviydi, özellikle de Caillen Dagan. Bu adam kaçakçılar arasında bir tanrıydı ve kariyerinin en parlak döneminde gizemli bir şekilde ortadan kaybolmuştu.

Ve Devyn'in onlarla olan ilişkisi, Merjack'in brifingi sırasında ona söylemediği son derece önemli bir şeydi. O aileyle akraba olan herkes gerçekten de hesaba katılması gereken biriydi.

Sway alay etti. "Teyzen ve amcan seninle gurur duyardı, buna şüphe yok. Ama annen yaptığın şeyi yaptığını görseydi kelleni alırdı."

Devyn sandalyesini Alix'in yüzüne doğru çevirdi. "Onunkine eklemek istediğin bir şikâyet var mı?"

Adamın kendisine gösterdiği ani ilgi karşısında irkilerek bakışlarını adamın tehlikeli kahverengi gözlerine odakladı. Yaşam, ölüm ve bunların arasındaki şeyler hakkında şaka yapan erkeklere alışık değildi.

Babası ve ekibi hiçbir şekilde mizah duygusuna sahip değildi.

İçini garip bir duygu dalgası kapladı ama bu duyguyu tam olarak adlandıramadı. Başını iki yana salladı. "Şikâyetim yok Kaptan, ama bacaklarım tekrar yürüyebilir hale gelir gelmez, sanırım uzanmam gerekiyor."

Sway başını salladı. "Gördün mü Dev, yeni mühendisimizi şimdiden sakat bıraktın. Aferin, aptal herif."

Devyn onu görmezden gelerek kendini koltuğundan kaldırdı. "Hadi, odana gitmene yardım edeyim."

Alix itiraz etmeye başladı ama dikilen adama bakarken sözcükler dilinde tökezledi. Belki ışıktan, belki de titreyen sinirlerinden,

Ya da belki de korkusundan arta kalanlar. Ani sessizliğine neyin sebep olduğundan emin değildi ama onu izlerken zar zor nefes alabiliyordu.

Tanrım, seksi ve rahatsız ediciydi.

Onu çözdü ve sandalyesinden kalkmasına yardım etti. Adamın dudaklarındaki yarım gülümseme kadının üzerinde yıkıcı bir etki yarattı. Titreyen bacaklarının uçuştan mı yoksa adamdan mı kaynaklandığından artık emin olamayan kadın, adamın uzun ve zayıf bedenine yaslandı.

Devyn onun sağ kolunu omuzlarına attı ve sağ eliyle bileğini tuttu. Diğer kolunu da onun beline doladı. Kadın bu samimi temas karşısında yutkundu.

"Sanırım kendi başımın çaresine bakabilirim."

Bakışları onunkileri yaktı ve bir an için onun savunmasının ötesini görebileceğinden ve kendisini nasıl sınırlendirdiğini fark edebileceğinden korktu.

Ya da daha kötüsü, onun hilekarlığını görmek.

"Hadi ama. Sık sık üzdüğüm bir genç kıza karşı cesur bir kahramanı oynamam gerekmiyor. On yıl boyunca yaptığım iyiliklere engel olma. Sizi temin ederim, bunlar çok azdır."

Madem öyle söyledi.

Onu köprüden çıkarıp koridora götürürken vücudunun sıcaklığı kadınıninkini ısıttı. Tanrım, ama nefis kokuyordu. Çok keskin, baharatlı bir kokuydu.

Hepsi insan ve hepsi iyi.

Dikkatini dağıtacak bir şeyler düşünmeye çalışırken yutkundu. "Bu gerçekten iyi bir uçuştı Kaptan. Orada bir hiperuzay açıklığı olduğunu nereden biliyordun?"

O şeytani sırıtış geri döndü. "Amcamın trigalaksilerdeki her açıklığı detaylandıran yıldız haritaları bana miras kaldı. Çoğu kimse tarafından bilinmiyor.

Ailem hariç. Birlik ne zaman hipersürücümü kilitlediğini düşünse, onları son derece yardımcı buluyorum." Loş ışıktaki gözleri parlıyordu. "Gemimizi bloke edebilirler ama tüm galaksiyi bloke edemezler."

Alix kaşlarını çatı. "Amcan

mı?" "Caillen Dagan."

Midesi yere çarptı. Caillen Dagan kötülerin en kötüsüydu. O daha bebekken ortadan kaybolmuş olsa da, kaçakçılar ve Birlik yetkilileri hâlâ onun adı geçtiğinde altlarına işiyorlardı. Ünü efsanelere konu olmuştu. "Öldüğünü duymuştum."

Doğrulamak ya da reddetmek yanıt vermedi.

Bakışlarını ona dikti. "Sen gerçekten bir Dagan mısın?"

Devyn başını salladı, yüz hatları ciddiye. "Dagan Seax'ın ve aynı derecede kötü şöhretli C.I. Syn'in oğlu. Kendimi kanunun şüpheli tarafında bulmam çok uygun oldu."

Alix tamamen durdu. C.I. Syn gelmiş geçmiş en kötü şöhretli hırsız ve suikastçiydi. Yine, sadece adı bile duyan herkesin yüreğine korku salıyordu.

Ve işte buradaydı, oğlunun yanında duruyordu. Devyn babasının acımasızlığının ne kadarını miras almıştı?

Ona sert bir bakış attı. "Geçmişimle ilgili bir sorunun mu var?"

Güzel tavır. Belli ki ailesi hakkında savunmaya geçmişti. Onu suçladığından değil. Böyle insanlarla genetik bir bağı olsaydı, o da biraz ağdalı olurdu.

Dürüstçe başını salladı. "Hayır, ama ailenizin nasıl tanıştığını merak ediyorum."

Bu soru onu eğlendirmişe benziyordu. "Annem babamın izini sürüp onu tutuklamak için tutuldu."

"Sanırım gitmesine izin verdi."

"Hayır. İlk karşılaştıklarında onu vurdu ve bıçakladı ve aslında onu yetkililere teslim etti... iki kez."

Adamın anlattıkları karşısında tamamen şaşkına dönmüştü. "Ve onun yaşamasına izin mi verdi?" Omuz silkti. "Babam annem söz konusu olduğunda affedici bir adamdır."

Belli oluyor. Yine de, bir insan nasıl bu kadar hoşgörülü olabilirdi? Birinin kendisini vurmasını affedebileceğini hayal edemiyordu.

"Ben de annemle babamın berbat bir ilişkisi olduğunu sanıyordum."

Devyn bir kaşını kaldırdı. "Babanın bir yük gemisi işlettiğini biliyorum. Peki ya annen?"

Kendini ele vermeden önce ani panik patlamasını bastırdı. Annesini ya da kız kardeşini asla öğrenmemeliydi. Şu anda kafası aydınlanmadan ve gözleri ölümcül bir dehşet içinde kararmadan bunları düşünemezdi bile.

Bu vahşi adamın, kendisine ve mürettebatına ihanet etmek için burada olduğunu öğrenirse onu kesinlikle öldüreceğinden hiç şüphesi yoktu.

"O..." Alix inandırıcı bir yalan bulmaya çalışırken durakladı. Bakışlarını yere kaydırıp ve adamın yalanını fark etmemesini umdu. "Ben daha çocukken ortadan kayboldu. Onu gerçekten hatırlamıyorum."

Konuşmalarının değişmesinden ürkererek onu bıraktı ve odasına doğru koşmaya başladı.

Devyn onun aceleyle gidişine kaşlarını çatıp.

"Alix?" Hiç duraksamadı bile.

Bu ne kadar tuhaftı? Ama annesini sorduğunda kızın yüzünde gördüğü korku dolu ifade hiç de yanlış değildi. Peşinden gitmek istese de, ona yavaş yavaş hepsine alışması için zaman tanımanın en iyisi olacağına karar verdi.

Yabancılarla güvenmek çoğu insan için kolay değildi. Dürüst olmak gerekirse, onun bu şüpheli yapısını kıskanıyordu. Körü körüne güven ona sayamayacağı kadar çok kez kazık attırmıştı.

Pekala, Alix. Sırlarını sakla. Mürettebatı tehdit etmedikleri sürece yaşamana izin vereceğim.

Alix yatağında oturmuş, yapmak zorunda kalacağı şeyden korkuyordu - Devyn'in suç faaliyetlerine dair kanıt bulmak için geminin kayıtlarını taramak, sonra da bunları Merjack'e iletmek. Ama dürüst olmak gerekirse, yakalanmaktan korkuyordu. Ona ne yaparlardı?

Öldüreceğim seni.

Büyük ihtimalle. Muhtemelen acımasız da olur. Seni köpeğe bile yedirebilirler.

Onun köpeği yok.

Evet, sırf seni için bir tane alabilir.

Hiçbir zaman rasyonel mantık gibi saçma bir şeyin korkusuna müdahale etmesine izin verecek türden bir insan olmamıştı. Kararsızlık içinde otururken, kurumuş boğazı içecek bir şeyler için yalvarıyordu.

Fazla seçeneği yoktu. Susuzluk onu hasta etmeden önce gidip içecek bir şeyler bulması gerekiyordu.

Ayağa kalktı ve önce köprüyü denemeye karar verdi. Şansı yaver giderse Sway ya da Vik orada olacaktı ve Devyn başka bir şey yapmaya devam edecekti.

Kapıya ulaştığında dokunmatik kilidi itti. Geçit açıldı ve tiksintiyle içini çekti. Ne zamandan beri şans onun yanındaydı? Devyn onun sağında durmuş, çalıştığı panelin üzerine eğilmişti. Şöyle bir baktı

ona baktı. "Burada olmana sevindim. Seni uyandırmak zorunda kalacağımı sanıyordum."

Alix onun hayal kırıklığı ile rahatlama arasında bir yerde duran ses tonuna kaşlarını çattı. "Sorun nedir?"

"Radyasyon kalkanında bir dalgalanma var ve sanırım gama ışınları içeri sızıyor. Vik tam olarak tespit edemiyor."

Alix'in gözleri büyüdü. Bu ses hiç hoşuna gitmemişti. Panele doğru adım atarak göstergeleri gözden geçirdi. Hiperuzaydan çıkmışlardı ve yüzde elli ışık hızında seyahat ediyorlardı. Devyn'in çalıştırdığı teşhis testine göz attı ve sızıntıyı gördü.

"Meraktan soruyorum, Vik nereye gitti? Yola çıktığımızdan beri onu görmedim." "Gemiye bağlandı." Devyn başını kaldırdı. "Vik, bayana merhaba de."

"Bir sızıntı bulmaya çalışırken bunu yapmak zorunda mıyım? İnandığınızın aksine, sırf bir mecha olduğum için buna karşı bağışıklığım yok. Sizi mutasyona uğrattığı gibi benim kablolarımı da kolayca eritebilir."

Devyn gözlerini devirdi. "O asık suratlı bir piç. Ona alışacaksın."

Bundan pek emin değildi ve eğer o da geminin bir parçasıysa, bu işini çok daha zorlaştırıyordu. Vik, Devyn hakkında bilgi toplamaya başladığı anda bunu anlayacaktı. "Peki kalkanın güç kaynağı nerede?"

"Sana göstereyim." Devyn onu koridora geri götürdü.

Koridorun yarısında durdu ve alt güverteye giden asansörün kumandalarına bastı. "Hava biraz inceliyor. Eğer hastalanmaya başlarsan bana haber ver."

"İnan bana, eğer hastalanmaya başlarsam, bunu ilk öğrenen sen olacaksın çünkü eminim ki her şey senin üzerinde olacak."

Onun alaycılığına cevap vermeden asansöre adım attı. Alix onu takip etti ama hemen sonra keşke binmeseydim dedi. Küçük kompartıman onları korkunç derecede tedirgin edici bulduğu bir yakınlığa zorluyordu. Onu ısırdı

ve onun sert, kaslı vücuduna sürtünmemeye çalıştı. Onun kollarında olmanın nasıl bir his olduğunu çok iyi hatırlıyordu.

"Sızıntıyı ne zaman fark ettiniz?" diye sordu, kendini onunla ilgili düşüncelerden uzaklaştırmaya çalışarak.

"Birkaç dakika önce. Gelip bunu araştırman için odanın zilini çalmak üzereydim." Ona baktı ve gülümsedi. "Peki seni dışarı çıkaran neydi?"

Kuru dudaklarını yaladı. "Dehidrasyon."

Kaşları derin bir şekilde çatıldı. "Seni buraya getirmeden önce neden bir şey söylemedin?"

Sesindeki öfke onu ürkütmüştü. "Neden bana hırlıyorsun?"

"Bilmiyorum. Hayal kırıklığına uğradım ve bana susadığını söylemeliydin. Bu, burada dalga geçilecek bir şey değil." Böylesine makul bir yanıt için, sesinin tonu şiddetle dalgalandı.

"Radyasyon zehirlenmesindense susuzluktan ölmeyi tercih ederim. Daha az acı verici olduğunu söyleyebilirim."

Devyn biraz rahatladı. "Sanırım haklısın."

Alix gözlerini dikmiş ona bakıyordu. Hayatında hiç bir erkekten bu kadar etkilenmemişti. Belki de ona sahip olamayacağını bilmek bu güçlü çekime neden olmuştu. Yoksa onu bu kadar cezbeden şey adamın vahşi şöhreti miydi? Onun yoluna çıkan herkesi öldürebileceğini biliyordu.

Özellikle de o.

Cazibesinin kaynağı ne olursa olsun, tek istediği onun dudaklarını tatmak ve kollarını bir kez daha etrafında hissetmekti.

Yumuşak bir vızıltıyla kapı açıldı. Rahatlamış olan Alix önce dışarı çıktı. Devyn onun yanından geçerek mühendislik odasına götürdü ve bir dizi tuşa bastı

kapıyı açmak için anahtarlar. "Odaya giriş kodu ClAria 1-8-4-9-3. C ve ortadaki A harfleri büyük."

Bir kadının adının geçmesi ve Merjack'in ondan bahsederken sesindeki bariz şefkat notası yüzünden içinden bir hayal kırıklığı dalgası geçti. Merjack'in sevdiğini söylediği kadın bu muydu? "ClAria?"

"Sway'in karısı."

Kolundaki altın kordondan Sway'in evli olduğunu anlamıştı ama yine de bu onu hazırlıksız yakalamıştı. "Mürettebatın bir parçası değil mi?" Koşucular bir görevde aylarca kalabildikleri için, evli bir adamın karısının da gemide olması alışılmadık bir durum değildi.

"Hayır. Dana Hyshian hükümetinde kıdemsiz bir senatör. Çok fazla seyahat ettiği ve bakabileceği bir çocukları olmadığı için Sway benimle kalıyor."

Alix ona kaşlarını çatı. "Kulağa garip geliyor."

Omuz silkti. "Sadece çoğu insanın standartlarına göre. Hyshianlar müstehcen bir şekilde anaerkildir. Erkekler kadınların rızası olmadan hiçbir şey yapamaz. Erkekler eşlerinin adını bile alırlar."

O kara gözlerle kendisine bakan adamın iyi niyetini bulaşıcı buluyordu. Yine de, evlilik yoluyla bile olsa birine sahip olma düşüncesi ona iğrenç geliyordu. Hayatı boyunca köle olarak yaşamış biri olarak, kendini gönüllü olarak bir başkasına boyun eğdirmeyi hayal bile edemiyordu. "Buna nasıl dayanıyor?"

"Onu canından çok seviyor. Ama boyun eğmek onun için zor olabilir. Hyshian erkekleri de diğerleri kadar saldırgandır. Bazı eşlerin onları hizada tutmak için eşlerine ilaç verdikleri söylendi. Hatta bazıları onları ameliyatla değiştiriyor."

"Ve kültürleri buna izin mi veriyor?"

Ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı. "Seni anlıyorum. İnanın bana, onlardan biri olmadığım için tanrılara minnettarım. Ama kültürlerini savunmak için, Sway'in

Annesi hiç böyle değildi. Muhtemelen babası insan olduğu için. Jayne kocasına ve oğullarına karşı her zaman saygılı olmuştur ve Dana da aynı şekilde... çoğu zaman. Bu yüzden Sway'in benimle seyahat etmesine izin veriyor, üstelik onu gütmediği için ailesinden ve diğerlerinden çok fırça yediği halde. O iyi bir kadın, bu yüzden ben bu işe karışmıyorum."

Odaya girdi ve sistemin göstergelerini kontrol etmeye başladı. "Bununla birlikte, yasaları gereği Sway'in yasal refakatçisiyim - bu yüzden annemin aramaları konusunda bana bu kadar sıkıntı veriyor. Onunla alay etmemi adalet olarak görüyor."

Alix onun sözlerini merak etti. "Peki nasıl oldu da onun refakatçisi oldun?"

"Ailelerimiz yakın arkadaştı ve kardeş gibi büyüdük. Evlendiğinde, dana onu mutlu tutmak istedi, bu yüzden benden onun almamı istedi. Benden yaşça büyük birinin velayetini almak biraz garip hissettirdi, özellikle de ilk başlarda, ama davranışlarına yönelik saçma sapan kurallarıyla onu delirtecek olan dana'nın annesiyle yaşamak zorunda kalmasını istemedim." Panelden başını kaldırıp baktı. "Peki ya sen? Hiç kardeşin var mı?"

Midesinde soğuk, kıvrımlı bir yumru kıvrıldı ve bir an için hasta olabileceğinden korktu.

Bunu düşünme. Çünkü düşündüğü zaman ağlamak istiyordu. Kız kardeşi sadece on beş yaşındaydı ve Tempest'ı güvende tutmak için her şeyi yapardı.

Annesinden bahsetmiyorum bile.

Ama Devyn'e onlardan bahsedemezdi. Söylerse, nerede olduklarını ve onları neden bıraktığını bilmek isterdi.

Alix bakışlarını indirdi ve kalkanın sızıntısı için kontrol paneline baktı. "Sana aile bağlarım olmadığını söylemiştim."

"Özür dilerim, unutmuşum."

Cevabının bu kadar sert olmasını istememişti. Görevine odaklanırken suçluluk duygusunu -ve onun varlığını- görmezden gelmeye çalıştı ama bu kolay değildi.

Sızıntıyı izole etmek ve düzeltmek uzun sürmedi. "İşte." Ona göstermek için geri çekildi. "Her şey tamir edildi."

Devyn göstergeleri kontrol etti.

Onun şaşkınlık dolu kaşlarını inceledi ve gülümsedi. "Senin gibi yetenekli bir pilot nasıl olur da gemi bakımı hakkında hiçbir şey bilmez?"

Omuz silkti. "Babam çocukluğum boyunca bana mühendislik öğretmek için elinden geleni yaptı ama o gen bende yok - anneme çok benziyorum. Bazı nedenlerden dolayı, mekanik konusunda aklım bir türlü almıyor. Tek bildiğim bir şeyleri nasıl kontrol edeceğim, uçuracağım ve beni gerçekten kızdırdıklarında onları nasıl vuracağım. Peki ya sen? Pilotluk yapabilir misin?"

"Fırlatma işlemini yapabilirim ama hepsi bu kadar. Babam bayılmadıkça yön kontrollerine yaklaşamazdım."

Yaptığı hatanın şokuyla dudağını ısırды ama kendine engel olamadı. Devyn'de kendisi için inşa ettiği tüm dikkatli bariyerleri ortadan kaldıran bir şey vardı. Ölümcül olmasına rağmen, onunla konuşmak çok kolaydı.

Devyn'in gözlerinde bir öfke parıltısı belirdi ama hemen kayboldu ve nedenini merak etti.

"Bu yüzden mi mühendis oldunuz?"

Elini yanağına götürdü ve sağ gözünün hemen altında, birkaç yıl önce basit bir hata yaptıktan sonra babasının onu bir kontrol paneline doğru savurduğu zaman oluşan küçük yara izini . "Hayır. Babam bir mühendis tutmak için fazladan para ödemekten hoşlanmıyordu, bu yüzden bir gün elime bir İngiliz anahtarı ve bir el kitabı verdi ve yan dengeleyiciyi tamir etmemi ya da gemiden çıkmamı söyledi."

Devyn şaşkınlıkla ona baktı. Kızın sesindeki umursamaz ton ona kız hakkında sözlerin kendisinden daha çok şey anlatıyordu. Babası gerçek bir piçti. Yine de onun kendisini engellemesine izin vermemişti. İçinden bir hayranlık dalgası geçti. "Eminim yeni gibi tamir etmişsindir."

Onursuzca homurdandı. "Hayır. Biz daha fırlatmayı tamamlayamadan söndü. Sonunda kargo bölmelerinden birini patlattı ve sevkiyatımızın yarısını kaybettik. Emin olmak için en iyi anlarımdan veya anılarımdan biri değil."

Devyn onun gönülsüz gülümsemesini inceledi. "Bizimkilerden biri dışarı çıkarsa bunu aklımda tutacağım."

Ona, sözlerinden pişmanlık duymasına neden olan temkinli bir bakış attı. Espri olsun diye söylemişti ama belli ki kızın hoşuna gitmemişti. Bu yüzden bunu bir daha asla bahsetmeyeceği bir konu olarak dosyaladı, şaka yollu bile olsa.

Kadın yanında dururken, adam onun gözlerine baktı. Alışılmadık bir renk tonundaydılar, araştırıcı, zeki ve acı doluydular. Nedense, kendisine ve tüm evrene meydan okuyarak alevlenen acıyı yatıştırmak istedi.

Kaba, dikenli savunmasına rağmen, sakın bir özgüvene sahip çekici bir kadındı.

Tanıdığı kadınların hepsi büyük akıl oyunları oynamıştı ama o öyle görünmüyordu. Çok açık sözlü ve profesyoneldi. Bu hoşuna gitmişti.

Clotilde'nin aksine...

Yüzünü buruşturmamak için elinden geleni yaptı. Ölü bile olsa, yeterince ölü sayılmazdı. Onun acımasızlığı hafızasında yaşıyordu ve onu tekrar öldürebilmek için kazıp çıkarmak istemesine neden oluyordu.

Ve şu anda Alix'ten uzaklaşması gerektiğini biliyordu. O ekibinin bir üyesiydi ve iş ile zevk birbirine karışmamalıydı. Ama kendini onun yumuşak yanağına dokunmaktan ya da başparmağıyla dudaklarını okşamaktan alıkoyamıyordu.

Bu cinsel tacizdir. Dava edileceksin. Ama şu anda.

Gerçekten umurunda değildi.

Alix konuşmak için ağzını açtı ama hiç ses çıkmadı. Yanağı adamın parmaklarının ağırlığı altında yanıyordu. Onun öpücüğünü istiyordu ve içindeki küçük bir ses ona bunun sadece istemekten daha fazlası olduğunu söylüyordu. Buna ihtiyacı vardı.

Erkeklerle olan deneyimi, babasının ekibindeki "görevleri" nedeniyle ciddi şekilde lekelenmişti. Hiçbiri onu zerre kadar öpmemişti. Ama Devyn Kell'in bu girişiminde beceriksiz davranmayacağından şüpheleniyordu. Ona bademcik ameliyatı yapmayı da denemeyecekti.

Öpücüğünün efsanelere konu olacağına bahse girebilirdi. Eli kızın yanağında durakladı. Gözlerini kapadı ve başını onunkine doğru eğdi.

"Dev? Neredesin?"

Alix sessizce, bu kesinti için Sway'in Hyshian postuna lanet okudu. Birkaç saniye daha geç kalsaydı, onu boğmak istemeden arayabilirdi.

Hayatında bir tane düzgün öpücük istemek çok mu fazlaydı?

Devyn sanki bir rüyadan uyanıyormuş gibi şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı, sonra elini kızın yüzünden çekti ve bir adım geri çekildi.

Cildi hâlâ karıncalanan Alix umutsuzca havaya geri dönmek istedi ama artık çok geçti.

Sway onu yok etmişti.

Tiksintiyle iç çekti. Şans asla onun arkadaşı olmayacaktı.

Devyn duvardaki dahili telefona doğru ilerledi. "Neye

ihtiyacınız var?"

"Kıçını kaldırıp buraya gelmeni ve Claria'ya Alix'in insan olduğunu ve beni onunla yalnız bırakmayacağını temin etmeni istiyorum. Aptalca bir kıskançlık içinde. Yemin ederim ona yalan söylemeliydim."

Devyn bariz bir hayal kırıklığıyla gözlerini devirdi.

Alix güldü. "Yola

çıkıyorum."

Ondan bir adım uzaklaştı. "Hiç altuzay iletimlerinin imkansız olmasını diledin mi?"

"Sadece annem ya da Claria her aradığında."

Gülümsemesi genişledi.

Ana güverteye dönüş yolu boyunca sessiz kaldılar. Asansörden ilk olarak Devyn çıktı. "Mutfak koridorun sonunda solda. Beğendiğiniz bir şey bulana kadar soğutma ünitesini araştırın."

Köprüye doğru yürürken Alix arkasından baktı, susuzluğunu hatırlamasına şaşırmıştı.

Özlem içinde hızla ilerlerken boğazı sıkıştı.

Onunla takılmak için burada değilsin.

Hayır, kötü bir şey için buradaydı ve bunun suçluluğu dayanılmazdı.

Belki ona güvenebilirsiniz.

Evet, doğru. İnsanlar baktandı ve ihanet ederlerdi. Bunu herkesten daha iyi biliyordu. Ona neler olduğunu anlattırsa, onu öldürür ve annesiyle kız kardeşinin yanmasına izin verirdi.

Tüm hayatı boyunca korkunç, ruhunu sızlatan tehditler altında yaşamıştı ve bu tehditler ona babalık eden adamdan gelmişti. Onu sevmesi gereken adamdan.

Bir yabancıнын ona neler yapabileceğini hayal edin.

Kararlı adımlarla kollarını göğsünde kavuşturdu ve mutfığa .

Devyn ve Sway'in paylaştığı türden bir dostluk için neler vermezdi. Her şeyi konuşabileceği, ruhunun en karanlık sırrını açığa çıkarabileceği biri.

Yapma. Ağzını kapalı tuttuğun sürece, kimse senin ne olduğunu bilmeyecek. Özgür olacaksın.

Özgür. Bu her zaman istediği tek şeydi. Ve eğer bu yaptığı son şey olursa, özgür olacaktı.

Bu Devyn'in hayatı anlamına gelse

bile. "Ne yapıyorsun?"

Vik'in gürleyen sesi onu irkiltince Alix masasında sıçradı. Ses başının üstündeki tavandaki hoparlörden geliyordu. "Bir şey yok." Sesinde hissettiği panik ve korkuyu duymadığını umuyordu.

"Kaptanın günlüklerini ya da erişmeye çalıştığınız dosyaların hiçbirini görüntüleme yetkiniz yok. Bunlar kesinlikle kilitlidir."

Bunu söylemesinden korkmuştu ama en azından onu tutuklamaya ya da Devyn'e haber vermeye çalışmıyordu. "Sadece ne tür görevler yürüttüğümüzü merak ediyordum."

İşte, sesi neredeyse normal geliyordu.

"O zaman bilmek istediklerinizi sorabilirsiniz."

Ama bu ona Merjack'e teslim etmesi için gereken kanıtı sağlamayacaktı. Bu kadar uyanık olduğu için Vik'e lanet olsun.

"Peki ne tür görevler yürütüyoruz?" "Ben değil,

kemik torbası. Devyn'e sorman gerekecek."

Evet, ama adam şüphelenebilir ve o zaman kız nerede olur? Büyük ihtimalle uzaya . "Bana söylemen daha kolay olmaz mıydı?"

"Benim için değil ve ben buraya *senin* hayatını kolaylaştırmak için gelmedim."

Bu da onun ne için burada olduğunu merak etmesine neden oldu. "Peki programınız nedir?"

"Devyn'i her ne pahasına olursa olsun ve tüm dūřmanlara

karşı korumak." Bu korkutucu bir ihtimaldi. "Kendi riskin

olsa bile mi?"

"Gerekirse onun için ölmeye hazırım. Bu benim programım olduğu için değil, onu sevdiğim için. Onun hayatta kalması benim için kendiminkinden çok daha önemli."

Bu hiç mantıklı değildi. O bir AI'dı ve gerçek duyguları olmamalıydı. Sadece simüle edilmiş duygular. Yine de onun sesinde duyduğu sadakatte hata yoktu.

Ama bu ne burada ne de oradaydı.

Yüzbaşı Kell'e karşı kullanabileceği bir kanıt bulmalıydı. "Bana gösterebileceğin bir şey var mı?"

Kamarasındaki masasında otururken çekilmiş canlı bir görüntüsünü açtı. "Pek yardımcı olmuyorsun Vik."

"Doğru değil. Son derece yardımseverimdir. Sadece tanımadığım insanlara değil. Kurnazlığım kaybolursa diye söylüyorum, bu siz oluyorsunuz. Benim güvenlik iznimden geçmeden ve Devyn izin vermeden kimse kayıtlarımıza erişemez."

"Peki bunu nasıl yapabiliriz?"

"Devyn için bir shot al, sonra konuşuruz."

Başka bir deyişle, metalik piç ona hiç güvenmeyecekti.

Ne yapacağım ben?

"Benden , değil mi?" diye sordu ona.

"Seni tanımıyorum. Bu nedenle hoşlanmak ve hoşlanmamak uygulanamaz terimlerdir. Ancak Devyn ve Sway'i seviyorum. Bu yüzden suçlamalarımı koruduğum için beni affedeceğinizi düşünüyorum. Benim için önemli olan tek şey onlar."

Hüzünle gülümsedi. Hayatında yapay da olsa bir arkadaşından böyle bir sadakat görmeyi ne kadar isterdi. "Seni affediyorum Vik ve bunun için sana saygı duyuyorum. Sen iyi bir adamsın."

"Mecha demek istiyorsun."

Adamın konuştuğu dahili telefona baktı. "Hayır, sen tanıdıklarımın çoğundan daha erkeksin. İyi geceler, Vik."

Konuşmadan önce tereddüt etti. "İyi geceler, Alix. Emekli olmadan önce ortamınızı ayarlayayım mı?"

Teklifi onu etkiledi. Daha önce hiç kimse uyurken rahat olup olmadığını umursamamıştı. "Hayır, teşekkür ederim. Ben böyle iyiyim."

Yine de ışıkları onun için kararttı. "Merak etme. Sen uyurken ya da hareket halindeyken odanı gözetlemeyeceğim. Ben bir şovalyeyim, sapık değilim. Şu anda monitörleri açık tutmamın tek nedeni şüpheli davranışlarda bulunman."

Gergin bir kahkaha attı. "Teşekkür ederim. Minnettarım."

Sandalyesini geriye iterek ayağa kalktı ve sonra bulunduğu ortamın gerçekliği yüzüne çarpınca olduğu yerde dondu kaldı. Kendisine insan gibi davranan adamlardan oluşan mürettebatıyla birinci sınıf bir gemideydi. Ona göz kulak oluyor gibi görünen adamlar.

En çılgın rüyalarında bile böyle bir gün geçireceğini düşünmemişti.

Ve hepsine ihanet etmek zorundayım.

Bu hiç adil değildi. Ama hayat böyleydi işte. Yutkunmayı öğrendiği andan beri adaletsizlik boğazına tıklmıştı.

Bir şekilde Vik'in güvenlik sistemini atlatmayı ve Kell'in yasadışı faaliyetlerine dair kanıt bulmayı öğrenmesi gerekecekti.

Belki Nera'ya indiklerinde, Vik onları toplantılarına kadar takip ederken o gemide kalabilirdi. O zaman Vik'in haberi olmadan dosyaları tarayabilirdi.

Umut etti.

Ertesi gün, gemiyi ve onun ince nüanslarını ve tuhaflıklarını tanıdıkça uçup gitti. Makineler de insanlar gibiydi, her biri öğrenilmesi gereken eşsiz varlıklardı. Ama bununla birlikte, Vik şimdiye kadar yaratılmış en sinir bozucu şey olmalıydı. Kell hakkında ne kadar kanıt bulmaya çalışırsa çalışsın, ister yüklerini tarasın ister sevkiyat manifestosunu almaya çalışsın, Vik onu sorgulamak için oradaydı.

Örümcek gibi.

Ve bir mecha olduğu için uyumuyor ya da tuvalete gitmiyordu. Duş almadı.

Hiçbir
şey.

Ugh!

Ölecekler ve hepsi benim suçum olacak. Omuzlarında asılı duran ve onu deliliğe sürüklemekle tehdit eden sürekli baskıya dayanamıyordu.

Ne yapacağım ben?

Suçlayıcı bir şey bulması ya da yerleştirmesi gerekiyordu ama ne zaman envanterlerini çıkarmak için bilgisayarın yanına gitse Vik burnunu sokuyordu.

Baş edemeyince, paniğini azaltacak bir egzersiz rutini bulma umuduyla dinlenme odasına gitti. Ama karanlık odaya adımını attığında donup kaldı.

Devyn oradaydı.

Yeşil ve gümüşle süslenmiş dar siyah bir VR kıyafeti giyen adam, bir eğitim tatbikatında koşuyor gibi görünüyordu. Büyülenmiş bir halde, onun sadece kendisinin görebildiği düşmanlara karşı savaşmasını izledi.

Vay canına... Tüm vücudu bir kas ve zarafet senfonisiydi. Ve şimşek gibi hareket ediyordu.

Sert. Güçlü. Akıcı. Dürüst olmak gerekirse, bir adamın böyle hareket edebildiğini hiç bilmiyordu. Bir suikastçının bile onun yeteneğiyle boy ölçüşebileceğinden şüpheliydi.

Bunun muhatabı olmak istemem.

Devyn durmadan önce odadaki ışıklar yanıp söndü. Nefes almakta zorlanınca kaskını çıkardı.

Lanet olsun.

Terden esmer teni parlıyordu ve siyah saçları o mükemmel yüz hatlarına yapışmıştı. Adam dudaklarını yalayıp saçlarını gözlerinden uzaklaştırmak için elini nemli tellerin arasından geçirirken onu bu şekilde görmek kadının anında ıslanmasına neden oldu.

Ve onu gördüğünde, yüzüne yayılan gülümseme iradesine en garip şeyleri yaptı.

"Geldiğinizi duymadım. Özür dilerim." VR giysisinin fermuarını açtı ve üzerinde kolsuz gri bir tişört ve bir çift dar siyah şorttan başka bir şey kalmayana dek soydu.

Cevap vermek istedi ama dili işbirliği yapamayacak kadar kalındı. Tek odaklanabildiği şey o yırtık vücudun ne kadar inanılmaz olduğuydu.

Ondan bir parça

istiyorum. Alix, kendine

gel.

Evet, ama sorun şu ki, o sadece onu kavramak istiyordu. Aman Tanrım, o iyiydi.

O bir katil. Bir suçlu.

O iki ayak üzerindeki en seksi şey.

Kesinlikle inkar edilemezdi.

Saçlarını kurulamak için bir havlu aldı. "geliyor musun?"

"Evet." Doğru, sesi nefes nefese çıkıyordu ama en azından bu sefer tam bir bilişsel hece konuşmayı başarmıştı.

"Makineyi sıfırlamamı ister misin?"

Hayır. Bana merhamet dileyene kadar sana binmek istiyorum. Boğazını temizleyerek bu görüntüyü zihninden uzaklaştırmaya çalıştı. "Bu harika olur. Teşekkürler."

Ve bunu yaparken diğer kıyafetlerini de çıkar.

Durduramadığı bu düşünceler yüzünden kendine kızgınlıkla dişlerini sıktı. Neden vücudu ona bunu yapıyordu? Bir erkeğe hiç böyle tepki vermemişti.

Sen frijit bir kaltaksın. Yemin ederim damarlarında buz var.

Irn'in kafasının içindeki sesini hatırlayınca ürperdi. O pis bir piçti. Babasının tüm parasını almak suçlarının en küçüğüydü. Gerçek şu ki, o gittiğinde rahatlamıştı. En büyük korkusu, onlar uyurken kız kardeşine tecavüz etmesiydi. Böyle bir şey olmadan hayatta kalmayı başardıklarına hâlâ hayret ediyordu.

Muhtemelen sadece annesi onlarla aynı odada uyuduğu ve herkes Alix'in tamamen silahlı uyuduğunu bildiği için. Asla isteyerek kimsenin kurbanı olmazdı. Babası onu mürettebatın fahişesi yapmış olabilirdi ama o tecavüze uğramayı reddetti.

Devyn, Alix'in sessizliğini sürdürmesi üzerine kaşlarını çattı. Ona bir bakış attı, ancak onun hızla başka tarafa baktığını gördü. Onun kıkına baktığını fark ettiğinde yüzünde yavaş bir gülümseme belirdi. Onun dikkati dağılmışken, kıvrımlarının izini sürdü

bakışlarıyla. Kadınların aradığı türden bir sıska olmasa da, yine de çarpıcıydı. Spor yaptığı ve bir erkeğin günlerce vücuduna sarılmasını isteyeceği türden bir vücuda sahip olduğu belliydi.

Ve saçları.

Uzun saça her zaman bayılmıştı. Ama nedense çıktığı bütün kadınlar saçlarını hep kısa kestirmişti. Alix'inki o kadar yumuşak görünüyordu ki, avuç içi onu hissetmek için kaşınıyordu.

Bundan da öte, yüzünü içine gömmek ve onun kokusuyla sarhoş olana kadar içine çekmek istiyordu.

Çok uzun zamandır kadınsızsın.

Bu kesinlikle doğrudu. Birlikte olduğu son birkaç kadından sonra, en düzgün paketlerde gelen dramadan bıktığına karar vermişti. Hayatının karmaşık olmamasını ve ilişkilerinin dürüst olmasını seviyordu.

Ve kısa.

Yine de nedense, ortalığı karıştırmak isteyen ve en basit şeyler hakkında ona yalan söyleyen kadınlar bulmaya devam ediyordu. Son iğrenç canavarı da sırtından atmayı başardıktan sonra, onların sorunlarıyla uğraşmaktansa kendi başının çaresine bakmaya karar vermişti.

Ve yine de Alix ona var olduğunu unuttuğu bir düzeyde çekici geliyordu. Alix'in kendisine oral seks yaptığı görüntüsünden kurtulmak için kafasını sallayarak programı sıfırlamayı bitirdi.

"Devam eden bir dövüş sekansım vardı. Daha sıradan bir şey mi istiyorsun?"

Saçlarını yüzünden geriye doğru çekti ve bir bantla sabitledi. "Evet. Koşuyorum."

"Çöl, şehir, sahil, ülke..." "Taşra."

Kaşlarını çattı. Ona kırsal kesimde yaşayan bir kadın gelmemiştir. "Gerçekten mi?"

Başını salladı. "Yeşillikleri ve yaprakları seviyorum. Küçükken babamın gemisinde bitki yetiştirmeye çalışırdım."

Bu zor olmalı. Canlıların çoğu geri dönüştürülmüş havadan ve doğal gün ışığı eksikliğinden hoşlanmıyordu. "İşe yaramadı mı?"

Başını iki yana salladı. "Hidroponikleri ya da ışıkları asla doğru kullanamadım."

"Özür dilerim." Makineden uzaklaştı ve takım elbisesini aldı. "Eğer seni daha iyi hissettirecekse, bir keresinde maymun yetiştirmeye çalışmışım."

"Maymun mu?"

Hatırlayınca güldü. "Maymun Tohumları adlı şekeri biliyor musun?" Çikolata kaplı kuru üzümünden başka bir şey değildi, gerçekten de iğrenç bir şekerdi ama babasının sevdiği ve Devyn'in annesinin onun için her zaman bol miktarda bulundurduğu bir şeydi.

"Evet."

"Onları ekersem maymun yetiştireceklerini düşündüm."

Alix vahşi kaptanın çiftçiliği denediğini düşünerek güldü. Ve bu kadar saçma bir şey için... Çok sevimli olmalıydı. "Kaç yaşındaydın?"

"Beş ya da altı. Her sabah maymunlarımla filizlenip filizlenmediğine bakmak için dışarı koşardım. Annem bana vaktimi boşa harcadığımı söyleyecek cesareti bulamadı. Bu yüzden babam Vik için bir maymun bedeni yaptı ve onu bahçeye gömdü. Bir öğleden sonra ben tohumları sularken sürünerek çıktı."

"Hayır, yapmadı."

"Evet, öyle yaptı. Babam da ses kaydını değiştirdiği için maymunun Vik olduğunu fark etmem tam bir saatimi aldı."

"Kızgın mıydın?"

"Hayır. Ama Vik, Vik olarak, sonunda bana neden sahip olabileceğim tek maymun olduğunu açıkladı."

"Ve o zamandan beri senin maymununum."

Konuşmacıya bakan Devyn'in yüzünde büyüleyici bir sırıtma belirdi. "Hayır. Sen benim maymunum değilsin Vik. Sen benim sürtüğüksün."

"Elbette öyleyim. Bir dahaki sefere duş kapın sıkıştığında ve benden açmamı istediğinde bunu hatırlayacağım... Bekle. Bu beni senin kaltağın yapar, değil mi? Kahretsin, kırbaçlandım."

Devyn yaklaşp sol kolunda dirseğinin hemen üstünden bileğine kadar inen korkunç yara izini görünce Alix'in neşesi kaçtı. "Acımış gibi görünüyor."

Yere baktı ve omuz silkti. " oldu." "Onu

almak için ne yaptın?"

"Bir Partini ile bıçaklı kavga."

Çok etkilenmişti. Partanai'ler dövüş yetenekleriyle ünlüydü. "Ve sen yaşadın mı?"

"Belli ki öyle."

"Peki ya rakibiniz?"

"O kadar şanslı değildi. Saldırıya uğramaktan hoşlanmam, özellikle de sebepsiz olduğunda. Bu saldırgan için asla iyi gitmez."

"Onu gerçekten öldürdün mü?" Bir insanın bir Partini'yi öldürmesi neredeyse hiç duyulmamış bir şeydi.

Ona donuk bir bakış attı. "Ben bir Birlik askeriydim, Alix. Kariyerim boyunca pek çok insan öldürdüm."

Merjack'in bahsetmeyi unuttuğu bir başka şey de buydu. "Ne kadar süre hizmet ettin?"

Devyn görev süresini hatırlayınca sessizliğe gömüldü. Hala kaydolacak kadar aptal olduğuna inanamıyordu. Ne kadar da aptalmış. "Neredeyse dört yıl." Hayatının en sefil yılları.

Umut etti.

"Bu kadar iyi dövüşebilmene şaşmamalı."

Bunun üzerine homurdandı. "İnan bana, o Birlik'ten değildi. Birliğe katılmadan çok önce nasıl dövüşüleceğini biliyordum."

"Baban mı?"

"Diğerlerinin yanı sıra. Sentella tarafından yetiştirildim."

Alix istemsiz bir adım geri çekildi. Sentella, Birlik'e karşı başarıyla direnmiş tek gruptu. Kendisi doğmadan çok önce kurulmuş, kanun kaçakları ve suçlular tarafından yönetilen bu grup efsaneviydi. "Şaka yapmıyorsun herhalde."

"Neden yapayım ki?"

Evet, neden yapsın ki? Onu tavlama ya da etkilemeye çalışıyor gibi değildi. "Bilmiyorum. Birçok insan bu tür şeyler yapar."

"Ben değil. Yalandan nefret ederim."

Ve söylediğin yalanlar için asla affetmeyecek.

Bunun ne önemi var ki? Kız kardeşi ve annesi sevdiği tek insanlardı ve onları güvende tutmak için her şeyi yapardı.

Devyn onun yanında durakladı. Terli hali göz önüne alındığında, onun kokmasını bekliyordu. Ama kokmuyordu. Vücudu sıcak ve lezzetli bir kokuya sahipti.

Mmm, bunu bütün gece içine çekebilirdi.

Yukarı baktı ve onun gözlerindeki aç ışığı yakaladı. Büyüleyiciydi ve onu daha da ateşlendirdi.

Daha ıslak.

Tek istediği o muhteşem dudakların tek tadıydı.

Devyn kendine yürümeye devam etmesini söyledi ama yapamadı. Ona baktığında Clotilde'le birlikte olduğu o ilk günleri hatırladı. O merak ve keşif duygusunu.

Onu ateşe veren seks.

O Clotilde değil.

Hayır, o Alix'ti. Yetkin ve tatlı. Clotilde'in yapısında hiçbir zaman tatlı ya da nazik bir şey olmamıştı. O gaddar ve ölümcüldü. Bazen yatakta inanılmaz olması dışında onunla neden evlenmek istediğini bile hatırlayamıyordu. Bu kadının ağzı rakipsizdi ve çarşaflarını kabartmıştı.

Ama Alix'in koyu mavi gözlerine baktığında boğuluyormuş gibi hissetti. Ve tek istediği onun dudaklarının tadına bakmaktı. Ellerini teninde hissetmektir.

Aklımı kaybediyorum.

"Devyn... Omari arıyor."

Vik'in sesi onu bu düşünceden kopardı ve kaptanların mühendislerine zaman ayırmadığı gerçek dünyaya geri döndürdü. "Ona hemen orada olacağımı söyle."

Devyn sanki bir proton topundan fırlatılmış gibi odadan koşarak çıkarken Alix kaşlarını çattı. Onun hareketlerini merak ederek dahili telefona baktı. "Vik? Omari kim?"

"Devyn'in oğlu."

Kelimeler ona bir balyoz gibi çarptı. Devyn'in bir oğlu mu vardı? "Oğlu annesiyle mi yaşıyor?"

"Üstat Omari ya da nerede olduğu hakkında yorum yapma yetkim yok. Onu Devyn'e sormanız gerekecek."

"Tamam, ama en azından kaptanın evli olup olmadığını sorabilir miyim?"

Bu pek yardımcı olmadı ve Vik'in zor olmayı sevdiğine dair bir his vardı içinde. "Hayır evli değil ya da hayır bunu soramam mı?"

Cevap vermeden önce güldü. "O evli değil."

"Teşekkürler Vik." Alix müzik çaları açmak için yanına gittiğinde akli Devyn'in baba olduğu gerçeğindeydi. Ne zaman arkasını dönse bir başka sürprizle karşılaşıyordu.

Hapse göndermek zorunda kalacağı bu adam kimdi? Oğlu kaç yaşındaydı? Birini babasız bırakmak istemiyordu. Onunki berbat olsa da, en azından o oradaydı ve bir çocuğu incitmek...

Kes . Önemli değil.

BÖLÜM 3

Alix açmaya çalıştığı paneldeki vidayı gevşetmek için yeterli torku elde etmeye çalışırken homurdandı. Bu aptal şeyi neden yerinden oynatamıyordu?

Birdenbire Devyn ortaya çıktı.

"Yardıma ihtiyacın var mı?"

Onu geri çevirmeye başladı, ama adam anahtarı elinden aldı ve onu iğrendiren sinir bozucu bir kolaylıkla paneli açtı. Ah, bu güce bir dakika sahip olabilmek.

"Teşekkürler, Kaptan."

"Bana Devyn diyebileceğini biliyorsun. Buralarda pek resmi değiliz."

Şemalarında gözüne kestirdiği boruya bakmak için başını açıklıktan içeri sokarken yorum yapmadı. Adama komplo kurmaya çalıştığından, onunla o kadar yakınlaşmak istemiyordu.

Devyn onun soğuk ilgisizliği karşısında iç çekti. Onu gerçekten anlamıyordu. Bazen ona sanki onu çıplak hayal ediyormuş gibi bakıyor, bazen de tamamen soğuk davranıyordu. Sanki aralarında bir tür duvar örmeye çalışıyor gibiydi. Ve nedense bu onu rahatsız ediyordu.

Adamın bakışları aşağı indi ve kız içerideki bir şeye ulaşmak için zorlanırken doğruca onun düzgün kıkına gitti. Ona yapmak istediği şey karşısında anında sertleşen sikine doğru bir ısı dalgası yükseldi.

Lanet olsun, biriyle yatmam lazım.

Çünkü şu anda tek düşünebildiği onun kıyafetlerini çıkarmak ve kıvrak vücudunun her santimini tatmaktı. Tadı nasıl olurdu?

Çılgılık atan biri miydi yoksa daha

mı sakindi? Ona bakmak için geri

çekildi.

Bakışlarını kızın yüzüne çevirdi ve kız kızarıırken gülümsemesini bastırmak zorunda kaldı.

"Bir sorunumuz var. Radyasyon sızıntısına neden iki contada bir kusur var.

Onları değiştirmemiz gerekiyor."

Harika. Vik'in gemiyi gözetlediği kameraya baktı. "Vik?"

"Evet, lordum ve işkencecim?"

"Reflektörler için yedek contalarımız var mı?"

"Hayır."

"Olmaması için özel bir neden var mı?"

"Sway, son partiyi tükettiğimizde onları sipariş etmeyen bir aptal." "Bu senin işin değil mi?"

"Hayır. Ben alt-idiotum. Sway'in baş aptalı çünkü şirket mekaniklerle anlaşma yapmayı reddediyor. Organik olmadığım için ödeme yapamayacağımı düşünüyorlar."

"Teşekkürler, Vik."

"Sizi kızdırmak benim için bir zevktir, efendim."

Devyn Alix'e baktı. "Ve alaycılığın sonu gelmiyor. Beni gururlandırıyor. Gerçekten." Ayıldı. "Bekleyebilecek bir şey mi?"

"Ne kadar radyasyona maruz bağlı. Seviyeler ikinci sınıftır."

İçindeki doktor harekete geçince kaşlarını kaldırdı. "Üç başlı çocuk sahibi olmak istemiyoruz."

"Onsuz yapmak ve saçlarımın da kalmasını istiyorum."

Dudaklarının kenarlarında bir gülümseme oynayıyordu. "Vik? En yakın durak nerede?"

Vik dramatik bir iç çekiş yaptı. "Sanki kendin için bir arama yapamazmışsın gibi, değil mi?"

"Sadece şu lanet aramayı yap."

"Miremba II'de bir tane var. Buradan birkaç saat uzaklıkta."

Bu kızgınlık karşısında hırladı. Miremba IV Gurişlere aitti ama II... "Orası Rit bölgesi, değil mi?"

"Son baktığımda."

Devyn küfretti.

Alix onun öfkesi karşısında şaşkına döndü. "Ritlerin nesi var?" Ritadarion Adalet Bakanı Merjack'in ona işkence edip öldürmek istemesi dışında.

"Rits'lerle kötü bir aile geçmişimiz var. Mümkün olduğunca onların bölgesinden uzak durmaya çalışıyorum... Vik? Başka bir yer var mı?"

"Şimdiye kadar harita okumayı öğrenmediğimi mi sanıyorsun? Gidecek başka bir yer olsaydı, orayı önerirdim. Evet, buradan birkaç gün uzakta başka yerler de var. Ama bana sorduğunuz bu değildi."

Devyn bir vahşi hırıltı daha çıkardı. "Rotayı ayarlayın ve tetikte olun."

"Emredersiniz Kaptan Cesur."

Alix paneli çekerek kapattı. Devyn vidaları sıkarken paneli yerinde . "Rits'e ne olduğunu öğrenebilir miyim?"

Devyn ona kendi işine bakmasını söylemeye başladı ama ne fark ederdi ki? Ailesi hakkında küçük bir araştırma bile yapsa, zaten her şeyi öğrenecekti. "Ailem ben doğmadan birkaç yıl önce yönetimdeki evlerini yıkmış. Sonuç olarak, Ritler bulabildikleri her Dagan ya da Syn'e karşı kin besliyorlar. Onların tek çocuğu olduğum için, Rits'ler için özel bir muameleyim."

"Ama soyadın Kell."

Sırtışı daha da çekiciydi. "Ve şimdi nedenini biliyorsun. Ailem, Rits'lerden birinin yaptıklarından dolayı benden intikam alacağı paranoyasına kapılmıştı, bu yüzden onların isimlerini hiç öğrenmedim. Hatta doğum belgemde bile gerçek isimleri yazmıyor."

Buna ağızı açık kaldı. Kimliklerin her şeyi yönettiği bu çağda, nasıl okula gitmiş ya da herhangi bir şeye sahip olmuştu? "O zaman nasıl-"

"Çocukken ne zaman bir şeye kaydolmam gerekse kullandıkları sahte kimlikleri vardı. Beni güvende ve hayatta tutmak her zaman öncelikli hedefleri oldu."

Böyle bir sevgiyi anlayamazdı. Babası kendini güvende tutmak için onu en kötü yırtıcılara seve seve atardı.

Ve Merjack'in onu yakalamak için neden bu kadar hevesli olduğunu açıklamak için uzun bir yol kat etti. Ailesini alaşağı edenlerle bir kin savaşı içindeydi. "Rits'e hiç bir şey yaptın mı?"

"Hayır. Dediğim gibi, onların bölgesinden uzak duruyoruz. Babama çocukken yaptıklarından dolayı kızgın olsam da, ona işkence edenler çoktan elleriyle öldü. Öfkemi masumlardan çıkaracak biri değilim."

Merjack'ten daha iyi bir adamdı ve bu onun içinde bir suçluluk dalgası yarattı. Ama vicdanını dinlemeyi reddetti. Aynı vicdan, onları hayal kırıklığına uğrattığı için ailesinin başına bir şey gelirse daha da yüksek sesle bağıracaktı.

Bu da ona şunu hatırlattı.

"Bir oğlun mu var?"

Gururlu bir gülümseme dudaklarını büktü. "Öyle. Benim etrafımda rağmen harika bir çocuk."

"Ama seninle seyahat etmiyor mu?"

"Normalde öyle, aslında o benim yardımcı pilotum. Birkaç haftadır bazı arkadaşlarıyla birlikte ve oraya vardığımızda Nera'dan alacağımız en önemli şey o olacak."

Oğlunu görmekten bahsederken yüzünün aydınlanmasına bayılmıştı. Bu onu hiç tahmin edemeyeceği bir şekilde ısıtmıştı.

"Ah, anladım."

"Omari'yi seveceksin. Bana çok benziyor, sadece çok daha yakışıklı." Bunu hayal bile edemezdi. "Ona bayılacağıma eminim."

Devyn bu sözlerin neden içini yaktığını bilmiyordu ama yakmıştı. Dahası, bu sözler kadının kucağında bir bebek tutarkenki görüntüsünün zihninde canlanmasına neden olmuştu. Bu muhtemelen çoğu erkeği korkuturdu ama Omari'yi kısmen büyüttüğü için daha fazla çocuk istiyordu. Omari'nin büyümesini, bir şeyler öğrenmesini ve müthiş bir adam olmasını izlemekten büyük keyif almıştı. Eğer doğru kadını bulabilirse, bir ev dolusu çocuğa sahip olmayı çok isterdi.

Ve bu düşünce aklını bir bebek yaratmak için gerekenlere çevirdi...

Bu da onu Alix'in çıplak görüntüsüne geri getirdi.

Biriyle yatmam lazım.

Bu iş iyice saçma bir hal almaya başlamıştı. "Ben ofisime dönüyorum. Bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin."

"Teşekkürler."

Alix, Devyn'in ondan uzaklaşmasını izledi. Kahretsin, o güne kadar gördüğü en güzel popoya sahipti. Bütün gün o adama bakabilirdi.

Oğlunu bu kadar çok seven bir adamla acımasız ününü bağdaştırmak gittikçe zorlaşıyordu. Konuşması çok kolay olan ve ona göz kulak olan biriyle.

İç geçirerek, gemiden ayrılmaya ve ihtiyaç duydukları parçayı almaya hazırlanmak için odasına geri döndü.

Miremba'ya yanaşır yanaşmaz Alix rampada Sway ve Devyn'le karşılaştı. Sway koyu gri giyinmişti, yeni duş almış olan Devyn ise siyahlar içinde nefisti. Onun sadece kokusu bile Alix'i tahrik etmeye yetmişti.

Sway kendisine bakmayı bile reddeden Devyn'e sırtıttı. "Mutlu avlar, dostum. Tanrılar seninle olsun."

"Siktir git, Sway," diye hırladı. Rampanın uzaması biter bitmez aşağıya doğru fırladı.

Alix şaşkın bir ifadeyle kaşlarını çatarak Sway'e baktı. "Bu da neydi şimdi?"

Sway hınzırca güldü. "Devyn'in kötü bir mavi top vakası var, bu benim için yaygın olsa da onun için son derece nadir bir durum. Sen ve Vik parçayı alıp gemiyi onarırken o da biraz rahatlamayı umuyor. Ben burada kimsenin *Talia*'ya zarar vermediğinden emin olmak için geride kalıyorum."

"Oookay," dedi, kelimeyi vurgulayarak. "Kaptan hakkında bilmem gerekenden fazlasını öğrendim."

"Pek sayılmaz. Bunları ona veren sensin." Sway yürürken yine güldü.

Vik ona katılırken Alix sadece ağzını açabildi. Yüzü ateşle doldu. "Gururun okşanmalı."

Vik'e kaşlarını kaldırarak baktı. "Nasıl yani?"

"Birincisi, Devyn'in seni bu kadar çok istemesi ve ikincisi, sana asılmayacak kadar seni düşünmesi - onun için nadir olan başka bir şey. Genellikle şehvet duyduğu bir kadını istediğinde, onu kolayca elde eder."

Mecha'ya alaycı bir bakış attı. "Biliyorsun, bu sadece beni çekici ama gemideki tek kadın olduğum için ona seksi hatırlattığım anlamına da gelebilir."

"Buna inanmaya devam et, tatlım. Onun biyometrik verilerini izleyen benim ve sana her yaklaştığında kalp atışlarının ve nefes alışının hızlandığını, kanının anatomisinin belli bir bölgesine hücum ettiğini fark ettim. İnan bana, cinsel uyarılma gördüğümde anlarım. Ve bu sadece senin yanındayken olur. Bu gerçekten iyi çünkü kesinlikle bana yaklaşmasını istemiyorum. Kesinlikle benim programımda ya da iş tanımımda yok."

Şimdi o kadar utanmıştı ki bir şeyin altına girmek istiyordu. "Biyografilerimi takip etmiyorsun, değil mi?"

"Hiç de bile. Alınma, yaşaman ya da ölmen umurumda değil. Benim sorumluluğumda değilsin."

"Kendime olan saygımı desteklemenin bir yolu, Vik.

Minnettarım." Onu gemiden çıkardı. "Peki, eğer gerçekler

rahatsız ediyorsa..."

Gözlerini devirerek onu hangar boyunca takip etti ve buradan seyahat eden mürettebata kolaylık sağlamak için kurulmuş olan parça bölümüne doğru ilerledi.

Parçayı bulmaları ve satın almaları uzun sürmedi ama geri dönerlerken düşüncelerinin Devyn'e ve onun aradığı şeye kaymasını engelleyemedi.

yattığı umurunda değil. O senin için bir hiç.

Bu doğrudu ve erkekler ve onların aşağılık dürtüleri hakkında istediğinden daha fazla şey biliyordu. Babasının yük gemisindeki görevlerinin en nefret ettiği kısmı buydu.

Dikkatlerini işlerine vermelerini istiyorum. Git onları hallet, Alix. Bir işe yara.

Onları mutlu ve bitkin tutarsa dikkatlerini Tempest'a çevirmeyeceklerinden bahsetmiyorum bile. Bu geçen yıl içinde gittikçe bir şeydi. Doğrusu, babasının ölmüş olmasından neredeyse memnundu. En büyük korkusu, kendisine yaptıklarını kız kardeşine de yapmasıydı.

Onu mürettebatın fahişesi yap. "İyi

misin?"

Vik'e baktı. "Evet, neden?"

"Birdenbire çok üzgün oldun. Yorumlarımla seni incittim mi? Niyetim bu değildi."

"Sen hiçbir şey yapmadın, Vik. Ben sadece başka bir şey düşünüyordum."

"O halde size bu kadar acı veren düşüncem için özür dilerim. Çok hoş bir kadına benziyorsunuz ve zaman zaman yorumlarımla biraz düşüncesiz olduğumu bilsem de, sizi asla bu kadar üzmem istemezdim."

Adamın içtenliği onu etkiledi. "Teşekkür ederim Vik."

Geminin kapısını onun için açtı. "Benim için zevkti."

Devyn barda etrafındaki kadınları tararken durakladı. Yarıları fahişeydi, diğer yarıları da onun gibiydi; bellerindeki ağrıyı dindirecek birini bulmak için buradaydılar.

İçki siparişi verirken, deri askılı bir bluz ve pantolon giymiş, ciddi yapılı bir kızıl saçlı ona doğru yürüdü. Adamın vücudunu açlıkla taradı ve gülümsedi. "Bir kadınla birlikte olmak ister misin?"

Evet... ama o elmadan kolayca bir ısırık alabileceksen, bitirir bitirmez tekrar acıkacağını biliyordu.

Çünkü canı elma çekmiyordu.

Daha baharatlı bir şey istiyordu.

Kafam çok karışık. Onu neredeyse öldüren kaltağa benzeyen bir kadını nasıl arzulayabilirdi?

Kızıl saçlı kadın göğüslerini adamın koluna sürttü. "Ne diyorsun?"

Kadının göğüslerinin arasındaki derin yarığa baktı ve yüzünü oraya gömmenin nasıl bir şey olacağını hayal etti. Ağzı sulandı. "Gördüğüm en güzel kıçlardan birisin ve bana merhamet dileyene kadar seni becermekten bir şey istemem."

Baştan çıkarıcı bir şekilde dudak büktü. "Neden orada bir 'ama' seziyorum?"

Devyn iç çekti. "Çünkü bunu yaparken göreceğim kişi sen olmayacaktın."

Elini göğsünden kalçasına, oradan da şişmiş sikini avucunun içine alana kadar aşağıya indirdi. "Benim için sakıncası yok bebeğim. İstersen bana onun adını bile söyleyebilirsin."

Kızın eli onunla alay ederken dişlerini sıktı. Evet... Arzuladığı şey buydu.

"Mahremiyet istersen arkada bir oda var."

Sorun şu ki, o kadar azmıştı ki, onu burada herkesin önünde becerebilirdi.

Ama bu düşünceyle birlikte Alix'in bir görüntüsü geldi. Bundan daha fazlası Alix'in kokusunun anısıydı. Ve karşısındaki kadın gerçekten güzel olsa da - Alix'ten çok daha fazla- o korunaklı koyu mavi gözlere ya da uzun sarı saçlara sahip değildi.

Bunu unutmaya kararlı bir şekilde kadını kendine doğru çekti ve onu öptü. Kadının dili onun kine sürtündü.

Geri çekilirken onun dudaklarını ısırıldı. "Hadi bebeğim. Seni izin ver." Onunla bir adım attı, sonra lanetledi. Onunla birlikte olmak istemiyorum.

Aklını mı kaçırdın sen? Vücuduna baksana. Hepsi.

Senin.

Yine de kımıldamadı. Deneyimlerinden biliyordu ki bir şeyi uygun olduğu için yemek onu tatmin edici yapmıyordu. Bu hiçbir şeyi bastırmayacaktı. Alix'in yanına döner dönmez yine azacaktı.

Kızıl saçlı kadını kollarının arasına aldı ve ona nazik bir öpücük verdi. "Sen büyüleyici, güzel bir kadınsın ve ben bunu yaptığım için bir aptalım. Ama şu anda senin içinde olmayı ne kadar istesem de yapamam." Hüzünlü bir iç çekiş yaptı. "Kız arkadaşın başka bir şey olmalı."

"Evet... öyle."

Uzandı ve onun kulak memesıyla oynadı. "Umarım ne kadar şanslı olduğunu biliyordur." Kulağına üflemek ve fısıldamak için öne doğru eğildi. "Kayıtlara geçsin diye söylüyorum... hayatının en iyi sikişlerinden birini yaşıyorsun."

Kadın uzaklaşıp başka bir adama yöneldiğinde neredeyse inliyordu. *Sway haklı, ben bir kadınlm. Daha da kötüsü, öpmediğim biri tarafından kırbaçlandım.*

Tiksintiyle arkasını döndü ve içkisini bir dikişte geri devirdi, sonra barmene dönmesini işaret etti. "Ben bayılana kadar gelmeye devam etsinler."

Alix kendini motor kuyusundan indirdi ve merdivenden indi. Bu onarım tam bir baş belasıydı. Ama en azından yapılmıştı. Ellerindeki yağı silerek dirseğiyle kapağı kapatmak için düğmeye bastı.

Mühürlendiğinden emin olmaya o kadar odaklanmıştı ki etrafındaki her şeyden habersizdi.

En azından biri onu arkadan yakalayana kadar.

Kendisiyle uğraşan Devyn, Vik ya da Sway olduğunu varsayarak, sert eller göğüslerini sıkana kadar tepki vermedi.

"Burada tek başına ne yapıyorsun? Baban için birinin gemisinden parça mı çalışıyorsun?"

Alix'in kanı, onu hasta eden bir ses duyunca dondu. İrn Soilent. Babasını mahveden ve onlara her şeye mal olan adam.

Onu daha sıkı kavradı, eli gömleğinin içine kaydı. "Şimdi o fahişe kız kardeşin nerede? Başka biri benden önce davranmadan önce hâlâ ondan bir parça istiyorum."

Öfkeyle çığlık atarak ona saldırdı.

İrn, yumruğuyla onun dudağını patlatırken küfretti. "Seni değersiz sürtük!" İrn onun darbesine çenesine gelen bir yumrukla karşılık verdi. Başı o kadar sert geri döndü ki bir an için sersemledi.

Ta ki ona tekrar vurmaya gidene kadar.

Adamın karnına bir yumruk attı, keşke onun kokuşmuş kalbini göğsünden söküp çıkaracak bir silahım olsaydı diye düşündü.

"Yakalayın onu!" diye hırladı yakınlarda duran adamlara.

Alix toplamda on kişi olduklarını fark edince panikledi. Dövüşte iyi olsa da, bu sayıya karşı kazanamazdı.

Kendisine ulaşan ilk adamı atlattı ve geminin rampasına doğru koşmaya başladı. Başka bir adam önünü kesti.

Kasıklarına vurarak onu itti. Ama daha adamın yanından geçmeden, iri yarı bir adam onu arkasından yakaladı ve ayağa kaldırdı. Onu, nefretle ona bakan İrn'in yüzüne doğru savurdu.

İrn yere kan tükürdü. "Bunun bedelini ödeyeceksin, sürtük."

Alix tekme atmaya ve onların elinden kurtulmaya çalıştı ama kendine zarar vermekten başka bir şey yapamadı. Yine de onlar kendisine gülerken o vazgeçmedi.

"Ne zamandan beri ayrımcılık yapıyorsunuz?" İrn diğerlerine şeytani bir sırıtişla baktı. "Pek bir şeye benzemediğini biliyorum, ama inanın bana, hepimizi tatmin edecek kadar var ve bizim için bedava." Onu öpmek için hamle yaptı. Kız öfkeyle çığlık atarak yüzünü çevirmeye çalıştı.

Arkasındaki adam kollarını sıkıca kavrayıp onu aralarında kilitli tutarken, onu sabit tutmak için çenesinden tuttu.

İrn'in dudakları tam onun dudaklarına değecekken, başı geriye doğru sarsıldı ve şeytanın kendisiyle yüzleşmek üzere döndü.

Alix, Devyn'in öfkeli yüzüne bakarken dondu kaldı. *Bu* Merjack'in tarif ettiği adamdı. Soğuk. Ölümcül. Dehşet verici.

Karanlık bakışlarında hiç merhamet yoktu. İfadesinde onu kızdıranlara ölüm vaadinden başka bir şey yoktu.

Bir adam ona saldırdı. Devyn kolunu kaldırarak yumruğu engelledi ve adama öyle sert bir yumruk indirdi ki adam inleyerek yere yığıldı. Saldırıya geçen bir sonraki adam Devyn'in sırtına doğru savruldu. Devyn onu yere çarptı ve kolunu bükerek kırdı. Adam acı içinde çığlık attı.

Devyn döndü ve bir sonraki iri yarı saldırganı boğazından yakaladı. Irn'e tekrar dönüp elinin tersiyle vurmada önce onu iki kişiye daha itti.

Onu tutan adam böğürüp Devyn'e doğru koşmadan önce onu yere itti.

Devyn darbeyi savuşturdu, sonra da adama kafa attı. Adamı yumruklarken Devyn'in yüzünde hiçbir duygu yoktu.

Kendini yukarı itti, ancak dövüşte tekrar katılamadan Sway ve Vik oradaydı. Irn'in "arkadaşları" onu tutan iri yarı adamı ve Devyn'in öldürmeye çalıştığı adamı bırakıp kaçtılar.

Sway onu Irn'in üzerinden çekti. "Bırak onu Dev. Onu neredeyse öldürüyordun."

Devyn Irn'i yerden kaldırmadan önce bir kez daha tepindi. Irn'i önünde durması için sürükledi ve alnından, şakağından ve burnundan akan kan damlalarını görebilmesi için onu orada tuttu. "Ondan hemen şimdi özür dileyeceksin, seni hayvan."

"Hiçbir fahişeden özür dilemeyeceğim."

Devyn'in yüzüne öyle bir öfke çökmüştü ki, Irn'i durduğu yerde öldüreceğinden emindi. "Bir kadına asla böyle davranamazsın. Ondan özür dile yoksa yardım et de gözlerini oyup boğazına tıkayım."

Irn, gözlerinde bir gün bunu ona ödeteceğine dair bir sözle ona bakmadan önce inledi. "Özür dilerim."

Devyn onu uzaklaştırdı. "Defolun gidin buradan. Eğer birinizi bir daha görürsem, pişman olacak kadar uzun yaşamayacaksınız." Onlar gidene kadar hareket etmedi.

Sonra Alix'in bir adım geri çekilmesine neden olan bir öfkeyle Vik ve Sway'in üzerine döndü. "Siz ikiniz hangi cehennemdeydiniz?"

Sway'in gözleri kararırken gerildi ve yerinde durdu. "Bana böyle yaklaşma evlat. Sen daha iyi bilirsin."

Ama Devyn geri adım atmadı ya da geri çekilmedi. "Daha iyi biliyorsun, kıçımın kenarı. Siz ikiniz otuz bir çekerken neredeyse tecavüze uğruyordu. Neden dışarıda onu izlemiyordunuz?"

Onlar daha konuşamadan Alix araya girdi. "Onlara tek başıma iyi olduğumu söyledim."

Devyn o zaman ona kaşlarını çattı. "Sen ne?"

Zonklayan kolunu yan tarafına doğru tuttu. İri yarı adamın onu yakalayıp tutma şekli yüzünden ağrıyordu. Tek yapmak istediği adamın öfkesinden saklanmaktı ama Vik ve Sway'in başlarının kendisi kadar değersiz bir şey yüzünden derde girmesine izin veremezdi. Onları savunmaya kararlı bir şekilde omurgasını elikleştirdi. "Lütfen onları suçlamayın. Hepsi benim hatamdı. Onlara benim için endişelenmemelerini söyledim. O sırada burada kimse yoktu ve bana saldıran bu kadar çok olmasaydı, kendi başıma halledebilirdim. Bunun olmasına sebep olduğum için gerçekten zgnm. Gelecekte daha dikkatli olacağım."

Devyn'in kalbi, uğradığı saldırıdan sonra özür dilerken yerinden fırlayacakmış gibi oldu. Yanağı şişmiş, sol gözünün altında bir morluk oluşmaya başlamıştı bile. Ve hâlâ gözleri dizginlenmiş bir öfke ve acıyla parlıyordu.

Vik'in ve Sway'in bakışlarında onları koruduğu için duyduğu utancı gördü. "zr dileyecek bir şey yapmadınız."

"Silahlı olmalıydım ya da yardım ağırmalıydım. Her şey çok hızlı oldu... Hazırlıksız yakalandım. Bir daha olmayacağına söz veriyorum Kaptan." enesini dik tutuyordu ama yine de gemiye geri dönerken gözlerindeki yaşları gördü.

Sway başını salladı. "Bunun için gerçekten üzgünüm Dev. Claire'le konuşuyordum. Bilseydim... Haklıydın. Ona göz kulak olmalıydım."

Öfkesi adını bile koyamadığı yumuşak bir duyguya dönüşürken Devyn onu sırtından alkışladı. "Bunun için endişelenme. Burada olmadığım ve hıncımı sizden çıkardığım için kendime kızgıyım. Hiç gitmemeliydim."

Vik boğazını temizledi. "Lafi açılmışken... kıcı kırıklardan biri yetkililere gidip saldırıyı rapor etmeden önce buradan gitsek iyi olur. Hiçbirimizin Rit bölgesinde tutuklanmak isteyeceğini sanmıyorum."

Evet, şaka yapmıyorum. Bu hiçbiri için iyi olmazdı. "İyi noktaya değindin. Hâlâ bir tane varken tel-ass yapalım."

Alix titreyerek kapalı kapısına yaslandı. Bu pek çok açıdan çok yakındı. Ya İrn Devyn'e onun bir köle olduğunu söyleseydi? Devyn'in saldırısının şiddetinden bu kadar sarsılmamış olsaydı, muhtemelen söylerdi.

Ve Devyn

Artık onun yeteneklerinin tüm boyutlarını biliyordu ve bunlar gerçekten korkutucuydu. O adamları tek başına parçalamıştı.

Aman Tanrım.

Sırrını öğrenirse ona ne yapardı? İrn'ı tepelediği bir görüntü zihninden o kadar net geçti ki göğsü sıkıştı.

"Onca sonra biriyle bile yatmadığına inanamıyorum. Kahretsin, Dev, sen bir aptalsın."

Sway ve Devyn'in odasının önünden geçtiğini duyunca dondu kaldı. "Oraya gitme, Sway. Yeterince kızgıyım."

"Kızgın kokmuyorsun, sarhoş kokuyorsun. Sen sarhoş musun?"

"Biriyle olsaydım olmazdı, ama gerginliğimi azaltacak bir şeye ihtiyacım vardı.

-Azıcık bile faydası olmadı. Tanrılara yemin ederim ki dikişlerim patlamak üzere."

Sway güldü. "Onları şekilde parçalamana şaşmamalı." "Ona dokundukları için kollarını koparmadığım için şanslılar."

Sway tısladı. "Bu acıyı kendi başına dindirmenin yolları olduğunu biliyorsun."

"Aynı şey değil ve bunu en iyi sen biliyorsun. Buna nasıl dayanıyorsun bilmiyorum. Sana yepyeni bir saygı duyuyorum. Aslında bu doğru değil. Hâlâ aptal olduğunu düşünüyorum ama şu anda bunu umursamayacak kadar sarhoşum."

Konuşmaya devam ettiler, ama o artık onların sözlerini seçemiyordu.

Odasında durmuş, bu vahiy karşısında şaşkına dönmüştü. Yani Devyn o yokken kimseyle yatmamıştı... Nedense bu onu heyecanlandırmıştı.

Sakın oraya gitme.

Ama elinde değildi. Daha önce hiçbir erkek onu savunmamıştı. Hiçbir erkek onu kimin incittiğini ya da onunla kimin yattığını umursamamıştı.

Kendi babası bile.

Devyn onu Irn'den ve onun iğrenç arkadaşlarından korumuştı. Bu bilgi içinde derinlerde bir şeyleri paramparça etti. Kendine onun da mürettebatının herhangi bir üyesi için aynı şeyi yapacağını söylemeye çalıştı. Bu onun için hiçbir şey ifade etmiyordu ama yine de.

"Ona dokundukları için kollarını koparmadığım için şanslılar."

Bu, birinin onun hakkında söylediği en nazik şeydi. Bu sözleri kendine yakın tutarak kendini kapıdan uzaklaştırdı ve şişmiş yanağına buz koymaya gitti. Yeni soğutma ünitesine henüz ulaşmıştı ki kapısının hafifçe vurulduğunu duydu.

Kapıyı açmaya gitti ve Devyn'i koridorda durmuş, pişman olmuş bir halde buldu.

Neden özür diledi? Ne için özür dilemesi gerekiyordu?

"Bir Şeye mi ihtiyacınız var, Kaptan?"

Devyn, onu daha da sertleştiren ve onun için daha da çaresiz hale getiren sesinin derin kontraltosunun tadını çıkardı. Kahretsin, sarhoş oldum. Sağlık çantasını kaldırdı. "Yanağına bir göz atmak istedim. Kemiğini kırmadıklarından emin olmak için."

"Her Şey yoluna girecek."

"Ben bir doktorum, Alix. Onu görmek istiyorum ve benimle tartışamazsın."

Alix onun sözleri karşısında şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı, onu doğru duyduğundan emin değildi. "Ne?"

Kibirli bir Şekilde başını salladı. "İnsan, Andarion, Hyshian ve Trisani tıbbı ve cerrahisi konusunda sertifikalı ve eğitimli. Eğer gerçekten görmek istiyorsan gidip diplomamı alabilirim. şimdi beni içeri alın."

Onunla ilgili bir başka keşif karşısında dehşete kapılarak geri adım attı. "Bir doktor neden koşucu olsun ki?"

Onu yatağının yanındaki sandalyeye oturtmak için hareket ettirirken cevap vermedi. Çantasından bir tarayıcı çıkararak yüzünün zonklayan tarafında gezdirdi. Adamın nefesindeki alkol kokusunu alabiliyordu ama babasının aksine sarhoş olduğunu söyleyemezdi. Tamamen ayık görünüyordu.

Devyn yanağındaki şişliği nazikçe test ederken parmaklarının altında teninin ne kadar yumuşak olduğunu düşünmemeye çalıştı. Kırık değildi ama çok kötü bir çürük oluşturmuştu. Bu yüzden onları parçalamasını isteyen öfke patlamasına karşı dişlerini sıktı. "O pileri ldrmeliydim."

"Sizinle karşılaşmalarını yakın zamanda unutacaklarını sanmıyorum."

Elini yarılmış dudağının üzerinde gezdirirken cevap vermedi. "Hiç dişini kırdılar mı?"

" sanmıyorum. Ağzımda o kadar kan yok."

fkesi daha da koyulaştı. Ne aradığını biliyor olması ve kendisine yapılanlar için hıçkıra hıçkıra ağlamıyor olması onu nasıl

Geçmişinde birçok kez bu şekilde incinmişti. Belli ki bu yeni bir şey değildi.

"İstersen geri dönüp onları öldürebilirim."

Kaşlardan biri havaya kalktı. "Ben..." Alix cümlesini bitirmeden kendini tuttu. Onun yüzünden hapse girmesini istemediğini söylemeye başlamıştı ama yine de ona yapmak üzere olduğu şey buydu.

Bu ikiyüzlülük ona acı veriyordu.

"Bu belaya ihtiyacın yok," diye zayıf bir sesle sözlerini tamamladı.

"Pekâlâ, . Ama fikrini değiştirirsen bana haber ver, onları alırız." "Ne kadar sarhoşsun?"

Ona şeytani bir sırıtış fırlattı. "Vik'in gemiyi denize indirmeme izin vermemesine yetecek kadar."

Buna tamamen şaşırmıştı. "Gerçekten de hiç içki içtiğin belli olmuyor."

"Evet, biliyorum. Bunu babamdan öğrendim. En azından annem bana öyle söylüyor. Aslında babamı hiç içki içerken görmedim. Ama tüm ailem onun uzun yıllar boyunca alkolik olduğuna yemin eder."

Babası gibi... sadece babası çocuğuna karşı nazikti. "İçkiyi bırakmasına ne sebep oldu?"

Devyn tarayıcıyı çantasına geri koydu. "Annemi şişeden daha çok severdi ve bir keresinde bana sarhoşken onu kaybetmesine neden olabilecek aptalca bir şey yapma riskini asla almak istemediğini söylemişti."

"Gerçekten mi?"

"Evet. Annemle babamın herkesin hayalini kurduğu türden bir evlilikleri var. Bunca yıldan sonra bile hâlâ öpüşen ve el ele tutuşan iki genç gibiler."

"Ve seni seviyorlar."

"Evet, gerçekten şanslıyım ve bunun farkındayım. Her iki ebeveynim de zor bir yetiştirilme sürecinden geçti ve ben de onların geçmişlerindeki korku hikayelerini dinleyerek yetiştim."

Ona bakmak için durakladı. "Bazen başkalarından onlar ve itibarları hakkında duyduğum hikayeleri, tanıdığım ve sevdiğim ebeveynlerin gerçekliğiyle bağdaştırmak zor oluyor." Gülümsedi. "Annemin adını duyunca altını ıslatan yetişkin adamlar gördüm ve tek düşünebildiğim, çocukken burnumu silen ve benimle kucak kucağa oynayan kadının bu olduğu. Anlıyor musun? Ve sonra babam..." Uzun bir nefes verdi. "Hikâyeleri duydum ama bana hiç sinirlendiğini görmedim, çocukken evi ateşe verdiğimde ve inanılmaz pahalı sanat koleksiyonunun önemli bir kısmını yaktığımda bile."

Bunun üzerine ağzı açık kaldı. "Seni öldürmedi mi?"

Devyn başını salladı. "İtfaiyecilerle birlikte oturuyordum, hak ettiğimi bildiğim dayaktan korkuyordum. Sonunda babamın koşarak geldiğini gördüğümde, beni fena benzeteceğini biliyordum, değil mi? Çocukluğunuzda aptalca bir şey yaptığınızda hissettiğiniz 'Oh, kahretsin, mahvoldum' duygusunu hatırladığınızı biliyorum ve inanın bana, evimizi ateşe vermekten daha aptalca bir şey olamazdı. Kaçmayı çok istedim ama hareket edemeyecek kadar korkuyordum. Sonra beni yakaladı ve nefes alamayana kadar kendine doğru çekti. Beni bırakacağını hiç düşünmemiştim. Yaralanmadığım için o kadar minnettardı ki eve ya da sanatına ne yaptığımdan hiç bahsetmedi bile. Benim açımdan bir kazaydı ama bugün bile kendimi bok gibi hissediyorum."

"Kaç yaşındaydın?"

"On bir. Bir arkadaşımın okulu kırdığım için ceza olarak, ödev yapmam için dadılarımla evde bırakılmıştım. Kimya setimle uğraşırken babamın masasını tutuşturdum ve kimyasallar daha önce hiç görmediğim şekilde yayıldı."

Başını hüzünle sallarken çenesinde bir kas çalıştı. "Annemi ağlarken gördüğüm tek andı. Ev yüzünden değil."

ilk geldiğinde hala içinde olduğumu fark etti. Güvende olduğumu anladığında bana sarıldı ve bir bebek gibi ağladı. Titreyişini hâlâ hissedebiliyorum. Sanırım bu beni her şeyden daha çok korkuttu."

Alix ailesinin bu kadar koruyucu olduğunu hayal etmeye çalıştı. Ama dürüst olmak gerekirse, ailesi böyle bir şey için onu öldürürdü. "Annemle babamın ikisi de sinirliydi. Babam annemden çok daha fazla. Ama beni her zaman sevdi ve bunu biliyorum. Bu yüzden ona karşı hep bu kadar korumacı oldum."

Ona kaşlarını çattı. "Yani sen küçükken kaçıp gidene kadar mı?"

Alix yaptığı hatayı fark edince irkildi. Beni öldürmeden önce daha dikkatli olsam iyi olur. "Bu annenizi sevmediğiniz anlamına gelmiyor Kaptan. Bildiğiniz tek şey zalimlik olduğunda, insanların kusurlarını hoş görürsünüz. Kötü ebeveynler bile hiç ebeveyn olmamasından iyidir."

Homurdandı. "Babam bu konuda kesinlikle tartışır ve büyükbabamın ona yaptıklarını göz önüne alırsak, onu suçlamıyorum. Ama burnumu sokmayacağım. Ebeveynlerimden, onlar öldükten onlarca yıl sonra bile bu anıların ne kadar acı verdiğini biliyorum. Kötü bir çocukluğu asla gerçekten atlatamazsınız."

Çantadan bir soğuk paket çıkarıp aktif hale getirdikten sonra yanağına bastırdı. "Yanağın buzlu kalsın. Bayılmadan önce yatmaya gidiyorum." Masanın üzerine üç paket daha koydu ve gitti.

Ancak o gittikten sonra paketlerdeki kanın onun yaralarından kaynaklandığını fark etti.

Onun yüzünden aldığı yaralar.

Ona vereceği acıyı ve ailesinin bu yüzden ona yapabileceklerini düşündükçe ağlamak istiyordu. Eğer söyledikleri doğruysa, öylece arkalarına yaslanıp tek çocuklarına zarar vermesine izin vermezlerdi.

Sahip oldukları her şeyle onun peşine düşeceklerdi.

Ne yapacağım ben?

Ailesini kurtaracaktı. Başka seçeneği yoktu. Ama önce, tecavüze uğramasını engelleyen adama teşekkür etmek istiyordu.

Devyn kanayan eklemlerinin üzerine antiseptik dökerken tısladı. O piçin çenesi yırtık çelik gibiydi.

"Aptal olmanın bedeli bu."

Hâlâ o kadar sertti ki, ereksiyonuyla çivi bile çakabilirdi. Alkolün acıyı azaltması gerekmiyor muydu? Kavga muhtemelen seni ayıltmıştır.

Oh, güzel. Bir şişe Tondarion viskisi alarak masasına oturmaya gitti. Bir bardak almaya başladı, sonra uğraşmaya değmeyeceğine karar verdi. Kapağı kapattı ve Alix'in yatağındaki hayalleri ona işkence ederken şişeden doğrudan içti.

Neden kızıl saçlı kızın teklifini kabul etmedin? En azından seni biraz doyurabilirdi.

Çünkü ben lanet bir aptalım.

Evet, olabilir. Bir yudum daha aldı.

Birden kapısı tereddütlü bir şekilde çalındı. Aleti sarsıldı çünkü kapıyı çalanın Sway ya da Vik olmasının ya da çekingen davranmasının imkânı yoktu.

Tam da ihtiyacım olan şey. Daha fazla işkence.

"İçeri gel," diye seslendi, bu noktada kalkıp hareket etmek istemiyordu.

Kapı, ona en büyük işkencecisinin güzel yüzünü göstermek için açıldı. *Kahretsin, daha sarhoş olmalıyım.*

"Bir şey mi unuttum?" diye sordu ona.

Alix onu elinde şişeyle görünce tereddüt etti. *Hâlâ içiyorsa kaçmalısın.* Babası içki içtiğinde her zaman o kadar kötü davranırdı ki, bu durum onu içki içen erkeklerin yanında ürkekletirirdi. Ama o

yapamazdı. Ona borçluydu ve daha da önemlisi bunu yapmak istiyordu. Kendisine dokunduğunda tüylerini diken diken etmeyen bir adamla bir an bile olsa birlikte olmak istiyordu.

Gerçekten arzuladığı bir erkekle yatmak nasıl olurdu? Sadece bir kez.

Cesaretini toplayarak odayı geçti ve onun sandalyesinin önünde diz çöktü.

Devyn onu izlerken kaşlarını çatı. Dizlerinin arasından ona baktı ve nefesi kesildi. Ona ne yaptığını sormak istedi ama gözlerindeki aç bakış tüm mantıklı düşünceleri bastırdı.

Ve fermuarına uzandığında, bunun sarhoşluk sersemliğinin getirdiği başka bir fantezi olabileceğini düşündü. Kızın, siki serbest kalana kadar pantolonunun fermuarını yavaşça açmasını izlerken kalbi hızla çarpıyordu.

Tek kelime etmeden, onu ağzının derinliklerine almak için dudaklarını indirdi.

Zevk tüm vücudunu sararken şişeyi bıraktı ve dişlerini sıktı. Kadının yüzünü kavrayarak, sıcak ağzının kendisini okşamasının verdiği hissin tadını çıkarırken, onun kendisini tatmasını izledi. Bu şimdiye kadar gördüğü en ateşli şeydi ve vücudunun her molekülünü ateşe verdi.

Alix onun tuzlu tadı karşısında inledi ama onu şaşırtan yüzündeki ellerinin yumuşaklığıydı. Onu memnun ederken aslında onu okşuyordu. Daha önce hiç kimse ona bunu yapmamıştı. Normalde saçlarını çekerler ve canını yakıp yakmadıklarını umursamadan onu iterlerdi.

Ama parmakları kafa derisiyle oynarken saçlarını yüzünden geriye doğru savurdu ve onu ürpertti. Başını kaldırıp adamın kendisini izlediğini gördü. Gözlerindeki şefkat onu kavurdu.

Gülümseyerek, adamın geri kalanıyla alay edebilmek için tabanına kadar yaladı.

Devyn onun dilinin kendisini yaladığını hissedince hırladı. Tüm vücudu gibi hissetti. Buna dayanamayarak onu yukarı çekti, böylece

Öp onu.

Alix'in başı, dudaklarını dudaklarının üzerinde hissettiğinde dalgalandı. Sert ama bir o kadar da şefkatli olan adam ağzının her santimini keşfetti. Ve bu onu nefessiz bıraktı. Kesinlikle haklıydı. Adam onu kaldırıp masasının üzerine bırakırken öpücüğü elektrikliydi.

Yavaş ve nazik bir elle gömleğini yukarı itti. Koyu renk gözleri yanarken, göğüslerini tatmak için dudaklarını bıraktı. Adam meme ucunu yalayıp okşarken, kadın adamın başını göğsüne bastırdı. Hiç beklemediği bir şekilde vücudunu saran zevk dalgalarıyla ürperdi. Her yalayıp, içinden bir titreme geçirdi.

Aman Tanrım, o inanılmaz.

Adam elini bel kemerinin altına daldırıp kızın ihtiyaçtan bembeyaz kesilmiş kısmına dokunduğunda kanı yoğunlaşmıştı.

Devyn onun ne kadar ıslak olduğunu ve içinde ne kadar kötü bir istek olduğunu görünce homurdandı.

O senin mühendisin. Bunu yapmamalısın.

Bunu içten içe biliyordu ama kız ona gelmişti. Ayık olsaydı, onu gönderebilirdi. Ama şu anda...

Hiçbir yolu yoktu.

Ve adam parmaklarını kadının derinliklerine batırırken, kadın kulağına tısladı. Bu ses onun içinde yankılandı.

"Bana ne istediğini söyle, Alix."

Kendini ona sürttü. "Seni istiyorum, Devyn."

Sonunda onun adını kullandığında gülümsedi. Tekrar konuşmadan önce onu öptü. "Senin tadını çıkarmak istiyorum ama şu anda yapamam. Seni çok kötü istiyorum. Eğer bana katlanırsan, yemin ederim bunu telafi edeceğim."

Adam pantolonunu çıkarmak için geri çekilirken Alix bunu anlamadı. Alix ona ne demek istediğini sormadan, adam kendini onun bedeninin derinliklerine gömdü.

Dudağını ısırarak, adamın orada ne kadar iyi hissettirdiğini düşünerek inledi. Başını kaldırıp onun kendisini izlediğini gördü.

Elini avucunun içine aldı ve kalçalarına doğru iterken avucunu şefkatle öptü.

Bacaklarını onun beline doladı ve onu daha da içine çekmek için sırtını kamburlaştırdı. Vuruşlarını hızlandırırken göğüslerinin tadına bakmak için başını eğdi.

Devyn'in başı, vücudunun onunkinin altındaki sıcaklığıyla dönüyordu. Onu neden böyle istediği, neden ona seslendiği hakkında hiçbir fikri yoktu ama şu anda ona kendini kaptırmıştı. Parmaklarını dudaklarının üzerinde gezdirdi ve küçük aşk tanrısı yayına hayran kaldı. Kollarını ona doladı ve onu kendine yakın tuttu.

Ve anlayamadığı bir nedenden ötürü, onun kucaklaması, acı çektiğini bile fark etmediği bir parçasını yatıştırdı. Kolları onu hissettirdi ...

Bunu açıklayabileceğinden bile emin değildi.

Gözlerini kapatarak bu hissin tadını çıkardı. Vücudu serbest kalmanın eşiğine gelmişti. Kontrol altında tutmaya çalışarak dudağını ısırdı. Ön sevişmeyle onu yeterince küçümsemişti. Bu sefer de onu hayal kırıklığına uğratmayacaktı.

Elini kızın yarığını bulana kadar aralarından aşağı kaydırdı. Ona dokunduğu anda sarsıldı. Nefes alış veriş , onun için doğru ritmi bulana kadar vücudunu dinledi.

Alix, Devyn'in eli onun vuruşlarıyla aynı anda oynadıkça ürperdi. Bu onun zevkini daha önce hiç bilmediği bir seviyeye yükseltti.

"İşte bu bebeğim," diye kulağına nefes verdi. "Benim için gel." Bu sözleri noktalamak için kendini derinlere soktu.

Ne istediğinden emin değildi. Tek bildiği daha önce hiç böyle bir şey hissetmediğiydi. Vücudu tamamen erimişti. Geçmişte, saati izliyordu, hızlandırmak için elinden gelen her şeyi yapıyordu.

Böylece işleri bitecek ve daha önce ne yapıyorsa ona geri dönebilecekti.

Ama Devyn ile ...

Bunun bitmesini hiç istemedi. Onun içinde hissettiklerini seviyordu. Ve sonra içinde bir şeyin patladığını hissetti. Derinlerden bir yerden geldi ve tüm vücudunu sarstı. Kendini durduramadan çığlık attı.

Devyn daha da hızlı hareket ederek zevki artırırken kulağına güldü. Güçlü, derin vuruşlarının her biri onu daha da yükseğe çıkardı.

Ve sonra onun serbest kaldığını hissetti. Adam onun etrafında sarsılmadan önce bir an soluk soluğa kaldı. Onun elini kendi elinin içine aldı ve parmaklarını öyle tatlı bir hareketle birleştirdi ki kalbi dağıldı.

Vücutları hâlâ birleşmişken, burnunun ucunu öpmek için geri çekildi. Öpücüklerini kızın dudaklarına, boynuna ve sonra da göğüslerine doğru takip ederken, kız şaşkınlık içinde orada yatıyordu.

"O da neydi?"

Kaşlarını çattı. "Ne neydi?"

"Bana yaptığın şey. Hiç böyle bir şey hissetmemiştim... İnanılmazdı."

Devyn'in onun ne dediğini anlaması tam bir dakika sürdü. "Daha önce hiç orgazm olmadın mı?"

Kızın kaşları da onunkilerle uyuşuyordu. "Bir kadın orgazm olabilir mi?"

Gözlerindeki derin samimiyet olmasaydı, şaka düşünebilirdi. Onunla sevişen ilk kişi olmadığını biliyordu ama... "Bir kadının bunu yapabileceğini gerçekten bilmiyor muydun?"

Başını iki yana salladı. "Erkeklerin yaptığını biliyordum. Ama hayır. Daha önce hiç olmadı."

Kalbi onun için kırılmıştı. Ne tür bencil piçlerle birlikte olmuştu ki onun ihtiyaçlarını düşünmemişlerdi bile? Lanet olsun. Bunu bilseydi,

onunla daha çok zaman geçirirdi.

Sonunda, onu kendi ihtiyaçlarından başka bir şey için kullanmayan diğerleri kadar bencil olmuştu. Ben tam bir pisliğim.

"Ne kadar korunaklıydın?" "Soruyu

anlamadım."

Yine ne kadar duyarsız davrandığını fark edince yüzünü buruşturdu. Annesi olmadan ve babasının gemisinde tamamen erkeklerden oluşan bir mürettebat varken, kadın cinselliği hakkında nasıl bir şey bilebilirdi ki?

Zavallı yük gemilerinin ne tür ahlaki açıdan şüpheli adamları işçi olarak aldıklarını ilk elden biliyordu. Ve bu, içlerinden birinin ona tecavüz edip etmediğini merak etmesine neden oldu.

Lanet olsun. Aptalın tekiydi ve ona dokunmadan önce ayılmalıydı.

Artık ayığım.

Alnını onunkine yasladı ve başını salladı. "Neden bana geldin?"

"Kendimi suçlu

hissettim." "Ne

için?"

"Durumuna sebep olduğun ve sonra da şansını yarıda kestiğin için... icabına bak. Kavgaya karışmamış olsaydınız, yatmak istediğiniz birini bulana kadar kalabilirdiniz."

Bu onu suskun bıraktı. Ve hakarete

uğradı.

"Mecbur hissettiğin için mi benimle yattın?"

"Tam olarak değil." Öfke bakışlarını karartmadan bir an önce yüzünde sıcaklık patladı. "Ben bir fahişe değilim!" Onu geri itti ama adam onu sıkıca tuttu.

"Şşşt," dedi, onu sakinleştirmek için kendisine doğru tutarak. "Seni fahişe olmakla suçlamıyorum." Kahretsin, babası ve mürettebatı ona ne yapmıştı? "Sadece bu gemideki görevlerinden birinin azgın olduğumda benimle ilgilenmek olduğunu düşünmeni istemiyorum. Asla."

Alix onun gözlerindeki samimiyeti görünce sakinleşti. Neden bu kadar tatlı ve yakışıklı olmak zorundaydı ki?

Neden tanıdığım tek düzgün adama ihanet etmek zorundayım? Bu hiç adil değildi.

"Tamam," diye fısıldadı. "Sadece erkeklerin ihtiyaçları olduğunu biliyorum ve istediğini elde edemediğinde, mevcut olanı alırsın. Seni bir daha rahatsız etmeyeceğim."

Devyn kollarıyla onu sararak pantolonunu yerden almasını engelledi. "Alix... Nera'da hayatımda gördüğüm en muhteşem kızıyla yatma şansını yakaladım. Sarhoş olmadan önce her yerimdeydi ve inan bana beni çırılçıplak bıraktı."

Bu sözler onun içini acıttı. "Bana bunu söyleyecek kadar şerefsizsin." Sonra onun itirafına anlam veremeyerek kaşlarını çatı. "Neden onunla yatmadın?"

"Çünkü o sen değildin."

"Yine kafam karıştı."

Kadının elini kendi elinin içine aldı ve yeniden sertleşmeye başlayan sikine götürdü. "Dediğin gibi, bunu bana yapan sensin. Mevcut olanı istemedim, Alix. Ben seni istedim."

"Neden?"

Devyn, adamın kendisinden etkilendiği gerçeğini kabullenememesi karşısında dehşete düşmüştü çünkü kadın cehennemden bile daha ateşliydi. "Zekisin. Komiksin.

Korkusuzsun ve çoğu kadının taşıdığı tüm saçmalıklar ve dramalar olmadan geliyorsun. Kafa oyunları oynamıyorsun. İyi olmadığın halde bana iyi olduğunu söylemiyorsun. İşinin ehlisin, mızımız değilsin... Tanrılar biliyor ya, mızımız, beceriksiz ve kendi başının çaresine bakamayan kadınlardan bıktım artık." Elini onun saçlarına gömdü. "Ve şimdiye kadar gördüğüm en güzel saçlara ve gözlere sahipsin. En güzeli de iğnelemelerimi anlamakla kalmayıp karşılık veriyorsun." Ona sıırttı. "Küstah kadınları severim."

Adam onu tekrar öpmek için başını aşağı eğdiğinde inledi. Elini vücutlarının arasına hapsederken siki daha da sertleşti.

Gömleğini başının üzerinden çekip çıkarmadan önce hırlamak için geri çekildi. Elini tutarak onu ayağa kaldırdı ve banyosuna çekti. Banyonun ne kadar güzel olduğunu görünce dondu kaldı. Onunkinin üç katı büyüklüğündeydi, altın armatürleri ve siyah mermeri vardı. Her şey o kadar güzeldi ki... Sanki bir rüya gibiydi.

Duşu açabilmek için onu serbest bıraktı. O suyu ayarlarken, kadın da üstünü ve sütyenini çıkardı.

Adamın teninin altındaki kas oyunlarını izlerken nefesi kesildi. Adam kesinlikle muhteşemdi. Birkaç ciddi yara izi dışında vücudu mükemmeldi.

Adam ona gülümsemek için arkasını döndüğünde kadın ürperdi. Adam elini ona doğru uzattı. "Bana katılmak ister misin?"

Adamın elini tuttu ve sıcak suyun tenine karşı hassas bir şekilde kaydığı yerde onu içeri çekmesine izin verdi.

Devyn el bezini ve sabunu kaptı, böylece kendini hızlıca yıkayabilecekti, sonra da onun vücudunu köpürtmek için döndü.

Devyn göğüslerini nazikçe yıkarken Alix zevkle iç çekti. Ellerini ve bezi kullanarak Alix tekrar acıkana kadar zevki arttırdı. Vücudunun ortasını yıkamak için bacaklarını ayırdığında Alix ayakta zor duruyordu. Parmakları onunla oynarken onu sırt üstü duvara yasladı. Adamın nefesi tenini okşarken kadın titredi. Diliyle kulağının tüm hatlarını çizmeden önce kulak memesinin etrafında dolaştı.

Bir önceki orgazmıyla alay edecek kadar şiddetli bir orgazmıla tekrar boşaldı. Adam onun önünde yere çökerken kulağına alçak sesle, hafif bir kahkaha attı.

Ona bakıp bakışlarını yakaladığında sırtışı bulaşıcıydı. Adam onu ağzına aldığı anda nefes nefese kalmış, hâlâ kendine gelmeye çalışıyordu.

Sevinçli bir çığlık attı.

"Oh... benim..." Adam ona üç orgazm daha yaşatırken kadının başı

döndü. Ancak o zaman kendini vücudundan yukarı kaydırıp ve

ona tekrar girdi.

Devyn gözlerini kapadı ve ona doğru hamle yaparken vücudunun her santimetresinin tadını çıkardı. Günlerdir arzuladığı şey buydu. Onun kokusu ve hissi daha önce bildiği hiçbir şeye benzemiyordu.

Boşaldığında yüzü ve elleri kadının uzun saçlarının ıslak tellerine gömülmüştü.

Su üzerlerine gelmeye devam ederken Alix Devyn'i kucağına aldı. "Kaynakları boşa harcamıyor muyuz?"

Güldü. "Şu anda bunu düşünebilecek tek kişi sensin." Geri çekilerek onu şiddetle öptü.

Onun tadıyla inledi.

Sonunda onu serbest bıraktı ve o izlerken hızla kendini yıkadı. Elleriyle kendini örtmeye çalışırken birden kendini garip hissetti. Gitmeli miydi?

Onunla işi bittiğine göre artık kovulmuş muydu?

Tam gitmeye hazırlanırken, adam onu bir başka çarpıcı öpücük için yakaladı.

Çenesini hafifçe ısırmadan önce yüzündeki bir tutam saç sildi. "Şu anda gerçekten rahatsız görünüyorsun, bu yüzden bitirmen için seni yalnız bırakacağım." Elindeki bezi onun eline tutuşturdu. "Umarım bu gece benimle kalırsın."

ve odana geri dönme." Bir adım uzaklaştı, sonra durakladı. "Ve bu bir emir değil, Alix. Orada olmak istemediğin sürece seni orada istemiyorum."

Bu sözler boğazına bir yumru getirdi. "Kalacağım."

Dudaklarını ısırđı, sonra onu yalnız bıraktı.

Ne yapıyorum ben? Onu yetkililere teslim etmek zorundayım. Onu mahvedecekler ve sonra da öldüreceklerdi. Kendisiyle nasıl yaşayabilirdi ki?

* * *

Alix banyodan çıktığında Devyn kaşlarını çattı ve havluyu üzerine sardı. Havlunun bir köşesini büktü. Alix'in hareketindeki belirsizliği kesinlikle çekici ve sevimli buldu. "Um... Odamdan gece kıyafetlerimi çıkarmam gerekiyor."

Yorganı geri çekti. "Hayır, yapamazsın."

Sorgulayan tek bir kaşını kaldırdı ve bu onu daha da büyüledi. "Seninle çıplak uyumamı mı istiyorsun?"

"Seni görmemiş değilim." "Peki ya

Sway ve Vik?"

"Onlarla çıplak yatmak istemiyorum."

Yüzü parlak pembeye döndü. "Kastettiğim bu değildi."

"Biliyorum. Sorun değil. Söz veriyorum, sadece uyurken sana sarılmak istiyorum. Seni temin ederim ki başka bir şey yapmak için yeterli enerjim kalmadı."

Alix odayı geçmeden önce tereddüt etti. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştı. En korkutucu kısmı da onunla bu şekilde yatmayı ne kadar çok istediğiydi.

Bu yanlış.

Yine de havlusunu çıkarmadan önce yorganın altına tırmandı.

Devyn kollarını ona doladı ve ön tarafına doğru geri çekti. "Kaldığınız için teşekkür ederim."

Ona da teşekkür etmek istedi ama şu anda konuşamıyordu. Olan biten her şey onu çok etkilemişti. Onun nezaketi ve düşüncesiyle. Bir insan bu kadar nazik olmayı nasıl öğrenebilirdi?

Özellikle de onun gibi, küçümseme ve nefret dışında hiçbir şeyi hak etmeyen birine karşı.

Tam uyuklamaya başlamıştı ki, bağlantısı vızıldadı. Adamın küfredmesiyle aynı anda sıçradı.

Yuvarlanarak kulaklığı aldı. Kulaklığı taktı, ardından kanalı açmak için dokundu. "Evet, anne... Hayır, egzersiz yapmıyorum ya da dövüşmüyorum. Uyumaya çalışıyordum." Onu dinlerken yorgun bir iç geçirdi. "Evet. Sabah ararım. Ben de seni seviyorum." Annesine öpücük sesi çıkarmadan önce Alix'e mahcup bir bakış attı.

Adam linki komodinine geri koyarken kadın gülümsemesini bastırdı. "Bu çok tatlı."

"Aşağılayıcı demek istiyorsun."

"Ona saygı göstermeni ferahlatıcı buluyorum. Çoğu erkek göstermezdi."

Yüksek sesle güldü. "Annemle hiç tanışmadığın için böyle söylüyorsun. Ya ona saygı gösterirsin ya da kıcına tekme basar. İnan bana, küçüktür ama hırçındır."

"Eminim seninkini hiç tekmelememiştir."

"Şaşırsınız. Sevgi doluydu ama zaman zaman sertti. Annem kimseden dudak almaz... belki Vik hariç. Ve benden de hiç almadı. Onun temel felsefesi, 'Seni bu dünyaya ben getirdim ve ben götüreceğim'." Ona sarılmaya devam etti.

"Annenin seni gerçekten inciteceğini hiç sanmıyorum."

"Öğrenmeye hiç niyetim yok diyelim." Yüzünü onun saçlarına gömdü ve derin bir nefes aldı.

Yutkundu ve adamın kendisine sarılmış koluna baktı. Adamın teni onunkine kıyasla çok koyuydu. Parmakları uzun ve zayıftı. Güçlü ve güzeldi. Onu memnun ederken hissettiklerini hatırlayınca bir yanı ısındı.

Yanına sokulan bedeninin sıcaklığını içine çekerken, ona duyduğu şefkat onu boğdu. Bu gece yaptıkları şey için üzgün olmalıydı ama bu duyguyu bir araya getiremiyordu. Onu istemişti ve şimdi Devyn Kell'in ne kadar nazik olabileceğini biliyordu.

Sarhoşken bile.

Alix saatlerce orada yattı ve onun uyurken aldığı nefesi dinledi.

Ve yapmak üzere olduğu şey için kendinden nefret ediyordu. *Başka seçeneğim yok.*

Onu uyandırmamak için dikkatlice kalkarak bilgisayarına doğru ilerledi. Şansı yaver giderse, Devyn'in bilgisayarı olduğu için Vik onu izlemiyor olacaktı. Elbette kaptanın bilgisayarı mecha'nın gözetlemesinden muaf olacaktı.

Kalbi küt küt atarken, uyku modundan çıkarmak için pede dokundu. Monitör çevrimiçi hale geldiğinde yanıp söndü. Eski tezahürleri aramadan önce Devyn'in hâlâ uyuduğundan emin olmak için ona baktı.

Açmak için gelen ilk dosyaya dokundu.

Bir hesap tablosu yerine, Devyn'in babası olduğundan emin olduğu kadar benzer özelliklere sahip bir adamın omuzlarında oturan genç bir Devyn'in resmiydi. Tek fark babasının gözlerindeki vahşi parıltıydı. Sanki fotoğrafın içinden bile onun ruhunun derinliklerine bakabiliyor ve görebiliyordu.

Şahsen gerçekten korkunç biri olmalıydı. Devyn ne kadar yoğun ve güçlü olursa olsun, onu yaratan adam karşısında hiçbir şey yapamazdı. Babasının içinde yaşayan acımasız katilden şüphe etmek mümkün değildi.

Geri dokundu ve sonra bir sonraki dosyaya geçti. Bu bir kargo listesiydi...

Bu ona hiçbir şey söylemedi. Diğer milyonlarca yasal nakliye belgesine benziyordu. O da yoluna devam etti.

"Ne yapıyorsun?"

Dosyayı ve araştırmasını hızla kapatırken Devyn'in alçak, keskin ses tonuyla sıçradı. Neyse ki adam hâlâ yataktaydı ve onun neye baktığını görmek için herhangi bir hareket yapmıyordu. "Her şeyin sağlam olduğundan emin olmak için geminin çekirdeğini yukarı çekmeye çalışıyordum."

Devyn esnedi. "Yatağına dön ve bu konuda endişelenme. Vik bir şey olursa bize haber verir. Daha sistem taramasına bile ulaşmadan haberimiz olur."

Aramasını bulamaması için dışarı çıktı ve yatağına döndü. Ama orada yatarken titremesine engel olamadı.

Bu çok yakındı. Ayağa kalkmış olsaydı, onu ararken görebilirdi... "İyi misin?"

Başını salladı. "İyiyim."

"Neden titriyorsun?"

"Soğuktan."

Boynuna sokuldu ve onu daha da yakın tutarken kollarını sıkıca sardı. O zayıf, sert vücudun her santimi onunkine bastırılmıştı. Koruyucu. Tatlı. Fena. "Seni ısıtacağım."

Bunun için unutulup gideceğim... Ama onu teslim ettiği için kendini ne zaman suçlu hissetse, tek yapması gereken annesinin ve kız kardeşinin yüzünü görmektir ve vicdanı sızlıyordu.

Umuyordu ki...

Yine de onun kollarında yatarken kendini hiç bu kadar güvende hissetmemişti. El üstünde tutulmuş.

Sana karşı böyle hissetmiyor. O sadece kaşınıtı olan bir adamdı ve sen de onun için uygun bir bedendin. Onu tanımıyorsun bile.

Onunla birlikte çıplak olduğu için bunu inandırıcı bir şekilde söylemek zordu. Artık onu kesinlikle tanıyordu... dokunuşu ve kokusu hafızasına kazınmıştı. Yana dönerek adamın yüzünün yakışıklı hatlarına baktı. Gözleri kapalıyken neredeyse savunmasız görünüyordu.

Elleri hariç. Adamın geri kalanı rahatlamış olsa da onlar hâlâ sertti. Ve orada uzanıp onu izlerken, hayatında onun gibi bir erkeğin olmasının nasıl bir şey olacağını merak etmekten kendini alamadı. Ona ihtiyaç duyduğunda yanında olacak bir adam.

Onu sevebilecek biri.

Bir koca hayal etmeye cesaret edemiyordu. Oraya gitmek için bile çok kullanılmış ve çok yorgundu.

Ama derinlerde, neredeyse bakmaya korktuğu bir yerde, babasının acımasızlığının katletmediği küçük bir umut çekirdeği vardı. Bu küçük titrek ışık tutuştu ve ona bir ev ve her şeye rağmen onu sevebilecek Devyn gibi birinin görüntüleriyle işkence etti.

Tam bir aptalsın.

Mutlu sonların ve mutluluğun kendisi gibi pisliklere ait olmadığını öğrenmeden önce hayatında kaç kez kader tarafından tekmelenecekti? İyi, normal ailelerde doğan özgür kadınlar içindi.

Evet, ama ya ?

Uzanarak elini onun yanağına koydu. Bıyıkları avucuna battı. Ve bir dakikalığına, sahip olmayı dilediği hayatı hayal etti.

Ve bu gerçek dışı rüya onu hayatının en mutlu uykusuna sürükledi.

Devyn sırtına sertçe bastıran bir şeyle uyandı. İlk başta pilot koltuğunda uyuduğunu düşündü, ta ki hafif, yumuşak bir horlama duyana kadar.

Alix.

Dizini sırtında ve elini saçlarında bulmak için yuvarlanırken dudaklarında yavaş bir gülümseme kıvrıldı. Alçak ışıklar çıplak vücudunu yeterince vurgulayarak onu anında sertleştirdi.

Yüzü eski sevgilisine bu kadar benzeyen bir kadından etkilenmek çok kafa karıştırıcıydı. Vücudunun verdiği tepki dışında paylaştıkları başka bir şey yoktu. Dün gecedен sonra tatmin olmuş olmalıydı ama yine de ...

Onun etli teninden bir ısırık almak istiyordu.

"Devyn?"

Mekanın alçak sesi karşısında iç çekti. Ne zaman uyandığını anlamak için hayati belirtilerini izlediğine şüphe yoktu. "Ne var Vik?"

"Algıladığım garip bir şey var. Sanırım buraya gelip bakmak isteyebilirsiniz."

"Buradaki bilgisayarına çekemez misin?"

"Gerçekten buraya gelip bakmanız gerektiğini düşünüyorum."

Bu onun içindeki alarmları harekete geçirdi. Neler oluyordu? Vik onları tehdit eden bir şey olduğunda çekingen biri değildi.

Alix'in hâlâ uyuyor olmasına şükrederek yataktan çıktı ve hızla giyindikten sonra köprüye gitti.

Işıklar hemen yandı.

Devyn sandalyesine gitti. "Sway nerede?"

"Uyuyor."

"Tamam, o zaman ne ?"

Vik önündeki ana bilgisayara veri aktardı. "Sanırım etiketlendik." *Etiketlenmek*, birinin üzerlerinde izleyici olduğu ve onları takip edebildiği anlamına geliyordu.

"Kim?"

"Hiçbir fikrim yok ve gerçekten sofistike. Babanın bulabileceği bir şey."

Devyn bunun üzerine kaşlarını çatı. Konu bilgisayar ve elektronik olduğunda babası rakipsizdi. "Babam beni gizlice dinlemezdi." Babasının gemiye ve kronometresine hangi cihazları yerleştirdiğini biliyordu. Ailesi paranoyaktı ama en azından bu konuda açıkça iğrenç davranıyorlardı. "Sinyali bozabilir misin?"

"Babanın bulacağı bir şey gibi olduğunu söylediğim kısma geri döneyim."

"O da seninle geldi, Vik."

"Şu anda yağcılık yapmak sizi vurdurabilir. Onu izole etmeye çalışıyorum ama etkileyici. Sıkıştırmayı ve diğer her şeyi denedim. Bu her neyse, benim yeteneklerimin ötesinde."

Bu son derece ilginçti. Ve cehennem gibi endişe verici. "Böyle bir şeyi kim yapmış olabilir?"

"Sizi takip etmek isteyen biri var. Kim olduklarını bilmediğimiz için, düşman olduklarını varsaymamızın en iyisi olacağını düşünüyorum."

Devyn, Vik'in ağzından çıktığına inanamayacağı kadar aptalca bir yorum karşısında homurdandı. "Öyle mi düşünüyorsun?"

"İğneleme seni kesinlikle vurdurur. Özellikle de günün bu saatinde."

"Üzgünüm, V. Biliyorsun bu benim stres yöntemim."

"Bunu yerde kanlar içinde kalmayacağın yeni bir yöne kanalize etmeyi öğrenmeni öneririm."

"Sağ ol Vik. Ben de seni seviyorum dostum. Sadece meraktan soruyorum, bunu bana neden odamda söylemedin?"

Cevap vermeden önce tereddüt etti. "Çünkü bunun kaynağının Alix olmadığından pek emin değilim."

Vücudundaki tüm alarmlar yüksek alarmlara geçerken Devyn'in midesi yere çarptı. "Ne demek istiyorsun?"

"Onunla ilgili şüphelerim var."

Al teknik olarak şüpheli olma yeteneğine sahip değildi. Ancak Devyn'in babası Vik'e bir insanın merkezi sinir sistemini bağlamıştı ve dahası, insan DNA'sını kendi kablolarının bir kısmıyla melezlemişti. Vik bir anneden doğmamış olsa da, her yönden insana çok yakındı.

Her şekilde.

Bu da gözlem gücünün her şeyin üstünde olduğu anlamına . Eğer o şüpheleniyorsa, Alix temelde bir şeyden suçluydu.

"Endişelerinizi tetikleyen nedir?"

"Ne olduğunu anlayamıyorum ve bu da beni . Sadece onu bazı kayıtlarımıza erişmeye çalışırken yakaladım. Nakliye manifestoları ve kargo

envanter."

"Bu doğal bir merak olabilir. Eğer bir gemide olsaydım ve görevlerimden dolayı hapse girebilseydim, ben de ne taşıdığımızı bilmek isterdim."

"Belki de. Ama bana garip geliyor."

Devyn, Clotilde'le o kadar kötü bir deneyim yaşamamış olsaydı bunu tartışabilirdi. O olaydan sonra insanları yargılama yeteneğine olan tüm inancını kaybetmişti. Vik o kaltaktan hiç hoşlanmamıştı ve eğer o zaman Vik'i dinlemiş olsaydı, bu onu sonsuza dek sürecektir bir kederden kurtarabilirdi.

Kendini konsoldan uzaklaştırdı. "Ona göz kulak olun ve somut bir şey görürseniz bana haber verin."

"Anladığım kadarıyla o seninleyken ona göz kulak olmamı istemiyorsun." "Söylemeye gerek yok."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Bu arada, uyandı ve senin odanda giyiniyor."

Kahretsin. Ama eğer o bir düşmansa, ne yaptığı umurunda olmamalıydı. Söylemesi yapmaktan çok daha kolay bir şey.

Uyanmak istediği şey kesinlikle bu değildi. Birkaç saat boyunca Alix'i yalamak... işte plan buydu. "Bu arada, sabahki planlarımı mahvettiğin için teşekkürler Vik. Minnettarım."

"Seni kızdırmak benim için bir zevk, embriyo." İç geçiren Devyn kapıya doğru yöneldi.

"Bir soru sorabilir miyim?"

Köprünün ortasında durakladığında kaşlarını çatı. "Elbette."

"fiziksel doğasını anlıyorum ama neden istasyonda kızıl saçlı sevgilinle yatmadın?"

Gözetlendiğini fark ettiğinde içinden bir öfke dalgası geçti. "Vik-"

"Benim hatam değildi. Kalp atış hızınız arttı ve ben sadece iyi olduğunuzdan emin olmak için baktım. O küçük kısma kulak misafiri oldum ve hemen ardından izleme sistemimi kapattım."

Eğer Vik'in görevlerinden biri onun hayati fonksiyonlarını izlemek olmasaydı çok kızardı. Ayrıca Vik'in içinde gerçek bir kötülük yoktu, sadece insan ilişkileri hakkında doğuştan gelen bir merak vardı. "Karmaşık bir durum. Seks var, ki beni yanlış anlama, bu iyi bir şey. Ama biriyle bağ kurduğunuz zamanki kadar iyi değil. Bu tür bir seks astronomiktir."

"Anlamıyorum."

Devyn gülümsedi. "Çoğu gün ben de öyle. Sadece tanıdığınız biriyle birlikte olduğunuzda daha tatmin edici bir şey oluyor." Başını kaldırıp konuşmacıya baktı. "Bu anlamak için deneyimlemen gereken şeylerden biri Vik."

"O zaman asla bilemeyeceğim."

Devyn hüzünlü sesi duydu ve arkadaşı için üzüldü. İnsan davranışlarını merak etse de Vik kendini her zaman bu davranışlardan uzak tutmuştu. Sanki mecha kendisinin insan kısmından korkuyormuş gibiydi. Devyn bunun için onu suçlamıyordu.

İnsan olmaktan korktuğu zamanlar da oldu.

Mekaya yardım edebilmeyi dileyerek, kahvaltıya başlamak için mutfığa doğru ilerledi.

Alix giyinmeyi bitirir bitirmez su ve sabah çikolatası bulmaya gitti. Ama içeri girer girmez dondu kaldı. Bir şey harika kokuyordu.

Masraflı olduğu için çok nadiren domuz pastırması koklardı. Harika, kusursuz bir kokuydu ve Devyn'in onu pişirmesini izlerken midесinin guruldamasına neden oldu.

Ona kaşlarını çattı. "Yemek yapmadığını sanıyordum."

"Sevmiyorum. Bu nasıl bilmediğim anlamına gelmiyor, sadece bundan tutkuyla nefret ediyorum." "Neden?"

Cızırdayan iki parçayı çevirdi. "Kasen Teyzem. Kadını çok severim ama en iyileriyle bile arp çalabilir ve çocukken bana verdiği mısır gevreği kaplarının nasıl yapıldığını sormak gibi bir hata yaptım. Üç dakika sonra boku yediğimi anladım." Sesini falsettoya yükseltti. "Hayır Devyn, bu doğru değil. Durdur şunu. Bu şekilde karıştır. O şekilde değil." Tiksintili bir nefes verdi. "On beş dakikalık bir yemek yapmak için hayatımın en kötü iki saatini harcadım. Ondan sonra beni ne zaman mutfağın yakınında yakalasa bana saldırmaya başladı. Bu yüzden ne zaman bir tencereye uzansam otomatik bir büzölme yaşıyorum."

Onun bu sözüne güldü. "O zaman neden şimdi yemek yapıyorsun?"

ve onu anlamsızca öptü. "Senin için acı çekiyorum, bebeğim."

Rüya mı görüyorum? Bu ona oluyor olamazdı. İrn onu ne zaman yalnız yakalasa soğuk ve kirli elleriyle taciz ediyordu. Arkley'nin serbest kalmaya ihtiyacı olduğunda onu yakalaması... Bu normaldi.

Devyn Kell gibi bir adam onun için yemek

yapıyor. İmkansız.

Yine de kahvaltı hazırlamayı bitirmek için geri çekildiğinde, rüya görmediğini biliyordu. Bu gerçektir ve harikaydı.

Ama o bunu anlamadı. "Bana neden bu kadar iyi davranıyorsun?"

Devyn onun sorusu karşısında yüzünü buruşturdu. "Ne demek istiyorsun?"

"Bana neden bu şekilde davrandığınızı anlamıyorum."

Kahretsin, onunla yattıktan sonra bir adamın ona yemek yapmasını anlayamayacak kadar ona ne yapmışlardı? Ocağı kapattı ve onu kollarının arasına aldı. "Tatlım, benim etrafımdaki insanlar

birbirimize karşı davranışlarımız. Bana yaşattığın geceden sonra sana kahvaltı hazırlamak bir şey değil. Beni yordun ve önümüzdeki gün için enerjiye ihtiyacım var. Şimdi soğumadan ye." Onu bıraktı ve pastırmayı bir tabağa koyduktan sonra uzattı.

Alix ona uzattığı tabağı aldı. Masaya doğru ilerlerken Sway içeri girdi ve sırtıttı.

"Ah, dostum, Vik'in gerçek yemek kokusu göndererek benimle dalga sanmıştım." Devyn'i kucakladı ve şakacı bir şekilde yanağından öptü. "Seni seviyorum dostum. Sen harikasin! Yemek için teşekkürler. Beni en hassas yerimden etkiliyor."

Devyn onun şakacı saldırısı karşısında irkildi. "Senin hassas yerin hakkında hiçbir şey bilmek istemiyorum, seni ucube."

Sway tabağı Devyn'den almaya çalıştığında, Devyn tabağı geri aldı. "Kendi tabağını al, giakon. Ben açım."

"Berbatsın." Sway onun etrafından dolaşarak kendi tabağını hazırladı. Pastırmayı ısırıp ve inledi. "Ne kadar iyi yemek yaptığını hep unutuyorum."

"Evet, sen zaten evlisin, o yüzden gözlerini benden ayır." Sway, Alix'in yanına oturdu. "Pastırma mı yiyorsun?"

"Evet."

Devyn'e bir sırtış fırlattı. "Daha fazla pastırmaya ihtiyacı var."

Devyn ona alaycı bir bakış attı. "Daha fazla domuz pastırması istiyorsan, kendin yap." "Ben hep yakarım. Alix, sen daha fazla pastırma istemiyor musun?"

Ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı. "Bunun ortasında olmak istemiyorum." Ama içten içe bu şakalaşma ve oyundan keyif alıyor ve böyle büyüdükleri için onları kıskanıyordu. Korkunun her günün bir parçası olmadığı bir dünyayı yeni yeni anlamaya başlıyordu. Kimse ona bağırıyordu. Kimse onu yakalamadı.

Ve geleceği düşündükçe midesi daralıyordu. Devyn gittiğinde ona ne olacaktı? Bir gemide çalışmak dışında hiçbir şey yapmayı bilmiyordu.

Annesi ve Tempest o kadarını bile bilmiyorlardı. Hiçbir eğitimleri ya da becerileri yoktu.

"İyi misin?"

Gözlerini kırpıştırarak Devyn'in endişeli bakışlarıyla karşılaştı. "Tamam."

Ama adamın ona inanmadığını söyleyebilirdi. İnanması da gerekmiyordu, çünkü yalan söylüyordu ve bu düşünce onu daha da kötü hissettiriyordu.

Belki ona güvenebilirsiniz.

Evet, doğru. Düşmanları tarafından onu tutuklamak için buraya gönderildiğini mi söyleyecekti? Bu iyi gitmezdi. Onun yerinde olsa onu öldürürdü. Bu mantıklı olurdu. Seks yapmış olsalar da, aralarında başka bir şey yoktu. Sadakat yoktu. Arkadaşlık bile.

Onun düşmanıydı.

BÖLÜM 4

Sonraki iki gün Alix'in Vik'i ne yaptığından habersiz yakalamaya çalışmasıyla hızla geçti.

Bu kadar dikkatli olduğu için ona lanet olsun. Denediği hiçbir şey işe yaramadı. Sanki meka her yerdeydi.

Ve geçen her günle birlikte Devyn ve Sway'e daha da yakınlaştı. Ona VR oyunlarını nasıl oynayacağını öğretiler - babasının sahip olduğu bir şey

gemisinde yapmalarına asla izin vermezdi. Savaş ve yarış oyunlarında ona merhamet gösterirken, birbirlerine karşı acımasızdılar.

Onların şakacı bir şekilde birbirlerini aşağılamalarını ve alay etmelerini dinlemeyi seviyordu. Bu ona kız kardeşini özletiyor ve onları incitmek zorunda kalmamayı diliyordu.

Ama Devyn'le geçirdiği geceler gündüzlerden bile daha güzeldi. Ona vücuduyla ilgili hiç bilmediği şeyler gösterdi. Sadece dokunuşu bile onu başka hiçbir şeye benzemeyen bir şekilde heyecanlandırıyordu ve öpücükleri...

Sonsuzluğu onun kollarında geçirebilirdi.

Şimdi yatağında oturmuş, Devyn *Talia*'yı Nera VII rıhtımına getirirken motorların vızıltısını dinliyordu. Onu yerel barlardan birinde akşam yemeğine davet etmişlerdi ve o da reddetmek için elinden geleni yapmıştı.

Görünüşe göre *hayır* Devyn'in sözlüğünde yoktu. Bu yüzden gidip yemek yemeyi ve sonra da görevini yerine getirmek için geri dönmeyi planladı.

Limana yanaşmalarını beklerken, atkuyruğunun bağını çözdü ve uzun, kalın, ağır saçlarının sırtından aşağı sarkmasına izin verdi. Saçlarını uzun zaman önce kestirecekti ama babası saçma bir kredi israfı olarak gördüğü bir şeye para harcamayı reddetmişti. Bu yüzden annesinin yapabildiği kadarıyla yetinmek zorunda kalmıştı, ki bu da düz bir çizgi halinde kesmekten başka bir şey değildi.

Ama bir gün.

Bir gün, kendisi, Tempest ve annesiyle birlikte bir kuaföre gidip üçünün de saçlarını kestirecek ve şekillendirecek kadar parası olacaktı.

En azından plan buydu, ama şansı yakında dönmezse, bu Devyn'in dizlerinin üzerine çöküp ona sonsuz aşk yemini etmesi kadar olası görünüyordu.

Derin bir iç çekerek elini boz pantolonunun pürüzlü kumaşında gezdirdi ve daha uygun kıyafetleri olmasını diledi. Bir kez olsun, en azından yarı yarıya çekici görünmek isterdi. Ama faydası olmadı. Babası bu tür şeylere inanmazdı.

Bir köleye çalışması için para ödüyordu ve kıyafetler sadece ihtiyaç temelinde satın alınıyordu.

Ne kadar çirkin olursan ol, kimse sana bakmayacak ve bu gemide piç çocuk istemiyorum. Erkek kıyafetleri senin gibiler için yeterli. Zaten değer in bu kadar. Paramı senin işe yaramaz kıcından başka şeylere harcıyorum.

Babasını düşünmeyi ne kadar çok seviyordu.

Dürüst olmak gerekirse, sahip olduğu birkaç şeye sahip için şanslıydı. Babası daha az püriten olsaydı, muhtemelen onu çıplak tutardı.

Kapısı çalındı. "İçeri gel."

Kapı, tamamen siyah giyinmiş olan Devyn'i göstermek için yukarı kaydı. Vay canına, bir süre yalayabilecek kadar iyi görünüyordu. Üzerine sinmiş bir güç ve tehlike havası vardı ama yine de takındığı şeytani sırıtış bu havayı nötralize ediyordu. "Yola çıkıyoruz. Gitmeye hazır mısın?"

Başıyla onayladı. "Burada ne kadar kalacağız?"

"Çok uzun sürmez. Yemeğimizi yer yemez ve kısmi yükleri değış tokuş eder etmez ayrılacağız. İkinci kısım için burada kalmanıza gerek yok. Yemeğ inizi bitirir bitirmez geri dönebilirsiniz."

Güzel. Bu ona günlük taramasını başlatmak için yeterli zamanı vermeliydi; birkaç saat önce Devyn'in şifrelenmiş dosyalarına açılan bir arka kapı olduğunu umduğu şeyi kazara bulmuştu. Vik geminin dışında meşgul olduğu sürece, onu aşma şansı olabilirdi.

Ancak Devyn'in kargo alışverişleri konusunda bu kadar açık olmasını tuhaf bulmuştu. Çoğu koşucu bunu gizlice yapmayı tercih ederdi.

Kesinlikle tipik bir koşucu değildi. "Peki

nerede yiyeceğiz?"

Devyn ilk başta soruyu duymadı. Pantolonunun göğüslerinin arasından aşağıya doğru inişini fark etmekle meşguldü. Ahlaksızca değil, ama baştan çıkarıcı olacak kadar. Günlerdir onun görüntüleri aklından çıkmıyordu. Onu cezbedecek bir şey yaptığı için değil. Hem de hiç. Adam ölene kadar sevişmiş olsalar bile...

Hâlâ doymamıştı ama kız onun yanında tamamen ürkekti. Yine de her bakışını kaçırdığında gözlerinin ona gitmesine engel olamıyordu.

Onda onu cezbeden bir şey vardı. Sert masumiyetin baştan çıkarıcı bir bileşimiydi. Tek yapmak istediği yüzünü boynunun kıvrımlarına gömmek ve onu içine çekmekti.

Ellerini vücudunda gezdirip onu mırıldanırken ona yaslanmasını sağlamak.

Endişeyle etrafına bakındı. "Urn... nerede yemek yiyoruz?"

Gözlerini kırptırdı ve düşüncelerini onunla seks yapmak yerine konuşmalarında kalmaya zorladı. "Runner's Den."

Alix başını salladı. şimdi onun gizlilik konusundaki eksikliğini anlıyordu. O müessesedeki herkesin suçlu olduğuna şüphe yoktu. Ekibinin göze çarpmayacağı tek yer orasıydı.

"Bu beni neden şaşırtmıyor?"

Devyn yorum yapmadı. Bunun yerine kolunu ona doğru uzattı. "Gidelim mi? Sway'in kötü kokan botlarını yiyecek kadar açım."

İradesi dışında, kalbi onun bu hareketine karşılık olarak çarpmaya başladı. Kendini durduramadan elini dirseğinin kıvrımına soktu ve kaslarının esnediğini hissetti. Temas karşısında yutkundu, vücudu ısındı.

Onun üzerindeki etkisinden habersiz olan Devyn, onu gemiden çıkarıp Sway ve Vik'in bir uçta durup bir grup adamla konuştuğu iniş pistine götürdü.

Tanımadığı adamlar Devyn'in yaklaştığını gördüklerinde gözle görülür bir şekilde gerildiler. En iyi davranışlarını sergiledikleri belliydi - sanki ondan korkmuşlardı. Onu hiç ciddiye almayan Vik ve Sway'in aksine.

Devyn onlara doğru yöneldi. Kolunu bırakmamış olması onu şaşırtmıştı. Daha önce hiç kimse onu alenen sahiplenmemişti.

Durakladı ve onu az önce ayrılmakta olan koşucu grubuyla tanıştırdı. Sonra Sway'e döndü. "Taryn burada mı?"

"Bizi yarım saat farkla geçtiler."

"Anlaşıldı. Rekabetçi küçük piç." Devyn başını çıkışa doğru eğdi. "Gidip onu bulalım ve işimizi halledelim."

Daha üç adım atmışlardı ki derinden gelen bir ses duyuldu. "Baba!"

Alix bunu görmezden gelmeye başlamıştı ki Devyn'in yüzündeki ifadeyi gördü. Kollarını açmadan önce geniş bir sırtış koptu ve neredeyse kendi boyuna eşit biri onlara doğru koştu.

Onlar kucaklaşırken Devyn güldü ve kocaman bir köpek havlamak ve etraflarında dönmek için koşarak geldi.

Sway ikisini işaret etti ve Omari kelimesini ağzıyla ona söyledi. O da

başını salladı ve güldü. "Ben de öyle düşünmüştüm."

Köpek ona doğru koştu ve kafasını kaldırıp baktı, sonra da havladı. Tek siyah kulağı vardı ve siyah gözlerini bir maske gibi örtüyor, tüyelerinin geri kalanını bembeyaz bırakıyordu. Ayrıca parlıyor gibi görünen bir çift altın rengi gözü vardı.

Omari'yi incelerken onun başını okşadı. Onlu yaşlarının sonlarında, koyu kahverengi teni ve güçlü çene hattına mükemmel bir kaos içinde sarkan bukleleriyle kesinlikle muhteşemdi.

Ağır işlemelerle süslenmiş uzun, koyu yeşil bir palto giymişti ve kolları dirseklerine kadar geriye itilmişti. Buna rağmen, sağ eli kalın siyah bir eldivenle kaplıydı.

geri itilmiş koluyla buluşuyordu. Silahları vücudunun çeşitli yerlerine bağlanmış bıçak ve hançerler gibi görünüyordu. Kesinlikle Devyn'in oğlu olmasını beklemiyordu. Bariz olanın dışında, yaşları arasında o kadar da büyük bir fark yoktu.

Devyn onu sırtından alkışladı ve serbest bıraktı. "Seni görmek çok güzel evlat. Seni çok özledim."

Omari burnunu sildi. "Evet, biliyorum. Ben de seni özledim ama çok güzel şeyler öğrendim."

Sway homurdandı. "Beni kızdırmanın yeni yolları gibi, eminim."

Omari şeytani bir kahkaha attı. "Bunu biliyorsun." Alix'in köpeğini sevdiğini görünce ayıldı. "Sen yeni mühendis olmalısın." Elini ona doğru uzattı.

"Ben Alix." Adamın eldivenli eline dokunurken tereddüt etti. Beklediğinden çok daha sertti. Daha güçlüydü.

Omari geri çekilmeden önce kızardı. "Yanlışlıkla canınızı yaktıysam özür dilerim. Sibernetik bir kolum ve bacağım var. Bazen bir şeye ne kadar baskı uyguladığımı söylemek zor oluyor."

"Bana hiç zarar vermedin."

Köpek Omari'ye geri koştu. "Bu Manashe. Manny, güzel bayana merhaba de."

Köpek havladı, sonra bir patisini havaya

kaldırdı. Etkilenen kadın köpeğin "elini"

sıktı.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Manashe." Ayağa fırladı ve onun yanağını yaladı.

Kulaklarını okşarken, Devyn ve Omari arasında herhangi bir benzerlik görmeye çalışarak ileri geri baktı. Her ikisi de son derece yakışıklı olsalar da, gerçekten hiçbir ortak noktaları yoktu.

Omari onun ilgisinden rahatsız olmuş gibi boynunu ovuşturdu. "Ben evlatlığım." "Bu hiçbir şeyi değıştirmez." Devyn'in ses tonu keskindi.

Omari teslim olmak için ellerini kaldırdı. "Katılıyorum baba. Kadına neden birbirimize hiç benzemediğimizi ve ben doğduğumda senin neden benden daha genç olduğunu açıklıyordum. Bu seni sevmediğim anlamına gelmiyor çünkü biliyorsun." Sonra nefesinin altından homurdandı. "On iki yaşında ergenlik çağına girip ceza aldığında öfkeyle sümüklü bir yorum yaparsan, bunun bedelini hayatın boyunca ödersin. Ebeveynlerin mizah anlayışı yoktur."

Devyn'in çenesi karıncalandı. "Bu konuda değil, yapmam. Asla." Omari'yi öyle bir kucakladı ki, genç kız Devyn'e sarılırken o da bolca kızardı.

Alix Vik'in bakışlarıyla karşılaştı ve donakaldı. Ona öyle bir bakıyordu ki... sanki bir şey biliyor gibiydi.

Omari geri çekildi ve köpeğı yanına çağırdı. "Manny'yi uzaklaştırayım, restoranda görüşürüz."

Devyn ona sert bir bakış attı. "Vik-"

"Embriyoya dikkat et. Anladım."

Omari gözlerini devirdi. "On değil, baba."

"Evet, biliyorum. Öyle olsaydın kendimi daha iyi hissederdim. Ona dikkat et, Vik."

Vik eski moda bir robot gibi sertçe hareket etti. "İzle... çocuk. İzle... çocuk. O... değil... com... pute."

"Seni vurmak zorunda bırakma beni, pislik. Tamir için babamı çağırarak zorunda kalmaktan nefret ediyorum."

"Evet, ve acırdı."

Omari gülererek Talia'ya yöneldi ve Vik de gitti.

Bölmeden çıkıp uzay istasyonunun etrafında bir daire çizen uzun ana koridora doğru ilerlediler.

Çoğu istasyonda olduğu gibi, koridorun her iki tarafında da dükkânlar sıralanmıştı. Kolları çeşitli mallarla dolu bir dizi insan ve uzaylının yanından geçtiler. Diğerleri de onlar geçerken etrafta dolanıyor ya da bağlantılarıyla sohbet ediyordu.

Devyn bir kaçakçının ya da kaçakçı barınağının evrensel işareti olan, etrafı çevrili bir yük gemisiyle boyanmış bir kapının önünde durdu. Alix kolunu bıraktı, artık onun yanında o kadar rahat değildi. Müşterilerin muhtemelen sert olacağından bahsetmeye bile gerek yoktu ve eğer dövüşmesi gerekirse, onun yolunda olmak istemiyordu.

Vik ve Omari onlara katılırken Sway kapıyı açtı ve onları karanlık odaya götürdü. Havaya karışan yüksek sesler ve müzik kulaklarının zonklamasına neden oluyordu. Bu tür yerler hiç umurunda olmamıştı. Sarhoş babasını bu tür yerlerden çekip çıkardığı ve babasının da bu yüzden ona küfrettiği yıllar onu silebilmeyi dilediği acı anılarla baş başa bırakmıştı.

Bu düşünceyi aklından kovarak Devyn'in peşinden bara doğru ilerledi ve arkadaki masalardan birine oturdu.

Nereye gittiklerini görünce yavaşladı. Hayatında gördüğü en ölümcül görünümlü üç adam büyük, yuvarlak bir masanın etrafında toplanmıştı.

İlk bakışta içlerinden birinin neredeyse bebek gibi bir yüzü vardı. İri yarı ve uzun boyluydu, siyah giyinmişti ve gözlerini kapatan bir çift opak gözlük vardı. Çoğu insan için onu grubun en az zararlısı olarak görmek kolay olurdu.

Ama bu aptalca ve büyük olasılıkla ölümcül olurdu. Etrafını saran kusursuz bir kana susamışlık aurası vardı ve bu aurayı çok iyi tanıyordu.

Yanıdaki adam kesinlikle göz alıcıydı. Koyu sarı saçları ve yanaklarında birkaç günlük bıyıkları vardı. Kalaylı gözleri hiçbir şeyi kaçırmıyordu. Koyu kahverengi giyinmişti, sandalyesinde arkasına yaslanmış olmasına rağmen bir eli tabancasının üzerindeydi ve aldatıcı bir şekilde rahat görünüyordu.

Bakışları üçüncüye yöneldiğinde nefesi kesildi. Ölümcül ve vahşi onu tanımlayan tek kelimelerdi. Simsiyah saçlarını kısa kestirmiş, bir kolunu sandalyesinin arkasına atmış, bir yandan da şişeden Tondarion Ateşi içiyordu.

Çoğu gezegende yasaklanmış olan çok güçlü viskinin yakıcılığını hissedebiliyordu.

Bebek yüzlü adamın anlattığı hikâyeyi dinlerken yüzünü buruşturarak oturdu. Ama Devyn'i gördüğünde yüz hatları gevşedi ve yüzüne yayılan yavaş bir gülümseme onu daha da göz kamaştırıcı hale getirdi.

Vay canına... Devyn'e parası için iyi bir koşu verdi.

"*Aridos*," diye selamladı, Ritadarion dilinde kardeş anlamına gelen kelimeyi kullanarak. "Seni tekrar görmek güzel." Ayağa kalktı ve elini Devyn'e uzattı.

Devyn onu aldı ve sıkıca sarıldı. "Her zamanki gibi somurtkan görünüyorsun."

Sarışın adam kollarını göğsünde kavuştururken alay etti. "Her zamanki gibi asık suratlı." Sway'e doğru baktı. "Benimle iş değiştirmen için sana rüşvet veremeyeceğime emin misin?"

Sway güldü. "Kaptan Hothead ile uçmadığın için böyle söylüyorsun. Eğer uçsaydın, daha iyi bilirdin. Güven bana. O Taryn'den daha büyük bir baş belasıdır."

"Evet, doğru. Bunu söyleyip duruyorsun çünkü senin yerine geçmemi istemiyorsun."

Sway geri çekildi ve kibirli bir hareketle kollarını iki yana açtı. "Asla benim yerimi alamazsın, Sfenks."

"Evet," dedi Devyn gülerek. "Tanrılara şükürler olsun ki sadece bir tane Sway var. Bir tane daha olduğunu hayal edebiliyor musun?"

Hepsi güldü.

Devyn onun için bir koltuk uzattı. Bu jest karşısında şaşırın Alix, kendisini merakla süzen esmer yakışıklı yabancının karşısına oturdu.

"Arkadaşın kim?"

Devyn onun sağında, Sway ise solunda oturdu. Omari, Sway ve Vik'in arasına oturdu.

"O benim yeni mühendisim." Devyn başını koyu saçlı adama doğru eğdi. "Alix, başka bir çocukluk arkadaşım ile tanış, Taryn Quiakides."

Bir zamanlar Birlik'i bir suikastçıya dokunulmazlık vermesi için korkutacak kadar vahşi bir adamın soyadına kaşlarını çattı - daha önce ya da o zamandan beri hiç yapmadıkları bir şey.

Bundan daha da etkileyici olanı, bu ismi taşıyan adamın Trioson ve Andarion imparatoru olmasıydı. Hiçbir düşmanına merhamet ve şefkat göstermediği bilinen suikastçı imparatorun karşısına kimse çıkamazdı.

Bu yaygın bir isim değildi ve sadece ona atfen kullanıldığını biliyordu. "İmparator Nykyrian Quiakides ile akraba mısınız?"

"Babam."

Midesi yere çarptı. İşler ilginçleşmeye başlamıştı. Merjack'in Devyn'in faaliyetleri hakkında kesin kanıt istemesine şaşmamalı. Eğer Devyn Quiakides ailesiyle arkadaşsa .

Çok fazla politik gücü vardı.

Titanik politik çekiciliği. Yasalara tam olarak uymazlarsa birinin ölümüne neden olabilecek türden. Vay anasını. Onun peşinden gitmek gittikçe daha az umut verici görünüyordu.

Taryn başını ona doğru eğdi. "Tanıştığımıza memnun oldum, Alix."

"Sen de..." Bu yetersiz bir yanıttı ama başka ne diyebilirdi ki? O, küçük bir köle, bir dalışta kraliyet prensinin karşısında oturuyordu. O vardı

Buna benzer bir konuda hiç deneyimi yoktu. Reverans mı yapması gerekiyordu?

"Hımm, Majesteleri," diye zayıfça bitirdi.

Taryn onun sözlerini elinin tersiyle itti. "Bu kadar resmi olma. Burada öyle şeyler yapmıyoruz. Eğer sarayda ya da ailemle birlikte halka açık bir etkinlikte değilsen, ben kraliyet mensubu değilim." Adamlarına şöyle bir göz gezdirdi. "Tanrı biliyor ya, ben onlarınkini ne kadar tekmelersem tekmeleyeyim, ekibim kesinlikle bana yalakalık yapmıyor."

Sfenks Taryn'in şişesini kaptı ve cevap vermeden önce şişeden bir yudum içti. "Bu elinde bir silah tutup tutmadığına bağlı."

Devyn güldü. "Evet, Taryn de hepimiz gibi kokuyor. Çoğu gün daha da fazla."

"Siktir , Devyn." Kelimeler sertti ama Taryn'in ses tonu hafifti. "Hiç tipim değilsin Tar. Ama ben-"

Taryn ona bir bıçak fırlattı.

Devyn ürkmeden yakaladı ve masanın üzerine koydu. "Testy, asabi. Neden bu kadar huysuzsun?"

Taryn büyük bir tiksintiyle dudağını büktü. "Reen benimle uçuyor. Daha fazlasını söylememe gerek var mı?"

Alix kaşlarını çattı. "Reen?"

Omari şeytani bir kıs kıs güldü. "Onun küçük kız kardeşi. Pek uzun sürmüyorlar."

"Evet, on yedi yaşında ve dört yaşına girmek üzere ve son sinirlerimi de felç edecek çalışıyor. Yemin ederim ailem ona bu kadar bağlı olmasaydı, kafasını hava kilidinden dışarı gönderirdim."

Devyn başını salladı. "Neden seninle birlikte?"

"Kesinlikle oraya gitme. Küçük velet boynumda bir ilmik gibi asılı duruyor. Onu karargâhta bırakmaya çalıştım ama sizinle buluşmak için buraya geldiğimizde gemime gizlice bindi. Onu bir köle tacirine satardım ama babamla yüzleşmek istemiyorum - o sert kablolu suikastçı reflekslerinin tüm babalık içgüdüsünü ne zaman yok edeceği belli olmaz." Durakladı ve Vik'e baktı. "Hey, Vik, bir şansın var mı-"

"Unut bunu, kemik torbası. Baban mekaları sevmez."

"Bunu kişisel olarak algılama. O da insanları sevmez. Hatta çoğu gün bana bile zar zor tahammül ediyor."

Devyn güldü. "Bu hiç doğru değil."

Vik, Taryn'e cevap vermek için onun üzerinden konuştu. "Ama *seni* parçalarına ayırmayacak. Öte yandan ben..."

Taryn ona baktı. "Tam bir korkaksın, mekanik."

"Kesinlikle. Başka türlüsü olmazdı."

Alix'e doğru eğilen Devyn, Taryn'in yanındaki sarışın adamı gösterdi. "Bu Sphinx, benim dışımda evrendeki en iyi pilot."

Taryn kaşlarını kaldırdı. "Buna cidden içerliyorum."

Devyn omuz silkti. "İstedğin kadar kız ama gerçek bu." Alix'e . "Taryn'in yetenekleri babaminkilere çok benziyor. Dosyalama ve öldürme."

Sphinx elini Alix'e uzattı. "Tanıştığımıza memnun oldum."

"Ben de."

Diğer adam öne doğru oturmadan önce uzun kıvrıcık saçlarını omzunun üzerinden savurdu. "Ben Mered olurdum. Ve yatakta gerçekten iyiyimdir."

Bu beklenmedik tanışma karşısında gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde, ya gözlerini deviren ya da alay eden diğer adamlara baktı.

Taryn uzun süre acı çeken bir iç geçirdi. "Özgüven eksikliği Mered için hiçbir zaman bir sorun olmadı. Belli ki."

Sfenks güldü. "Hayır, ama hijyen eksikliği var."

Mered kıllarını kıpırdattı. "Seni aşağılık piç. Biriyle yatmaya çalıştığımı görmüyor musun?"

"Devyn'in mühendisi ile mi? Vazgeç dostum. Başarılı olursan seni kısırlaştırır.

Mered Devyn'e baktı. "Dev, kardeşine yardım et."

"Ben senin pezevengin değilim, evlat. O umutsuz bakışlarını başka yere çevirsen iyi edersin. Alix'in boş zamanlarında ne yaptığı onu ilgilendirir. Ama bence senin gibi kokuşmuş bir serseriyle vakit kaybetmektense daha mantıklı ve zevklidir."

Mered yorgun bir nefes verdi. "Yerde arkadaşım olması gereken insanlar tarafından acımasızca tekmelenirken bırakacağım... ama bunu unutmayacağım." Viskisinden bir yudum aldı. "Piçler."

Sfenks dudaklarını dışarı çıkardı. "Zavallı bebek. O kötü yaşlı insanlar yine sana sataşp küçük duygularını mı incitiyor?" Sempatik bir şekilde uzandı.

Mered onun kolunu omzundan indirdi. "Aklın başında değil, seni sapık herif."

Devyn onları görmezden gelerek sandalyesinde öne doğru oturdu ve Taryn'in dikkatini çekti. "İstedğim tüm tıbbi malzemeleri aldın mı?"

Taryn kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Onları aldım, ama bilmelisin ki Cennet Şehri'ndeki Birlik uygulayıcıları son iki haftadır kargoları perillian ve antibiyotik açısından tarıyorlar. Birisi onlara büyük bir sevkiyatın geleceğini ve varış yerinin madenlerdeki asi karakollar olduğunu söylemiş. Siz olduğunuzu bilmiyorlar ama kargoyla birlikte kimi bulurlarsa hapse atmayı planlıyorlar."

Kalbi küt küt atmaya başladı. İsteyeceği son şey Birlik'le karşılaşmaktı. Seçkin bir askeri örgüt olan Birlik, tüm büyük hükümetlerden kendisine yargıç, jüri ve polis olarak hareket etme hakkı veren sözleşmelere sahipti.

galaksiler arası barışa tehdit olarak gördüğü herkese karşı cellat. Birden fazla söylenti Birlik'in sadece kendisine hizmet ettiğini iddia ediyordu ve Devyn'in siyasi gücü olsa bile Birlik'i geçmenin kendisinin ya da Devyn'in yapacağı son hata olacağını biliyordu.

Taryn'in babası bile onları kurtaramazdı.

Devyn gözlerini Taryn'e dikti. Bu soğuk ve acımasız bakış Taryn'in tüylerini diken diken etti. "Kimin sızdığını dair bir fikrin var mı?"

Taryn başını salladı. "Hayır, ama ben olsam çok dikkatli olurum. Zaten Birlik'in senin için ne kadar zor olduğunu biliyorsun. Bunu senin üzerinde görmek için adam öldürürler."

"Arkamı kollayacağım."

"Ve ben de geri koruyacağım!"

Taryn kötü bir küfür savurdu.

Alix boğucu bir kadın sesiyle arkasını döndü. Şaşkınlıktan ağzı açık kaldı. Hayatında gördüğü en güzel kadın Devyn'in üzerine eğilmiş ve yanağından öpmüştü.

Uzay kadar siyah saçları, bir suikastçının takkesinin tepesinden kadının ince beline kadar dökülüyordu. İnanılmaz derecede uzun boylu ve vücudunun gerekli kısımlarını zar zor örten daracık siyah bir takım elbise giymiş olan kadın, uğruna cinayet işlenebilecek bir vücuda sahipti. Sol kalçasına bir blaster takmıştı ve parlak siyah çizmelerinin üstünden bir hançerin gümüş sapı görünüyordu.

Kadının dostça bakışlarıyla karşılaşınca yabancıların Andarion olduğunu anladı -İnsan eti yedikleri söylenen vahşi bir yırtıcı ırk.

Ama Andarion'un gözlerindeki tuhaflık -çok ince bir kırmızı halkayla çevrili beyaz irisler- ya da uzun dişleri bile yüzünün güzelliğini azaltmıyordu.

Devyn de onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Birinin sana zil takması gerekiyor. Arkamdan sinsice yaklaşmandan nefret ediyorum."

Kadın güldü ve önce Sway'e sonra da Vik'e sarılmak için masanın etrafından dolaştı. "Sizi çok özledim çocuklar." Sözlerini Vik'e sıkıca sarılarak vurguladı. "Peki Golan nerede?"

Devyn alay etti. "Tutuklandı ve gözaltına alındı. Alix yeni mühendisimiz."

"Merhaba." Sway ve Omari'nin arasına oturdu. "Ben Zarina, ama siz bana Rina diyebilirsiniz." Kardeşine düşmanca bir bakış fırlattı. "Reen değil. Bundan gerçekten *nefret ediyorum*."

"Gah, bunu alnıma dövme yaptırmam lazım." Taryn Sphinx'e baktı. "Bu istasyonda iyi bir sanatçı tanıyor musun?"

Sfenks şakacı bir şekilde koluna vurdu. "Bir gün seni vuracak ve sen kanlar içinde kalırken ben kahkahalarla güleceğim."

Taryn dikkatini tekrar küçük kız kardeşine çevirirken en ufak bir endişe duymuş gibi görünmüyordu. "Strife'ı yine kadınlar tuvaletine mi kilitledin? Yemin ederim Reen, eğer onu bir kez daha kurtarmak zorunda kalırsam-"

"Sakin ol, seni iğrenç korsan. Ben sadece onu tekmeledim." Kapıyı işaret etti.

Alix döndüğünde muhteşem bir adamın yaklaştığını gördü. Omari gibi onun da keskin ve neredeyse mükemmel yüz hatlarının üzerine düşen gür buklelerle dolu bir başı vardı ama Omari'nin koyu kahverengisi yerine onun saçları koyu kumraldı. Küçük bir keçi sakalı vardı ve tunç grisi bir savaş kıyafeti giymişti.

Kasıklarını tutarak topallıyor ve Zarina'ya kaşlarını çatıyordu. Bunu yaparken hâlâ ateşli olabileceği gerçeği...

Her şeyi anlatıyordu.

"Sen-" diye hırladı Taryn. "Yapma. Ödemeyin. Ödemeyin. Bana. Yeterince. Hemen zam istiyorum yoksa istifa ederim."

Taryn kız kardeşine ters ters baktı. "Bu senin güven fonundan çıkacak." "Oh, bu hiç adil değil."

"Evet, öyle. Strife'in yerini alamam. O evrendeki en iyi suikastçı. Öte yandan sen... Benim başka bir kız kardeşim var."

Ona kaba bir ses çıkardı. "Affedersiniz, Bay İkizim Var. Siz benden daha az benzersizsiniz ve Tiernan'ın aranızda açık ara daha iyi olduğunu söylemeliyim."

"O zaman lütfen git onunla kal. Senden kurtulmak için ruhumu satarım." Sfenks'e doğru baktı. "Onu itaat etmeye zorlayamaz mısınız?"

"Şaka mı yapıyorsun? Onun kadar inatçı mı? Denesem beynimi kızartırdım."

Alix Zarina'nın görünüşü karşısında hâlâ şaşkındı. Ağabeyinin onun bu yaşta bu kadar açık saçık bir şey giymesine ve silahlı olmasına izin verdiğine inanamıyordu.

İnanılmaz.

Devyn eğildi ve Alix'in kulağına fısıldadı. Adamın nefesi tenini gıdıklarken Alix'in kollarından aşağı ürperti yayıldı. "Senden büyük bir iyilik isteyebilir miyim?"

Lütfen "Odamda soyun." diye başlasın. "Tabii."

Banka kartını çıkardı ve ona uzattı. "Ben işimi hallederken Rina'yı yemek yemesi için başka bir yere götürebilir misin?"

Bundan o kadar da emin değildi. Zarina pek de uysal birine benzemiyordu.

Aslında kız çoktan ikisine de ters ters bakmaya başlamıştı. "Sakin söyleme." Sonraki sözleri alaycı bir tonda söylenmişti. "Konuşmamız gereken bir iş var. Bize birkaç dakika izin verir misiniz, çünkü siz bir kızsınız ve biz de erkekçilik oynayacağız?"

Taryn elindeki şişeyi kız kardeşine doğru eğerek sahte bir selam verdi. "Madem düşüncelerimizi zaten biliyordunuz, bizi neden rahatsız ettiniz?"

Ona kötü niyetli bir bakış fırlattı. "Bir asteroit meyvesi ye, seni korsan bozuntusu." Etrafındaki adamlara baktı, hepsi de onun sözleri karşısında kahkahalarını bastırmaya çalışıyordu.

Kendisi adına müdahale etmeyeceklerini anlayınca, alaycı bir kırgınlıkla burnunu çekti. "Peki." Meydan okurcasına çenesini kaldırdı. "Etrafta düşüncesiz götler olarak oturun... ve neden hiçbirinizin evli olmadığını merak edin."

Sway anlamlı bir şekilde boğazını temizledi.

Zarina onunla alay etti. "Oh, sus. Sen sayılmazsın. Sen görücü usulü evlendin. Bu ezikler bir kızı üç buçuk dakikadan fazla elde edemezler ve her zaman hayal kırıklığına uğratan zayıf el yordamlarıyla kendilerini utandırırılar."

Boğazını temizleme sırası Vik'teydi. "Mecha popülasyonu adına, organik yaşam formlarını rahatsız eden bazı biyolojik zaatlardan muzdarip değiliz."

"Teşekkürler Vik," dedi Taryn alaycı bir tavırla. "Bizi savunmanın yolu, dostum." "Şey, bana söylenen-"

"Uh-uh-uh." Taryn Vik'in sözünü kesti. "Yeterince zarar verdin, mekanik. Biz organikler intikam almadan önce orada otur ve sessiz ol."

Zarina ayağa kalktı. "Biliyor musun Alix, erkekler berbat. Gerçekten. En kötüsü onlar. Benimle gel. Kromozomal kusurları beni daha fazla kirletmeden önce östrojen takviyesine ihtiyacım var."

Hâlâ kafası biraz karışık olan Alix, Zarina'yı bardan çıkarken takip etti.

Bundan ne anlam çıkaracağını bilmiyordu. Bir yanı kalıp adamların ne yaptığını gözetlemesi gerektiğini söylüyordu ama kulaktan dolma bilgiler kanıt sayılmazdı. Devyn'in faaliyetleriyle ilgili sağlam, çürütülemez belgelere ihtiyacı vardı ve onlar da bunu kamuya açık bir forumda bulunduracak kadar aptal görünmüyorlardı.

Her yerde yasadışı faaliyetlerin gerekleştigi bu yerde bile.

Zarina koridorda durdu, arkasını döndü ve kapıya dik dik baktı. Dış duvara yaslanıp kollarını göğsünde kavuşturup parmaklarını kollarının üst kısmına vururken gözleri kötölükle parlıyordu. "Birini hem bu kadar sevip hem de ondan nasıl bu kadar nefret edebiliyorsun?"

Alix'in hiçbir fikri yoktu. Hiç bu kadar çelişkili duygulara sahip olmamıştı. Onunkiler basitti. Annesini ve kız kardeşini sever, babasından nefret ederdi. Ama sonra, hayatı her zaman basit bir hayatta kalma modu olmuştu.

Hayaller, umutlar, gelecek planları... bunlar özgür vatandaşlara ait şeylerdi. Bu yüzden annesinin ısrarıyla, bu tür düşünceleri erken yaşta yasaklamıştı. Ancak şimdi kendi hayatını kurmakta özgür olma umuduna sahip olduğunda yarının daha iyi bir şey olabileceğini düşünmeye başlamıştı.

Zarina tiradına devam etmeden önce gözlerini kıstı. "Yemin ederim bir gün onu öldüreceğim." Öfkelendi. "Senin bir kardeşin var mı?"

Hayır.

". Bende dört tane var. Bir tane ister misin?"

Alix güldü. "Eğer hepsi onları öldürmek istemene neden oluyorsa, ben almayayım. Sanırım bir tanesi olmadan da iyiyim."

"Bilge kadın. Dürüst olmak gerekirse, hepsi de pislik değil. Jayce ve ben iyi anlaşıyoruz ve eskiden Adron ile en iyi arkadaşlık..."

Zarina'nın ses tonundaki anlaşılmaıılık karşısında kaşlarını çattı. "mi?"

Gözleri donuklaştı. "En büyük ağabeyim bir Birlik suikastçısıydı ve onu sakat bırakan psikopat bir hayvanla kötü bir karşılaşma yaşadı. Korkarım bir daha asla eskisi gibi olamayacak. Olayın üstesinden gelmiş olsa da, o gece bir parçası öldü ve ben eskiden sahip olduğum kardeşimi özlüyorum. Bununla birlikte, her ne kadar huysuz olsa da hala ona sahip olduğum için Tanrı'ya minnettarım. Bu yüzden ondan hiç şikâyet etmeyeceğim. Ancak ikizler-"

"Son sinirini mi alıştırıyorsun?"

"Aynen yle." Uzun bir i çekişten sonra Alix'in koluna girdi ve onu çok güzel bir restorana doğru çekti. "Ama kardeşlerim hakkında konuşmayalım. Seninle konuşmak istediğim çok daha ilginç bir konu var."

"Ve bu?"

"Devyn'i bir an önce yatağına almamız gerektiği gerçeği."

Bu da nereden çıkmıştı? Bu, bu kadar genç biriyle konuşurken kesinlikle rahat hissetmediği bir konuydu.

Ama Alix konuşmaya çalıştıkça bir şey fark etti.

BÖLÜM 5

"Peki sen ve şu yeni mühendisin arasında ne var?"

Dev sakladığı kutudan başını kaldırdığında Taryn'in arkasında durduğunu gördü. "Yürürken ses çıkarmaya başlamazsan yemin ederim sana da bir an bağlayacağım."

Taryn sırtıttı. "Bunun suçunu babama ve onun ařırđ işitmesine atıyorum. Ya ses çıkarmadan hareket etmeyi ğrenirdiniz ya da her yanlış hapşırdığınızda yakalanırdınız - ki bu benim için uyanık olduğum her dakika demektir."

Devyn güldü. Bu kesinlikle doğruydur. Nykyrian'ın kulakları, çocukken bir şeylerden paayı sıyırmaya çalıştıklarında onlara çok kötü davranmıştı. Ama adamın tüm sertliğine rağmen, hiçbirine bir kez bile elini ya da sesini kaldırmamıştı.

Yine de Nykyrian o kadar korkunçtu ki bunu yapmasına gerek yoktu. Sadece parıltısı bile çılgık atan çocukları anında oldukları yerde dondurabilirdi.

"Ve soruma cevap vermediğinizi fark ettim."

Devyn kutuyu yerine itti ve Taryn'in önünde durmak için ambarın dışına çıktı. Alnını koluna sildi. "Söyleyecek bir şey yok. O benim çalışanım." *Aptal olduğum için yattığım kişi.*

"Kim tıpkı-"

Devyn, Taryn cümlesini tamamlamadan önce elini kaldırarak sözünü kesti. "O, o değil, o yüzden o konuya girmeyelim." Arada sırada bunu kendine hatırlatmak zorunda kalsa da. İki kadının birbirine bu kadar benzemesi onu hâlâ rahatsız ediyordu.

Ama Clotilde'in aksine, Alix'in bir vicdanı vardı.

Taryn göğsüne, tam kalbinin üzerindeki kötü yara izinin bulunduğu yere hafifçe vurdu. "Eğer iyi olduğunu söylersen, zorlamayacağım. Ama ne söylemediğini biliyorum. Böyle bir ihanet asla geçmez. Özellikle de hayatının geri kalanında sana eş olması gereken kadından geliyorsa."

Bu ikisinin de paylaştığı talihsiz bir bağdı. Ancak Taryn'in nişanlısı kapıdan çıkarken onun kalbini sökmeye çalışmamıştı. Sadece üzerine basmıştı.

"Alix peşimden gelen kiralık bir suikastçı değil. Benimle ilgili daha büyük bir amacı yok." Konuşurken sesindeki gerginlikten nefret ediyordu. Taryn'in dediği gibi, bazı ihanetler asla iyileşmezdi ve Clotilde'inki hâlâ içini yakıyordu.

O kaltaktan nasıl da nefret ediyordu.

Clotilde'in bir suikastçı olduğunu biliyordu. Hiç düşünmediği şey, üç yıllık bir ilişkiden sonra ve sadece birkaç gün

evlenmeden önce, onu öldürmek için para alırdı. Özellikle de onun için yaptığı onca şeyden sonra.

Ölümçül kaltak.

Bu düşünceyi bir kenara iterek, yerde yüklenmeyi bekleyen bir sonraki kutuya doğru ilerledi.

"Vik neden sizin için kargo yüklemiyor?"

"MVM oyuncusunu değiştirmesi gereken Omari'yi izliyor. Buradaki kaba kalabalığı göz önüne alarak, onu tek başına dışarıda istemedim. Çok fazla kişi onu kolay bir hedef sanabilir ve kendi başının çaresine bakabilse de, birinin ona şanslı bir atış yapma riskini almak istemiyorum. Ya da daha kötüsü, Omari'nin onun yaşında birini öldürmesi ve bu krizle uğraşmak zorunda kalması." Hem o hem de Taryn yirmi yaşına gelmeden önce bir can almak zorunda kalmışlardı. Bu bir erkeğin asla üstesinden gelemeyeceği bir şeydi.

İlk cinayet.

oğlunu bu acıdan kurtarmak istiyordu. Taryn

bakışlarını daralttı. "Peki ya Sway?"

"Claria ile."

Taryn boğazından kısık bir sesle hırlayarak kutuyu Devyn'in elinden

aldı. Devyn kutuyu geri almaya çalışırken küfretti. "Ben çaresiz

değilim."

Taryn elini onun uzanabileceği yerden çekti. "Hayır, ama kendini zorlamana gerek yok ve bunu sen de biliyorsun. Kalbin bunu kaldıramaz."

Devyn öfkesi alevlenirken çenesinin titremeye başladığını hissetti. Evet, bu Clotilde'in sürekli verdiği bir hediyeydi. Ailesinin onu sürekli takip etmesinin gerçek nedeni de buydu. O gece onu kaybetmeye çok yaklaştırmışlardı. Babası Devyn'in evine doğru yola çıkmamış olsaydı, şimdi ölmüş olacaktı. Babası onun hayatını kurtarmıştı ama bunun bedeli, yapabileceklerini ciddi şekilde kısıtlayan kötü bir kalpti.

Ve zayıf olmaktan nefret ederdi.

Daha kötüsü de olabilirdi. Ölmüş olabilirdin.

Ya da Adron olabilir.

Doğru. Düşmanları tarafından bilinmezken ve gizlenirken kendi fiziksel kısıtlamalarından şikâyet etmeye hakkı yoktu. Baş belası olsa da, yırtılan kalbi onu pek çok şeyi yapmaktan alıkoymuyordu.

Yine de birinin ona sakatmış gibi davranmasından nefret ediyordu. "Sen tam bir piçsin, Taryn."

Sırıttı. "Biliyorum, Reen. Teşekkürler."

Taryn ona kız kardeşinin adıyla hitap edince Devyn gözlerini devirdi. "Peki Adron nasıl?" Eski arkadaşını çok düşünmüştü. Ama Adron artık onunla neredeyse hiç konuşmuyordu. Kendisini seven herkesi dışlamasına neden olan acı dolu bir dünyada izole olmuştu.

Taryn kutuyu yere bıraktı ve içini çekti. "Her zamanki gibi. Dünyaya kızgın ve Jayce'i öldürmek istiyor."

Kardeşleri Jayce, Adron'un hayatını kurtaran kişi olmuştu ve bu yüzden Adron kardeşinden tutkuyla nefret ediyordu. Suikastçıların kuralı, görevleri yüzünden sakat kalmaları halinde ölmektir. Eğer başka bir suikastçı bir suikastçıyı ciddi şekilde sakat bulursa, onu öldürmesi gerekiyordu. Ama Jayce kendi kardeşini öldürememişti.

Adron ölmek istemesine rağmen, kendini öldürerek ailesine zarar vermeyi reddetti. Bu yüzden çalışmayan bir bedene hapsoldü ve sürekli acı içinde sefalet dolu bir hayat yaşadı.

"Jayce daha iyi mi?" Devyn sordu.

"Hayır. Hiçbirimiz değiliz." Koyu renk gözleri parladı. "İşte bu yüzden kendini zorlamayı istemiyorum. Zaten intihara meyilli, dik kafalı bir pisliğim var. Başka birine ihtiyacım yok."

Devyn ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı. "Elbette, fıtık ol. Kendini bayılt. Tanrılar seni durdurmamı yasakladı. Sanki on yıl tıp fakültesinde okudum da ne zaman oturmam gerektiğini biliyorum." Taryn başka bir kutuyu kaldırmadan önce müstehcen bir hareket yaptı.

Ama tüm ciddiyetiyle, Devyn Adron'un dünyadan neden nefret ettiğini anlıyordu. Kendisinin de nefret ettiği zamanlar olmuştu. Yaşama arzusunu söküp almak için sevdiğin biri tarafından fena halde kazıklanmak gibisi yoktu. Çocukken hayalini kurduğu hayat bu değildi.

Masumları korumak için Birlik adına savaşıcağı bir adalet dünyası hayal . Yanında duracak bir kadını da içeren bir dünya.

Kalbine bir bıçak saplarken yüzüne gülümseyecek biri değil.

Kelimenin tam anlamıyla.

Ve bebekler... Bir sürü çocuk hayal etmişti. Omari birilerine çok iyi ağabeylik yapabiliirdi.

Şikayet etmeye hakkınız yok.

Doğru.

Her şey yolunda. Her ikisini de onurlandıran harika bir oğlu vardı ve bundan daha fazlası - *hepimiz beslendik ve kimse ölmedi.* Amcasının felsefesi hep bu olmuştu. Bu iki şey halledildiği sürece, başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Zihninde Alix'in bir görüntüsünü gördü ve gerçekten irkildi. Alix ona her şeyden çok, bir zamanlar Clotilde'le paylaştığı o uzun zamandır gömülü hayalleri hatırlatıyordu. Ona bu kadar çok benzediği için ona lanet olsun.

Ve Clotilde'i unutup her şeye yeniden başlamak istemesine neden olacak kadar baştan çıkarıcı olduğu için ona lanet olsun.

Yapma...

Odaklanması gereken yeni bir geleceği vardı. Mürettebatını güvende tutmak ve Birlik'e karşı çıkan isyancılara yardım etmek dışında hiçbir şey içermeyen bir gelecek. Enerjisini harcaması gereken tek şey buydu.

"Devyn'le ilgilenmiyorum."

Sen tam bir yalancısın.

Ama bu Alix'in kendine inanmayı öğretmesi gereken bir şeydi.

Zarina çok onursuz bir sesi çıkardı. "Tatlım, o adama sanki tadını şimdiden alabilecekmişsin gibi . Bu bakışı bilirim. Ben de bir iki kez bakmıştım. Devyn'e değil, çünkü... ew! Bu kardeşlerimden biri üzerinde fantezi kurmak gibi bir şey ama gördüğümde lezzetini anlıyorum ve o adamı da sana karşı bağışıklığı olmadığını bilecek kadar iyi tanıyorum. Devyn çok ilgileniyor."

Evet, doğru. Alix aptal değildi ve Devyn yatakta ona karşı nazik olsa da, ona karşı bundan daha derin duygular beslemediğini biliyordu. Hayaller aptallar içindi ve erkekler sadece etraflarındaki kadınları kullanırlardı. İşleri bittiğinde, yollarına devam ederlerdi.

Kadına sahip olmadıkları sürece. O zaman da kadının duygularına aldırmadan onu gönüllerince kullanırlardı. Hyshianlar muhtemelen bu yüzden erkeklerini köleleştirmeyi ve boyun eğdirmeyi seçmişlerdi.

Ama bu ne burada ne de oradaydı. Devyn onun özgürlüğünün anahtarıydı ve olabileceği tek şey de buydu.

Garson tatlılarını getirirken Alix gözlerini kaçırdı. Son yarım saattir konuyu değiştirmeye çalışıyordu ama Zarina ikna olmuyordu. Sadece üç yaşındaki bir çocuğun kıskanabileceği bir kararlılığa sahip olan takıntılı bir kişiliğe sahipti.

"Ben onun tipi değilim."

Zarina ona alaycı bir bakış attı. "Bunun ne olduğunu biliyor musun ki?"

Alix içini çekti. "Hayır, ama muhteşem ile başladığına eminim, ki bu benden çok uzak."

"Aynanız bile var mı?"

"Evet, biliyorum." Ve çok kıvrımsız, çok solgun ve çok kırılgan olduğunu bilecek kadar kullanmıştı. Babasının deyimiyle, bir kurdun yutup dağın ters tarafına sıçtığı bir şeye benziyordu.

Zarina çantasını karıştırmadan önce gözlerini devirdi. Birkaç saniye sonra küçük bir fotoğraf MVM'si çıkardı ve içinde gezindi. Alix'e uzattı. "Ne diyordun?"

Alix yere bakınca nefesi kesildi ve kendisine inanılmaz derecede benzeyen bir kadın gördü. Tek fark diğer kadının çok makyajlı ve kısa saçlı olmasıydı.

Ve tavrı tamamen farklıydı. Alix'in aksine, kendinden emin duruyordu.

Hayır...

Meydan okuyan.

Resimdeki kadında soğuk ve ölümcül görünen bir şeyler vardı. Her ne kadar genç Devyn'e yaslanmış ve gülümsüyor olsa da, onda doğru olmayan bir şeyler vardı. Fazla hesapçı ve buz gibi görünüyordu. Sanki sadece dünyadan alabilecekleriyle ilgileniyormuş gibi.

Alix fotoğrafı Zarina'ya geri verdi. "Kim o?" "Clotilde

Renier."

"O çok güzel."

"Ve sen de onun tıpatıp aynısısın."

Alix inkâr edercesine başını salladı. "Pek sayılmaz. Hiç böyle görünmemiştim. Bir , onun giydiğinden daha fazla kıyafet içinde doğduğuma eminim.

o resim." O geri döndü için yemek onu Tatlı."Is o Devyn'in kız arkadaşı mı?"

"Onun nişanlısıydı."

Zarina'nın bunu söyleme şekli karşısında duraksadı.

"Öyle miydi?" "Onu o öldürdü."

Alix, Zarina'nın sesindeki ölümcül nota karşısında yüzündeki rengin solduğunu hissetti. Devyn'in ölümcül olduğunu biliyordu ama kendi nişanlısını öldürmek?

Seni lime lime edecek.

"Ne yaptı?"

Zarina korkusunu elinin tersiyle itti. "Sakin ol. Haklıydı."

Sadece bir suikastçının kızı böyle düşünebilirdi. "Nişanlını öldürmek nasıl haklı olabilir?"

Zarina MVM oynatıcısını çantasına geri koydu. "Önce onu öldürmeye çalıştı ve neredeyse başarıyordu. Saldırısının başında Devyn onunla savaşmayı reddetti ama ona başka seçenek bırakmadı. Eğer Devyn onu öldürmeseydi, kadın onu öldürecekti."

Bu gerçek ona çarpınca Alix nefes alamadı. Merjack bunu biliyor muydu? Ona benzeyen kadını öldürdükten sonra Devyn'i suçlamak için onu gönderirken ne düşünüyordu?

Boku yedin.

Ve Merjack bu kadar zalimce bir şey yapabilecek kadar birinci

sınıf bir troidü. Zarina onun elini okşadı. "O kadar korkmuş görünme."

Keşke kadın *neden* bu kadar korktuğunu bilseydi.

"Gerçekten sorun değil. Sadece istersen neye benzeyebileceğini görmeni istedim."

"Evet, sanırım kendim gibi görünmeyi ve Kaptan Kell'in benim o olduğumu düşündüğü bir psikoz nöbeti sırasında eğilip beni katletmesini tercih ederim."

Zarina onları bir araya getirmeye çalışırken delirmiş miydi? Devyn'in bırakın bedenini, onun gemisine yaklaşmasına bile izin vermesi bir mucizeydi.

Başını iki yana salladı. "Alix, sen umutsuz vakasın."

"Umutsuz değilim. Sadece kuralları biliyorum ve Kaptan Kell gibi adamlar benim gibi kadınlara bulaşmazlar." Pek çok açıdan.

"Ve ünlü dansçılar yasadışı Birlik suikastçılarıyla evlenmezler. Yine de buradayım, evrendeki en beklenmedik çiftin kızıyım. Belki de Dev'in ailesinden sonra ikinci sıradayım." Ona sert bir bakış attı. "Ben imkansıza inanırım. Bu her gün oluyor."

"Ve ben gerçekliğe

inanıyorum." "Gerçeklik

sıkıcıdır."

Hayır, değildi. Tehlikeli ve korkutucuydu. Ama Alix dondurmasını bitirirken ona karşı çıkmaya çalışmadı. Dürüst olmak gerekirse, sadece geri dönüp bu işi bitirmek ve böylece annesiyle kız kardeşini tekrar görmek istiyordu.

Zarina, başka bir masada oturan birine el sallarken ona bir erteleme verdi.

Alix kaşlarını çatarak arkasını döndüğünde onlardan çok da uzakta olmayan iki iri yarı adam gördü. "Ne yapıyorsunuz siz?"

"Korumalarımı teşekkür ediyorum."

Şimdi kafası tamamen karışmıştı. "Sfenks'in senin koruman olduğunu sanıyordum?"

"Strife'ı kastediyorsun. Ve hayır... O beni beladan uzak tutmak için ağabeyimin emirleri doğrultusunda beni takip ediyordu."

"Korumalar böyle yapmaz mı?"

"Hayır. Korumalarım ne yapmak istediğime karışmazlar. Sadece kimsenin beni rahatsız etmediğinden emin oluyorlar. Öte yandan, uygun bir şekilde adlandırılmış Strife, her zaman bulduğum eğlenceyi sonlandırdığı için büyük bir vızıltı öldürücüdür. Ben de bunun için ona kötü davranıyorum."

"Bu gerçekten bir durum."

"Bir de bana sor." Zarina sandalyesini geriye itti. "gitmem gerekiyor. Hemen döneceğim."

Alix iki adamın Zarina'nın peşinden gitmek için sıraya girdiğini görünce kıpırdamadı.

Vay canına. Onları nasıl kaçırmıştı? Ama normalde böyle şeylere dikkat etmezdi.

Belki de yapmalı.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

Kulağına gelen derin ve yabancı sesle irkildi. "Affedersiniz?"

Adam ondan en az yirmi yaş büyük olmasına rağmen, keskin yüz hatları ve zayıf yapısıyla inanılmaz derecede yakışıklıydı. Koyu renk saçları bir çift buz gibi ela gözün üzerine dökülüyordu. "Merjack sana, şımarık bir prensesle öğle yemeği yemeni ve berbat konumunun çok üstünde bir hayat yaşamayı içermeyen emirler verdi."

Adamın öfkeli sözleri karşısında kanı dondu. Bunu nereden biliyordu? "Kimsin sen?"

Ona bir Ritadarion araştırmacı kalkanı gösterdi. "Teğmen Paden Whelms. Görevinizi tamamlayana kadar irtibatınız benim."

Adam rozeti bir kenara koyarken kadın kaşlarını çattı. "Anlamıyorum."

Ona hırlamak için eğildi. "Merjack görev yerini terk edemez ve bir köleyle iletişim kurarken görülemez. Ama onun ajanı olarak gözümü senden ayıramam. Kullanabileceğimiz bir şey buldun mu?"

Adamın yoğun ve düşmanca bakışları karşısında korkuyla yutkundu. "Henüz değil."

O manyak bakışlarını tekrar ona çevirmeden önce küfretti. Gözlerine yansıyan nefret o kadar fazlaydı ki bunu anlayamıyordu. Ona ne yapmıştı?

"CMQD'ye ihanet etmeyi aklından bile geçirme, küçük kız. O senin gibi pislikleri öğle yemeği niyetine yer."

"Asla yapmam. Kell çok temkinli bir adam ve henüz hiçbir şeye erişemedim... henüz. Ama erişeceğim."

"Zaman tükeniyor." Annesi ve kız kardeşinin fotoğrafını gösteren bir bağlantıyı yüzüne tuttu. Birbirlerine sarıldıklarında gözyaşları kirpiklerinden süzülüyordu. "İhtiyacımız olan dosyaları bir sonraki durağınız olan Charisis'te, yarından sonraki gün bekliyorum."

Başını ona doğru salladı. "Oraya gitmiyoruz."

"Evet, öyle. Uzaya çıkana kadar göremeyeceğin küçük bir arıza ayarladım. Parça için tek yer Charisis. Orada olacaksın ve öyle ya da böyle bu iş bitecek. Güven bana."

Bu iki kelimenin onu ürpertmesi ne garip.

Fotoğrafı bir kez daha ona doğru kaldırdı. "Onların hayatı senin ellerinde. Başarısız olma."

Alix onun yüzündeki kibri tokatlamak istedi. Onun merhametine kalmaktan nefret ediyordu. En çok da, kendisine iyilikten başka bir şey yapmamış bir adamı incitmek zorunda kalmaktan nefret ediyordu.

Devyn bunu hak etmedi.

Whelms dudağını küçümseyici bir şekilde kıvrarak topuklarının üzerinde döndü ve oradan ayrıldı.

BÖLÜM 6

"Yeni mühendisimizde bir tuhaflık olduğunu hissettiğiniz oluyor mu?"

Devyn mevcut günlüğünü bitirirken durakladı. Kafasını kaldırdığında Sway'in köprüde ona katıldığını gördü. "Sen ve Claria'nın..." Anlamalı bir şekilde boğazını temizledi. "Meşgulüm."

Sway sinirli bir hareketle çenesini kaşdı. "Dinleme yetkim olmayan bir telefona cevap vermek zorunda kaldı."

Devyn tipik hükümet saçmalıklarına ve paranoyasına homurdandı. "Eğlencenizi böldükleri için üzgünüm."

"Evet, ben de. Ne olmuş yani? Ne olmuş yani?"

Tekrar konuşmadan önce yaptığı işi sakladı. "Sanırım bizden şüpheleniyor, erkeklerden oluşan bir ekipte onun yaşında bir kadın için şaşırtıcı değil. Ben de olsam bizim zavallı kızlarımızdan tedirgin olurum." Tekrar Sway'e baktı. "Başka bir şey fark ettin mi?"

"olduğunu anlayamıyorum. Sadece onda bana doğru bir şeyler var."

"Sana her zaman nefret ettiğin Clotilde'i hatırlatması dışında mı?"

"İşte bu var ve o kaltak söz konusu olduğunda 'ben demiştim' demeyeceğim, bu yüzden o konuya girmeyeceğim. Ama hayır, bu başka bir şey. Sanki bir şeyler saklıyor... Bunu hissedebiliyorum."

Devyn endişesini omuz silkerek uzaklaştırdı. "Hepimiz bir şeyler saklıyoruz, *Aridos*. Benim şüpheli soyum ve sağlığım, büyükbabanın ünü, Omari'nin yetenekleri ve Vik'in özel programı. Eğer bizden sakladığı benzer nitelikte bir şey olmasaydı, bu mürettebata kesinlikle uyum sağlayamazdı."

Sway ona sert bir bakış attı. "Yine bahaneler uyduruyorsun. Bunu başka bir kadın için asla yapmayacağını söylediğini sanıyordum."

Devyn bu hatırlatma karşısında donakaldı. Sway haklıydı. Clotilde için bahane üstüne bahane üretmişti. İçindeki her içgüdü bir şeylerin doğru olmadığını söylediğinde bile, bunu görmezden gelmişti.

Sadece kendini dinleseydi. Bunu

yine mi yapıyordu?

Bu düşünce onu ayılttı. "Onu yakından izleyeceğim."

Sway başını eğdi.

"İşte . Nereye gittiğini merak ediyordum."

Devyn Claria'nın onlara katıldığını görünce gülümsedi. Uzun boylu ve kıvrak yapıydı, Sway'inkine benzeyen örgülerle ördüğü uzun siyah saçlarıyla olağanüstü güzeldi - bir başka Hyshian geleneği. Lanet olsun, ona sahip olmak için o da kendini köle olarak satabilirdi.

Sway şanslı bir adamdı.

Dikkatini Devyn'e çevirdi. "Sway benim için ona çok iyi baktığını söylüyor."

Güldü. "Annesi onu eve alıştırmak için harika bir iş çıkardı, bu yüzden çok fazla çalışma gerektirmiyor. Vik'in onu günde bir kez gezdirmekten çekinmemesinden bahsetmiyorum bile. Her şey yolunda."

Gözlerini devirdi. "Çok ukalasın."

"Dürüstçe söylüyorum. Ailemle tanıştınız. Anlarsınız."

Başını sallayarak Sway'e bakarken ayıldı. "Bu arada, senin Alix'in bir hayalet olduğunu bilmelisin."

Devyn kaşlarını Sway'e doğru kaldırdı. "Claire'e Alix'i araştırmasını mı söyledin?"

"Hayır," dedi Claria hemen. "İnisiyatifi kendim aldım. Kocamla birlikte mürettebatta kimin olduğunu bilmek istiyorum."

"Ve hiçbir şey bulamadınız mı?"

Claria başını salladı. "O tamamen şebekeden bağımsız."

Devyn bu bilginin kafasına dank etmesine izin verdi. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Sen söyle. Doğum belgesini buldum ama başka bir şey yok." Bu gerçekten iyiye işaret değildi. "Peki ya ailesi?"

"hakkında da bir şey yok. Sadece doğum kayıtlarında isimleri var."

Devyn sanki odadaki tüm oksijen çekilmiş gibi hissetti.

Hayaletler nadirdi ve genellikle bir tür casus anlamına gelirdi. Ya da usta bir suçlu.

Babası izi sürülemeyen hayaletlerin kralıydı, bu yüzden onun kendini korumaktan başka bir şey peşinde olmadığı anlamına gelebileceğini biliyordu. Ama kim bilir ne yapmak için burada olduğu anlamına da gelebilirdi.

Hepsi için kolaylıkla bir tehlike oluşturabilir.

Claria ona sert bir bakış attı. "Bence onu kovmalısın. Herkesin güvenliği için."

"O aramayı yapmadan önce daha fazlasını bilmek istiyorum." Bağlantısını kaldırdı. Kadın ona kaşlarını çattı. "Ne yapıyorsun?"

"Babamı arıyorum. Onun geçmişini bulabilecek biri varsa, o da babamdır." Kimse babasının sondalarından kaçamazdı.

Alix mağaza vitrininden Omari ve Vik'in MVM oyuncularına bakarken Omari'nin söylediği bir şey üzerine gülüşmelerini izledi. Bir mecha ve bir insan için anormal olsa da, onların arkadaşlığı içinde bir şeylerin özlemle sızlamasına neden oldu.

Kız kardeşini çok özlemişti.

Tempest şimdiye kadar sahip olduğu tek arkadaşydı ve ikisi her zaman babalarına ve onun kendilerine karşı düşmanca tutumuna karşı birleşik bir cephe oluşturmuşlardı. Keşke Tempest'ın sesini duyabilseydi ve iyi olduğunu bilseydi.

"İyi misin?"

Zarina ona tekrar katıldığında gözlerini kırptırdı. Alix'in girmeyi reddettiği bir mağazanın içinde kaybolmuştu. Yüksek kaliteli tasarımcı giysilerinde uzmanlaşmış özel bir butikti bu, Alix baktığı için para alırlar diye göz atmaya korkuyordu.

Ve şanslıysa, olabilirlerdi. "Ben

iyiyim."

Zarina kaşlarını çatarak ona baktı. "Çok üzgün görünüyorsun.

Evini mi özlüyorsun?" Hayır, kardeş hasreti çekiyordu ama bunu

itiraf edemezdi. "Sadece yorgunum."

Zarina alay etti. "Bilirsin, insanlar doğru olmadığı halde hep böyle söyler. Birbirimizi çok az tanıyoruz ve sen benim burnumu sokmamı istemiyorsun. Anlıyorum." Ona bir çanta uzattı. "Al bakalım."

Şimdi kaşlarını çatma sırası ondaydı. "Nedir bu?"

"Hoşuna gideceğini düşündüğüm bir şey."

Alix başını salladı. Sadece çanta bile muhtemelen ondan daha pahalıydı. "Oh, hayır, yapamam."

"Yapabilirsin ve yapacaksın."

"Zarina-"

"Ah!" Zarina elini buyurgan bir şekilde havaya kaldırdı. "Yapma bile. Duymak istemiyorum. Her kadın kendisini güzel hissettirecek bir şeyi hak eder ve gardırobunuzun çoğunlukla giydiğiniz türden kullanışlı kıyafetlerden oluştuğunu hissediyorum - ki bunlar üzerinizde çekici dursa da pek eğlenceli değiller. Hepimizin biraz eğlenceye ihtiyacı var. Elinizdeyken gençliğinizi kucaklayın."

Alix boğazı yutkundu. Hiç kimse ona karşı bu kadar nazik olmamıştı. "Teşekkür ederim."

Zarina ona sarıldı. "Bir değil. Şimdi Tadar'o'ya gidelim." "Tadar'o'nun Yeri de ne?"

Yüzü sahte bir acı maskesine dönüşen Zarina elini kalbinin üzerine koydu. "Tatlım, çok mahrum kalmışsın." Elini tuttu ve onu koridorda bir makyaj mağazasına doğru çekti.

Alix de bundan pek emin değildi. Her şey çok ... kız gibi görünüyordu.

"Peki sen ne tercih edersin?" Zarina bir parfüm vitrininin yanında durdu.

Çeşitli losyonlara ve iksirlere baktı ve hiçbir fikri yoktu. "Hiç makyaj yapmadım."

Zarina ona bön bön baktı. "Ciddi olamazsın."

Başını iki yana salladı. Babası onun böyle anlamsız bir şeye para harcamasına izin vermektense kolunu kesmeyi tercih ederdi. Sadece o, kesinlikle gerekli olmayan bir şey için para harcayabilirdi.

"Ruj bile mi?"

"Hiçbir şey."

Zarina onun omzuna nazik bir el koydu. "Seni zavallı çocuk. Çok mahrum kaldın." Onlara yardım etmesi için bir tezgâhtara işaret etti. "Burada acil bir kozmetik durum var ve bunu iyileştirmek için her şeyin en iyisine ihtiyacım var."

"Zarina-"

Tıslar gibi bir ses çıkararak Alix'in elini kaldırmasına engel oldu. "Başlama bile. On dört yaşından büyük hiçbir kadın çıplak yüzle dolaşmamalı. Güzel olmadığından değil, ama... hepimiz biraz destek alabiliriz." Tezgâhtara döndü. "Kız kardeşimi ayarla."

Bir grup kadın saçlarını düzeltmek, kaşlarını cımbızlamak - bir sadist tarafından icat edilmiş olması bir şey - ve yüzünü düzeltmek için üzerine çullanırken, Alix kelimenin tam anlamıyla bir köpek kulübesindeki tek et parçası gibi hissetti.

"Ow!" Elini tırnaklarıyla uğraşan kadından geri çekti. "Kadın olmanın bu kadar acı verici olabileceğini bilmiyordum."

Zarina ona acıyan bir bakış attı. "Tatlım, güzellik acıdır ve bu bizim kim ve ne olduğumuzun bir parçasıdır."

Evet, ama bunun için gerçekten zamanı yoktu.

Gemiye geri dönmesi gerekiyordu.

Biri Zarina'dan nasıl kaçabilirdi? Kendini kapana kısılmış ve bunalmış hissediyordu.

Biri bana yardım etsin.

"Zarina, gerçekten geri dönmem gerekiyor. Yapmam gereken işler var."

"Orada otur ve sessiz ol. Devyn'in bekleyemeyeceği bir şey yok. Ayrıca, işimiz bittiğinde o kadar güzel olacaksın ki umurunda bile olmayacak. Beyninde düşünebileceği kan bile kalmayacak."

"Ama-"

"Aması yok. Ben her zaman kazanırım. Beni kızdırmadan hemen vazgeç."

Alix, Zarina'nın başlı başına bir güç olduğunu fark edince iç çekti. Her şeye gücü yeten bir rakibe karşı savaşmaktansa teslim olup bu işi bitirmek daha iyiydi.

Sadece sinir bozucu değildi. İmkansızdı.

Lütfen beni buradan çıkar.

* * *

"Hey, baba. Alix nerede?"

Devyn, Omari ve Vik'in köprüye girdiğini görmek için dövdüğü evraklardan başını kaldırdı. Manashe Devyn'in ayaklarının dibinde uyuduğu yerden Omari'ye saldırmak için koştu. "Son gördüğümde Rina ile birlikteydi."

Omari, Manashe'nin kulaklarını okşarken ürperdi. "Zavallı şey. Rina'nın ona ne yaptığını merak ediyorum. Bir arama ekibi gönderelim mi?"

Devyn güldü. "Kötü bir fikir olmayabilir. Bence onu çıkarmak için Taryn'i gönderelim. Uğruna yaşayacağı hiçbir şey yok."

Vik kaşlarını kaldırdı. "En azından bu sefer beni seçmedin." "Kendini

dışlanmış mı hissediyorsun?"

"Prenses İnatçı söz konusu olduğunda değil. Dışarıda kaldığım için mutluyum patron. Alışılmadık düşüncen için teşekkürler. Kendini iyi hissediyor musun yoksa baban özleyebileceğim parçalarımı çıkarmadan önce bilmem gereken bir beyin arızası mı var?"

Omari güldü. "Biliyor musun, keşke Vik'i kuşhane günlerinde görebilseydim. Tam bir cümbüştü herhalde."

Devyn Vik'in eski mecha formunu hatırlayınca nostaljik bir şekilde gülümsedi. "Pek sayılmaz. Sadece daha az yer kaplıyordu ve bana çok daha kolay sinsice yaklaşabiliyordu. Babam onu insan yaptığında hayatımın en mutlu günüydü."

"Senin adına sevindim, kemik torbası... Bu bana kız arkadaşına mal oldu."

Omari cebinden bir ödöl maması çıkarıp Manashe'ye verirken kaşlarını kaldırdı. "Kız arkadaşın mı vardı?"

Devyn kıkırdadı. "O bir lambaydı Vik, kız arkadaş değil."

Vik hüznle içini çekti. "O lambayı gerçekten çok severdim. Tüm dünyamı aydınlatırdı." Omari, Devyn'in bakışlarıyla karşılaşınca kaşlarını çattı. "O gerçek mi?"

"Korkarım öyle. Çalışmayı bırakana kadar yanında taşırdı. Sanırım büyükbaban onu parçalara ayırırken işlemcilerini mahvetti."

Vik Devyn'in başının arkasına kelepçe taktı. "Büyüklerine saygı göster, embriyo."

Devyn kafatasının arkasını ovarken tısladı. "Seni nasıl onaracağımı bilmiyor olabilirim Vik, ama seni nasıl küçük parçalara ayıracağımı biliyorum."

"Sanki."

Bu tartışmayı kaybettiğine karar veren Devyn çenesini eğerek Omari'nin elindeki çantayı gösterdi. "Peki sen ne aldın?"

Omari tam konuşmaya başlamıştı ki dahili telefon çaldı.

Devyn arkasına yaslandı ve eğer istasyonun güvenliği olmasaydı bunu görmezden gelecekti. Kanalı açtı. "Kell konuşuyor."

"Kaptan Kell, kargonuzu aramak, manifestonuzu ve kayıtlarınızı incelemek için arama iznimiz var. Size ön tarafta ve ortada ihtiyacımız var. Şimdi."

"Yola çıkıyorum." Ama onların hızında değil. O gelene kadar bekleyebilirlerdi. Emirlere pek iyi cevap vermezdi.

İç çekerek Omari'ye baktı. "Kusura bakma evlat. Daha sonra bakarım."

"Sorun değil. Gidip Manashe'yi kilitleyeyim ki onlar kaçak mal ararken dışarı çıkmasın, sonra da Sway'i uyarmak için onun odasına gideyim... bilirsin işte."

"Evet, biliyorum." Devyn köprüden çıkıp yetkililerin beklediği rampaya doğru yürüdü. Yükleme rampası uzatılır uzatılmaz, onun önünde palavra atabilmek için içeri daldılar. Sanki onu korkutabileceklermiş gibi.

Kaptanları ona arama izni için bir çıktı uzattı. "Kargo bölümünüzü görmek ve geminizi taramak istiyoruz."

Onlara gülmek için elinden geleni yaptı. "Her neyse." İki düzine muhafız gemisine doluşurken geri çekildi. Bu oldukça eğlenceli olacaktı.

Sahte manifestoyu ve seyir defterini kapının yanındaki ekranda sonra kaptanın incelemesi için kenara çekildi. "Sadece meraktan soruyorum, siz neden buradasınız?"

"Gemide yasadışı kaçak mal bulundurduğunuza dair bir ihbar aldık." "Kimden bir ipucu?"

"Teğmen Whelms."

Devyn daha önce hiç duymadığı bu isim karşısında kaşlarını çattı. Burada birinin onu ihbar etmesi mantıklı gelmiyordu. Sonra tekrar, kimsenin onu ihbar etmesi mantıklı değildi... nokta.

Tuhaf.

Tartışmaya başladı, ta ki bakışları şişman memurdan rampadan çıkan güzel kadına gidene kadar.

Onu tanıması tam on saniye sürdü. Alix mi?

Evet, oydu ve çok lezzetliydi. Birisi saçlarını birkaç ton açarak sarıyı daha da canlı hale getirmişti. Dudakları parlak kırmızıya boyanmıştı ve gözlerine her ne yapmışlarsa parlıyordu. Artık karanlık ve baştan çıkarıcıydılar.

Kadının yatağındaki çıplak görüntüsü o kadar hızlı gözünün önünden geçti ki, neredeyse tenini kendi teninde hissedecekti.

Bir an için nefes alamadı ve ağzından salyalar akabileceğine dair bir anlık korku yaşadı.

Önünde durduğu memura kaşlarını çatarak baktı. "Neler oluyor?"

Soyunmanı istiyorum.

Evet, bir krizin ortasındaiken bu kötü bir fikirdi.

Boğazını temizleyerek dikkatini tekrar infaz memurlarına yöneltti. "Üzerimiz aranıyor."

Gözlerinde panik titreşti ama kendini tuttu. "Neden?" "Biri bizi yasadışı faaliyette bulduğumuz için ihbar etti."

Memur ona döndü. "Kimsin ve burada ne yapıyorsun?" Devyn adama ve onun keskin ses tonuna ters ters baktı. "O benim mühendisim."

"Evrakları var mı?"

Alix kimliğini çıkardı ve ona uzattı.

Kaptan ona geri vermeden önce zar zor bir göz attı ve manifestoyu taramaya etti.

Devyn ona göz kırptı. *Sorun yok*, diye memurun arkasından ona seslendi.

Bunu yapar yapmaz altı infaz memuru koşarak kaptanlarının yanına geldi.

"Efendim, bir sorunumuz var."

Kaptan kesinlikle umutlu görünüyordu, sanki onları yakalamanın getireceği terfiyi şimdiden hayal edebiliyordu. "Bir şey mi buldunuz?"

"Evet, efendim. Hyshian Senatörü Claria Tninaloew gemide ve o... o gerçekten kızgın, efendim."

"*Kızgınlık* şu anda hissettiklerim için hafif bir terim."

Alix döndüğünde gelmiş geçmiş en güzel kadınlardan biri olduğunu gördü. Uzun boylu, ince ve asil olan Dana'nın kusursuz, koyu, pürüzsüz bir cildi vardı. Koyu renk gözleri önündeki kadınları ve erkekleri sanki cezalarının tadını çıkarıyormuş gibi taradı.

Senatör infazcılara ürpertici, kötü niyetli bir bakış fırlattı. "Kocamla sınırlı bir zaman geçiriyorum ve siz ve adamlarınız bu tür saçma sapan şeylerle bunu bölmeye cüret mi ediyorsunuz? Bu ne cüret! Derhal bu gemiden gitmenizi istiyorum. Ve bu kelimeyi anlamaktan aciz olanlarınız için, bu şimdi anlamına geliyor."

Kelimenin tam anlamıyla gemiden kaçtılar.

İnfazcı yüzbaşı hariç. Orada titreyerek durdu. "Bizi affedin hanımefendi. Gemide olduğunuzdan haberimiz yoktu. Bize söylendi-"

"Bunu duymak istemiyorum. Muhafızlarımı geri çağırmadan ve seni suçlamadan önce git."

Arkasında neredeyse bir buhar izi bıraktı.

Devyn dönüp ona gülümsemeden önce günlükleri kapattı. "Teşekkürler Claire."

Kız ona yüzünü buruşturdu. "Neden bir kez olsun tavşan ya da terlik koşmak gibi güvenli ve akıllı başında bir şey yapamıyorsunuz?"

"Hiç eğlenceli olmazdı."

Gözlerini devirdi. "Sway'in seninle seyahat etmesine izin verdiğime inanamıyorum. Delirmiş olmalıyım."

"Evet, ama beni seviyorsun."

"Bugün değil. Arkanı kollasan iyi edersin, Kell. Bir dahaki sefere seni aramak istediklerinde burada olmayabilirim." Alix'e baktı ve bakışları daraldı. "Sen yeni mühendis olmalısın."

Alix, diken diken olurken tereddüt etti. Sway'in karısının onun hakkında pek bir şey düşünmediğini hissetmişti...

Claria onun bir köle olduğunu

biliyor muydu? "Köleyim."

Senatör başını eğdi ve bakışlarını yavaşça Alix'in vücudunda gezdirerek pek de övgü dolu olmayan bir ifade takındı. Tek bir bakışıyla Alix'in kendini hiçten daha az hissetmesine neden oldu. "Bundan önce hangi gemideydiniz?"

Seni benimle aynı havayı solumaya layık olmayan değersiz solucan... Claria kelimeleri kendi başına söylemedi, ancak ses tonu onları yüksek ve net bir şekilde ilettiler.

Devyn homurdandı. "Claria-"

Devyn'i susturmak için elini buyurgan bir hareketle havaya kaldırdı. "Benimle bu tonda konuşma, Kell."

Devyn kaskatı kesildi ve üzerine gerçekten korkutucu bir hava çöktü. "Ben senin kaltağın değilim Claire. Benimle asla konuşamazsın." Alix'e yandan bir bakış attı. "O benim ekibimin bir üyesi. Onunla bir sorunun varsa, bunu benimle hallet."

Birdenbire Sway ortaya çıktı. Alix gözünü kırpamadan Devyn ve Claria'nın arasına girdi. Devyn'i gömleğinden yakaladı ve geri itti. "Karıma karşı bu tonda konuşamazsın."

Devyn tutuştan kurtuldu ve Sway'in itişine kendi karşılık verdi. "Bir şeyler başlatmak mı istiyorsun, evlat? Hadi dışarı çıkalım."

"Oh, güzel. "Büyük Testosteron Doz Aşımı" için tam zamanında geldim. Ooooh, Alix, Claire... patlamış mısırı olan var mı? Ya da belki de

Taryn'i alır mısın? O zaman biz de onun erkekliğine hakaret eder ve nasıl çıldırdığını izleriz." Adamlar birbirlerinden uzaklaşırken Zarina'nın esprisi gerilimi düşürmeyi başardı.

Devyn düşmanca bakışlarını Zarina'ya çevirdi. "Burada ne işin var senin?"

"Ben de seni seviyorum Ayıcık Pookie." Elindeki çantayı havaya kaldırdı.

"Alix bunu unutmuş."

Claria dikkatini tekrar Devyn'e çevirmeden önce onları yakından izledi. "Hâlâ onun hakkında bir şeyler bilmek istiyorum Devyn. Ve oğlunun bu gemide olduğu gerçeğini göz önünde bulundurursak, sen de bilmelisin."

Demek olan biten buydu.

Claria ondan şüpheleniyordu. Harika. Sadece harika. İhtiyacı olan tek şey buydu. Onları mahvetmek için burada olduğuna göre kadının şüphelenmemesi gerekmiyordu.

Ama yine de...

Alix şu anda gerçekten hissetmediği bir gururla çenesini kaldırdı. "Starfire. İki hafta önce ölen babama ait bir yük gemisiydi. Evrak işlerini nadiren yapan zavallı bir alkolikti. Şebekeden uzakta yaşıyorduk çünkü dört günlük bir alemde uyandığında kolunda bir çeşit barkoda benzeyen bir dövme olan bir Birlik komplocusuydu. Dövmenin bir Birlik askeri tarafından yapıldığına ve hepimizi toplayıp köleleştirmeye hazırlandıklarına yemin ediyordu. Ben şahsen topçumuzun bunu onunla dalga geçmek için yaptığını düşünüyorum ama babam dinlemedi. Başka ne bilmek istersiniz?"

Bunun mümkün olduğunu düşünmezdi ama Claria daha da kibirli görünmeyi başardı. "Hangi okula gittin?"

"Ben yapmadım. Tekrar söylüyorum, babam yerimizi bulmak için iz bırakmaya inanmazdı ve kadınları eğitmeye de inanmazdı." Aslında bu doğru değildi. Mülkiyeti eğitmeye inanmazdı, ama ona göre kadınlar mülktü, yani...

"O zaman okumayı nereden biliyorsun?"

Devyn öne doğru bir adım attı. "Claire-"

"Her şey yolunda." Alix, senatörün kendisinden çok daha önemli insanların gözünü korkutmak için kullandığından emin olduğu delici bakışlarıyla karşılaştığında gözlerini kırpmayı reddetti. "Kendi kendime öğrendim çünkü bana aptal denmesinden bıkmıştım. İhtiyacım olan metinleri bulmak için internetteki sesli aramayı kullandım ve Evrensel de dahil olmak üzere altı dilde konuşup okuyabilene kadar bunları gözden geçirdim. Herhangi bir diplomam ya da resmi bir eğitimim yok. Birikimim ya da param yok. Bana ait diyebileceğim bir çuval dolusu yıpranmış giysiden başka bir şey yok." Yutkundu. "Ve belli ki kocanla birlikte bu gemide olmak için yeterince iyi olmadığımı düşünüyorsun. Anlıyorum ve sorun değil. Babam da benim kendi gemisinde olmak için yeterince iyi olduğumu hiç düşünmedi."

Bu sözleri söyledikten sonra Claria'nın yanından geçip odasına yöneldi, böylece kadın onun gerçekten ne kadar incindiğini göremeyecekti.

Devyn Claria'ya ters ters baktı. "Bu çok acımasızcaydı."

Claria geri adım atmayı ya da özür dilemeyi reddetti. "Onun hakkında hiçbir şey bilmiyorsun."

"Ve sana söylemiştim. Onu küçük düşürmene gerek yoktu." Zarina'ya baktı.

"Bana yardım eder misin?"

Zarina teslim olmak için ellerini kaldırdı. "Alınma ama ben bu konuda onun tarafındayım. Öğleden sonrayı kadınla geçirdim ve ondan gerçekten hoşlandım. Çok tatlı ve mütevazı biri."

Claria onlara karşı dudağını büktü. "İkiniz de aptalsınız ve kedimi sizinle bırakacak değilim."

Devyn "kedicik" terimini duyunca nefesini sertçe içine çekti - Hyshianların mülk için kullandığı aşağılayıcı bir terim. Bunun ne kadar büyük bir hata olduğunun farkında mıydı acaba?

Sway'in tavrına bakılırsa, bunu fark ettiği belliydi.

Claria başını kocasına doğru çevirdi ve ciddi bir hata olduğunu belli eden bir ses tonuyla, "Eşyalarını topla. Seni eve götürüyorum."

Sway dondu kaldı. "Ben gitmiyorum."

Aralarındaki mesafeyi kapattı ve kulağına fısıldadı, ama öfkesi o kadar büyüktü ki Devyn sözlerini kolayca duydu.

"Sana söyleneni yapacaksın ve benimle tartışmayacaksın. Şimdi kımıl!"

Devyn, Sway ve Claire'i yalnız bırakabilmeleri için Zarina'ya kendisini takip etmesini işaret etti. Arkadaşını bu konuda büyük bir kavga çıkacağını tahmin edecek kadar iyi tanıyordu ve eğer buna şahit olanlar olursa Sway'in durumu daha da kötüleşecekti. Sway karısını korumak için ölümüne savaşılabildi ama karısı bile ona bu şekilde emir veremezdi.

Sway de en az onun kadar emirlerden nefret ederdi. Sway'in yetiştirilme tarzı düşünüldüğünde muhtemelen daha da fazla. Bu yüzden Claria'nın ailesiyle kalmamıştı - çocuğu olmayan kocalar için alışılmış bir şeydi bu. Tanrılar onun kadın akrabalarına yardım etsin, eğer onun yapmaya çalıştığı şeyin yanlarına kâr kalacağını düşünüyorlarsa.

Onların gezegeninde, Sway itaatsizliği yüzünden saat başı dayak yedi.

Patlama kapısını kapatıp koridorda ilerlemeye başladıklarında Zarina kaşlarını çattı. "Hangi düşman parazit onun sfinkterinden tünel açıyor?"

"Hiçbir fikrim yok, ama bu onun otoritesini akıllıca kullanmak değildi. Sway sorgulanmaktan en az onun kadar nefret eder."

"Onları yalnız mı bırakmalıydık?"

"Kesinlikle. Ona zarar vermeyecektir ve onun üzerindeki otoritesi tanıklar önünde sorgulanmazsa öfkesini yatıştırabilir."

Zarina başını salladı. "Biri tarafından sahiplenilmeyi hayal bile edemiyorum. Korkunç bir şey olmalı."

"Ligdeki görevimden yola çıkarak söyleyebilirim ki bu berbat bir şey. Başkasının kontrolü altında olmaktan nefret ederdim."

Ona şaşkın bir bakış . "Bunu neden yaptığını hâlâ bilmiyorum."

Gençliğindeki aptallığını hatırlayınca iç çekti. "Bir hastanenin içinde, yöneticilerin ve bürokratik saçmalıkların kontrolü altında kilitli kalmak istemedim. Kardeşlerin katıldı ve bundan memnun görünüyorlardı, ben de bir deneyeyim dedim."

Kadın onunla alay etti. "Benim kardeşlerim suikastçıydı ve öyle, Dev. Arada büyük fark var."

"Bunun farkındayım... şimdi."

Koluna hafifçe vurdu. "Bilirsin, 'Sen bir aptalsın' demenin yeterli olmadığı zamanlar vardır."

"Teşekkürler, Rina."

"Sorun değil. Şimdi seninle seyahat etmeme izin verecek

misin?" "Tabii ki hayır."

Ağabeylerini ya da babasını kaprislerine boyun eğdirmekte asla başarısız olmayan bir surat ifadesiyle dudağını dışarı çıkardı. "Hadi Dev, olabildiğini bildiğim kadar tatlı ol. Ekibine harika bir katkı olurum."

Neyse ki onun acınası bakışlarına karşı bağışıklığı vardı. "Lanet olsun. Hayır," diye daha güçlü bir şekilde tekrarladı. "Baban beni öldürür, benimki de muhtemelen yardım eder."

İç çekti. "." Kapı açıldı.

Sway içinden geçti ama Claria'dan hiçbir iz yoktu. Yüzünde öfke ve acı karışımı bir ifadeyle onlara ters ters baktı. "Bu hiç iyi gitmedi."

Adam onun yanında durunca Zarina kaşlarını kaldırdı. "Ne oldu?" "Ben

bir kadın değilim, Reen."

İkisi arasında şaşkın bir bakış geçti. "Bu ne anlama geliyor?"

Onu iterek geçerken cevap vermedi.

Devyn'e baktı.

"Ona biraz Tondarion Ateşı bulması ve birkaç kadeh içmesi için yeterli zaman verin. Sonra ona bu soruyu sorun. Dolu olana kadar duygularını kimseyle paylaşmayacaktır."

Gözlerini devirdi. "Erkek olmadığım için çok mutluyum." Alix için getirdiğı çantayı ona uzattı. "Lafı açılmışken, gidip kardeşimi bulayım ve onu da bir şişeye götüreyim. Belki o zaman kışındaki düğümü çözer ve yeniden insan olur." Devyn'in yanağına bir öpücük kondurdu. "Kendine dikkat et."

"Sen de. Ve ne yaparsan yap, Taryn'i zehirleme. Ölürse hepimiz onu özleriz." Alix'i bulmaya gitmeden önce onu kapıya kadar geçirdi.

Alix aynada kendine baktı, ölmek istiyordu. Tüm makyajını temizlemişti ama yine de işe yaramamıştı.

Çirkin ve zavallısın.

Neden babasının sesini aklından çıkaramıyordu? *Sen sadece değersiz bir kölesin. Üstlerinle birlikte olmaya uygun değilsin.*

Bazen bunu unutabiliyordu ama Claria gibi birinin bir bakışıyla kendini babasının üzerine bastığı zamanki kadar cılız hissediyordu.

Kapısı alındı.

Yıkanırken yüzünden uzak dursun diye düğümlediğı saçlarını silkeleyerek yerden geçti ve kapıyı açtı.

Devyn Alix'i gördüğünde dondu kaldı. Yüzü sanki ovalamış gibi pembeydi. Ama onun gözlerindeki acı göğsüne bir ağırlı sapladı. Daha önce hiç bu kadar mutsuz görünen birini görmemişti.

Kesik kesik bir nefes aldı. "Ben de tam kontrolleri yapmak üzereydim Kaptan. Sizi beklettiğim için özür dilerim."

Onu, yanından geçip gitmeden önce yakaladı ve durdurdu. Gözlerini yere kilitledi.

Kızın çenesini kavrayarak bakışlarıyla buluşmasını sağladı. "İyi misin?"

Alix onun gözlerindeki içten ilgiyi görünce yutkundu. Annesi ve kız kardeşi dışında hiç kimse ona hissettirdikleriyle ilgilenmemiştii. Nedenini bilmiyordu ama bu ona dokunmuştu. "Ben her zaman iyiyim."

"Claria seni incitmek istemedi. Söz konusu Sway olduğunda aşırı korumacı davranıyor."

Asıl mesele, bu özrün ondan değil Claria'dan gelmesi gerektiğiydi. Ama senatör onun kadar alçak birinden özür dilemeye asla tenezzül etmezdi.

" değil." Adamın yanından geçmeye çalıştı ama adam yine yolunu kesti. Adam konuşmayınca kadın kaşlarını kaldırdı. "Başka bir şey mi var?"

"Sen izin vermediğin sürece kimse sana kendini kötü hissettiremez. Sen aptal değilsin, Alix." Elini hafifçe yanağında gezdirdi. "Ve sen çok güzelsin. Sadece bunu bilmen gerektiğini düşündüm." Elini bırakarak ona unuttuğu çantayı uzattı.

Başka bir şey söylemeden döndü ve onu orada bıraktı.

Alix kalbi kt küt atarken onun ardından bakakaldı. Bunu ona neden söylediğini bilmiyordu ama bu onu son derece neşelendirmişti.

Keşke her şey farklı olsaydı.

O senin ihanet edemeyeceğin kadar iyi bir adam.

Ama başka ne seçeneği vardı ki? Yapmazsa kız kardeşini ve annesini öldüreceklerdi.

İç geçirerek çantasına baktı ve küçük bir not kâğıdı fark etti. Zarina'dan gelmesini bekleyerek onu çıkardı.

Değildi.

Tik-tak. Aptal olma.

Unutma, seni izliyorum.

~PW

Whelms'in bunu Devyn'in ya da bir başkasının görebileceği bir yere koyacak kadar aptal olmasına duyduğu öfke içini yakıyordu. Ama bundan da öte, notu çantasına nasıl koymuş olabileceği korkusuydu.

Şu anda onu görebilir miydi?

Tabii ki hayır.

Keşke kendini buna ikna edebilseydi. Ama bildiği tek şey, adamın geminin beslemesine girmiş olabileceğiydi...

Hayır, eğer bunu yapsaydı, ihtiyacı olan kanıtı o olmadan da elde edebilirdi.

Ve hâlâ paniği artıyordu.

Dehşete kapılarak notu yırttı ve görev yerine giderken çöp kanalına atmayı ihmal etmedi.

Bir sonraki duraklarına kadar iki günü vardı. Devyn Kell'i mahkûm edecek delilleri bulmak için iki günü vardı, yoksa Müfettiş Whelms onu öldürecekti.

BÖLÜM 7

"Alix? Bir sorunumuz var. Lütfen köprüye gelebilir misin?"

Zarina'nın ona aldığı elbiseyi yeni asmıştı - günah sayılacak kadar yumuşak, muhteşem siyah bir elbise. Onu asla giymeyeceğini biliyordu.

Ama Tempest bir gün olabilir.

Tabii bunu atlatabilirsek.

"Geliyorum Vik." Dolabın kapısını kapatmak için düğmeye bastı ve dışarı çıktı. Diğerlerinin bulduğu şeyin Whelms'in "hediyesi" olduğuna şüphe yoktu.

Köprüye girdiğinde, Devyn ve Vik'in bir panelin üzerinde durup yakıt hattındaki sızıntıyı tartıştıklarını gördü.

Vik'in lansmandan sonra burada olması ne kadar garip.

Ancak bu düşünce, sızıntıyı görünce dişlerini sıkmasıyla yok oldu.

Çok teşekkürler, seni aptal. Böyle bir sızıntı onları öldürtebilir.

Adamlarla yüzleşirken masum bir bakış takındı ve gemilerine ne yapıldığını bilmiyormuş gibi davrandı. "Neler oluyor?"

Devyn geminin şemasındaki kırmızı alanı işaret etti. "Bir contayı patlattık ve her yere yakıt sızdırıyoruz."

Diğer hediyesini gördüğünde Whelms'in aptallığına tepki vermemek için kendini zor tuttu. "Ve hidroliğimizi de."

Devyn ters ters baktı. "Ne?"

Diyagramı işaret etti. "Şu anda hiper sürücünüz yok ve sınırlı dengeleyici kontrolünüz var. Biz onu tamir edene kadar pilotluk gösterilerinin hiçbirini yapamayacaksınız." Ve uzayda beklenmedik bir enkazla karşılaşılırsa, bundan kaçınmak için zorlanacaklardı, bu da onların ölümüne neden olabilirdi.

Evet, Whelms en parlak ampul değildi.

Devyn'in alnı şaşkınlıktan çatılmıştı. "Lansman ön elemesini nasıl geçti?"

Adamın yalanını anlamayacağını umuyordu. "Belki de fırlatırken bir şey kopmuştur."

Küfür etti. "Tamir edebilir

misin?" "Deneyebilirim."

Devyn'in bakışları sandalyesinde uyuklayan Omari'ye kaydı ve onun kara gözlerinde titreşen korkuyu gördü. Bu koruyucu içgüdü ona dokundu. Babasının aksine, Devyn çocuğunu korumak için ölebilirdi. "Tamamen çalışır durumda olmamız gerekiyor. Derhal."

"Yapacağım, Kaptan." Kapıya doğru yöneldi ama Vik peşinden geldi.

Ona kaşlarını çattı. "Bir şeye mi ihtiyacın var?"

"İhtiyacın olursa sana yardım etmek için buradayım."

Harika. Tam da ihtiyacı olan şey. Onu sinirlendirecek başka bir şey. "Senin görev yerinde olman gerekmiyor mu?"

"Öyleydim ama sızıntı bağlantımı engelliyordu, bu yüzden Devyn'e neler olduğunu anlatmak ve tamir edip edemeyeceğini görmek için dışarı çıktım."

"Gemi bakımı hakkında bu kadar az şey bilmenizi garip buluyorum."

"Bir mecha olduğum için mi?"

Başını salladı.

"Bu sizin doktor olmamanızdan farklı değil. İnsan olmanız, kendi türünüz üzerinde ameliyat yapma ya da bırakın büyük bir hastalığı, hafif bir hastalığı bile tedavi etme yeteneğine doğuştan sahip olduğunuz anlamına gelmez."

"Doğru, ama ben de bir program yükleyip son derece karmaşık bir şeyi birkaç dakika içinde öğrenemem."

Asansörün kumandalarına bastı. "Şemalar, diyagramlar ve sistem açıkları için de hacklenemezsiniz."

Bunun üzerine durakladı. "Ne?"

İçeri girdi ve alt güverte için düğmeye bastı. "Gemi hakkında otonom çalışma bilgim yok çünkü Devyn'in babası birinin veri tabanlarımdan birini hackleyip Dev'e karşı kullanabileceğinden korkuyor. Aslında Devyn'in zayıflıkları, tıbbi geçmişi ya da ona karşı kullanılabilecek herhangi bir şey hakkında hiçbir bilgim yok. Omari hakkında da öyle."

İşte bu onu şaşırttı. "Gerçekten mi?" Adam başını salladı.

"O zaman geminin güvenliğini nasıl sağlıyorsunuz?"

"Bunu görmek için gemiye bağlı olmam gerekiyor. Ben oradayken her şey geçici bir ön belleğe gidiyor. Görev yerimden ayrıldığımda tüm veriler silinir."

Demek uçtuklarında bu kadar seyrek olmasının gerçek nedeni buydu. Şimdi tamamen mantıklı geliyordu. "Babası bu kadar paranoyak mı?"

"Hayır. Babası *o kadar* iyi. Syn bilgisayarları ve mekaniği korkutucu düzeyde anlıyor. Benden daha mı meka olduğunu merak ettiğim zamanlar oluyor. Güvenli ve şifreli bir ağa nasıl gireceğini ve insanlar hakkında sizi hayrete düşürecek şeyleri nasıl öğreneceğini çok iyi biliyor. Onun gibi birini daha önce hiç görmedim. İyi yerleştirilmiş birkaç tuşa basarak tüm evreni kontrol edebilir."

Onun kendisi hakkında geçmiş taraması yaptığını düşünürken midesi yere çarptı.

Panik yapmayın. Devletin sistemine girmesinin imkanı yok.
Merjack, geçmişine dair tüm izleri sildiklerine dair onu temin etmişti.

O artık bir hayaletti ve bir hırsız bile onun geçmişini bulamazdı.

Devyn, gemiyi diğer sorunlara karşı taramaya devam ederken bağlantısını aldı. Kimliği kontrol etti ve ailesinin numarasını gördü. Telefonu kulağına götürerek açtı. "Merhaba anne."

"Bu diğer ebeveyn birimi. Annen kadar güzel ya da sert değil ama yine de sevgi dolu."

Babasının kulağına gelen derin sesine gülümsedi. "Kusura bakma baba. Günün o saati. Beni yatırmak isteyen annem olduğunu düşündüm."

Babası güldü. "Evet, eminim o da senin gazını çıkarmak isteyecektir."

"Muhtemelen. Hayaletimizle ilgili bir şey buldun mu?"

Babası cevap vermeden önce tereddüt etti. "Bir şey duymak için etrafta mı?"

"Hayır."

"Güzel, çünkü onun durumunda kesinlikle garip bir şeyler var."

Devyn kronometresini kontrol etti. Arama talebinde bulunmasının üzerinden iki saatten az bir süre geçmişti ve şimdiden bir cevap almıştı... bu babası için bile bir rekor olabilirdi.

Ve Claria'nın "uzmanlarının" günlerce süren aramadan sonra hiçbir şey bulamadığını düşünmek. "Aydınlat beni."

"Babası Tyson Gerran, yarım düzineden fazla alacaklıya kışından borçlu tipik bir yük gemicisiydi. Kronobian çölünün alt tabakalarından geliyordu ve Boudinlerin göçebe bir kolunun oğluydu. On yedi yaşındayken babası onu orduya sattı ve Gümüş Kartal'ın mürettebatına alındı."

"Bir Birlik gemisi mi?"

"Hayır. Tamamen yerel ordu. Sicili barışçıl ve ılımlı. Sıra dışı bir şey yok, öyle ya da böyle. On beş yıllık hizmetini yapmış ve özgürlüğünü kazanmış. Daha sonra babasına geri döndü ve o piçi, annesi ve küçük kardeşleriyle birlikte köle olarak sattı ve kazandığı parayı kendi gemisinin peşinatı için kullandı."

Devyn ihanet karşısında nefesini içine çekti, o kadar çiğdi ki zar zor anlayabildi. "Kahretsin, bu çok soğuk. Ama bunun Alix'le ne ilgisi var?"

"Kısacası, o bir köle. Tıpkı annesi Doria ve on beş yaşındaki kız kardeşi Tempest gibi. Hepsinin sahibi, kızlarını doğdukları anda bu şekilde işaretleyen babası... ta ki birkaç hafta önce bir kaçakçı olarak idam edilene kadar."

Her bir ifşaat ona fiziksel bir darbe gibi çarptığında Devyn buz kesti. Ona kaç tane yalan söylemişti?

Alix'in yaşayan bir kız

kardeşi mi vardı?

Annesi?

Ve o bir köleydi... "Kim tarafından idam edildi?" "Rits."

Devyn'in kalbi babasının ses tonuyla durdu. Babası bir Ritadarion'du... Devyn'in annesiyle birlikte Devyn doğmadan birkaç yıl önce hükümdarlıklarını yıktıklarından beri o hükümetin dostu olmayan biriydi.

Bu iş her geçen dakika daha da iğrençleşiyordu. "Bunun bir tesadüf olduğunu düşünmüyorsun değil mi?" Babası alay etti. "Ya sen?"

"Pek sayılmaz. Onlara inanmıyorum."

"Seni doğru yetiştirdiğimi biliyordum."

Öyle yaptı ve şu anda Devyn'in sahip olduğu tüm içgüdüler yüksek alarmdaydı. "Başka bir şey bulabildin mi?"

"Sadece annesi ve kız kardeşiyle birlikte açık artırmayla satılması planlanıyordu. Rit gov, onlar açık artırmaya çıkarılmadan hemen önce ihaleyi iptal etti."

"Neden?"

"Bununla bir kayıt yok. Sadece iptal edilen açık artırmayı gösteriyor."

Devyn yavaş bir nefes verdi. İlginç değil miydi? "Peki bunların sahibi kim?"

"Rit hükümeti babasının borcu için onları tutuyor, babasının da yargılama ve infaz masrafları için onlara borcu var. Rit'leri ve ironi anlayışlarını sevmek gerek."

Sonofabitch.

Tüm bunlar Devyn'e tek bir sonuç bırakıyordu. "O bir casus."

Babası onaylar gibi bir ses çıkardı. "Merjack'in seni kızartmak için kullanabileceği istihbaratı elde etmek için onu kullandığına bahse girerim."

"Öldür onu, bebeğim! O kaltağın sana zarar vermesine izin verme."

Devyn annesinin odanın öbür ucundan bağırarak verdiği kana susamış emir karşısında sırtıttı. Tanrılar bu kadını seviyordu, öfkesi konusunda rakipsizdi. Onun için dizginlediği tek kişi oydu. "Anneme endişelenmemesini söyle."

"Söylemesi yapmaktan daha kolay. Çoktan hazırlandı ve bir sonraki durağınızda sizinle buluşmaya hazır, böylece Alix'i kendisi öldürebilecek. Aramaya başladığımdan beri onu üç kez etkisiz hale getirmek zorunda kaldım - bu yüzden hepsini bulmam bu kadar uzun sürdü. Hayatımı cehenneme çeviriyorsun dostum. Sakın incinme yoksa bunu asla unutamam."

"Ben ilgileniyorum."

Babası alaycı bir kahkaha attı. "Ciddiyim, nasıl bir oyun oynadıklarını bilmiyorum. Ama Merjack'in bizden bir parça almayı ne kadar çok istediğini biliyorsun. Ne yaparsan yap Rit bölgesinden uzak dur."

"Merak etmeyin. Bilge bir adam bir keresinde bana bilinen bir düşmanın bilinmeyen bir düşmandan daha iyi olduğunu öğretmişti ve kiminle ve neyle uğraştığını bildiğin sürece bununla başa çıkabilirsin."

"Evet ama benim kendimle yüzleşmek istediğim şeyle oğlumun yüzleşmesine izin vermek istediğim şey tamamen farklı şeyler. Yolun her adımında dikkatli olmalısınız."

"Yapacağım baba. Söz veriyorum. Sizi seviyorum çocuklar. Sonra konuşuruz."

"Çok geç olmadan o kaltağı bir hava kilidinden fırlatın!" Annesinin öfkeli ses tonu karşısında başını salladı.

Babası iç çekti. "Biz de seni seviyoruz. Bir şeye ihtiyacın olursa ara."

"Devyn, bebeğim?" Annesi bağlantıyı babasından koparmış olmalıydı. Sesi artık tamamen kulağındaydı ve alçak ve ölümcüldü. "Onu öldüreceksin, beni duyuyor musun? Güvenliğini riske atma. Onun kalbinin bana verilmesini istiyorum. *Sakin* merhametinin seni yönetmesine izin verme. Sana ya da Omari'ye zarar vermeden önce onu öldür."

"Annelik tavsiyen bu mu?"

"Kesinlikle. Eğer bir telini bile koparırsa, onu o kadar çok parçaya ayırırım ki, öldürmem için bana yalvarır. Kimse bebeklerime dokunamaz."

Devyn, annesinin yerine getirmekten fazlasını yapacağını bildiği bu tehdit karşısında gülmek için kendini zor tuttu. Babasının da söylediği gibi, annesi ufak tefek ama sert biriydi. "Pekâlâ anne. Şimdi gitmem gerekiyor. Seninle konuşurken onu öldüremem."

"Bu bir şaka değil Devyn," diye tersledi onu.

Manashe ayaklarının dibinde uyurken horlayan Omariye baktı. "İnan bana, biliyorum. Ben halledeceğim. Bunu yapmayacağım."

Omari'yi senin beni tehlikeye attığından daha fazla
tehlikeye atarsın." "Güzel. Seni seviyorum,
kıymetlim."

"Ben de seni
seviyorum."

"Ve?"

Ürperdi. Annesiyle konuşmaktan nefret ettiği tek şey. Israrla istediği o yorucu,
korkunç şey.

Ona bir öpücük sesi çıkardı.

da onu öptü. "İyi geceler, bebeğim. Huzur içinde uyu... O kaltağı öldürdükten
sonra."

"İyi geceler, anne." Telefonu kapattı ve ne yapması gerektiğini düşünürken
elini saçlarında gezdirdi.

Yüzleşmek mi, beklemek mi?

Alix'le yüzleşirse yine yalan söyleyecekti. Bu noktada, ondan kaç tane yalan
çıktığını unutmuştu.

Ama beklerse... Merjack'e karşı durumu tersine çevirebilirdi.

Adam ailesinden nefret ediyordu. Merjack'in babası Devyn'i neredeyse
öldürmüş olsa da - Syn'in hayatının ilk yarısını mahvetmişti - Merjack hâlâ
onlardan kan istiyordu.

Peki ne için?

Merjack'in babası ve büyükbabası cinayet işlediği ve Devyn'in babası kanıtları
ortaya çıkarıp onları adalete teslim ettiği için mi?

Belli ki akıl sağlığı gen havuzlarında sığ kalmış.

Ama şu anda bunun onun için bir önemi yoktu. Aralarındaki haini ortadan
kaldırmak .

Ve şimdi düşününce... Merhameti ve hileyi siktir et. Akıl oyunları oynamak onun genetik kodunda yoktu. Devyn Kell pek çok şey olabilirdi ama bir korkak bunlardan biri değildi.

İçindeki şeytanla yüzleşmenin ve onu öttürmenin zamanı gelmişti. Clotilde tarafından gafil avlanmış olabilirdi.

Ama bu kez, bu avantaj onun yanındaydı.

"Yani Devyn Omari'yi kurtarmak için tüm askeri kariyerini bir kenara mı attı?"

Vik başını sallayarak hidroliği onarmasına yardım etti - yedek parça olmadan halledebileceği tek şey buydu. Bunu telafi etmek için lurin bobinlerini yeniden yönlendiriyordu. Saldırıya uğrarlarsa, motorları yıpratmadan onlara ihtiyaç duydukları desteği ve dengeyi sağlayacaktı.

Vik, vidaya ulaşabilmesi için ipi daha yukarıda tuttu. "O çocuğu her şeyden çok seviyor."

Onun alçak ses tonu karşısında kaşlarını çattı. "Ama aşk kavramını alışılmadık bulmuyor musunuz?"

"Hiç de değil. Sevgiyi tamamen anlıyorum. Beni şaşırtan şey nefret. Zalimlikten zevk almayı anlayamıyorum."

Ona bakmak için durakladı. "Biliyor musun Vik, bazen inanılmaz derecede insan oluyorsun."

"Biliyorum. Ama acaba hissettiklerim gerçek mi yoksa korteksimde insan duygularını taklit eden elektriksel uyarımlar mı? Keşke gerçek mi yoksa hayal mi olduklarını bilseydim."

Alix ona gülümsedi. "Ve bu seni tamamen insan yapıyor, tatlım. Hepimizin böyle şüpheleri var."

"Gerçekten mi?"

"Her gün. Aslında annem her zaman duyguların tanrıların bizi hayatın acılarından uzaklaştırmak için verdiği şeyler olduğunu söyler. Hayatı katlanılabilir kılan şeydir."

ve ne kadar zor olursa bizi ayakta tutan şeydir." "Peki annene ne oldu?"

Devyn'in arkalarında durduğunu görmek için sarsıldı. Ne zaman gelmişti? Hareket ettiğinde en az onun kadar sessiz olduğu halde Zarina'ya neden bu kadar kızdığını anlamıyordu.

Kendini aldatılmaya hazırlayarak bakışlarını tekrar işine çevirdi. "O öldü."

"Ne zaman?"

Vik kaşlarını çatarak ona baktı. "İyi misin Devyn? Kalp atış hızında bir artış hissediyorum."

"Ben iyiyim. Neden gidip fişi takıp benim için bir şeyleri kontrol etmiyorsun? Arızalı başka bir şey olup olmadığını görmek istiyorum."

Ses tonundaki suçlamayı fark etmemek mümkün değildi. Bir şekilde onun peşindeydi. O da bunu biliyordu.

Vik elindeki İngiliz anahtarını ona uzattı ve onları yalnız bıraktı.

Alix omurgasından aşağı soğuk bir ürperti inerken yutkundu. Doğru olmayan bir şeyler vardı.

Nereden biliyor? Onun ihanetini nereden biliyordu?

Duygularından daha fazlası onun düşmanlığını algıladı. Bunu o karanlık gözlerin derinliklerinde görebiliyordu. Çenesini nasıl sıkıldığını görebiliyordu.

Kesinlikle biliyor.

"Bir sorun mu var, Kaptan?"

Vahşi bir yırtıcının yürüyüşüyle ona doğru yaklaştı. Etrafındaki hava, dizginlenmiş öfkesiyle cızırdıyor, kadının kendini kapana kısılmış hissetmesine neden oluyordu. Boğulmuş. Eğer

onun gemisinde olmasaydı, kaçırdı. Ama onu bulamayacağı, saklanabileceği hiçbir yer yoktu.

"Merak ediyorum."

Adamın ses tonundaki soğukluğa karşı soğukkanlı davranmaya çalıştı.

"Ne hakkında?" "Senin hakkında."

Yakalandın.

Panik yapmayın. Bundan emin değilsin. Bu senin sinirsel paranoyan. Bir şey bilmesine imkan yok.

Evet, doğru. Adamın artan öfkesi ve kendi korkusuyla aralarındaki havanın koyulaştığını hissederken teninde boncuk boncuk terler birikti. Adamın ne kadar iri olduğunu fazlasıyla farkındaydı.

Ne kadar tehlikeli.

"Bana annenden bahset, Alix. Nasıl öldü?"

Sırtından boncuk boncuk ter damlarken dudaklarını yaladı. "Annem hakkında konuşmayı sevmiyorum."

Devyn onu boğmak istedi. Sakin davranmak buraya kadarmış. Onun Vik ile bu kadar rahat konuştuğunu görene kadar tüm iyi niyetleri vardı. Mecha'yı büyülüyordu. Onlara yaklaşıp yaklaşmaz öfkesi alevlendi.

Kahretsin, aynı annem gibiyim. Sinirlerim tepeme an intihara meyilliyim.

Babası soğukkanlılığını korur ve itiraf etmesi için onunla oynardı. Ne yazık ki, gerçeği ondan öğrenmeyi tercih etti.

Onunla yüzleşirken yüzüne bir perde indi. "Biliyorsun, değil mi?"

Yalan söyle. Sana verdiğinin bir dozunu ona da ver. Ama bu oyunları oynamak ona göre değildi. O bir askerdi, politikacı değil. "Evet, her şeyi biliyorum.

"Annen ve kız kardeşin hakkında."

Alix onun sesindeki öfkeyi duyunca ağlamak istedi. Korku onu ele geçirdi. Mürettebatını tehdit etti.

Oğlu.

Sadece onun kanını istemesi mantıklı olurdu. "Peki benimle ne yapacaksın?"

"Duruma göre

değişir." "Değişir

mi?"

"Bana yardım etsen de etmesen de."

Sözleri onu hazırlıksız yakaladı. Ondan ne istiyor olabilirdi ki? "Anlamıyorum. Ne yapmana yardım edeyim?"

"Merjack seni peşimden gönderdi, değil mi?"

Başını salladı. Onu korumanın ya da yalan söylemenin bir anlamı yoktu. Şimdi olmazdı. "O zaman onu indirmeme yardım etmeni istiyorum. Sertçe."

Teklifiyle alay etti. Sanki... "Bunu yapamam. O öldürür..." Daha fazla bir şey söylememek için dudağını ısırıldı.

"Annen mi?"

Yüzünü buruşturdu ve başını salladı. "Ve kız kardeşim. Ölmelerine ya da tecavüze uğramalarına izin veremem - ki işbirliği yapmazsam bu da onun diğer tehdidi."

Koyu renk gözleri onu yakarken burun delikleri alevlendi. "Bana söylemeliydin."

"Seni tanımıyorum bile Devyn. Gerçekten tanımıyorum. Sana neden güveneyim ki?"

"Çünkü insanlara yardım etmek için yemin ettim. Onları Birlik'ten ve her türlü yozlaşmış hükümetten korumak için."

"Evet, insanları buna bir an bile inanmayacak kadar iyi tanıyorum. Fedakârlık öldü. İnsanlar sizi ayaklarının dibinde kanlar içinde yatan bir cesetten başka bir şey olmayana kadar kullanır ve alırlar."

Devyn kadının anlattıkları karşısında dişlerini sıktı. Haklıydı, dünya acımasızdı. Ama herkes hayvan değildi. "Şanslısın ki öyle değil. Eğer öyle olsaydı, şu anda uzaya fırlatılmış olurdun."

Onun gözlerindeki şüpheyi gördü. "Beni gerçekten öldürmeyecek misin?"

Bir yanı onu korkuttuğu için kendini topal gibi hissediyordu ama bu korkuya ihtiyacı vardı. Çünkü sonunda iş ona, Omari'ye, Sway'e ya da Vik'e kalırsa kaybedecekti. Sorgusuz sualsiz. "Bu sana bağlı."

"Kesinlikle beni öldürmemen yönünde oy kullanıyorum."

Eğer bu kadar kızgın olmasaydı bunu daha komik bulurdu. "Peki gemime ne yaptın?"

Alix ellerini kaldırdı. *Ona hiçbir şey söyleme...* Ama şu anda o her şeyi biliyordu. Yalan söylemek başını daha fazla derde sokmaktan başka bir işe yaramazdı. "Bak, sen bir yemin ettin, ben de öyle. Tempest doğduğu günden beri onu babamın ve mürettebatımızdaki diğer adamların ona yapacaklarından koruyan tek kişi benim. Şu anda yalnız ve tehlikede. O ve annem. Onlara yardım edeceğine Omari'nin hayatı üzerine yemin et, ben de sana her şeyi anlatayım."

"Az önce insanlara güvenmediğini söyledin. Yeminim ne fark eder ki?"

"Oğlunu seviyorsun. Sevdiğini biliyorum." Gözlerinde kabaran yaşları geri kırttı. "Bu dünyada kimsem yok Devyn. Hiç kimsem yok. Ben ve ailemin güvenebileceği tek kişi benim. Eğer benim yüzümden onlara bir şey olursa..." Haftalardır yaşadığı kötü muamele, aşağılanma ve dehşet içinde birleşince sözleri bir hıçkırıkla kesildi.

"Alix! Beni almalarına izin verme, lütfen!" Tempest'in ona uzanırken gördüğü yüz ifadesi kalbine kazınmıştı. Merjack'in adamları onları parçalara ayırmıştı. Yine de kız kardeşinin çığlıkları yankılanmış ve şimdi içine işlemişti.

Gözyaşları sel olup akarken bu anı sonunda onu kırmayı başardı.

Kız ağlamaya başladığında Devyn gerildi. İlk tepkisi manipüle edilmekten duyduğu öfkeydi. Bu Clotilde'in her zaman yaptığı bir şeydi. Ama onun kederi yapmacık değildi. Hıçkırıkları derinlerden geliyordu ve Devyn'in içini parçalıyordu.

Kendini durduramadan onu kollarının arasına aldı. "Her şey yolunda, Alix. Her şey yolunda."

"Hayır, değil." Ondan uzaklaştı. "Bundan çok yoruldum. Çözüm bulmak zorunda olan kişi olmaktan yoruldum. Ve şimdi ne yapacağımı bilmiyorum." Ona baktı ve gözlerindeki çaresiz samimiyeti gördü. "Sana yalan söylemenin kolay olduğunu mu sanıyorsun? Kolay olmadı. İnsanları kullanmayı sevmiyorum ve yalan söylemekten nefret ediyorum. Sen iyi bir . tek kişi. Ama ailemi öldürmelerine izin veremem, Omari'nin istismar edildiğini ve öldürüldüğünü görmek pahasına beni kurtarabileceğinden daha fazla." Gözyaşlarını öfkeyle sildi. "Merjack'in kellesini hayal bile edemeyeceğin bir şekilde istiyorum. Onu almama yardım edeceğine dair bana yemin edersen sana güvenirim."

Devyn onu tekrar kollarına çekti ve ıslak yanağından öptü. Gözlerini kapatarak onun kokusunu içine çekti ve ona güvenmenin akıl sağlığını tartıştı. Clotilde onun kalbini oymuştu.

Bundan sonra kendini Alix'e nasıl açabilirdi?

Yine de onun motivasyonunu anlıyordu. Kendisi de aynı şeyi yapardı.

"Sana bir hikâye anlatayım, Alix." Ona etraflarındaki gemiyi göstermek için geri çekildi. "Bu gemi... Talia mı? Adını babamın ablasından alıyor."

Babasının elindeki tek fotoğrafta kendisine bakan teyzesinin hırpalanmış çocukluk yüzünün görüntüsünü görünce yutkundu. "On dört yaşındayken kendini öldürdü çünkü hayatının dehşetini bir gün daha yaşamaya dayanamadı. Ölümüyle babamı hem mahkûm etmiş hem de canavar babasından kurtarmış oldu. Ne onun ne de babamın hayatının acısını hiç tatmadım. Ama onun ve Omari gibi tüm çocukları hatırlatmak için bu gemiye onun adını verdim... senin ve kız kardeşin gibi acıları içinde sessiz kalan çocukları. Onların sesi ve umudu yok."

Ona sert bir bakış attı. "Ama onları duyuyorum. Ailemi her düşündüğümde. Omari'yi her gördüğümde, hayatlarını daha da kötüleştireceği korkusuyla içlerinde tuttukları hıçkırıkları duyuyorum ve kız kardeşinin bir hayvan tarafından parçalanmasına seyirci kalmayacağım. Onu çivilememe yardım edersen yemin ederim Merjack'i ayaklarının dibine yatırır ve sen intikamını alırken onu orada tutarım."

Alix duymayı hiç düşünmediği sözleri duyunca dudağını ısırıldı. Gerçekten bunları mı kastetmişti?

Yutkundu. "Sana güveneceğim, ama bunun benim doğamda olmadığını bil. Eğer bana ihanet edersen-"

"Sana ihanet etmeyeceğim."

Adamın dikenli yanağını avucunun içine almak için uzandı. Güvenmek çok zordu

...

Sana inanacağım, Devyn.

"Geminize ben bir şey yapmadım. Merjack'in ajanı Teğmen Wheims yaptı. Tamir için Charisis istasyonuna inmenizi istiyor. O zaman seni tutuklamak için kullanabileceği bir kanıtım olacak."

"Peki ya kanıt bulamazsanız?" "Benden

uydurmamı istedi."

Elinin altında çenesi karıncalandı. "Beni suçlamak mı?"

"Merjack'e göre, seni adalete teslim edeceğim."

Uzaklaşırken boğazından kısık bir sesle hırladı. "O adi piç. Eğer beni tutuklarsa, bunun sen de dahil olmak üzere tüm ekibin mahvolacağı anlamına geldiğinin farkındasın değil mi?"

"Sana karşı tanıklık etmem için bana dokunulmazlık

teklif ettiler." "Ve sen de onlara inandın mı?"

"Hayır. O kadar aptal değilim. Bir şekilde yine satılacağıma eminim. Ben buyum, değil mi? Değersiz bir mal."

Bunu söylerken gözlerindeki aşağılanmayı gördü ve yaptığı şey için ona kızgın olsa da, o rahatsız edici sesleri duymasını istemedi. "Değersiz değilsin, Alix. Ama şu anda senden tüm bunları öğrenmeden önceki kadar hoşlanmadığımı söylemek zorundayım. Oyuna getirilmekten ya da ihanete uğramaktan hoşlanmıyorum."

Alix kollarını kendi etrafında sardı.

BÖLÜM 8

"Bence onu öldürmeliyiz."

Bir eylem planı üzerinde beyin fırtınası yapmak için konsey masasının etrafında otururlarken Devyn Sway'e sert bir bakış attı.

"Ne?" Sway aslında soğukkanlı ve acımasız bir şekilde masum görünmeyi başarmıştı. "Bütün günümü mahvetti. Beni karımla kavga ettirdi ve şimdi de onun hepimizi hapse atmak için gönderilmiş bir casus olduğunu söylüyorsun. 'Düşmanların seni öldürmeden sen onları öldür' sözünün neresinde uyudun? Baban bir suikastçıydı, aynı annem gibi. Bana surat asma, evlat. Sen

Burada olsalardı ne yaparlardı biliyor musun? Öz annen bile onu parçalara ayırıp tükürür ve gözünü bile kırpmazdı."

"Haklı," diye kabul etti Alix. "Hiçbirinizin bana yardım etmek için bir nedeni yok. Neden umursayasınız ki?" Video duvarına tıkladı ve orada genç bir kızın resmi vardı. Alix'e korkunç derecede benziyordu ama kız kardeşinin yüz hatları neredeyse meleksi bir nitelik taşıyordu.

"Bu benim küçük kardeşim, Tempest Elenari Gerran.

Doğum günü dünden önceki gündü. On altı yaşına annemle birlikte hapisanede girdi. Haddimi aşmış olabilirim ama bahse girerim siz on altı yaşınıza girdiğinizde hediyelerle ve arkadaşlarınızın iyi dilekleriyle bir kutlama yapmışsınızdır."

Devyn'in annesinin yaşlarında, zayıf görünümlü bir kadının bir sonraki fotoğrafına tıkladı. Kırçılı sarı saçları solgun yüzünden geriye doğru toplanmıştı. Soluk gri gözlerinde yenilgi ve umutsuzluk vardı. Bakışlarında hâlâ ateş taşıyan kızlarının aksine, o hayatının acımasızlığı yüzünden kırılmıştı.

Alix, Sway'in düşmanca tavrını gözünü kırpmadan karşıladı. "Sadece beni öldürmekle kalmayacaksın. Onları öldürmüş olacaksın. Tempest cinsel açıdan en iyi yaşta ve bakire. Satıldığında yeni sahibinin ona yapacağı ilk şeyin ne olacağı hakkında bir fikrin var mı?" Masaya baktı ve ekledi: "On altıncı doğum günümde yaşadığım dehşeti asla bilmesini istemiyorum."

Bu düşünce Devyn'in midesini bulandırdı.

Sway'in çenesinde bir tik başladı. "Onları serbest bırakmak için kaç günümüz var?"

"Seni getirmem için bana üç hafta süre verilmişti ama Wheims yarından sonraki gün Devyn hakkında bir şeyler istediğini söyledi."

Devyn kızgın bir nefes verdi. "Ta/ia hâlâ kapasitesinin altında çalışıyor. Taryn'le temasa geçtim. O ve Starla yoldayken tatsız bir durumla karşılaşmamız halinde bize destek olmak üzere yola çıktılar."

Sway onun örtmece sözleriyle alay etti. "Hoş olmayan... Birlik savaş kruvazörlerinin aptal bir mürettebatı asması gibi mi?"

Omari homurdandı. "Hepimiz aptal değiliz, Sway. Sadece sen. Claire ile eve gidebileceğini ve bizimle kalmayı seçebileceğini unutma."

"Sustur şunu, serseri. Hiç havamda değilim." Sway tekrar Devyn'e döndü. "Starla geliyor, ha? Senin için sorun olur mu?"

"Pek sayılmaz. Ama bu konuda yapabileceğim pek bir şey yok."

Alix tanımadığı bu isim karşısında kaşlarını çattı. Devyn'in yüzündeki ifadeden aralarında bir geçmiş olduğunu anlayabiliyordu. "Starla kim?"

Sway cevap vermeden önce sıırıttı. "Darling Cruel'in tek kızı ve Sentella'nın üçüncü komutanı."

Alix isimlere bakakaldı. Darling Cruel, Taryn'in bile gıpta edeceği ağır siyasi bağları olan bir aristokrattı. Birlik otoritesine karşı çıkan en önemli örgüt olan Sentella'yı yönetiyordu. Ama hiçbir yasayı açıkça çiğnemedikleri için Birlik onları kapatamıyordu.

"Cruels'ı nereden tanıyorsun?"

Devyn ona bir sıırıış fırlattı. "Şimdiye kadar öğrenmediniz mi? Hepimiz Starla ile büyüdük ve hepimiz onu boğmak istiyoruz. Taşaklarını duvara dayamış, yüzünüze bakıyor ve hepimizin toplamından daha fazla testosterona sahip."

Bu onun kafasını da karıştırdı. "Eğer birbirinize katlanamıyorsanız, o neden geliyor?"

"Biz bir aileyiz ve bu bir kavga. O asla dışarıda kalmak istemez." "Ben de istemezdim."

Alix gruplarına yeni bir ses eklendiğinde sııradı. Beklenmedik yeni gelenle yüzleşmek için sandalyesinde sarsıldı.

Aman Tanrım.

İnsanlık dışı bir seviyede muhteşemdi. Uzun boylu ve ölümcül, hayatında gördüğü en soğuk gri gözlere sahipti. Tamamen siyah giyinmişti, saçları gevşek bir at kuyruğu geriye doğru toplanmıştı. Ceketinin yakası, yakadan beline kadar bir çizgi halinde inen gümüş düğmelerle yüksekte duruyordu. Bir imparatorluk zarafeti ve vahşi bir vahşet havası vardı.

Ensesindeki tüylerin diken diken olmasına neden oldu.

Devyn o kadar da korkmuş görünmüyordu, çünkü tam anlamıyla tiksinti dolu bir ses çıkardı. "Burada ne işin var, Nero?"

Omari'nin yanına bir sandalye çekti ve sanki geminin sahibiymiş gibi arkasına yaslandı. "Baban aradı ve beni bir yedek parça ile gönderdi. Seni bir saniye bile üzmem istemiyor. Ayrıca, babandan alıntı yaparak söylüyorum, 'Üzerine gelen herkesin okumak' için buradayım." Nero elini uzattı ve masanın ortasındaki soğutucudan eline bir şişe su fırladı.

Adamın kapıyı bile açmadan gemiye ve odalarına nasıl geldiğini nihayet anladığında gözleri fal taşı gibi açıldı. "Sen Trisani misin?" Trisani, psişik yetenekleri efsanelere konu olan, neredeyse efsanevi bir insan . Ve erkek Trisani'ler daha da nadirdi çünkü güçleri o kadar güçlüydü ki normalde erkekleri ergenlikten çıkmadan öldürürlerdi.

Nero tekrar konuşmadan önce bir yudum su içti. "Tanıştığımıza memnun oldum, Alix." "Adımı nereden biliyorsun?"

"Belirttiğiniz gibi, ben Trisani." Ona göz kırptı.

Omari homurdandı. "Evet, kafandaki düşüncelere dikkat et. Denemeden bile onları çekip çıkarabilir."

Nero ona alaycı bir bakış attı. "Ve sonunda biriyle yattığında ve bu düşünceleri bıraktığında çok heyecanlanacağım... oh bekle, sen erkeksin. Bu düşüncelerden asla vazgeçmeyeceksin. Kahretsin, göz beyazlatıcısına ihtiyacım var."

Devyn güldü. "Peki benim rolüm nerede?"

"Ben çoktan kurdum. Buraya getirip sonra da yerde bırakmanın bana bir faydası yok."

Sway alçak sesle, minnettar bir ıslık çaldı. "Dostum, bu güçler için adam öldürürdüm."

Ve sorun da buradaydı. Birçok insan vardı.

Nero başparmağını çenesine sürttü. "Peki ne planlıyoruz?"

"İntihar." Devyn sandalyesinde arkasına yaslandı. "Bunun için bize katılabildiğine sevindim."

Nero, Omari'ye bakmadan önce gözlerini devirdi. "Çalışmaların nasıl gidiyor, sporcu?"

"Henüz ölmedim. Her şey yolunda."

"Güzel. Bu kendiliğinden yanma olayı gerçekten can sıkıcı olabilir. Kıyafetlerinizi de mahveder. Bunu bilen birinden dinleyin." Nero dikkatini tekrar Devyn'e çevirdi. "Merjack'i öldürecek miyiz?"

Alix adamın ADD'si ve bir konudan diğerine geçme hızı karşısında şaşkına dönmüştü.

Ama Devyn Nero kadar kana susamış değildi. Ya da belki doğru terim aptalca olurdu. "Birlik'e satabileceğimiz ve suikast için izin alabileceğimiz bir neden bulamazsak, yapamayız."

Nero dudağını büktü. "Gah, sen annenin oğlusun." Kelimeleri sanki midesi bulanmış gibi tükürdü. "Güven bana Dev. Birini öldürmek için iki yüzden fazla yol biliyorum ve ikisi hariç hepsi kaza gibi görünecek."

Alix, Devyn'in şaşkınlıkla kaşlarını çatmasıyla karşılaşınca başını salladı. "En kana susamış insanlarla birlikte çalışıyorsun."

Nero sanki aptalmış gibi ona göz kırptı. "Suikastçılar ortaya çıktığında böyle olur. Savaşçı yönlerini doğrudan çocuklarına miras bırakma eğilimindedirler.

çocuklar." Devyn'e geri döndü. "Şu anda sana söylüyorum, ona bir anevrizma patlatabilirim ve kimsenin bundan haberi olmaz."

Alix yüzünü buruşturdu. "Bu tür cinayet seni hiç rahatsız etmiyor mu?"

Bakışları kırılmanlaştı. "Hayatım boyunca insanların bana yaptıkları göz önüne alındığında, küçük kız, özellikle de onlara karşı çaresiz olduğum çocukluğumda, insanlık sürekli bir öldürme çılgınlığı içinde olmadığım için şanslı. Merjack'lere gelince... Onlara, benim tarafımdan hiçbir şiddetle ödenemeyecek bir borcum var. Yani, hayır. Onu öldürmekle ilgili hiçbir şey beni rahatsız etmez."

"Ama bu senin kavgan değil," dedi Devyn, Nero'nun buz gibi bakışlarını kendisinden uzaklaştırarak. "Bu benim kavgam. Peşinde olduğu benim ailem ve bunu çözecek olan da benim."

Nero onun kabadayılığıyla alay etti. "Aptal olma Devyn."

"Ben değilim. Bu bir kan davası. Adam beni istemiyor, aileme zarar vermek istiyor. Buna bir son vereceğim."

Nero başını salladı. "Anevrizma daha hızlı olur. Sadece söylüyorum."

Devyn onun ısrarından hiç hoşlanmamıştı. "Merjack'in Alix'in ailesine yaptıklarının cezasını çekmesi gerekiyor. Eğer o ölürse, onlar hâlâ köle olurlar. Yasal olarak sahipli. Ve tecavüze uğradıktan sonra en yüksek teklifi verene satılacaklar. Onları özgürleştirmeli ve sonra da onunla ilgilenmeliyiz."

Nero büyük bir tiksinti dolu bir ses çıkardı. "Neden ben onları öldüremiyorum da sen onu ve adamlarını satın alıyorsun hâlâ anlamıyorum. Sanki paran yokmuş gibi Dev. Senden daha fazla teklif verebilecek bir avuç insan senin kendi ailen ve buna cesaret edemezler. Yapsalar bile ona ya da ailesine asla zarar vermezler."

Devyn inatçılığı yüzünden onu boğmak istedi. "Scalera, bu o kadar basit değil. A, hükümet onları satmak zorunda değil. Onları köle olarak tutmayı seçebilirler ve benim bu konuda yapabileceğim bir şey yok. B, devlete ait köleler oldukları için, Rits onları sebepsiz yere öldürebilir. Mülkiyetin elden çıkarılması... ki bu da o piçler için eski bir şey."

"Bu iyi bir nokta."

Alix Nero'ya baktı. "Onları güvenli bir yere ışınlayamaz mısın? Az önce parçaya yaptığın gibi?"

"Hayır. Parça organik değildi ya da o kadar ağır değildi. Hareket etmiyor, güçlerimi tüketmiyor ya da bana karşı savaşmıyor. İnsanlarla hızlıca girip çıkabilirim ama iki kadını oradan çıkarmak için kat etmem gereken mesafe... beyin hücrelerimi yakar ve beni bitkisel hayata sokar."

Sway güldü. "Bu normal durumunuzdan nasıl farklı ?"

Omari öne doğru otururken onun iğnesini görmezden geldi. "Belki Merjack'in istediğı bir şeyi bulup onunla takas edebiliriz?"

Nero elindeki su şişesini önünde ileri geri yuvarlarken, "Bu senin baban olur, yavrum," dedi. "Bu alışverişı yapmak ister misin?"

"Uh... bugün değil. Beni ."

Devyn seçeneklerini düşünürken çenesini sıvazladı. "Onun üzerinde bir pislik olmalı. Ailesi tek masum kişi olamayacak kadar yozlaşmıştı."

"Toprak her zaman iyidir," diye kabul etti Nero. "Ne düşünüyorsun?"

"Emin değilim. Babamı bu işe dahil edeyim ve Merjack'in geçmişı hakkında ne bulabileceğine bir bakayım. Sakladığı bir şeyler olmalı. Kullanabileceğimiz bir şey."

Alix buna inanabilmeyi diledi. "Peki ya yanılıyorsak? Ya Merjack'in üzerinde hiç pislik yoksa?"

"Oh, buna cevap verebilirim." Omari elini sıvıftaymış gibi kaldırdı, sonra yana bıraktı. "Hepimiz öleceğiz."

Nero homurdandı. "Ergen öfkesine bayılıyorum. Bu arada Chip, hayatta ölmekten daha kötü şeyler de var."

"Ne gibi?"

Alix Nero'dan önce cevap verdi. "Köle olarak yaşamak."

Nero ona ne demek istediğini tam olarak anladığını belirten bir bakış attı ve onun da kendisinininkine benzer bir geçmişi paylaşıp paylaşmadığını merak etmesine neden oldu.

Alix'in sesinde duyduğu acı karşısında Devyn'in boğazı düğümlendi. Onu teselli etmek istedi ama bunun zamanı değildi. "Pekâlâ, beyler ve hanımefendi. Her şeyi yerli yerine oturtmak için bir buçuk günümüz var. Merjack kanıt istiyor, biz de Merjack'i istiyoruz. Umalım da en iyi takım kazansın."

Omari boğazını temizledi. "Aksi takdirde mahvoluruz."

Alix Devyn'in kamarasını aradı. Muhtemelen burada olmamalıydı ama onunla yalnız konuşmak ve hiç beklemediği bir nezaket için teşekkür etmek istiyordu, özellikle de ona yalan söyledikten sonra.

Kapısı açıldı.

Devyn onun karşısındaki masaya oturmuş, bilgisayarında çalışıyordu. "Sizin için ne yapabilirim?"

İçeri adımını atarken ve kapı kapanırken tereddütlüydü. "Sadece beni hava kilidinden fırlatmadığınız ve bana ve aileme yardım ettiğiniz için teşekkür etmek istedim. Bu hiç beklemediğim bir şeydi."

"Her şey . Bizim insanlara yardım etmek."

"Evet, ama diğerlerinden farklı olarak, bunun için size ödeme yapmamın bir yolu yok."

Sanki kadın ona hakaret etmiş gibi donakaldı. "Yaptığım iş için para aldığımı mı sanıyorsun?"

"Tabii ki. Bu yüzden kaçırıyorsun. Nakliyecilikten çok daha fazla kazandırıyor."

Dudağını büktü. "Yaptığım için asla tek bir övgü bile almadım ve almayacağım. Hiçbir şeyi olmayanlara insani yardım misyonları yürütüyoruz. Yaptığımız şey merhametten kaynaklanıyor, kâr amaçlı değil."

Alix onun sözlerine olduğu kadar öfkesine de şaşırmişti. "Anlamıyorum. Para almazsan böyle bir gemiyi nasıl karşılayabilirsin?"

"Ben doluyum, Alix. Bu kelimenin en iğrenç anlamıyla."

"Anlamıyorum." Babası emekli bir hırsız, annesi ise bir iz sürücüydü. Babasının yaptığı işten daha kazançlı olsa da, bunlar insanları zengin eden meslekler değildi.

"Sentella'nın bir kısmına sahip olmanın yanı sıra babam Precision Shipping'in de sahibi."

Alix ağzı açık kaldı. Precision Shipping evrendeki bir numaralı nakliye şirketi idi. Herkesle sözleşmeleri vardı. Kelimenin tam anlamıyla.

"Annem de Dagan Yatırım Grubu'nun ortak sahibi."

Bu onu daha da şaşırttı. DIG var olan en büyük yardım kuruluşuydu. Okulları, kooperatifleri, hastaneleri... aklınıza ne gelirse finanse ediyorlardı.

Bakışları onunkilere kaydı. "Bu gemide yaptıkları iş için para alan tek kişi sensin Alix. Geri kalanımız güven fonlarımızla yaşıyoruz ve bu fonları insani görevlerimiz için kullanıyoruz. Yaptığım şeyi yapıyorum çünkü masum insanların yozlaşmış bir hükümet tarafından zorbalığa uğramasına dayanamıyorum. Şişman bir politikacı, çoğunun adını bile telaffuz edemediği bir maden için ailesini yerin dibine sokmak istediği için bir bebeğin açlıktan öldüğünü görmek istemiyorum."

Onun sözlerinden ve onu yanlış değerlendirmiş olmasından dolayı kendini kötü hissetti. "Çok üzgünüm Devyn. Hiçbir fikrim yoktu. Seni neredeyse öldürttüğüme inanamıyorum."

"Beni yanlış değerlendiren ilk kişi sen değilsin. Sonuncusu olacağından da şüpheliyim."

Evet, ama ona yaklaştıkça kendini çok kötü hissediyordu. "O zaman anlamıyorum. Eğer insanları kazıklamıyorsan, Birlik neden senin peşinde?"

"Çok basit. Komutanımı ve birliğimin yarısını parçalayan bir Birlik askeri idim. Taryn'in babası İmparator Quiakides beni suçlamalardan kurtardı ama bu Birlik'in hâlâ olmadığı anlamına gelmiyor. Her şeyden sonra,

Sivil halkın ikmalini kestikleri bir Birlik ablukasından kaçmak vatana ihanet sayılır. Bunu yapan birini yakalarlarsa her şey biter."

"Biriminizi neden yıktınız?" "Omari'yi

ölüme terk etmemi istediler."

Buna çok şaşırdı. "Vik bana Omari'yi kurtarmak için Birlik'ten ayrıldığını söyledi ama bunu yaparken onlara saldırdığını bilmiyordum. Onun için kariyerini mahvettiğini söylediğinde mecazi anlamda söylediğini sanmıştım." Dehşete kapılmış bir halde başını salladı. "Senden kendi oğlunu terk etmeni nasıl isteyebilirler?"

"O zaman benim oğlum değildi. O sadece yaralı bir çocuktü, yanındaki hendekte ölü yatan annesi için ağlıyordu, bir Lig saldırısının kurbanıydı. Ben çocuklara zarar verilmemesi gerektiği konusunda yetiştirildim. Ne yaparlarsa yapsınlar, el üstünde tutulmalıdırlar."

Kadın şaşkınlıkla ona baktı. "Tek bir ahlaksızlığın var mı?"

Adam arkasına yaslanırken güldü. "Payıma düşenden fazlası."

"Ne gibi?"

Yüzündeki mizah ifadesi kayboldu. "Evlenmem gereken kadını öldürdüm."

"O seni öldürmeye çalışırken."

"Evet, ama çoğu erkek bunu yapmazdı. Patlamaya hazır bir öfkem var. Ve bir kodum olduğu sürece, beni ya da ailemi tehdit eden herkesi öldürürüm."

"Merjack hariç."

"Merjack sadece ben durmasını istediğim için yaşıyor. Onu dışarı çıkarıyorum ve oğlu bizim için geliyor, vesaire. Benim amacım zinciri kırmak ve

Merjack'le iřim bittiğinde, bir daha ailemin peřine dūřecek ne cesareti ne de yeteneđi olacak."

"Ya yapamazsan?"

"'Yapamam' benim sōzlūđümde yok. Onu alařađı edeceđim. Sert bir řekilde. Ve bu kan davasını sonsuza dek bitirecek."

Arzuyla karışık bir saygı titremesi omurgasından aşağı aktı. Onun sert olduğu zamanları seviyordu, özellikle de sevdiklerini koruduğu zamanları ve bu ona farklı bir zamanda ve konumda doğmuş olmayı diletliyordu.

Ama bunlar aptalca hayallerdi. Adam zengin bir gemicinin oğluydu ve kadın da değersez bir kōleydi.

Cesareti kırılmış bir halde bakışlarını Devyn'in masasındaki resim çerçevesine dıktı. Koyu kumral saçlı güzel bir kadın gördüğünde dudaklarının kenarında bir gülümseme belirdi. "Annen mi?"

Ekran bir çifti gösterirken başıyla onayladı. "babam." "Tıpkı ona benziyorsun."

"Bana böyle söylüyorlar ama ben göremiyorum. Gözlerimiz dışında."

Bir sonraki resim Zarina kōçük bir kızken Zarina'yla birlikte çekilmişti, ardından Zarina ve iki sarışın erkeğin olduğu bir grup resim yanıp sōndü. "Zarina'nın kardeşleri, Adron ve Jayce," diye açıkladı.

"Ailen çok büyük."

"Bir de bana sor. Büyürken hiç mahremiyetim yoktu. Adron hep evde kalırdı çünkü yalnız kalmak isterdi." Güldü. "Çocuk bizim evin on katı büyüklüğünde bir sarayda yaşıyordu, beni yanlış anlamayın, oldukça büyüktü ama yine de..."

Sonra Taryn ve ikizinin yanı sıra Omari'nin büyürlen çekilmiş birkaç fotoğrafını gördü.

Manashe yavruyken Manashe'yi kucağına aldığı bir fotoğrafa dokundu. "Omari muhteşem, değil mi?"

"Evet. Benim çocuğum olarak dünyaya gelseydi daha fazla gurur duyamaz ya da onu daha fazla sevemezdim."

Alix onu öpmek için eğildiğinde sesindeki gururla gülümsedi. Adam onun hareketleri karşısında kaşlarını kaldırdı. "Yine mi oynaklaşıyorsun?"

"Ne zaman yanımda olsan çok heyecanlanıyorum. Yapmaya çalıştığın şey için sana ne kadar teşekkür etsem azdır."

Gömleğini açtığında gözleri karardı. "Bana teşekkür etmek için bunu yapmak zorunda değilsin."

"Ben değilim." Bunu yapıyordu çünkü yeniden güvende hissetmek istiyordu ve bunu bulduğu tek yer onun kollarıydı.

Devyn ayağa kalktı ve yatağa doğru yürümeye başladı.

Bakışları tekrar fotoğraflara kaydı ve başka bir resim parladığında gülümsemesi ve arzusu anında yok oldu. Elini uzattı ve parşömeni dondurdu.

Hayır.

.

Yine de o yüzü karıştırmak mümkün değildi. Adamın daha genç bir versiyonuydu ama oydu. Kesinlikle oydu.

Tam bir şok ve dehşet içinde Devyn'e baktı. "Neden sende Teğmen Whelms' fotoğrafı var?"

BÖLÜM 9

Devyn şaşkın bir sessizlik içinde oturuyordu. Kardeşi onun ölmesini istiyordu...

Hayır, ölmesini değil. Hüküm giymesini.

Neden?

Buna inanamıyordu. Kardeşine hiçbir şey yapmamıştı. Paden'la tanışmamıştı bile. Sadece babasından onun hakkında hikayeler duymuştu.

"İyi misin?"

Alix'in endişeli kaşlarını çatmasıyla karşılaştığında tamamen afallamıştı. "Pek sayılmaz... Bundan emin misin?"

Başını salladı. "İnan bana, bir etki bıraktı. O adam" -Paden'in resmini işaret etti- "kelleni tepside istiyor. Kimliğini ve her şeyi gördüm. Eğer Paden Whelms kardeşinin adıysa, o zaman seni teslim etmem gereken kişi o."

Son duyduğunda kardeşinin adı Paden Belask'tı ama ona inanmamak için fazla benziyordu. Ne de olsa insanlar isimlerini değiştirebiliyordu ve Whelms ismini hiç bilmesede bu aynı kişi olmadığı anlamına gelmiyordu. "Bu hiç mantıklı değil. Onunla hiç tanışmadım."

"Öz kardeşini tanımıyor musun?"

Başını iki yana salladı. "Babam onu ilk karısından almış. Boşandıktan sonra Paden'in ona ihtiyacı kalmamış ve ben de o büyüdükten sonra doğmuşum. Dürüst olmak gerekirse, karşımda dursa bile onu tanıyamazdım."

"O zaman neden sende onun bir fotoğrafı var?"

"Kazara onunla karşılaşsam diye. Sadece üvey kardeşimin neye benzediğini bilmek istedim."

Alix tüm bunlar karşısında şaşkına dönmüştü. "Ama bu neden senin peşinde olduğunu açıklamıyor."

"Anlayabildiğim tek şey, babama zarar vermek için beni kullanmak istediği." Başını eğdi. "Baban ona bir şey yaptı mı?"

"Hayır. Aslında tam tersi. Hayatı boyunca Paden'a baktı. O küçük piçin babamdan kalan kendi vakıf fonu var. Öte yandan Paden ondan nefret ediyor ve onunla hiçbir şey yapmak istemiyor."

"Neden?"

"Bana göre, bencil bir aptal olduğu için. Ama dürüst olmak gerekirse, bilmiyorum. Bu babamın benimle konuştuğu bir konu değil. Sadece bir fotoğrafım var, o da bana dışarıda bir kardeşim olduğunu hatırlatmak için. Bir gün karşılaşacağımızı düşünüp duruyordum ama beni tutuklamak için peşimden geleceği için değil."

"Babana söyleyecek misin?"

Devyn bunu düşündü ama yapamayacağını biliyordu. "Bundan iyi bir şey çıkmaz. Paden onu reddederek yeterince incitti zaten. Bunu duymak... babamı öldürür."

Bunu bilmiyordu ama onun sözüne inandı. "Sana şunu söyleyebilirim ki kardeşin iyi bir adam değil."

"Bir bok yok mu? Onun çok tatlı bir adam olduğunu düşünürdüm."

Alaycılığı onu eğlendirdi. İçinde bulunduğu an ne kadar vahim olursa olsun onu gülümsetebilmesi tuhaftı. "Peki ne yapmayı planlıyorsun?"

"Alınma ama bunu sana anlatmayacağım. Sana güvenebileceğimden hâlâ emin değilim."

Bu sözler canını yaktı ama onları anlıyordu. Ona güvenmek için hiçbir nedeni yoktu, özellikle de bugün onun hakkında öğrendikleri düşünüldüğünde. "Pekâlâ. O zaman odama dönüp somurtacağım."

Kadın yanından ayrılırken Devyn konuşmadı. Bir yanı onun peşinden gitmek istiyordu ama neden? Babası onun aldatmacasını ortaya çıkarmamış olsaydı, hâlâ onun peşinde olacaktı.

Ailesini korumak için.

Evet, ama-

Sen de aynısını yapardın ve bunu biliyorsun.

Bunu yapmayacağını iddia etmek istedi ama sonunda gerçeği biliyordu.

Ve şu anda araştırması gereken başka bir düşmanı vardı.

* * *

Alix odasındaki suyu doldurmak için mutfığa doğru ilerledi. Omari'yi orada Manashe'yi beslerken bulunca durakladı. Ama onu şaşırtan şey bu değildi.

Elini uzatıp soğutma ünitesinin kapısını dokunmadan açtığında oldu. Dahası, bir soda şişesi kendini yukarı kaldırdı ve ...

Yere çakıldı.

Omari küfretti. "Bu işi asla öğrenemeyeceğim. Nero'nun bunu bu kadar kolaymış gibi göstermesi beni öldürüyor."

Manashe ona doğru havlayınca Omari doğrudan ona baktı. Yüzündeki şaşkın ifade muhtemelen onun kiyle aynıydı.

"Sen de mi Trisani'sin?"

Gazozun yanına gidip siber koluyla onu alırken çenesinde bir tik oluştu. Kız onun gözlerindeki paniği görebiliyordu.

"Sorun yok, Omari. Sırrını kimseye söylemeyeceğim. Babanın bundan haberi var mı?"

"Evet." Gazozu soğutucuya geri koydu. "Bu yüzden evde büyükannem ve büyükbabamla kalmak yerine babamla kalıyorum. Chiller'ların beni bulması daha zor."

Chiller'lar Trisani'leri avlamak, köleleştirmek ve öldürmek üzere eğitilenler için kullanılan bir terimdir. Vahşet konusunda suikastçılardan sonra ikinci sırada gelen Birlik'in bir parçasıydılar.

"Baban seni kurtardığında bunu biliyor muydu?"

"Hayır. Beni kurtardığında bunu bilmiyordum bile. Ergenliğe girene kadar güçlerim ortaya çıkmamıştı. Ailemin neden bu kadar geçici olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Annem her zaman öz babamın işinin bizi sürekli hareket halinde tuttuğunu söylerdi. Ancak büyüyüp geriye dönüp baktığımda, taşınmalarımızın yarısının neden gece yarısı olduğunu ve annemin insan olup babamın olmadığını anlamaya başladım."

Onları köleleştirmek isteyenlerden kaçıyorlardı. Zavallı çocuk. Bunun onun için ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyordu.

"Aileni , değil mi?"

Manashe'yi ödül mamasıyla beslerken omuz silkti. "Çok fazla değil. Gerçek babam tüm evrenden nefret eden öfkeli bir pislikti. Kin onu canlı canlı yerdı. Ama annemi özlüyorum... ve erkek ve kız kardeşlerimi. Annem en kötü günü bile güzelleştirebilen bir kadındı. İşler ne kadar kötü görünürse görünsün, içinde iyi bir şeyler bulabilirdi."

"Üzgünüm, Omari."

"Sorun değil. Babam benim için askeri kariyerini bir kenara attığı için çok şanslıyım ve bunu asla unutmuyorum. Bana bir kol ve bir bacağa mal olmuş olabilir ama buna değdi. Şu an sahip olduğumdan daha iyi bir aile isteyemezdim. Babamın sürekli uzayda yaşamaktan hoşlanmadığını biliyorum. Annem gibi o da insani yardım koşullarımızla bunun tadını çıkarıyor ama evinin resimlerine nasıl baktığını görüyorum ve orayı ne kadar özlediğini biliyorum."

Kalbi ikisi için de çarpıyordu. "Ziyarete gelmiyor mu?"

"Pek sayılmaz. Birkaç saatten fazla hareketsiz kalmayacak çünkü Chiller'ların beni bulmasını istemiyor. Bu arada, babama güçlerimden haberdar olduğunu söyleme. Ne zaman biri öğrense peruk takıyor."

"Güvenmeyeceğim. Ve bana güvenebilirsin, Omari."

"İnanın bana, bu ekip güven veren bir ekip. Birbirimiz için yapmayacağımız şey yoktur."

Alix odasındaki soğutma ünitesinden su almak için harekete geçti.
"Teşekkürler, tatlım."

Ona şeytani bir sırıtişla baktı. "Biliyor musun, sen Clotilde'e hiç benzemiyorsun. Ama onun yüzünden senin sesini duymak çok tuhaf."

Adamın sözleri kadının duraksamasına neden oldu. "Onu tanıyor muydun?"

"Evet." Yanındaki dolaptan bir kutu şeker çıkardı. "Çok kötü biriydi. Babam yanımdayken bana çok iyi davranırdı ama o gider gitmez psikopata bağlandı. Başı dönerdi ve hakaret eden, otoriter bir kaltağa dönüşürdü."

"Bunu ona hiç söyledin mi?"

"Hayır. Onu seviyordu ve o da ona iyi davranıyordu. Onunla olan ilişkisini mahvetmek bana düşmez diye düşündüm."

"Babanın kendi mutluluğunun senin mutluluğun pahasına satın alınmasını isteyeceğini sanmıyorum."

"Bunu şimdi biliyorum ama çocukken... aptalmışım."

"Hayır." Ona bir gülümseme verdi. "Sen terbiyeliydin. Çoğu çocuk bu kadar şefkatli ya da fedakâr olmaz."

"Tamamen özverili olduğunu söyleyemem. O zamanlar hala babamın beni terk etmesini bekleyen bir yanımdı ve bu yüzden onun gitmesine neden olur diye ona karşı bir şey söylemek istemedim."

"Onun senin gerçek baban olmadığına dair yorumun dışında mı?"

Güldü. "Evet, bu gerçekten çok sertti. Clotilde ile tanışmadan hemen önce ona gerçek babam olmadığını ve onu dinlemek zorunda olmadığını söyledim. Bu

bana ne yapacağımı söylemeye hakkı yoktu."

Onun kolunu okşadı. "Hepimiz ebeveynlerimize benzer şeyler söylemişizdir."

"Evet, ama yaptığımı çok incinmiş . Sanki kasıklarına diz çökmüştüm. Bir daha asla öyle görünmesini istemiyorum."

"Eminim yapmayacaksın. Onun için ne kadar önemli olduğunu ve seninle ne kadar gurur duyduğunu gözlerinden anlayabilirsin."

"Teşekkür ederim. Bu arada, bil diye söylüyorum, babam Clotilde'e hiçbir zaman sana baktığı gibi bakmadı."

"Affedersiniz?"

Şeker kutusunu açtı ve bir avuç dolusu şekerli kare şeker aldı. "Ben aptal değilim, Alix. İkinizin birlikte olduğunuza eminim. Sana baktığında babamda farklı bir şeyler var. Sanki seni görüyor. Olmanı istediği gibi değil, gerçekte olduğun gibi. Clotilde'de bunu hiç yapmadı. Onda gördüğü şey bir fanteziydi."

"Bu beni daha iyi hissettirmiyor."

Güldü. "Özür dilerim. Onun kıyafetlerini çıkarıp odanın içinde gezdirmek istemesi gibi bir fanteziden bahsetmiyorum. Kendisi için istediği hayatı gördü ama o değildi."

"Peki bu nasıl bir hayat?"

"Büyükannem ve büyükbabamın sahip olduğu şeyi istiyor. Tüm cehennem onun üzerine yağarken arkasında duracak bir ortak."

"Biliyor musun Omari, üzücü olan şu ki bence hepimizin istediği şey

bu." Hayalperestler ve aptallar tarafından uydurulmuş bir efsane olması

çok kötü.

Devyn tek başına oturuyordu. Çalışırken Vik'in odasına girmesinin yasak olduğundan emin olmuştu. Yaptığı şey... Babasına geri dönecek hiçbir rapor istemiyordu.

İşe koyulma zamanıydı ve tanık istemiyordu. Kimsenin bilmediği ve kendisinin de asla kabul etmeyeceği şey, hackleme konusunda babasının tüm yeteneklerine sahip olduğuydu.

Ve neler olup bittiğini öğrenmek istiyordu. Böylece, özel odasının yalnızlığında, Rits'in Alix'in koluna yerleştirdiği arka çipteki izleme sinyalinin kullanarak sinyalin kaynağını buldu.

Ritadaria'dan değildi. Onlardan sadece birkaç tik uzakta olan bir altuzay frekansını kullanan bir vericiye yönlendiriyordu.

Piç herif bunu yerlerini tespit etmek için kullanıyordu.

"Sorun değil." Devyn bunu Paden'ın izini sürmek için kullanacaktı. Bakışlarını daraltarak, sesi yakalayabildiği yere kadar ilerledi.

Harika. Paden seks yapıyordu. Dinlemek istediği şey bu değildi.

Sesi kısarak, Paden'ın bilgisayarına girmek için bu dikkat dağınıklığından yararlandı. Kardeşi meşgul olduğu için, başka birinin onun dosyalarını kurcaladığını fark etmeyecekti.

Birkaç saniye içinde Paden'ın doğrudan Merjack'in kendisinden gelen basit şifreli emirlerini bulmuştu. Ne pahasına olursa olsun Kell'i al.

Mide bulandırıcı, gerçekten. Ama Alix'in ona anlattıklarından sonra başka ne bekleyebilirdi ki? Hiç tanımadığı kardeşinin kendisinden ve babasından ikisini de yok etmeye çalışacak kadar nefret etmesi ona hâlâ acı veriyordu.

Ne lanet bir piç. Paden, eğer başarılı olursa Devyn'in annesiyle mücadele etmek zorunda kalacağını bilmiyordu. Tanrılar ona yardım etsin o zaman. Onun için merhamet olmayacaktı.

Ama sorun değildi. Paden, Devyn'in ne kadar ölümcül ve kararlı olduğunu bilmiyordu. Ve bu emirler ona dosyanın kaynağına kadar izini sürmek için ihtiyaç duyduğu parmak izini verdi.

Merjack.

Merjack'in kayıtlarını incelerken zamanın nasıl geçtiğini anlamadı. İşin sinir bozucu yanı, her şeyin kurallara uygun görünmesiydi.

Her şeyi.

", seni piç. Bir şeyler olması gerektiğini biliyorum..." Bağlantısı vızıldadı.

Telefonu aldı ve kimliğe bakmadan cevap verdi. "Bir sorunumuz var dostum."

Parazitin üzerinden gelen sesi yakalaması bir saniyesini aldı. "Sfenks mi?" "Evet. Tahmin et Taryn nerede?"

"Bir kadının yatağı."

"Keşke... Hayır. O hapiste."

Bu beklenmedik cevap karşısında Devyn'in kaşları havaya kalktı. "Ne?"

"Sanırım gemimiz dinleniyor ve birileri size yardım etmek için geldiğimizi biliyordu. Taryn'i tuttukları suçlama saçma ama babasının yöneticileri gelene kadar bizi alkoymaya yeter. arada, Starla bir gemi arızası yüzünden gözaltında tutuluyor ve gemi tamir edilene kadar kalkmasına izin vermeyen yetkililer tarafından kilit altında tutuluyor. Şimdi, birimiz talihsizlik yaşıyor... mümkün. İkimizin de mi? Hiç sanmıyorum. Bu kötü bir şey kardeşim. Çok kötü."

O da fikirdeydi. "Siz iyi misiniz?"

"Zarina'yla sıkışıp kalmak dışında, evet. Taryn, en azından birimizin arkanızda olması için bir savaşçıyla size doğru yola çıkmamı istiyor."

"Hayır." Şu anda onları dinleyen biri olup olmadığını merak ederek etrafına bakındı. Eğer öyleyse, onlara kullanabilecekleri bir şey vermek niyetinde değildi. "Daha fazla erzağa ihtiyacım yok. Yiyecek konusunda iyi durumdayız."

"Seni işbirlikçi küçük piç. Seni yakaladım. Hâlâ başka birini gönderebiliriz."

"Sorun değil. O kadar çok yemiyoruz. Çöp konusunda gerçekten çok dikkatliyiz ve bununla ilgilenmek için gemide birden fazla sıkıştırıcı var."

"Anlıyorum. Ama bize ihtiyacın var... Nero'nun haberi yaymasını sağla, tercihen sana gerçekten yardım edebilmemiz için zamanında ve mümkün olan en kısa sürede buluşalım."

"Evet, paket servis işe yarar. Uzun zaman oldu ama biraz kullanabilirim." Sfenks güldü. "Pekâlâ. Arkanı kolla."

"Sen de." Devyn bağlantıyı kapattı ve öfkeyle dişlerini sıktı. Bu iş çirkinleşmeye başlamıştı.

Mürettebatına kendilerinin de dinleniyor olabileceklerini haber vermeye gitmeden önce konsolunu Paden'in o anki porno kanalını kaydetmesi için açtı. Mantıklı olan da buydu. Kendi sesleriyle yasadışı faaliyetler hakkında sohbet etmelerinden daha iyi bir kanıt olabilir miydi? Yürürken endişelenmeye başladı. Alix'e ne söylemişti? Yasadışı bir şey yaptığını itiraf etmiş miydi?

Kahretsin, bu konuda her zaman çok dikkatliydi. Ama çuvallamış mıydı?

Duyduğundan emindi. Tek soru şuydu: Kim duymuştu ve kaydetmişler miydi?

Şanslısın... Biliyorsun yaptılar.

Ben tam bir aptalım.

Bunun her zaman bir olasılık olduğunu biliyordu ama yine de... kendi gemisinin rahatlığında, herkesin teorik olarak seslerine erişebileceğini unutmak kolaydı. İşin karmaşıklığı yüzünden çoğu insan bunu yapmıyordu.

Ama yapabilirler.

Dikkatsizliğinden öğrenerek, Sway'i köprüde karısıyla ses kaydı üzerinden seks yaparken buldu. Harika. Bu gece onun dışında herkes seks yapıyordu.

Ekipmanlarını dinleyen birileri varsa, Sway'in ön sevişmesi kafalarını karıştırmalıydı. Claria, Sway'in anatomisinin Devyn'in düşünmek bile istemediği bir kısmını sözlü olarak yaladığı sırada boğazını temizledi.

Sway dik oturdu ve sesi kapattı. "Burada ne halt ediyorsun?"

"Benim gemim ve son kontrol ettiğimde kaptan bendim. Cinsel ilişkiyi yarıda kestiğim için özür dilerim. İkinizin barışmasına sevindim ama bir sorunumuz var. Karına veda etmeni, otomatik pilotu çalıştırmanı, Vik ve Nero'yu alıp benimle komuta odasında buluşmanı istiyorum." Onay beklemeden yönünü değiştirdi ve Alix ile Omari'yi bulmaya gitti.

Mutfakta, kapı açık bir şekilde konuşuyorlardı. Adını duyunca durakladı.

"Bence baban harika biri ama ben aptal değilim Omari. Benim gibi kölelere ne olduğunu biliyorum. Tek istediğim mümkünse kız kardeşimi ve annemi kurtarmak. Bana ne olacağı önemli değil. Sadece Tempest'in daha fazla zarar görmesini istemiyorum."

"Senin de incinmene izin vermeyeceğiz."

"İyi niyetli olduğunu biliyorum. Ama ben rüyalara inanmam. Sadece gerçekliğe ve bu çok acımasız bir şey."

Manashe sonunda Devyn'in kokusunu alınca başını kaldırdı. kuyruğunu sallayarak Omari'yi yalnız olmadıkları konusunda uyardı.

Devyn köpeğin başını okşamak için öne doğru yürüdü. Onları konferans salonuna götürmeden önce sessiz olmalarını işaret etti. Diğerleri zaten oradaydı ve oturmuşlardı.

Vik kaşlarını çattı. " oluyor?"

Devyn, dahili telefonda çalmak için elindeki en yüksek sesli, en saldırgan müziği seçerken cevap vermedi.

Alix ve Nero irkildi ve kulaklarını kapattı.

"Bu da ne böyle?" Nero homurdandı.

Devyn masadan bloknotu aldı ve bilgisayarla bağlantısını kesti, böylece kelimeleri muhtemelen ele geçirilmiş ağlarına girmeyecekti. Üzerine bir şeyler yazdı.

Taryn tutuklandı. Starla gözaltında tutuluyor. Gözetlendiğimize inanmak için sebeplerimiz var. Söylediğimiz her şey tehlikede.

Okuyabilmeleri için defteri grubun içinde tek tek dolaştırdı.

Sway askeri işaret diline geçti ama Devyn onu durdurdu. Kameraları işaret etti.

Vik, duvardaki ağ yuvasına takmadan önce gözlerini devirdi. "Tanrı aşkına... işte." Müzik anında durdu. "Odanın güvenliğini sağladım."

Devyn ona şüpheyile baktı. "Emin misin?"

"Kesinlikle."

"Babam bize erişebilir mi?"

"Muhtemelen."

Devyn defterini kaldırdı. "O zaman bunu kullanırsınız... Ne olur ne olmaz."

O kadar paranoyak mı yoksa o kadar kötü mü? Nero'nun sesi

kafasının içinde patladı. Nero'ya baktı ve düşüncelerini ona geri

gönderdi. *O kadar kötü.* Nero başını salladı. *Yapabileceğim bir*

şey var mı?

Kafamdan çık ve yazarken düşünmeme izin ver.

Nero kollarını kavuşturmadan önce ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı ve Devyn'in neler olup bittiğini yazmasını bekledi. Devyn yazmayı bitirdiğinde defteri herkese dağıttı.

Bir tuzağa doğru gittiğimizi biliyorum. Omari'nin derhal gemiden ayrılmasını istiyorum. Nero, bir kaçış kapsülü fırlatıp onu alabilir misin?

"!" Omari onu görür görmez hırladı. "Unut ." "Sakin benimle tartışmaya kalkma. Ben senin babanım."

"Ve ben senin oğlunum. Yetişkin bir adam. Kendi botlarımı kendim giyebileceğimi anlayanın zamanı geldi. Artık çenemdeki salyayı silmene ihtiyacım yok. Tehlikede olan büyükbaban olsaydı, onu bırakıp gider miydin?"

Öfkesi sağduyusuyla savaşırken Devyn dişlerini sıktı. Ama sonuçta Omari'nin haklı olduğunu biliyordu.

Her yönden. Babasını tehlikede bırakıp çekip gidemezdi ve Omari, Devyn'in inkârına rağmen bir erkekti. Onun yaşındayken, tıp ihtisasının ortasında "Pekâlâ Vik." demişti. Sway de aynı kesik kesik konuşmayı kullandı. "Sabah görüşürüz."

Oda temizlenirken Alix kıpırdamadı. Akli ailesindeydi.

Hiç düşünmeden Devyn'in yanından geçerken ona uzandı. "Çok üzgünüm," dedi, sesi gergin çıkıyordu. "Keşke geri dönebilsem ve-"

"Peki ne yapacağım? Farklı ne yapabilirsin ki? Ayrıca, benim için gönderdikleri sen olmasaydın, başka biri olacaktı."

Adamın elinin sıcaklığı tenine sızarken endişeyle odanın içinde etrafına bakındı. "Sence bizi duyabiliyor mudur?"

"Muhtemelen."

"Sence bir şansımız var mı?"

"Her zaman bir şans vardır. Bu durumda, iyi bir şans değil. Ama her zaman bir şeyler vardır."

Alix iç çekti. Bu sefer gerçekten çuvallamıştı. *Hiçbir iyilik cezasız kalmaz* sözü zihninde cınladı. Tek yapmak istediği ailesine bir şans vermektir. Sahip olduğundan daha iyi bir hayat.

Özgürlüğün tadı.

Ve şimdi bu gemideki herkesin kendi hayatını kaybetme riskini göze almıştı.

Nasıl bu kadar bencil olabilmıştı? Devyn'in gözlerinin içine bakmak onu yaralamıştı. Ona iyi davranan tek erkek oydu ve bu yüzden tüm mürettebatı ve gemisi büyük bir tehlike altındaydı.

O ölemezdi. Onun

yüzünden değil.

Ailesine yardım etmek için söylediği yalanlar yüzünden değil.

İçinden bir duygu seli geçti. Bu iş nasıl bu kadar karmaşık hale gelmişti? "Özür dilerim." Kendisinden nefret etmediğini umarak ona baktı.

Ondan nefret etmeli. Onunla aynı odada bulunmaktan nefret etmeliydi. Babasının her zaman yaptığı gibi. Ama ona bakma şekli.

Kızın bakışları onunkilerle buluştuğunda Devyn içinden homurdandı. Onun gerçekten üzgün olduğuna neredeyse inanacaktı. Yüzünün yumuşaklığı, sert ama bir o kadar da kadınsı oluşu. Onları tehlikeye atmak için çok şey yapmıştı ama yine de .

Ondan nefret edemezdi.

Alix parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi. Zarif uzun parmakları onunkilerle iç içe geçmişti ve onları görmek onu sahiplenmeye itti. Onu istiyordu. İçindeki her şeyle onu istiyordu.

Tam

burada. Şu

anda.

Onu kendine çekerek vücudunu kendi vücuduyla birleştirdi.

"Özür dilerim," diye tekrarladı, sözleri o kadar içtendi ki neredeyse ona inanacaktı. Gözünün kenarından bir damla yaş süzüldü ve neredeyse adamın içini parçalayacaktı. Neler yaşamıştı?

Şey, o bir şeye değdi. Hayal edebileceğinden çok daha değerliydi ve adam ona kendisi için ne anlama geldiğini göstermek üzereydi.

Ağzını onunkine yaklaştırdı ve onu yavaşça öptü. Dudakları onu neredeyse dizlerinin üzerine çöktürecek bir tutkuyla buluştuğunda küçük iniltiiler kaçtı.

Alix gerçekten üzgündü ama Devyn'in ağzı onunkinin üzerindeyken şu anda üzgün olduğu tek şey Devyn'in içinde olmamasıydı.

Yakın tehlike içinden yayılıyordu. Mürettebatın her üyesine musallat olmuştu. Hepsisi birkaç dakika içinde ölebilirdi ve düşünebildiği tek şey Devyn ve onun ona hissettirdikleriydi.

Özel.

Aranıyor.

Önemli.

Onun kollarında, sahip olduğu bir kaşıntıyı dindirmek için uygun bir beden değildi. Onun için önemli görünen duyguları olan bir insandı.

Tanrım, onun ilgisini hak etmiyordu ama yine de hak ediyordu. Dudakları onunkilere hükmederken göğsünün sertliği onunkilere bastırıyordu. Dilinin ucu onunkine dolanıyordu ve kızın tek yapabildiği onun tadından zevk almaktı.

Alix'in elleri göğsünün üzerinde ve aşağı doğru hareket ederken Devyn onun ağzının içinde inledi. Eğer gemi tehlikedeyse ve bu bir sonsa, son bir zevk alacaktı.

Alix.

Kadın kalçalarını yaklaştırırken inledi. Kahretsin, o kadar sertleşmişti ki patlayabilirdi. Havayı emen Devyn, kalçalarının sikine sürtündüğünü hissedince dişlerini sıktı. Uzun, yumuşak saçlarını parmakladı, yüzünü kendi yüzüne yaklaştırdı ve onu tattı.

Onu örnek alıyorum.

Alix boğazının derinliklerinde inledi. Devyn'in ereksiyonunun vücudunda yarattığı his ona zevkin ne olduğunu hatırlattı. Ona orgazm yaşatan tek erkek oydu ve Devyn'in ona sürtünme hissiyle birlikte bunu hatırlamak zihninde ağırlaştı.

Adam saf cennet gibiydi. Belki sonsuza dek sahiplenebileceği bir parçası değildi, ama küçük bir lokmayı hak etmiyor muydu?

Onu anlamsızca öperken, Devyn güçlü ellerini vücudundan aşağı kaydırarak bacaklarının arasındaki sıcaklıkta durakladı. Kadın anında ıslanmıştı. Hafifçe ovuşturdu - sadece vücudunu daha fazlası için acıtmaya yetecek kadar. Adamın öpücükleri daha sahiplenici bir hal aldığında kadın adamın ağzına doğru iç çekti. Bunca yıl boyunca böyle olabileceğini hiç hayal etmemişti.

Ne yapmıştı? Şimdi ne yapıyordu? Belki de babası her şeye rağmen haklıydı. O sadece insanlığın üzerindeki bir lekeydi. Kimsenin sevgisine layık değildi. Devyn'e yaptığı onca şeye, onu ve ailesini soktuğu tehlikeye rağmen ona hâlâ kraliyet ailesindenmiş gibi dokunuyordu.

Suçluluk duygusunun ağırlığı çok fazlaydı.

Dokunuşundan geri çekilerek, "Yapamam."

Devyn kaşlarını çatarak ona baktı. "Neden olmasın?" Kadın ondan uzaklaşırken Devyn hakarete uğramış gibi görünüyordu. "Yanlış bir şey mi yaptım?"

Ağlayabilirdi. Yaptığı onca şeyden sonra, onu gücendirecek bir şey yaptığından endişeleniyordu.

"Hayır, sen değilsin." Alix ondan bir adım geri çekildi. O bu kadar yakındayken düşünmek çok zordu. Devyn ne zaman yakınında olsa, onun

onun üstünde, onun içinde.

Masaya doğru ilerledi ve kenarına oturdu. Bunu atlatabilmesi için soğukkanlılığını koruması gerekiyordu.

"Nedir o zaman?"

"Bana bakmaya nasıl dayanabiliyorsun?"

Devyn şaşkındı. "Ne demek istiyorsun?"

"Ben... Bunların hepsi benim hatam. Hepsi

benim hatam."

"Buna itiraz etmeyeceğim."

Alix iç çekti. "Hepimiz her an ölebiliriz. Bildiğim kadarıyla şu anda bizi dinliyorlar."

"Evet."

Bunu bu kadar iyi karşıladığı için onu yumruklamak istedi. Ona hakaretler yağdırmalı, kendisini bir pislik gibi hissetmesine neden olmalıydı. Bunun yerine, onunla aynı fikirde miydi?

Ellerini masaya dayayarak yere çöktü ve kendini tam bir pislik gibi hissetti.

"Senin iyiliğini hak etmiyorum. Hiçbirini." Gerçeği itiraf etmek sandığından daha zordu. Ortaya çıktığında kesinlikle acı veriyordu.

Devyn onu ve oğlunu sevecek birini hak ediyordu. O çok iyi bir adamdı.

Ona yanlış bakan birini paramparça edebilecek türden iyi bir adam, ama yine de tam anlamıyla iyi bir adam.

Ve iyi adamlar onun gibi pislikleri istemezdi.

Ona doğru yürüdü ve tek bir parmağını yanağında gezdirdi. "Bebeğim, hak etmenin hiçbir ilgisi yok." Dudaklarının en nariniyle, Devyn

eğildi ve onu öyle bir şefkatle öptü ki ağlamak istedi. Sıcaklık tüm vücuduna yayıldı ve o anda onun ellerinde macun haline geldi.

Devyn onun kendini bu kadar az düşündüğüne inanamıyordu. O şimdiye kadar tanıştığı en muhteşem kadındı ve daha da fazlası. Hayal edebileceğinden çok daha fazlasını hak ediyordu. Kim ve ne olduğu için seilmeyi hak ediyordu - muhteşem.

Devyn yavaşça gömleğinin düğmelerini çözdü ve omuzlarından aşağı kaydırıldı. Onun önünde savunmasız bir şekilde durduğunu görmek, içinde o kadar güçlü bir koruma duygusunun oluşmasına neden oldu ki, bu korkutucuydu. Bir daha kimse ona zarar veremeyecekti.

Tek bir nefes bile almadan.

Alix, Devyn'in ona bakışındaki yoğunluğa inanamıyordu. Dudakları boynuna gitmeden önce tekrar onunkileri yakaladı. Göğüs ucunu parmaklarının arasına aldı ve onunla oynadı. Başını geriye atıp gözlerini kapattı ve Devyn'in ellerinin vücudunda yarattığı hissin tadını çıkardı. Adam bir göğsünden diğerine geçerken keskin bir nefes çekti.

Diğer elini kadının sırtına koyarak onu masanın üzerine yatırdı ve bir yandan da öpüp okşadı.

Pantolonunun içinden sertleşen siki, kalçalarının arasında dururken onu tahrik ediyordu. Onları ayıran malzeme onu çıldırtıyordu.

Alix pantolonunun içinden sikini yakaladığında Devyn tısladı. Özgür olmak ve onun sıcak, davetkâr kucaklamasının arasında olmak nasıl da acıtıyordu ama bu onunla ilgili değildi. Bu, ona değer verilmenin nasıl bir şey olduğunu hissetmesini sağlamakla ilgiliydi. Hayatında bir kez olsun -ve eğer bu gerçekten son anlarıysa- sevgiyi tattığından emin olmak istiyordu. En azından bunu yapabilirdi.

Kız ağzının içinde küçük inilti çıkarana kadar onu ovmaya devam etti. Kısa bir süreliğine ondan geri çekildi - sadece kendisini ve onu onları ayıran malzemedan kurtaracak kadar uzun bir süre.

Bunu yaptıktan sonra bakışlarının onun vücudunda gezinmesine izin verdi.

Lezzetli.

Hiç bu kadar güzel bir manzara görmemişti.

Kadının üzerindeki pozisyonunu aldı ve bu anı atlatmak için yaşamaları için dua etti. Diğer her şey lanetlensin, buna sahip olacaktı.

Alix, Devyn'in ona bakışından zevk alıyordu. Belki de ona düşündüğünden daha fazla değer veriyordu. Belki de yaptığı şey için ondan nefret etmiyordu.

Bunu ummaya cesaret edebilir mi?

Yanlarına uzandı ve her iki elini de kendi ellerinin içine aldı. Kadının üzerine çıktıktan sonra iki elini de başının üzerine götürdü ve kadının içine girdi.

Adamın onu mükemmel bir şekilde, tamamen doldurması karşısında nefesi kesildi. O kadar sertti ki ikiye ayrılabilceğinden korktu. Ama aldığı zevk bu düşünceyi gölgede bıraktı. Kadın zevkten kıvranana kadar, her bir vuruşta kendini onun derinliklerine kaydırdı.

Kulağını ısırды ve her vuruşta kulağına fısıldadı. "İnanılmazsın. Çok güzelsin."

Alix gözlerini kapadı ve bunun bir rüya olmaması için dua etti. Vücudu onunkine tapıyordu. Ona dokunma şeklini tarif edecek başka bir kelime yoktu. Ellerini serbest bırakmak ve ona zevk vermek istedi. İsteseydi bunu yapabilirdi ama adam onları yeterince güçlü bir şekilde orada tuttu.

Bir kez çekiştirdi.

"Hayır," diye nefes aldı, başını sallayarak. "Bu senin için."

Bu sözler onu da çok istemesine neden oldu. Adam onun içinde daha derinlere daldıkça bacaklarını daha da açtı. Her okşayışta basınç artıyordu. Öpücüklerini boynundan aşağı, ağzının üzerinden geçiriyor, her seferinde ona tatlı şeyler mırıldanıyordu.

Eğer ölecekse, bu şimdi olsun. Hayal kurarken ve sevilirken olsun. Bir kez olsun. Bunun gerçek olmasını istemek çok mu fazlaydı?

Sonra, daha fazla dayanamadığında, onun adını haykırarak etrafında parçalandı.

Devyn onun adı dudaklarından dökülürken memnuniyetle gülümsedi. Ona katılmak istiyordu ama henüz değil. O tekrar tekrar boşalana kadar olmazdı. Bu onun anı olacaktı. O sadece alan ve karşılığında hiçbir şey vermeyen bencil bir piç değildi.

Sırt üstü yatana kadar onları yuvarladı ve dizginleri onun almasına izin verdi.

Alix şaşkınlıkla ona baktı. Daha önce hiç bir erkeğin üstünde olmamıştı ve ne yapacağını bildiğinden emin değildi. Babasının gemisindeki tüm bencil pislikler kontrolün onda olmasına asla izin vermemişti.

"İyi misin?"

Hâlâ nefesini tutmaya çalışan Alix başını salladı. Sadece onu hayal kırıklığına uğratmamayı umuyordu.

Onun tereddüt ettiğini fark eden Devyn uzandı ve kalçalarını tutarak onu üstüne doğru yönlendirdi. Kadın aşağı inerken Devyn inledi. Kız hâlâ o kadar uysal ve ıslaktı ki, gözlerini geriye doğru devirmesi neredeyse anda boşalmasına neden olacaktı.

Alix dudaklarını ısırды. Birkaç vuruş içinde ona binmekten zevk almaya başladı. Onu tamamen içine alabiliyordu ve çılgınca olan şey, adamın her seferinde onu izlemesiydi. Ağır ağır kapanan gözleri her şeyi doğru yaptığını bilmesini sağlıyordu.

Devyn ona doğru uzanarak boynunu kavradı ve başka bir öpücük için onu aşağı çekmeden önce saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. Diğer eli de kızın göğüs ucunu tekrar parmaklarının arasına almak için uzandı.

Her şey çok . Saniyeler içinde basınç arttı ve kadın onun adını haykırdı.

Tekrar.

Devyn kısa süre sonra ona katıldı ve Devyn onun üzerine yığıldı.

Onun kollarında sessizce yatıyor, sonsuza dek sürmesini istiyordu. Ve o da sanki sonsuza dek sürebilecekmiş gibi...

Ama bu diğer insanlara olan bir şeydi. Kölelere değil.

Ve kesinlikle o değil.

Bu seçenek ona hiç verilmemişti ve kabul etmesi gereken bir şeydi. Tüm bunların sonunda, eğer yaşarlarsa, onu terk etmek zorunda kalacaktı.

Ondan ayrı kalacağı düşüncesi bile içini hiçbir şeyin geçirmediği kadar parçalamıştı.

Sahip olduğumuz tek şey bu. Bu tek an.

Ona tutun.

Ama bu yeterli değildi. Onu bencilleştirmişti ve bu rüyayı sonsuza dek yaşamak istiyordu.

Devyn onun üzerinde yataırkenki görüntüsünün tadını sonsuza dek çıkarmak istiyordu. Hiçbir kadın onun kollarında kendini bu kadar iyi hissetmemişti. Ve en büyük zevk, ona bakarken patlamasını izlemektir.

Tekrar görmek istedi.

Bu düşünceyle, giyinmek için ondan uzaklaştı. Ona kıyafetlerini uzattı ve yanında giyinirkenki görüntüsünün tadını çıkardı.

İşlerini bitirdikten sonra onu bir gelin gibi kollarının arasına aldı. Alix

ona kaşlarını çatarak bakarken, adam ona kendini küçük ve minicik

hissettirdi. Ağırbaşlı. Hepsinden önemlisi, ona değerli olduğunu

hissettirdi.

"Beni nereye götürüyorsun?"

Ona sıırttı. "Aklımı okudun, aşkım. Sırada seni yatağıma almak var. Sonra muhtemelen yere ve banyoya. Ve başka neresi hoşuma giderse."

"Fantezi mi?" Onun için ne kadar tuhaf bir kelime. Karakterine çok aykırıydı.

"Tessa halamın en sevdiği kelime. Pek kullanmam ama uygun geldi."

Odasına doğru ilerlediler, adam onu hemen yatağı yatırdı ve giysilerini öyle hızlı çıkardı ki sanki ışınlandılar.

İki kez orgazm olduktan sonra bile Alix'in gözlerinde hâlâ aç bir bakış vardı. "Buraya gel," diye emretti.

"Sanırım bir canavar yarattım." Ama her dakikasını seviyordu.

"Siz söz konusu olduğunuzda, Kaptan, asla doyabileceğimi sanmıyorum."

Bu itiraf onu anında yeniden sertleştirdi. *Neyim var benim böyle? Umutsuzca bağımlı olmaya başladım.*

Üzücü olan şey, bir tedavi istememesiydi. Özellikle de ondan vazgeçmek anlamına geliyorsa.

Alix onun yatağında olmayı seviyordu. Onun erkeksi ve güçlü kokusu çarşaflarına sinmişti. Burnunu içine gömmek ve günlerce o sıcak, hoş kokuyu içine çekmek istiyordu. Çarşafların ipeksi yumuşaklığı çıplak vücudunun üzerinde geziniyor ve ona kendini kadınsı hissettiriyordu.

Arzulanan.

Sadece Devyn'in ona hissettirdiğı şeyler. Ve orada, yatağında, nefessiz kalana ve tükenene kadar onunla sevişti.

Kadın vücudunun bir daha asla çalışmayacağından emin olduğunda, adam geri çekilip ona baktı. "Bütün bunlar duş almamı gerektirdi." Gülümsedi, sonra ayağı kalktı ve banyoya doğru yürüdü.

Adam odadan çıkarken onun mükemmel poposunu görünce homurdandı.

Birkaç saniye sonra su geldi ve çok geçmeden elini uzatarak ona katılması için geri döndü.

Bir anda duşa girdiler, vücutlarına su dökülüyordu ve öyle şiddetli öpüşüyorlardı ki, Alix onun yanında olmanın verdiği zevkten ölüp ölmeyeceğini merak etti.

Ama ölmek için ne güzel bir yol. Onun öpücüklerinde boğulmaktan daha iyi bir ölüm düşünemiyordu.

Parmaklarını kızın ıslak saçlarına doladı ve onu kaldırıp duş duvarına yasladı. O daha ne olduğunu anlamadan, adam kendini onun içine kaydırды. Duştan kayganlaşmış ve bir çivi kadar sertti.

"Bana ne yaptığını biliyor musun?"

Devyn ona o kadar yoğun bir bakışla baktı ki, bu bakışın ağırlığı altında kırılmaması bir mucizeydi. Sonra her ikisi de boşalana kadar kendini tekrar tekrar onun içine soktu.

Duşun geri kalanını birbirlerini yıkayarak geçirdiler. Devyn'in onun saçlarını yıkarken bu kadar hassas olması inanılmazdı. Saçlarını krelemek ve durulamak için fazladan zaman ayırıyordu.

Saf cennet gibiydi.

Şefkatli.

Hatta suyun ılık akıntıları vücutlarında gezinirken onun masaj bile yaptı. İşte bu kadar. Artık mutlu ölebilirdi.

Duşu bitirdiler ve odaya geri döndüler.

Giyinirken, kızın vücuduna aç gözlerle bir kez daha baktı ve kızın ürpermesine neden oldu. "Seni hâlâ yiyip bitirebilirim ama zaten dikkatimi dağıtmak için çok fazla zaman harcadım. İzini sürmem gereken bir düşmanım var."

Ve yerine getirmesi gereken görevleri vardı. Bu yüzden onu öptü ve odasında yalnız bırakmasını izledi.

Kıyafetlerini giymeyi bitirdi ve neyle karşı karşıya olduklarını anlayınca dondu kaldı.

Merjack ve Whelms Devyn ölene kadar tatmin olmayacaklardı. Akıl ya da zekâ ile kazanılamayacak deliler gibiydiler.

Devyn ölecekti.

Ve büyük ihtimalle o da öyle yapardı.

BÖLÜM 10

Devyn mutfağın dışında durmuş, Alix ve Omari'nin birlikte bir şeyler pişirmeye çalışmasını izliyordu. Manashe aralarında koşturuyor, onlar gülerek çalışırken düşen artıkları arıyordu. Alix' gözleri tüm yüzünü ışıldatacak şekilde parlıyordu.

Ve Omari.

Açık ve mutluydu - Devyn'in uzun zamandır görmediği bir şeydi bu. Arka planda müzik çalıyordu ve Omari arada bir onu müziğin ritmine göre döndürüyordu.

"B-b-bekle!" Alix heyecanla bir kaşığı tencereye daldırdı. "Bunu denemelisin." Dökülenleri yakalamak için elini tencerenin altına koyarak ona uzattı.

Omari ağzını açtı ve kadının onu beslemesine izin verdi. Tadını çıkarırken inledi. "Aman Tanrım. Tadını kim böyle yaptı? Sen mi ben mi?"

"Kesinlikle bizden biri. Bence iyi iş çıkardık ve bunun için övgüyü size bırakmaktan mutluluk duyuyorum."

Daha fazla yemek için bir kaşık daha aldı ve bir kısmı çenesine damladı. Alix gülümseyerek bir peçete aldı ve bir annenin yapacağı gibi temizledi.

Devyn bunu izlerken içinde bir şeyler sıkıştı. Omari'ye her zaman vermek istediği tek şey ...

Ama oğlu bir anne için çok yaşlıydı ve Alix'e baktığında onun nezaketinden çok daha fazlasını gördü.

Onun da bir parçası olmasını istediği bir gelecek gördü.

Sen aklını kaçırmışsın.

Evet, öyleydi ve onu bu hale getiren en beklenmedik kaynaktı. Yetkinlik ve güvensizliğin garip bir karışımı olan bir kadın. Dahası, onun tatlı kokusunu hâlâ alabiliyordu. Teninde onun dokunuşunu hissedebiliyordu.

Ona ne yapmıştı? Hem de bu kadar kısa sürede.

Hiçbir zaman duygularının kendisini yönetmesine izin verecek türden bir adam olmamıştı. Clotilde'e karşı bile böyle hissetmesi için bir yıl geçmesi gerekmişti.

Yine de Alix ile...

Onunla birlikte olmak istiyordu. Onu tutmak ve korumak. Onun içinde, uykuda olduğunu bile fark etmediği bir şeyi uyandırdı.

Kadın dönüp onu gördüğünde ve gülümsediğinde, saatlerce oynadıkları oyundan sonra bile vücudu yeniden patladı. Sanki içindeki her sinir ucu ona uyumlanmış .

Sanki her parçası onun için yalvarıyordu.

Omari döndü ve sırttı. "Hey, baba, az önce yaptığımız şeyin tadına bakmalısın. Gerçekten çok güzel."

Manaşe havlayarak onayladı.

Onlara katılmak için hareket ederek Alix'in yeni bir kaşık almasına ve Omari'ye yaptığı gibi onu beslemesine izin verdi. Sos damak tadına ulaştığı anda inledi. "Bu çok güzel. Siz ikiniz ne yaptınız?"

Gülüştüler.

Alix gururla çenesini kaldırdı. "Hiçbir fikrim yok. Sadece artık berbat olmayana kadar baharat ekledik."

Gülüşü bulaşıcıydı ve daha ne yaptığını anlamadan başını eğip dudaklarını yakaladı.

Alix'in kafası elini Asla hayat gemisinde mürettebatla birlikte dönerken hayatı Devyn'in beklenmedik tadındaydı, dili onunkiyle dans ederken yüzünü kupaya getirdi. Hayatında hiç böyle hissedeceğini düşünmemişti. Onu güldürebilen ve eğlendirebilen, hatta tehdit eden birinin yanında kendini güvende hissetmek... her şey darmadağın olurken...

Bu gerçek değil. Bu bir

rüya.

"İkinizi yalnız bırakayım mı?"

Omari'nin sesi şehvetini bastırınca Devyn geri çekildi. "Üzgünüm, Slim."

"Benden özür dileme. Beni o şekilde öpmeye çalışmadığın sürece sorun yok."

Devyn onu bir kafa kilidinin içine çekti. "Tam bir ukalasın."

Omari ambarın dışına doğru dönerken güldü. "Bunu en iyisinden öğrendim."

Nero ve Sway de onlara katılınca Alix geride durdu ve hep birlikte yemeğe oturdular. Onlar sohbet edip şakalaşırken Alix'in üzerine garip bir his çöktü. Bir rüya sisi gibi. Bu huzurlu an çok gerçeküstü ve kabul etmesi zordu.

Tüm hayatı hakaret ve aşağılanma üzerine bir çalışma olmuştu. Yine de Devyn ve onun "ailesi" ile... ait olmak istediği bir yer bulmuştu.

Ve çok geçmeden o an sona erdi ve Vik onlara Charisis'e geldiklerini bildirdi.

Devyn'in bakışlarıyla karşılaştı ve kalbi midesine doğru kayd. Kötü bir önsezi hissi onu sertçe vurdu. "Sen bizi karaya çıkarırken ben her şeyi temizleyeceğim."

Omari, "Sana yardım edeceğim, Alix," diye teklif etti. "Bu karmaşayı ben başlattığıma göre adil olan bu."

Devyn, o ve diğerleri köprüye gitmeden önce başını onlara doğru eğdi.

Omari sözüne sadık kalarak masayı temizlemesine yardım etti. "Bu kadar üzülme, Alix. Her şey yoluna girecek."

Devyn'in tabağını alırken durakladı. "Küçükken sürekli babanın seni terk etmesini beklediğini söylemiştin. Bu hissi kaybetmen ne kadar zaman aldı?"

Omari'nin yüzü periliydi. "Clotilde'in onu neredeyse öldürdüğü gece kendimi kaybettim."

Ne kadar garip bir şey. Böyle bir şey onun korkusunu nasıl yok edebilirdi ki? Olsa olsa daha da kötüleştireceğini düşünürdü. "Anlamıyorum."

Çenesinde bir kas çalıştı. "O gece büyükbabamla birlikteydim. Babam Clo ile yalnız kalabilsin diye birlikte maça gitmiştik. Babam aradığında büyükbabamın yüzündeki ifadeyi gördüm ve kötü olduğunu anladım. Tarif bile edemiyorum. Cehennemin yüzüne bakmak gibiydi. Bir an trafikte normal bir şekilde ilerlerken, bir an sonra büyükbabamın bir daha asla görmemeyi umduğum bir yüzünü gördüm. Beni eve o kadar hızlı götürdü ki, hala bir tür kara hızı rekoru kırdığımızı düşünüyorum."

Omari o gece zihninde yeniden canlanırken sessizliğe gömüldü. Büyükbabası hâlâ formundaydı ve adamın çok daha yaşlı olduğunu bilmesine rağmen kesinlikle öyle görünmüyordu. Syn onun yarı yaşındaki çoğu erkekten daha formdaydı.

"Bana dışarıda kalmam söylendi ama ben dinlemedim." Büyükbabasını takip etmiş ve Clotilde'i antrede ölü yatarken bulmuştu.

Dehşete kapılmış ve midesi bulanmış bir halde kadının açık gözlerine bakmış, ölümünün dehşeti karşısında donup kalmıştı. Beyaz duvarlara ve mermer masanın üzerine sıçrayan kan, ona kavgalarının ne kadar acımasız olduğunu gösteriyordu. Resimler ve tablolar duvarlardan sökülmiş ve paramparça olmuştu. Mobilyalara, duvarlara, zemine ve tavana isabet eden blaster atışlarından kaynaklanan yanık izleri vardı.

Her zaman fuaye masasının ortasında duran büyük çiçek aranjmanı, vazunun kırıldığı yere düşmüştü ve çiçekler kanının içinde yüzüyordu.

"Benimle kal, Devyn. Lanet olsun evlat, sakın ölmeye cüret etme! Beni duyuyor musun? Benimle kal!"

Bu sözler onu babasının korkunç ölüm pozundan uzaklaştırmış ve büyükbabasının babasının yanında diz çökmüş, göğsünden akan kanı durdurmaya çalıştığı oturma odasına doğru çekmişti. Babasının onları arayabilmek için antreden sehpa doğru sürünerek telefonunu alırken bıraktığı kan izlerini görebiliyordu.

Ve o anda, ailesinin Birlik tarafından katledildiği güne geri dönmüştü. Annesinin ona ne olursa olsun hayatta kalmasını söylediğini duymuştu.

"Devyn! Bana bak!"

Onun yerine, babası odaya girdiğinde onu görmüştü. Omari'nin ilk içgüdüğü, annesi öldürüldüğünde yapmaya çalıştığı gibi kaçıp saklanmak olmuştu. Ama babasının bakışlarıyla karşılaştığında bunu yapamayacağını anladı.

Omari o anılar başını salladı. "Babam yerde yatıyordu, kan kusuyordu. Cildi çoktan maviye dönmüştü." Alix'e bakarken gözlerinde yaşlar birikti. "Ölüyordu. Bunu biliyordum. Büyükbabam evrendeki en iyi cerrahlardan biri olsa da onu kurtarabileceğini düşünmüyordum. Ama babamın gözlerine baktığımda ham bir ateşin tutuştuğunu gördüm." Tek bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü ve onu fırçalayarak uzaklaştırdı. "Bana doğru uzandı ve ben de elini tuttum. Tutuşu o kadar zayıftı ki bana veda edeceğini sandım..."

Yine de babası onu kulağına fısıldayabileceği kadar yakınına çekmişti. *"Merak etme evlat. Seni yalnız bırakmayacağım."*

Babası onu Birlik'ten kurtardığında da aynı sözü vermişti.

"Beni güvende tutmak için ölümün eşiğinden dönmek için savaştı. Bana verdiği sözü tutmak için. Ve zaman beni asla terk etmeyeceğini biliyordum. Ölüm bile onu benden uzak tutamazdı. Babam pek çok şey olabilir ama yalancı ya da korkak değildir."

Daha fazla aynı fikirde olamazdı ve Merjack ile yaptığı anlaşma yüzünden onu öldürmemiş olması onu gerçek bir kahraman yapmıştı.

Ve onun incinmesine izin vermesinin hiçbir yolu yoktu. Öyle umuyordu.

Alix, Devyn'in gemiden ayrılmak için onları kapıda karşıladığını görünce dondu kaldı. Bu adam Sway ile şakalaşan ya da oğlunu seven adam değildi.

Geldiğinde gördüğü kaptan buydu. Soğukkanlı ve ölümcül.

Ona uydurduğu bir dosya çipini uzattı.

Adamın eli kadınınkinde oyalanırken boğazı kurudu. Bu onun hayatıydı...

"Planladığımız gibi."

Başını salladı.

Devyn onun gidişini izledi. Nero'yla başıyla selamlaştıktan sonra blasterını çıkardı ve Omari'yi durduğu yerden vurdu. Devyn yere düşmeden önce onu çabucak yakaladı.

Sway ağzı açık kaldı. "Hayır, yapmadın."

Devyn oğlunu Nero'ya teslim etti. "Onu buradan götür." "İkimize de çok kızacak."

"Biliyorum. Ama bu riski göze alamam. Duygusal olarak tehlikedeysen güçlerini kontrol edemez ve bana yardım etmek için beynine zarar verme riskini göze alamam."

". Ben onu oyalarım." Omari kollarındayken kendini dışarı attı.

Sway başını salladı. "Lanet olsun. Sırada beni vurmayı mı planlıyorsun?" Devyn blasterını kılıfına soktu. "Duruma göre değişir.

Beni mısın?" "Kasıtlı olarak değil."

"O zaman bilincinin açık kalmasına izin verebilirim."

Vik olan biten her şeyi hesaplamaya çalışırken başını eğdi. "Peki nedir bu planın?"

". "

Alix, Whelms'le buluşmaya giderken tir tir titriyordu.

Devyn'in üvey kardeşi. Bir insanı ailesine bu kadar acımasızca düşman eden ne olabilirdi? Özellikle de Devyn gibi düzgün birine.

O benim gibi bir babayı hak ediyor. Bu ona kendisini seven bir babanın kıymetini bilmeyi öğretir.

Söz verdiği gibi, küçük bir el cihazından e-postalarını kontrol ettiği küçük bir kafede onu bekliyordu. Onun yaklaştığını görünce yüz hatları taşa döndü.

Omurgasını çelikleştirerek adamın masasına doğru ilerledi ve adamın onu oturmaya davet etmediğini fark etti.

Çünkü yeterince iyi değilsin.

"Benim için kanıtınız var mı?"

Çipi uzattı.

Elinden alıp kendi taşınabilir cihazına takmadan önce şüpheyle baktı. Ve hala onu ayakta bıraktı.

Her seviyede öğrenirken, adamın gözlerinde parıldayan kendini beğenmiş memnuniyeti gördü. "İhtiyacın olan her şey var mı?"

Cihazını kapattı. "Bu gerçek mi yoksa uydurma mı?"

"Uydurma. Aslında hiçbir yasayı çiğnemiyor. Gemisi babasının şirketi üzerinden ruhsatlandırılmış ve onun için yük taşıyor."

Seni de besleyen babanın şirketi, seni herif.

"Sana söyledim, bu Merjack için önemli

değil." "Bence senin için önemli olmalı."

Yüzünü buruşturdu. "Bana mı? Neden?"

Çünkü sen onun kardeşisin. Birbirlerini çok fazla sevdiklerinden değil. Benzerlik olarak görebildiği tek şey gözlerindeki ölümcül parıltıydı. Bunun dışında...

Paden ezik bir pislikti.

"İşinizin bir parçası da yasaları korumak değil mi? Masum bir adama iftira atmanın size ters geleceğini düşünüyorum."

Gözleri kırılğanlaştı. "Bana yasalar ya da görevlerim hakkında ders verme köle. Ne de olsa ona komplo kuran ben değilim. Sizsiniz."

"Çünkü bana başka seçenek bırakmadın."

Onu alaycı bir tavırla süzdü. "Geceleri hangi yalanla uyuyabiliyorsan, küçük kız." Telsizini cebine soktu. "Ve artık senin hizmetlerine ihtiyacımız yok."

"Peki ya ailem?"

"Bu Merjack'e bağlı." Ayağa kalktı ve çenesini ona doğru sallayarak yanındaki masaya seslendi. "Bu serseriye tutuklayın."

Adamlar emri yerine için ayağa kalkarken Alix onun emrine şaşkınlıkla

baktı. "Ne?" "Sen kaçak bir kölesin. Seni içeri alıyoruz."

Hayır! Yalancı piçler...

Ne yapacağım ben? Onu bir köle olarak tutuklarsa, hiçbir hakkı olmayacak. Ailesine yardım edemez. Kendi bedeni ya da geleceği üzerinde söz hakkı olmayacak.

Ve ona doğru uzandıklarında, paniği çelik pençeleriyle ortaya çıktı. Yapacaklarını yeniden düşünmeye fırsat bulamadan Paden'in içkisini kaptı ve kendisine ulaşan ilk ajanın suratına fırlattı. Diğerine tekme attı ve var gücüyle koşmaya başladı.

Kapıdan geçmeyi başardı ve Sway'in bir adım gerisinde kendisine doğru gelen Devyn'i görene kadar koridorda koştu.

Onu kollarının arasına aldı. "Ne be?" "Beni

tutuklayacaklar."

"Ne için?"

"Kaçak bir köle olmak."

Devyn'in çenesi gevşedi. Kaçak köleler sadece tutuklanmazdı. Efendilerini terk etmeyi düşünebilecek diğerlerine bir uyarı olsun diye alenen işkence görürlerdi.

Kızın elini tutarak koşmaya başladı ancak bir grup infaz memurunun kaçışlarını engellediğini gördü.

"Köleyi serbest bırakın," diye emretti kaptanları.

Devyn kafeye doğru koşmak için döndü. Üvey kardeşiyle yüzleştğinde kanı dondu. Alix haklıydı. Paden'in yüz hatlarını karıştırmak mümkün değildi.

Ve karşı karşıya geldiklerinde Paden bir blaster kaldırdı ve doğrudan Devyn'in kafasına nişan aldı. "Köleyi teslim et ya da kendi özgürlüğünü teslim et."

BÖLÜM 11

Devyn'in yüzündeki soğuk ve sert ifadeyi gören Alix'in kalbi karnına doğru kaydı. Sway'in gözlerindeki merhamet yoksunluğunu. Dürüst olmak gerekirse, onu düşmanlarına teslim ettikleri için onları suçlamıyordu.

Bunu onlara yapmaya istekliydi. Acımasızlığı onların küçümsemesinden başka bir şeyi hak etmiyordu.

Ama yine de onu neye mahkûm ettiklerini bilmek içten içe acı veriyordu. Devyn'in, paylaştıkları onca şeyden sonra, eylemsizliğiyle ona ne yapacağını bilmek.

Eğer Rits ona gerçekten kaçak bir köle muamelesi yapsaydı, ceza olarak canlı yayında çırlıçıplak soyulur ve dövülürdü. Yayının, onu cezalandıranların ve onu getiren infazcılarının bedeli ve ödülü, geri ödemesi gereken bir şey olacak, böylece hayatı boyunca asla özgür olamayacağı garanti altına alınacaktı.

Bunu hak ediyorsun.

Bu durum karşısında ruh hastası olan kadın Devyn'in elini bırakmaya çalıştı. Ancak Devyn, Sway'e ince bir selam verirken onu bırakmayı reddetti.

Kızın şaşkın bakışları arasında, göz açıp kapayıncaya kadar daha hızlı bir şekilde silahını kılıfından çıkardı ve Rits'e ateş açtı. Sway geri çekilmelerini sağlarken onu yanaşma bölümüne doğru çekti.

"Ne yapıyorsun?"

"Eminim yine hayatımı mahvediyordur." daha fazla ateş etti. "Bunu yapamazsınız."

Homurdandı. "Artık bunun için biraz geç. 'Polisler, benim hatam, silahım yanlışlıkla iki düzine mermi ateşledi' demenin beni bu durumdan kurtaracağını sanmıyorum." Bağlantısı vızıldamaya başladığında lanet okudu.

Bir el daha ateş ederek cevap verdi. "Merhaba anne... Evet, kalp atış hızımın tehlikeli derecede yüksek olduğunu biliyorum." Neredeyse kafasını duvara yapıştıracak olan bir patlamadan kurtuldu. "Bu ses mi? Bana ateş ediliyor anne. Şimdi gitmem gerek. Seni çok seviyorum. Kucak dolusu sevgiler ve öpücükler." Kanalı kapatmak için kulağına dokundu. "Sway hangi cehennemde?"

O cevap veremedi Vik birden ortaya çıktı. O ve Devyn gemiye doğru koşarken Vik Sway'i bulmak ve korumak için yanlarından geçti.

Dört infazcı zaten oradaydı ve bekliyordu. Devyn sonunda onu bıraktı. Koşar adımlarla onlara doğru gitti. O patlamalardan kaçarken onlar da ona ateş ettiler. Yeteneğine hayran kalan kadın, Devyn'in dizlerinin üzerine çöküp aralarından kayarak geçmesini ve kayarken ateş etmesini izledi.

İkisi yere düştü ve diğerk ikisi siper almak için kaçtı.

Devyn gemiye ulaştığında ayağı fırladı ve rampayı uzatmak için kontrolleri açtı. İki infazcayı sıkıştırmak için onlara ateş etti. "Alix! Kımıldayın."

Nero'nun beklediğı gemiye doğıru olabildiğince hızlı koştu.

Nero sıkılmış dişlerinin arasından, "Gemiye kalkışa hazırlayın," diye emretti. Devyn'e diğerkleriyle birlikte yardım etmeyi umarak dışarı fırladı.

Motorları ateşlemek ve ön hazırlıkları başlatmak için köprüye yöneldi. Çalışırken, Devyn, Sway, Vik ve Nero'nun infazcılarla savaştığını görmek için dışarı baktı.

Onun için.

Gözlerinde yaşlar yüzüyordu. Hayatında ilk kez bir ailesi olduğunu hissetti. Onun için ölmeye hazır bir aile.

"Alix?"

Omari'nin sesiyle irkildi. Omari sanki hastaymış gibi kapının pervazına yaslanmıştı. "İyi misin?" diye sordu. Omari sanki görüşünü temizlemeye çalışıyormuş gibi başını salladı. "Babam beni vurdu."

"Ne?"

Titreyen elini saçlarının arasından geçirdi. "Babam sen gittikten hemen sonra beni sersemletti... Neler oluyor? Herkes nerede?"

Monitörü işaret etti. "İronik bir şekilde, kendilerine ateş ediliyor. Onlar güvenli bir şekilde geminin içine girer girmez gemiyi suya indirmeliyiz."

Bu onu motive etti. Uçuş hazırlıklarına başlamak için Devyn'in koltuğına adeta uçtu. "Ah, kahretsin, başım ağrıyor. Yemin ederim bunun için onu öldüreceğim."

"Eminim seni beladan uzak tutmak için yapmıştır."

"Evet, ama lanet olsun... Yıldızlar görüyorum... Oh bekle, yıldızlar görüyorum. Rota yörüngesine bakıyorum. Heh."

Alix, *Talia*'nın harekete hazır olduğundan emin olmak için çekirdek sistemi ve mekaniği tararken gözlerini devirdi. Rampanın motor sesini duydu. Devyn ve diğerleri içeride olmalı.

Birkaç saniye sonra köprüdeydiler.

", Bebek Judy. ." Devyn Omari'yi kenara itti.

Sandalyeden kayarak yere oturdu ve başını ellerinin arasına alırken tısladı. "Bir dahaki sefere beni bayılt. Bu sersemletici şey çok acıtıyor."

"Üzgünüm." Devyn kaldırıcıları ateşledi.

Gemi yükseldi ve tavana çarptı.

Sway kendini sandalyesine bağlarken alay etti. "Kalkış için hazır değiliz."

"Hadi canım." Devyn Nero'ya döndü. "Kapıya bakabilir misin?"

"Çoktan hallettim." Bay kapılarına dikkatle bakarken vücudundan garip sarı bir parıltı yayıldı. "Yemin ederim sen babanın oğlusun."

Devyn motorları çalıştırıp kapalı patlama kapılarına doğru uçarken Alix kemerini bağladı. Ürpererek onlara çarpmayı ve parçalanmayı bekledi.

Devyn hızını biraz bile azaltmadı. Gözlerinde deliliğe sadece yarım adım kaldığını söyleyen bir parıltıyla gaz kollarını ileri itti.

Öleceğiz. Öleceğiz.

Alix darbeye karşı kendini hazırladı.

Tam kapılara ulaştıklarında kapılar açıldı ve *Talia* doğruca dışarı uçtu.

Nero sendeleyerek geri çekildi ve elini başına götürürken küfretti. "Bu çok acı verici bir büyü. Migren için teşekkürler Dev. Minnettarım."

Devyn ona sert ve alaycı bir bakış attı. "Sana Omari'yi bu işin dışında tutman söylenmişti. Eğer dediğimi yapsaydın, şimdi başın ağrııyor olacaktı."

"Evet. Bayan Gerran için planlarını duyana kadar bu birkaç saniye sürdü. Onu almalarına asla izin vermeyeceğinizi biliyordum, bu yüzden geri dönüp sizin kışınızı kurtarmaktan başka çarem yoktu. Ayrıca, Fido'yu tanıyorum ve ben sizi kurtarıırken Fido birkaç dakikalığına dışarıda olacaktı."

Omari Trisani'ye ters ters baktı. "Ben köpek değilim, Nero."

Nero onu görmezden geldi. "Bu arada, siz çocuklar önce cidden çuvalladınız." "Biliyoruz," dediler hep bir ağızdan.

Nero, Devyn ile bakışlarını kilitledi. "Evet, kızınızın size ne kadar minnettar olduğunu bilmiyorsunuz. Sadece sizin onun için bir kahraman olduğunuzu bilmeniz gerektiğini düşündüm... ve o hepimizin aptal olduğunu düşünüyor."

Alix ona kızgın bir bakış fırlattı. "Beni ortaya çıkardığın için teşekkürler."

Ona göz kırptı. "Ne zaman istersen, tatlım. Şimdi psişik kışımı yatağa götürüyorum. O kapı beni tokatladı. Birlik bizi tutuklamaya geldiğinde beni kaldır."

Sway'in kafası konsoldan Nero'ya kaydı. "Bu bir önsezi mi?"

Sway'e *aptal aptal* baktı. "Geldiklerini anlamak için medyum olmaya gerek yok. Siz onlara soğuk bir yumruk attınız, bu tür şeyleri kişisel olarak algılamaya meyillidirler." Ortadan kayboldu.

Devyn onun bakışlarıyla karşılaştı. "O izleyiciyi derhal kolundan çıkarmamız gerekiyor."

O yanıt veremedi, ekranda bir adam belirdi.

Alix, Devyn'in babasına ait olduğundan emin olduğu bir yüzle karşılaşınca dondu kaldı. Saçları daha uzundu, omuzlarına kadar iniyordu ve küçük bir keçi sakalı vardı. Ama o koyu renk gözleri, siyah saçları ve yüz hatları çok netti.

"Ne yaptın sen?" Suçlayıcı sesi Ritadarion aksanıyla kalınlaşmıştı.

Devyn boğazını temizledi. "Ders vermenin sırası değil baba. Biraz meşgulüm."

"Evet, öyle. Vik'le birlikte böceğinizin yerini tespit ettik ve onu etkisiz hale getirdi. Şimdi çipi kadının içinden çıkarman gerekiyor. Derhal."

"Ben de tam bunu yapmak üzereydim." Devyn kaşlarını çattı. "Annem nerede?"

"Cevabını istemediğin soruları sorma." Sonra konuyu değiştirdi. "Şu anda Merjack herkesi tutuklanmanız için çağırdı. Ona teslim edilmeniz için başınıza... her birinizin başına... üç milyon kredi ödül kondu. İyi haber, seni canlı istiyor. Kötü haber-"

"Bu miktarda bir para için herkes peşimize düşecektir."

Başını salladı. "Gökyüzünde patlamadan önce o lanet gemiyi indir."

"Baba-"

"Bana dudak bükme, evlat. Yetkililerden kaçmak zorunda kalmadın. Bunu bir uzmandan dinle. Çipi hemen çıkar ve yere yat. Trinaro'da senin için başka bir plakasız koşucum ve seni korumaya hazır bir ekibim var. İşe koyulun."

Tartışmak istediğini ama bunun faydasız olduğunu bildiğini belirten bir bakış atarken Devyn'in çenesinde bir tik oluştu. "Pekâlâ. Üstümü değiştireceğim."

Babasının gözlerinde rahatlama ısı ısı parlıyordu. "Ya

Devyn?" "Evet?"

"Seni seviyorum." Bakışları önce Omari'ye sonra da Sway'e kaydı. "Hepinizi seviyorum. Siz sersemle uçuayı öğrettiğim için beni pişman etmeyin." İletimi kesti.

Devyn onlara emir vermek için sandalyesinde döndü. "Omari, dümeni al. Vik, tarama yap ve biri peşimize düşerse bize haber ver. Sway, silahları kontrol et ve her şeye hazır olduğumuzdan emin ol." Alix'e kendisini takip etmesini işaret etti.

Onu koridordan revire götürdü.

Kapı kapanır kapanmaz onu yakaladı ve tutkuyla öptü. Onun için yaptıklarına hâlâ inanamıyordu. Neyi riske attığına.

"Teşekkür ederim, Devyn."

Devyn onu içine çekerken yakınında tuttu. "Ben doğmuş en büyük aptalım."

"Hayır. Sen bir kahramansın. Beni almalarına izin verebilirdin ama vermedin." Kollarını onun etrafında sıktı. "Benim gibi bir hiç için bunu yaptığını inanamıyorum."

"Sen bir hiç değilsin Alix ve ben sadece verdiğim insanlar için bu kadar aptalım." Bu sözler ona bir darbe gibi çarptı. Buna inanmaya cesaret edebilir miydi? "Ne?"

Devyn, her yanını yakıp kavuran o mavi gözlere bakarken duraksadı. *Onu sevdiğini söyle.*

Onu tanımıyorum bile.

Kalbi için fark etmezdi. İçindeki kafa karıştırıcı duygular için. İstese de istemese , bu gece ona büyük bir söz vermişti. Kahretsin, o

kendini köleliğe mahkum etmiş olabilir.

Onun dudaklarını öptü, sonra kendini geri adım atmaya zorladı. "Seni ayırmamız gerekiyor."

İzleyiciyi çıkarabilmesi için muayene masasına uzanması için bıraktı.

"Nerede olduğunu biliyor musun?"

Kolundaki bir yara izini işaret etti. "Muhtemelen sana bunu takarken hata yaptıklarını söylemeliyim. Kemiğe gömülmüş."

Devyn yüzünü buruşturdu. "Onlar bunu yaptığında sen kaç

yaşındaydın?" "Üç."

Bu onu lanetledi. On altı yaşın altındaki hiç kimsenin etiketlenmemesi gerekiyordu. Riskler çok büyüktü. Ama belli ki babası asla bir kız çocuğu istememişti.

Sadece mülk.

"Kemiği kırmam gerekecek."

"Ne gerekiyorsa." Onun bakışlarıyla karşılaştı. "Sana güveniyorum Devyn."

Nedenini bilmiyordu ama bu sözler göğsünü sızlatmıştı. Onun yanağını öperek uzaklaştı ve odayı ameliyat için hazırladı.

Alix korkusuyla mücadele ederken sessizlik içinde yatıyordu. Kendisi için değil. Ona ne olduğu gerçekten umurunda değildi. Önemli olan ona yardım edenlerdi.

Ve en önemlisi... "Aileme ne yaptıklarını sanıyorsun?"

Devyn kızın yanında durup ona bakarken kız da onu dikkatle izliyordu. "Bir şey yok."

"Bana patronluk taslama. Ben aptal değilim. Whelms'in bana nasıl sırt çevirdiğini gördüm. Şimdi de annemi ve kız kardeşimi ateş hattına attım."

"Beni dinle, Alix. Hapishanenin içinden onları izleyen bir arkadaşım var. Eğer biri onlara yaklaşırsa, pişman olacak kadar uzun yaşayamazlar."

"Ne?"

Gülümsedi. "Ben suikastçı bir aileden geliyorum ve hepsi Birlik'e bağlı değil. İnanın bana, kimse onlara zarar vermeyecek. Çapraz ateşe yakalanmamalarını sağlayacağız." Maskeyi kızın yüzüne geçirdi.

Alix düşünceleri sürüklenirken anesteziyi içine çekti. Ona inanmak istiyordu, gerçekten.

Ama Merjack bundan daha zorluydu.

Devyn kanun kaçaklarının ve suikastçıların nasıl yaşadığını bilse de köleler hakkında hiçbir şey bilmiyordu.

Lütfen, lütfen kız kardeşime tecavüz etmelerine izin vermeyin.

"Ne kadar kötü?"

Nero, Syn'in kulağına gelen sesinin yüksekliği karşısında yüzünü buruştururken başı patlayacakmış gibi hissetti. "Uyuklarken" bağlantıya asla cevap vermemeliydi. Ama eski dostunun endişeden kendinden geçtiğini biliyordu ve aptalca bir şekilde onu daha iyi hissettirmeyi düşünmüştü. "Zaten bilmiyor olsaydın bunu bana sormazdın."

Syn küfretti. "Bunu anlamıyorum. Neden onun için her şeyi riske atsın ki?"

"Bu cevabı sen de biliyorsun. Onu seviyor."

"Evet ve sevdiği son kadın onu neredeyse öldürüyordu."

"Bu senin kavgan değil Syn. Devyn'in."

Syn'in soğukkanlı sesinin gizlediği kargaşa, öfke ve korkuyu hissedebiliyordu. "Bana ondan bahset. Onu infaz etmemiz gerekiyor mu?"

Bu yorum başka birinden gelse çok sert olurdu ama Nero arkadaşını ve onu bu kadar soğukkanlı yapan şeyin ne olduğunu anlıyordu. Ve gerçek şu ki, Nero kendi çocuğu için de aynı sertlikte davranırdı.

"Onu seviyor."

"Clotilde de öyle."

"Hayır. Clo kendini seviyordu, bunu ona anlatmaya çalıştım ama beni dinlemedi. Alix tamamen farklı. Kendini insan olarak bile görmüyor."

"Peki ne yapacağız?"

"Onları güvende tut."

Syn tekrar konuşmadan önce durakladı. "Bunu yapabilir misin?"

"Şimdi olmaz, göt herif. Başım beni öldürüyor. Güçlerimi yeniden şarj etmem lazım yoksa domuzun üstündeki memelerden daha değersiz olacağım."

"Peki. Ama Devyn'e olan hislerinden emin misin?"

"Bana bu kadar aptalca bir şey sormadığını biliyorum. Ona ihanet edeceğini bir an bile düşünseydim, inan ki onu Rits'e bıraktırdım."

"Pekâlâ. Şarj oluyorsun. Tanrılar biliyor ki çocuklarımı korumak için güçlerinizin her zerresine ihtiyacınız olacak. Merjack hepinizin peşine düşmek için her şeyi yapıyor."

Ve Syn'in söylemediği tek şeyi biliyordu. Merjack'in Nero'ya olan kını, Syn'e karşı duyduğu sertlikle alay ediyordu. Syn sadece o piçin ailesini alaşağı etmişti.

Onun durumunda, Merjack'in babasına ve büyükbabasına yaptığı bir şey değildi.

Kişisel bir şeydi.

Devyn maskeyi Alix'in yüzünden çıkardı ve tekrar normal nefes almasına izin verdi. Çipini çıkarmış ve yok etmişti. Sonra kemiğini tekrar örmüş ve yarayı kapatmıştı. Çipi yerleştiren her kimse beceriksiz ve aptaldı.

Ama hayatındaki herkes ona karşı bu şekilde davranmıştı. Bu, anlayamadığı için minnettar olduğu bir şeydi. Ailesi için her zaman bir öncelik olmuştu. Ona bağışladıklarında ve onu cezalandırdıklarında bile, bunu asla kötü niyetle yapmamışlardı. Sevgiden ve onun güvende ve daha iyi bir insan olmasını istemekten başka bir şeyle yapılmamıştı.

Kızın solgun yüzündeki saçları geriye doğru taradı. "Keşke her şeyi senden alabilseydim."

Ama şu anda ikisinin de hayatı tehlikedeydi.

"Dev?" Dahili telefonda Sway'in sesi geldi. "Sana ihtiyacımız var."

Hemen." "Yoldayım. Ben dümene geçerken gelip Alix'e göz kulak

olabilir misin?"

Kapı Sway için açıldı. "Tamamdır. Dışarıda üzerinde senin adın yazan bir sürü savaştığımız var. Git onlara günlerini göster."

Devyn başını ona doğru eğdi. "Bu arada teşekkür ederim."

"Ne için?"

"Arkadaşım olmak. Orada ona yardım etmek zorunda değildin."

Sway alay etti. "Ona yardım etmiyordum. Sana yardım ediyordum, dostum. Hâlâ senin bir aptal olduğunu düşünüyorum. Ama Claria'yı güvende tutmak için ne yapacağımı biliyorum ve senin de sonuna kadar yanımda olacağını biliyorum." Elini uzattı. "Sonsuza dek kardeşiz."

Devyn onun elini tuttu ve hızlı bir erkek kucaklaşmasına çekti. "Ona göz kulak ol." "Şu pislikleri arkamızdan çekin."

Başını sallayarak köprüye doğru koştu ve orada Omari ile Manashe'nin çoktan bağlanmış olduğunu gördü.

Gemide uyarı alarmları çalmaya başladığında koltuğuna doğru kayd.

"*Talia* mürettebatının dikkatine, hepiniz derhal Birlik gözetimine . Gemiye çıkmaya hazırlanın."

"Bunu bordalayın." Devyn onlara ateş açtı.

Vik, Devyn'in manuel olarak uçabilmesi için kontrolleri bırakırken dahili telefondan küfretti. "Oh, bu hiç akıllıca değil."

"Ve bize binmelerine izin vermeyeceğim Vik. Unutma, aradıkları kaçak mal bizde ve bunun için gerçek bir manifesto yok. Birlik bu gemiye biner ve kaçak bir köleye yardım etmek suçlarımızın en küçüğüdür."

"Oh, evet."

Omari bir tıslama sesi çıkardı. "Daha fazlası geliyor. Lanet olsun baba, görünüşe göre tüm Batı Filosu donanması peşimize düşmüş."

Diğer gemiler onun ateşine karşılık verirken Devyn sert bir şekilde sola yattı. Birkaç atış geminin gövdesine isabet ederek ışıklarını söndürdü ve tüm gemiyi sarstı. Yerçekimini kaybettiklerinde midesi bulandı.

Vik, "Yönlendiricilerimizi hedef alıyorlar," diye uyardı.

İyon toplarının menzilinden kaçmaya çalışarak tekrar yattı. Üç kruvazör daha hipersürücüden çıkarken bunu söylemek yapmaktan çok daha kolaydı.

İçlerinden biri tam önlerinde cisimleşti.

"Kahretsin!" Devyn refüje çarptı ve en yeni üyeyi kaçırmak için direksiyonu kırdı ama artık çok geçti. İki taraf da çarpışmıştı.

Sert.

Titanyum ve devrelerin kırıldığı çarpışmanın sesi, ışıkları sönerken yüksek sesle yankılandı.

"Kalkanlar yüzde bire düştü." Vik'in sesi çektiği acıyı gizliyordu. Gemiyle birlikte o da bir darbe almış olmalıydı.

Devyn gemiye emirler yağdırdı. "Durum nedir?"

"Berbat durumda."

"Vik! Lanet olsun, soruya cevap ver."

"Yırtılan çekirdeği kilitlemek için mühendisimize ihtiyacımız var. Bekle, hala bilinci yerinde değil. Hidrolarımız sızıntı yapmıyor, akıyor. Yaşam desteğini kaybediyoruz ve Nero büyük bir büyü yapamazsa, bizi tekrar patlatmadan önce teslim olsanız iyi olur."

Nero köprüde parladı. "Buna dokunamam. Eğer tam gücümde olsaydım, belki. Ama şu anda..." Başını iki yana salladı.

Devyn gemilere bakarken derin bir nefes aldı. Hepsini öldürmeye kararlı mürettebatı olan gemiler.

Ama her şey basit bir şeye bağlıydı. "Teslim olmaya inanmıyorum." Vik

lanetledi. "Devyn. Bizi öldürecekler."

"Toplar duvara." Üç gaz kolunu birden çalıştırdı ve gemiyi olabildiğince sert itti. Enkaz ve patlamaların arasından uçarken ileriye doğru savruldular.

Ani hızlanma Nero'yu yere düşürdü. Omari korkmadan ya da yorum yapmadan dümende ona katıldı ve yollarına çıkan her şeyi yok etmek için silahları kullandı. Trisani güçleri nişan almasına ve tuzakları onlar gelmeden önce görmesine yardımcı oluyordu.

"Motorlar arızalanıyor," diye bağırdı Vik.

Devyn kararlılıkla dişlerini sıktı. "Onu elli saniye daha bir arada tut."

"Neden?"

"Çünkü o zaman şuradaki M sınıfı gezegenin çekim alanına girmiş olacağız."

Omari ona kaşlarını çattı. "Kaza mı yapıyoruz?"

"Evet," dedi Devyn uğursuzca. "Çarpışıyoruz."

BÖLÜM 12

Omari Devyn'in yüzünün önündeki monitörü işaret etti. Zaten görmemiş değildi ama çocuk haklı olarak endişelenmişti. "Arkamıza düşüyorlar."

"Biliyorum." O kadar büyüktü ki, onlara doğru ilerleyen bir leke gibi görünen sayıyı görmemesi için kör olması gerekirdi.

Devyn başını kaldırıp dahili telefona baktı. "Vik? Arka tarafa verebileceğin başka kalkan var mı?"

"Jeneratör öldü ve gitti."

"Ateş ediyorlar," Nero'nun sesi sakindi ama altında yatan paniği fark etmemek zordu.

Devyn yatarken küfretti ve arka motor önce tekledi, sonra da durdu. Gemi etraflarında sarsıldı.

Birlik komutanı onları tekrar selamladı. "Bu senin son şansın, Kell. Mürettebatını teslim et ya da onları kaybet."

Devyn özgürlükleri ve daha da önemlisi hayatları için kendisine bağımlı olan yüzlere baktı. Sahip oldukları tek umut oydu.

Hapishanede 16 yaşına girdi.

Omari'ye baktı ve kararını verdi.

Devyn tüm gücüyle iticileri çalıştırdı. Gemi öne doğru savruldu ve yana yattı. Ama bu hareket sonunda onları gezegenin yerçekimine doğru itti. Rahatlamış bir nefes verdi.

Ne olursa , alınamazlardı. Hiçbiri.

Birlik gemileri hemen yön değiştirdi. Savaş gemileri iniş için çok büyüktü ve avcı uçakları da uzay sınıfı üçtü, yani iniş için gereken kaplamaya sahip değillerdi. Atmosfere girmeye çalışsalar bile parçalanacaklardı.

Talia, yine de ...

Sert bir kadındı. Ama şu anda topallıyordu ve yaralıydı. Herhangi bir yere inmek üzere tasarlanmış olsa da, şu anki durumuyla bunu başarabileceğinden emin değildi.

Devyn, Sway ve Vik'e neler haber vermek için kanalı açtı. "Batten down. Sert bir iniş olacak."

Sway onu geri aradı. "Dev, kaza yapmak üzere olduğumuzu mu söylemeye çalışıyorsun?" "Evet, düşüyoruz."

Sway'in buna son bir asık suratlı cevabı vardı. "Pislik."

Başını sallayan Devyn kendini elinden geldiğince hazırladı. Atmosferin gövdeye sürtünmesi sanki çeliğın içinden geçiyorlarmış gibi hissettiriyordu. Sönümleyiciler olmadan, ses dayanılmazdı.

Manashe sese tepki olarak inlerken hasarlı devrelerden kıvılcımlar uçtu. Nero kendini içeri bağladı.

Bu bir önlem miydi, yoksa onların bilmediğı bir şey mi biliyordu?

Bunu düşünecek zamanı olmayan Devyn elindekilerle yapabileceğinin en iyisini yaptı. Ancak gezegenin normal atmosferine girdiklerinde, zar zor yönünü bulabiliyordu.

Omari, "Yumuşak bir yer bulmaya çalışalım," diye önerdi.

Devyn homurdandı. "Dağlardan uzak durmaya çalışmama ne dersin?"

"Daha da iyi bir fikir."

Ama ağaçlara çarpmaktan kaçınmanın hiçbir yolu yoktu. Devyn yön duygusunu tamamen yitirene kadar ağaçların arasından fırlarken, dönerken ve yuvarlanırken her şey yavaşlamış gibi görünüyordu. Şu anda bildiği tek şey baş aşağı uçuyor olabilecekleriydi.

Sonunda sert bir sarsıntıyla ormanın ortasına indiler.

Devyn vücudundaki tüm acı ona çarptığında lanet okudu. Yanındaki yara daha da fazla yırtılmıştı ama bunun için endişelenecek zamanı olmadığını biliyordu. Omari'ye baktı. "Nasılsın evlat?"

"Henüz ölmedi."

Başını salladı. "Nero?"

Sesi kuru ve alaycıydı. "Migrene hiç yardımcı olmadın." Manashe havladı.

"Bu daha da az yardımcı oldu." Devyn onu görmezden geldi. "Vik?" Sessizlik ona cevap verdi.

Paniğe kapılan Devyn'in kalbi durdu. Meka kazada yaralanmış mıydı?

Ya da daha kötüsü...

öldürölmek mi? "Vik!"

Yine bir şey yok.

Nero başını ellerinin arasına aldığı yerden başını kaldırdı. "İletişim kesilmiş olabilir."

Olabilir.

"Sway?" Devyn denedi.

Ve yine cevap gelmedi. Devyn diğerlerini beklemeden sandalyesinden fırladı ve vücudunun protestosunu görmezden geldi.

Lütfen ölme. Zihni, bulabileceği şeylerin görüntüleriyle ona işkence ediyordu.

Önce Alix ve Sway'i kontrol etmeye gitti. Korku onu ele geçirirken kalbi çarpıyordu.

Lanet olsun, gemi ne zaman bu kadar büyüümüştü? O koşarken sanki büyüyor gibiydi.

Sonunda onları revirde, bıraktığı yerde buldu. Alix masasına bağlanmıştı ama Sway...

Birkaç metre yerde yatıyordu. Ve hiç hareket etmiyordu. Bir kıpırtı bile yoktu.

Ona doğru koşarken dehşet onu tüketti. Göğsünün ortasındaki açık yarayı görmek için onu yanına çekti.

Hayır! Hayır!

Devyn, Sway'e verilen hasarın boyutunu görünce tüm vücudu sarsıldı. Başında ve kollarında çürükler vardı. Gözünün üstünde ciddi bir yara vardı ve her yeri kan içindeydi.

Sway ona bakarken öksürdü. "Ayağım kaydı."

Devyn durumu için onu lanetlemek istiyordu ama bu Sway'in suçu değildi.

Onun suçuydu.

Bunu en iyi arkadaşına yapmıştı ve görünüşe bakılırsa Sway hayatta kalamayacaktı. "Asla düz bir çizgide yürüyemezsin, seni hantal

göt herif."

Sway güldü, sonra yüzünü buruşturdu ve inledi. ", değil mi?" "Benim

gözetimimde değil."

Nero da onlara katılınca Devyn başını kaldırıp baktı. Nero gözlerinde parlayan kararlılıkla yere diz çöktü ve elini Sway'in göğsünün üzerine koydu. Bu hareketin Nero'ya ne kadar acı verdiği belliydi ama onu iyileştirirken hiçbir şey söylemedi. Sadece yüzünü buruşturdu.

Sway'in rengi normale dönerken Devyn hayretler içinde kaldı. Öte yandan Nero'nunki ...

Kusacakmış gibi görünüyordu... Nero Sway'i

bıraktı ve arkasına yaslandı.

"İyi misin?"

Nero yavaşça başını salladı. "Baş ağrısı, daha da kötüsü. Kendimi gerçekten iyi hissetmiyorum." "Gerçekten iyi görünmüyorsun."

Ve yeterince eminim, fırlattı.

Devyn onu kontrol etmeye başladı ama Nero yaklaşmaması için elini kaldırdı. "Alix'e git. Bir anneye ihtiyacım yok."

"Belki değil ama doktora ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun."

Nero onu tersledi. "Sadece yeniden şarj olmam gerekiyor. Şu anda bana yardım etmek için yapabileceğin hiçbir şey yok."

Ellerini teslimiyetle havaya kaldıran Devyn, geçirdiği küçük ameliyat nedeniyle hâlâ bilinci kapalı olan Alix'i kontrol etmeye gitti. Solgun saçları dağılmıştı ve onu masadan kaldırırken savunmasız bir melek gibi görünüyordu.

Bir an parmaklarını onun sıcak yanaklarına götürdü, hayatta olduğu ve zarar görmediği için minnettardı.

Alix gözlerini kırıştırarak açtığında Devyn'i kaşlarını çatmış bir halde karşısında buldu. Başı zonklarken ve onun çipini çıkardığını hatırlarken kaşlarını çattı. Çoktan yapılmış mıydı?

Etrafına baktığında odanın harabeye döndüğünü gördü. Kutular odanın her tarafına dağılmıştı, dolaplardan düşmüşlerdi ve şimdi ezik ve açık duruyorlardı. Camlar kırılmış ve ilaç şişeleri her yere saçılmıştı.

, garip bir eğim içindeydiler. "Ne oldu?" "Kaza yaptık."

Şaka yapmıyorum. O kadarını zaten çıkarmıştı. "Nerede?"

"Pek emin değilim. Yaşam formlarımızı yaşam desteği olmadan sürdürebileceği gerçeğinden başka bir şey bulacak zamanım olmadı."

Bu kesinlikle önemliydi ama bilinmesi gereken tek şey bu değildi. "Yani ölüme mi gidiyoruz?"

"Tanrılar, umarım olmaz. Bunun için uygun botlarım yok. Bunlar sadece hafif bir kış kırıbağı için iyi."

Alix onun mizah girişiminden hiç hoşlanmamıştı. Çok fazla canı yanıyordu ve içinde bulundukları durum çok vahimdi.

Omari kafasını kapıdan içeri soktu. "Birlik bizim için keşif ekibi gönderiyor. Buradan on dakika önce çıkmamız gerekiyor."

Devyn başıyla onayladı. Alix'in elini tutarak onu Vik'in üst köprüdeki istasyonuna götürdü ve mecha'nın enkaz ve yıkıntılar tarafından sıkıştırılmış olduğunu gördü. Etrafindan dolaşarak Vik'in koltuğunu bulmaya çalıştı. Söylemesi yapmaktan çok daha kolay bir şeydi.

Alix, Vik'i sırt üstü yatmış ve hâlâ sandalyesine bağlı halde bulana kadar etrafı karıştırmasına yardım etti. Meka sıvılarının bir kısmını kaybetmiş gibi görünüyordu, ama bunun dışında

çok da kötü durumda görünmüyordu. Özellikle de büyük bir kirişin serbest kaldığı ve şimdi üzerine örtüldüğü gerçeği göz önüne alındığında.

"Vik? İyi misin?"

Gözlerini açıp Devyn'e daha küçük bir adamı bile büzüştürecek bir bakış fırlattı. "Pek sayılmaz. Ve bilgin olsun diye söylüyorum, bana insani duygular ve hassasiyetler verdiği için babandan nefret ediyorum. Acı hissetmediğim zamanları daha çok seviyordum."

"İnanın bana, o duyguyu bilirim." O, Sway ve Nero kirişi hareket ettirirken Alix onu sandalyeden ve enkazın altından çıkardı.

Serbest kalır kalmaz Vik Devyn'e ters ters baktı. "Sana pilot lisansını kim verdiyse vurulmalı."

"Teşekkürler, V. Ben de seni seviyorum."

"O zaman neden neredeyse beni öldürtüyordun? Alınma ama benden nefret etmeni tercih ederim, çünkü düşmanlarına dostlarına yaptığından çok daha az kötü davranıyorsun."

Alix onun asık suratlı ses tonu karşısında kahkahasını bastırmak zorunda kaldı.

Nero bir adım öne çıktı. "Kusura bakmayın millet, zamanımız kısıtlı. Gitmemiz gerekiyor."

Devyn onları her an tutuşabilecek, için için yanan gemiye doğru götürmeden önce başını salladı. Ama inmek bir sorun olacaktı.

Çarpışma kapıyı içeri itmiş, sıkıştırmıştı.

Devyn omzuyla açmaya çalışmaktan vazgeçip geri çekilirken sinirli bir iç geçirdi. "Konserve açacağı olan var mı?"

Nero ona alaycı bir bakış attı. "Beynimi kızartana kadar mutlu olmayacaksınız, değil mi?"

Omari ilerledi. "Bırak ben yapayım." Nero

gözlerini devirdi. "Sen bir embriyosun."

Ama Omari geri atmayı reddetti. "Bunu yapabilirim."

"Omari-"

"Ben hallederim baba.

Güven bana." Devyn

şüpheli görünüyordu.

Sway, Alix'e donuk bir bakış attı. "Bu yüzü son zamanlarda nerede gördün?"

"Devyn'in babasının da ona aynı şeyi söylediğinden oldukça eminim." "Evet, korkutucu, değil mi?"

Başını sallayan Devyn geri çekildi. "İyi. Başın da ağrısın. Bana ne?"

Nero Omari'nin arkasında durarak ona koçluk yapmak için hareket etti. "Gözlerini kapat ve konsantre ol. Kapıyı ve ne yapmasını istediğini gör. Yavaşça nefes al ve beynin eriyormuş gibi hissetmeye başlarsan dur. Çünkü öyle."

"Eriyen beyin yok. Anladım." Omari gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı.

Kapıdaki metal neredeyse anında gıcırdamaya başladı. Alix, Omari'nin zihinsel büyüünü yapmak için fiziksel olarak zorlanırken yüzündeki ve kollarındaki kasların çalıştığını görebiliyordu.

Vik kulağındaki, düşmanlarının iletişimini hâlâ izleyebilmesini sağlayan cihazı işaret etti. Neredeyse geldiler, diye Devyn'e seslendi.

Nero küfretti, sonra kolunu dışarı fırlattı ve kendi telekinezi gücüyle kapıyı patlattı. Nero'nun burnundan kan akmaya başlarken kapı uçtu.

Öfkeyle sildi.

Alix onun için endişeleniyordu. "Sen iyi misin?"

Akışı biraz yavaşlatmak için başını arkaya yatırdı. "Evet. Küçük bir beyin hasarının ne önemi var ki? Kimsenin fark edeceği gibi değil."

Omari ona öfkeyle baktı. "Bunu senin yardımın olmadan da yapabilirdim, biliyorsun."

"Evet, ama birazdan bir misafirimiz olacak."

Devyn Omari'yi kolundan yakaladı ve kapıya doğru itti. Dışarı çıkar çıkmaz yaklaşan motorların sesini duyabildiler. Vik haklıydı - Birlik ajanları neredeyse tepelerindeydi.

Omari'nin rengi soldu. "Boku yedik."

Sway onu kolundan itti. "Sadece bizi yakalarlarsa."

Devyn seçeneklerini tartarken Vik'e baktı. Ama bu noktada, yavaş ve acı verici bir ölümle daha yavaş ve acı verici bir ölüm arasında seçim yapmak gibiydi. "Onları hâlâ kaldırabilir misin?"

"Onlara seni ve Alix'i canlı getirmeleri söylendi. Geri kalanımız harcanabilir."

Omari ağzı açık kaldı. "Kendimi harcanabilir hissetmiyorum."

Devyn onun çıkışını görmezden geldi. "Peki zaman, eğer istedikleri bir dövüşse... Sway, sen ve Vik Alix ve Omari'yi buradan beş kilometre kuzeyde olması gereken kasabaya doğru götürün. Hangi iniş pistleri varsa orada buluşacağız."

Alix bundan hiç hoşlanmamıştı. Onun bir şeyler planladığını biliyordu ve Devyn'i tanıdığına göre bu korkutucu olabilirdi. "Peki ya sen ve Nero?"

"Bizim için endişelenme."

Evet, doğru. Adam deliydi ve Nero da daha iyi değildi. Bu yüzden Alix kararından vazgeçmedi. "Ayrılmamız gerektiğini sanmıyorum."

Yüzündeki ifade sert ve samimiydi. "Ben eğitimli bir askerim Alix, Nero ise hayatta kalma uzmanı. İnan bana, bize dokunamayacaklar. Ama sizin tehlikeden uzak durmanızı istiyorum, yoksa hiç şansımız olmaz." Eğilip kulağına fısıldadığı sözler kadının içini ürpertti. "Lütfen, akıl sağlığım için, güvenli bir yere gidin. Bugün Sway'i neredeyse kaybediyordum. Bana seni de kaybettirme."

Alix onu kendine çekti ve öptü. Öpücüğünden geri adım atana kadar yere baktı ve onun yanına dokunduğunda elinde kırmızı bir şey gördü.

Kan.

Devyn'in. Kalbi yerinden çıkacak gibi oldu ama daha ne olduğunu sormadan yanağından bir renk çizgisi geçti. O kadar yakındı ki sıcaklığını hissedebiliyordu.

"Kaçın!" Sway bağırdı. " noktasında buluşacağız."

Devyn silahını çıkardı ve infazcılara ateş etmeye başladı. "Git!" emretti ona.

"Sensiz olmaz." Alix onun kolundan tuttu ve diğerlerinin peşinden sürükledi.

Devyn itiraz edebilirdi ama şu anda etrafları sarılmıştı ve kimseyle tartışacak zamanları yoktu.

Kaçacak zamanları bile yoktu.

Onun elini tutarak çalıların arasından geçti, keşke termal korumalı giysiler giyselerdi de takipçileri kızılötesi ışınlarla vücut ısılarını tespit etmeselerdi. Şu anda olduğu gibi, hareketli hedeflerdi ve diğerlerinin çoktan yakalanıp yakalanmadığına dair hiçbir fikri yoktu.

Ama bundan da öte, bileğinde kendisini çok zorladığı konusunda uyarıcı bir baskı hissetti. Bu, vücudunu izleyen uyarı sensörüydü.

Kahretsin.

Alix, Devyn'in geride kaldığını fark edince yavaşladı. İki büküm onun yanına döndü. "Acele etmeliyiz."

Başını iki yana salladı. "Sen . Ben seni korurum."

"Olma-"

"Alix!" diye tersledi. "Benimle tartışma. Sana ayak uyduramıyorum."

"Tabii ki yetişebilirsin."

Ona ters ters baktı. "Hayır, yapamam. Ciddi bir kalp rahatsızlığım var."

Adamın sözleri ve sesindeki panik notası karşısında kaşlarını çatı. "Anlamıyorum."

"Clotilde bana saldırdığında kalbimi kesti. Yarı Rit yarı insan olduğum için donör yok. Rit anatomisi insanlarınkinden çok farklıdır. En büyüklerinden biri altı odacıklı bir kalpleri olması. İçimde babamın yaptığı mekanik bir kalp var ama bu kadar kötü kullanıma dayanamaz. Koşmaya devam edemem yoksa patlar ve beni öldürür."

Bunun ne geldiğini anladığında irkildi. O . Ve onun için kendini feda etmeye hazırdı.

Ama peşini bırakmayan o koyu kahverengi gözlere baktığında, onu düşmanlarıyla baş başa bırakamayacağını biliyordu. "O zaman seninle kalacağım."

"Saçmalama."

Ona baktı. "Ben olmasaydım burada olmazdınız." Hepsini tehlikeye atan oydu. "Seni bırakmayacağım."

Devyn ona ne tür bir aptal olduğunu düşündüğünü söylemek istedi ama ona bakarken bir şey fark etti.

Onu seviyorum.

Yalanlara rağmen. Aldatmaya ve kızdırmaya. Her şeye rağmen, bu kadın onun için dünyalara bedeldi. Ve onun incindiğini görmek istemiyordu.

"Seni kaybetmek istemiyorum, Alix."

"O zaman senin hakkında ne hissettiğimi anlıyorsun."

Hızlı bir öpücük için dudaklarını kendi dudaklarına çekti. "Pekâlâ. O zaman bunu birlikte yapacağız."

Başını ona doğru eğdi. "Birlikte."

Ama sonra peşlerinden tam olarak kaç infazcı gönderildiğini fark etti. Bir kaçak için bu kadar çaba sarf etmek aslında çok saçmaydı. Evrende çok daha kötü suçlular vardı.

Kahretsin, çoğuyla akrabaydı.

Daha iyi bir ruh halinde olsaydı bu ilgi gururunu okşayabilirdi. Olduğu gibi.

Kıçlarını tekmeleyip yok etmek istiyordu.

Alix onu takipçilerinden bir dereceye kadar korunabilecekleri ormandaki küçük bir çukura götürdü. "Sanırım bir fikrim var. Hava arılarından birini uçurabilir misin?"

"Evet."

Kadın başını salladı ve adam onun kafasında bir şeyler hesapladığını görebiliyordu. "Blaster'ında ne kadar şarj var?"

"Dörtte üçü."

Gülümsedi. "Tamam o zaman. Ölü taklidi yapalım."

Devyn onu çimlerin üzerine yatırırken planından emin değildi. Kadın onun yanına uzandı. Kadının ne istediğine dair bir fikri vardı ama patlatarak çıkmayı tercih etti.

Ona güvenmek. Söylemesi yapmaktan çok daha kolay bir şeydi ama sonunda dinledi.

Saniyeler içinde gözetmenler onları kontrol etmek için oradaydı. Devyn ilkinin hava aracından inip yanına gelmesini bekledi. Adam Devyn'e dokunduğu anda Devyn kolundan tutup onu ileri doğru çekti. Ortağı ateş etti ve patlama adamın göğsünü yaktı.

Yere düşerken çığlık attı. Devyn blasterını çıkardı ve diğerini vurdu. Kendisine en yakın düşenden bağlantıyı aldı ve diğerlerini takip edebilmek için kulağına taktı.

"Bu tarafa doğru geliyorlar."

Alix hava aracının koltuğuna kayarken başıyla onayladı. Devyn onun önüne bindi. Kollarını onun zayıf beline dolayarak ona yaklaştı ve kollarında ne kadar iyi hissettiğini görmezden gelmeye çalışırken ona sıkıca sarıldı.

Devyn iticileri yüksek vitese geçirdi. Ykseldiler ve dehşet verici bir hızla ileriye doğru fırladılar. Daha önce hava arılarını görmüş olsa da, aslında hiç birine binmemiştı.

Bu korkutucuydu.

İnfaz memurları arabada iki kişi olduklarını fark edince kovalamaya başladılar.

"Sıkı tutunun," diye uyardı Devyn.

Alix yüzünü onun omzuna gömdü ve hem dizleri hem de kollarıyla kendini onun etrafına .

Devyn, infazcılarını üzerlerinden atmayı umarak alırların arasından fırladı. Ama bu hiç de kolay bir iş değildi. Özellikle de iki kişiyle ciddi bir hız dezavantajına sahip oldukları gerçeği göz önüne alındığında. Airbee'ler tek bir kişi için tasarlanmıştı.

ve Alix o kadar ağır olmasa da, onlar için ölümcül olmaya yeterdi.

Bağlantı sayesinde, onlara bir tuzak kurduklarını duyabiliyordu.

Sola, tuzaktan uzağa, ormanın derinliklerine doğru ateş etti. Küçük piçler bunu onun için kolaylaştırmıyordu.

Neden yapsınlar ki?

Çünkü ölmek istemiyorum.

Ve infazcılar yaklaştıkça, kovalamacalarının kasvetli bir şekilde sona ereceğini görmeye başladı. Ta ki Alix kılıfından blasterını çekip onlara ateş açana kadar. Şok olmuştu, kız onları teker teker indirirken inanılmaz bir nişancıydı. "Kızım, benden saklıyormuşsun."

Onun kulağına güldü. "Ben babamın topçusuydum."

"Bunu söyleyebilirim."

Devyn gülerek kasabaya doğru yola koyuldu. Oraya varmaları uzun sürmedi, ama kasabaya girdiklerinde düşmanlarıyla kaynadığını fark etti. Baktığı her yerde ya yerel ya da Birlik'ten üniformalı bir subay görüyordu.

Lanet olsun, kimin aklına gelirdi...

Çalınan arıyı dolu bir bıraktı, böylece bir süre bulunamayacağını umuyordu.

Alix endişeyle etrafına bakındı. "Sence diğerleri yakalandı mı?" "Hayır.

Bağlantıları üzerinden hiçbir şey söylenmedi. Hâlâ peşindeler." Alix rahat bir nefes aldı. "Sence neredeler?"

"Umarım bir yerlerde bizi bekliyorlardır."

Yerlileri sorgulayan bir grup infaz memurunun etrafından dolandılar. "İşte oradalar!"

Devyn onu bir ara sokağa çekmeden önce kızarmasına neden olan bir küfür savurdu. Muhafızlar onları kıl payı ıskalayan ateşler açtılar.

Sağa döndü ve keskin bir şekilde sola dönen daha da dar bir sokaktan aşağı koştu. Alix önünü kesen bir çite varana kadar onun önünde koştu.

Devyn onu kucağına aldı. "Tırman."

Diğer tarafa geçene kadar olabildiğince hızlı hareket etti. Adam onun yanına indi. Sırtını çitlere yaslayarak, kalbi acıyormuş gibi göğsünü tuttu.

"Takviye çağırıyorlar." Midesi

bulandı.

BÖLÜM 13

Devyn arkasına döndü, onları durdurmayı düşünen aptal her kimse ona doğru silahını çekti. Ama bakışları odaklandığı anda, her zaman tanışmak istediği o yüze bakarken nefes alamadı.

Ağabeyi.

Birbirlerine bakarken zaman durmuş gibiydi, anlık bir şaşkınlık içinde kilitlenmişlerdi.

Bu tek kişinin kaybı, babasını anlamaya bile başlayamayacağı bir şekilde rahatsız etmişti. Her yıl Paden'ın doğum gününün yıldönümünde babası bir mum yakar ve onun için dua ederdi. En önemlisi, Paden bunu duymak için orada olmasa da ona iyi dileklerde bulunurdu. Ayrıca Paden nerede yaşıyorsa ona bir hediye gönderirdi.

Her zaman açılmadan iade edilen bir tane.

Ve babası yine de denedi, çocuğundan vazgeçmeyi reddetti. Bu, Devyn'in babasında hayranlık duyduğu pek çok şeyden biriydi. Ama bu aynı zamanda onun için bir öfke kaynağıydı.

Çünkü iade edilen her hediye, babasının bir parçasının ölümünü izliyordu. Her seferinde, her yıl, babası ona elini uzattı ama Paden bu çabası için onu tokatladı.

On iki yaşındayken babasına "Ben senin için yeterli evlat değil miyim ki senden nefret eden birini sahiplenmeye çalışıyorsun?" diye soracak kadar sinirlenmişti.

Babası onu sert ve ezici bir kucaklamanın içine çekmişti. "*Sen* bir erkeğin sahip olabileceği en büyük evlatsın ve benim hak ettiğimden çok daha iyisin. Paden'a olan sevgim senin için hissettiklerimden hiçbir şey eksiltmiyor ve asla da eksiltmeyecek. Ama anlamalısın ki ben babasız büyüdüm ve bu bilmediğin için mutlu olduğum bir acı.

"Paden bu dünyaya kendi isteği dışında getirildi ve babasının onu sevmediğini düşünmesini asla istemiyorum. Evet, benimle konuşmayı reddettiğinde tekmelenmek canımı acıtıyor ama ben hayatımda çok daha sert darbeler aldım ve eğer benimle hiçbir şey yapmak istemiyorsa, sorun değil. Bu onu seven yanıma asla değiştirmeyecek. Ona ayakkabılarını nasıl bağlayacağını ve dişlerini nasıl fırçalayacağını öğreten yanıma, tıpkı sana öğrettiğim gibi."

Devyn'in başındaki saçları geriye doğru taradı ve alnından öptü. "En azından bu şekilde dışarıda birilerinin onu hâlâ sevdiğini biliyor. Bazen bu dünyada sahip olduğumuz tek şey budur. Etrafımızdaki her şey yıkıldığında, biz öldüğümüzde bizi özleyecek başka bir insan olduğunu bilmek bile en karanlık anlarımızı atlatmamız için yeterlidir. Bu bilginin ne kadar güçlü olabileceğini asla küçümsemeyin."

Devyn ancak Omari'yi evlat edindikten sonra babasının o gün ne demek istediğini tam olarak anlamıştı. Kan bağı bir aile yapmazdı.

Caring yaptı.

Ve şimdi babasının hâlâ yasını tuttuğu oğluyla karşı karşıyaydı. Paden'ın bakışları tehlikeli bir şekilde daraldı. Parmağı tetikte sıkılaştı.

Devyn tam vurulacağını düşünürken, Paden omzunun üzerinden doğrulttu ve arkasındaki infazcıyı vurdu.

Paden onu gömleğinden tutup bir kapıya doğru iterken kafası karışan Devyn tepki vermedi. Alix'i arkasından içeri çekti ve kapıyı kilitlerken sessiz olmalarını işaret etti. Oda birinin küçük ofisiydi, bir masa, ofis sandalyesi, önünde iki dolgulu sandalye ve bir bilgisayar vardı.

Devyn Alix'le şaşkın bir şekilde kaşlarını atarken Paden perdeleri kapatarak dışarıdan görünmelerini engelledi.

Paden, Alix'e yaklaşırken gözleri alev alev yanıyordu. "Neden sadece sana söyleneni yapmadın ki?" Boğazının altından hırladı. "şimdi hepimizi mahvettin. İyi iş çıkardın. Gerçekten. Bir kölenin kendi başına düşünmeden bana itaat edeceğini düşünmenin cezasını çekiyorum."

Başını iki yana salladı. "Sen neden bahsediyorsun?"

Alix'e sert bir alaycı bakış fırlattı. "Merjack'i mahkûm etmek için senin uydurma kanıtını kullanacaktım. O pii sonsuza dek alaşağı etmeye çalışıyordum ama o çok zeki. Yaptığı her şeyi hep saklıyor ve bulmamız için hiçbir iz bırakmıyor. Kell'e olan nefreti onun tek zayıflığıydı. şimdi... kahretsin. Her şeyi mahvettin."

Devyn, Paden'ın tiradı karşısında şaşkna dönmüştü ve kardeşinin motivasyonlarının gerçek olduğunu umduğu şeyi bir araya getirmeye çalışıyordu. "Beni kendin öldürmeye çalışmıyorsun değil mi?"

şaşkın şaşkın bakma sırası Paden'daydı. "Bunu neden yapayım ki?"

"Ah, bilmiyorum..." dedi alaycı bir sesle, "geçmişimiz ve babama olan nefretin?"

Paden'ın yüzü bembeyaz kesildi. "Kim

olduğumu biliyor musun?" "Benim ağabeyim."

Paden'ın bunu inkâr etmesini bekliyordu ama etmedi. Bunun yerine, inanmayarak başını salladı. "Syn'in benim hakkımda seninle konuşacağını düşünmemiştim."

"Neden olmasın? O seni seviyor. Her zaman

sevdi." "Saçmalık. O benim babam bile

değil."

Devyn kardeşinin ihanetinden ve sadece onu sevmek isteyen babasını reddetmeye devam öğreniyordu. "Seni bu kadar çok seven biri hakkında nasıl böyle konuşabilirsin? Dürüst olmak gerekirse, ona bu şekilde davrandıktan sonra seni bırakmadığı için aptalın teki olduğumu düşünüyorum. Ama-"

Paden blasterını çıkardı ve kafasına dayadı. "Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun. Ben onun oğlu değilim."

Devyn onu o kadar hızlı etkisiz hale getirmişti ki Paden ağzını açıp bakmaktan başka bir şey yapamadı. Silahı kavrayışını sıkılaştırdı, onu silahla dövmek istiyordu. "Ben senin kaltağın değilim, evlat. Ateş etmediğin sürece kafama silah dayama. Senin için iyi olmaz. Ve babamızın seni sevdiğine sevinmelisin çünkü şu anda hayatını kurtaran tek şey bu."

Paden ona tamamen inanmaz bir halde bakmaya devam ederken alay etti. "Gerçekten bilmiyorsun, değil mi?"

"Neyi biliyorsun?"

"Syn benim biyolojik babam değil."

Devyn duymayı beklediği son şey karşısında bakışlarını kıstı. "Ne?"

"Annemin çalıştığı hastanede başka bir doktorla ilişkisi vardı. Aslında akraba değiliz."

Olamaz. Babası kendisinden olmayan bir çocuğun peşinden koşmazdı herhalde? Neden kendisini bir başkası için istismar etsin ki... "Babam biliyor mu?"

"Tabii ki öyle."

Devyn kesinlikle şaşkına dönmüştü. Ona göre bu her şeyi daha da kötüleştiriyordu. Babasının aslında hiçbir şey borçlu olmadığı birine hâlâ değer veriyor olması... "Düşündüğümden de büyük bir piçsin. Gerçek baban senin için hiç bir şey yaptı mı?"

Paden'ın gözlerindeki utancı gördü.

"Evet ve zorunda olmadığı halde seninle ilgilenen kişinin yüzüne tükürdün. İğrençsin."

"İğrenç olabilirim ama şu anda bundan kurtulmak için tek şansınız benim."

Devyn ona kuru bir bakış attı. "Bu karmaşanın içinde olmamın sebebinin sen olduğunu hatırlatmama gerek var mı? Ben-"

"Yasayı çiğnemek."

"Kanıtla," diye alay etti Devyn. Bu Merjack ile paylaştığı tek şeydi. Konu izlerini elektronik olarak örtmeye geldiğinde... babası bile onun yetenekleriyle boy ölçüşemezdi.

Alix aralarında durmak için hareket etti. "Beyler, lütfen bir dakikalığına odaklanabilir misiniz? Burada çok vahim bir durumla karşı karşıyayız ve karşılıklı güvensizliğinizi ve öfkenizi anlıyorum ama şu anda düşünmemiz gereken daha önemli bir şey var."

Paden homurdandı. "yarısını bile

bilmiyorsunuz." "O zaman lütfen bizi

aydınlatın."

Onu alaycı bir tavırla süzdü. "Ben zavallı bir köleye cevap vermem. Asla."

Devyn ona sertçe vurdu. "Onun için daha iyi bir ton seçsen iyi olur. Bundan hoşlanmadım. Ya ona insan olmanın gerektirdiği saygıyı gösterirsin ya da ben sana duygusuz bir pislik olduğun için hak ettiğin dayığı atarım. Seçim senin."

Paden şişen çenesini kavrarken yere kan tükürdü ve Devyn'e onu öldürebilecekmiş gibi baktı. "Seni piç kurusu!"

Devyn'in gözü pek korkmamıştı. "Az önce anlattıklarına bakılırsa, bu odadaki tek piç sensin. Benim annem babamı hiç aldatmadı ve eminim Alix'in annesi de aldatmamıştır."

Paden ona doğru yürümeye başladı ama Alix aralarına girdi. "Lütfen, önemli olan şeylere odaklanabilir miyiz? Hayatlarımız gibi mi?" Sonra kendi sert bakışlarını Paden'ın üzerinde gezdirdi. "Ve ben değersiz bir köle olsam da, sen az önce gözaltından kaçmama yardım ettin, bu da seni Devyn kadar suç ortağı yapar. Tek kelime edersen, bu iyiliğin için *sana* sahip olurum."

Devyn, Alix'in ne kadar haklı olduğunu anlayınca kaşlarını çattı. "Bize neden yardım ettin?"

"Çünkü ben düşündüğün gibi kalpsiz bir piç değilim. Syn'i her evladın sevebileceği kadar çok sevdim. Onun babam olmadığını öğrendiğimde aptal bir çocuktum ve bunun için onu suçladım. Sonra aile geçmişini ve gerçekte kim olduğunu öğrendiğimde, onun DNA'sını paylaşmadığım için tanrılara minnettar oldum. Birinin onun gibi bir adamın annemle evli olduğunu öğrenmesi düşüncesi beni utandırdı." Devyn'e öfkeyle bakmak için durakladı. "Bana öyle bakma. Senin de onun adını paylaşmadığını fark ettim."

Bu onu öfkeliendiriyordu ve her zaman onun için aşırı bir kaynağı olmuştu. "Devyn *Wade* Kell. Onun adını biliyorum ve ona baba demekten gurur duyuyorum. Geçmişi ya da ailesi ne olursa olsun, o tanıdığım en harika adam. Büyükbabamın Idirian Wade olması da umurumda değil. Babamın aksine, ben şahsen bunu kimin bildiğini umursamıyorum. Kell ismini kullanıyorum çünkü ailem çocukken bana bu ismi verdi, çünkü kendimi savunacak yaşa gelmeden önce senin gibi pisliklerin beni bu isimle taciz etmesinden korkuyorlardı. Şahsen, sevdiğim babam gibi, hiçbir şeyden kaçmaya inanmıyorum. Digger Amca'nın her zaman dediği gibi, Wades kaçmaz. Bazen kaçmak isteriz. Bazen kaçmalıyız. Ama Wades kaçmaz."

Paden ona büyük bir tiksintiyle baktı. "Benden daha iyi değilsin."

"Öyle olduğumu hiç söylemedim. Bu odada aşağılık kompleksi olan bir tek sen varsın. Alix ve ben dünyadaki yerimizden memnunuz."

Paden, bu sözlerin ardındaki gerçek içini parçaladığında gözlerini kaçırdı. Annesinin babasına duyduğu nefret yüzünden, hayatı boyunca kendini kirli ve değersiz hissetmişti. Sanki babasının yaptıkları yüzünden ondan nefret eden annesine kendini kanıtlaması gerekiyormuş gibi.

Bu onun hatası değildi. Onu uzaklaştıran o değildi. Ondan istediği tek şey sevgisi ve onayydı.

Ama ölüm döşegindeyken bile onu lanetlemişti. Sen de baban kadar değersiz ve zavallısın. Seni bebekken öldürmeliydim. Şimdi git ve huzur içinde ölmeme izin ver. Aşağılık yüzünü sonsuzluğa kadar yanımda taşımak istemiyorum.

Onu seven tek kişi, annesinin sevgisini kazanmak için reddettiği adamdı.

Ya ben ya o ve eğer onu seçersen, tüm evren sana tükürür. Seni asla acınası bir atık olarak görmeyecekler. Git ve değersiz bir hırsızın oğlu ol. O zaman herkes senin ne kadar iğrenç olduğunu bilir.

Bu yüzden hiç evlenmemişti. Annesinin Syn'e sırt çevirdiği gibi bir kadının ona sırt çevirmesini istemiyordu.

Ama şu anda bunların hiçbirinin önemi yoktu.

Köle haklıydı. Onları kurtararak kendi kellesini doğrama tahtasına koymuş olacaktı ve eğer ağzını açarsa her şeyini kaybedecekti.

Kendi özgürlüğünü bile.

Paden hayal kırıklığına uğramış bir iç geçirdi. "Şimdi bizi bu durumdan nasıl kurtaracağımı bilmiyorum. Asıl planımız Merjack'in gücünü kötüye kullanarak sizi asmasıydı," dedi.

Devyn'e, "ve sonra onu alaşağı etmek için haksız hapsini kullandın. Ama şimdi her şeyi mahvettin."

Alix kaşlarını çattı. "Peki ya ailem?"

Sanki bir aptalmış gibi ona kısa ve acı bir kahkaha attı. "Merjack'in hiçbirinizi serbest bırakacağını gerçekten düşünmediniz, değil mi? Kell'i mahkûm etmek için gereken kanıt elde eder etmez hepinizi satmaya niyetliydi. Kız kardeşin hariç. Onu kendine saklamak niyetindeydi."

"Ve sen bunu sorun etmedin mi?"

"Hayır, kölelikten nefret ediyorum ama bunu tek başıma düzeltemem. Tek yapabileceğim Merjack'in yakalanmasını sağlamak. En azından siz ikiniz emirlere uymayarak her şeyi berbat edene kadar plan buydu. Neden beni dinleyip size söylediklerimi yapmadınız?"

Alix, onu düşürdüğü durum göz önüne alındığında, ona karşı duyduğu öfke karşısında dehşete düşmüştü. Bu ne cüret! "Senin siyasi kazancın, benim ve ailemin hayatımızın geri kalanını köle olarak geçirmemizin yanında sönük kalıyorsa beni affetmelisin. Terfiniz bana biraz aptalca geldiyse kusura bakmayın."

Sanki ondan öğreniyormuş gibi dudaklarını büktü, sonra dikkatini Devyn'e çevirdi. "Onun gevezeliğine nasıl katlanabiliyorsun?"

Devyn ona içini ısıtan gururlu bir bakış attı. "Bence çok sevimli ve ağzı da en çok keyif aldığım şeylerden biri. Hem de birden fazla şekilde."

Paden cevap veremedi Devyn ciddileşerek bağlantıyı kulağının derinliklerine bastırdı. "Binaları aramaya başlıyorlar. Omari ve diğerlerinden hâlâ haber yok. Belki de, sadece belki de, bu iyi bir şeydir."

Paden ona alaycı bir bakış attı. "Ben olsam buna güvenmezdim. Senin şansınla olmaz."

Devyn "arkadaşlarından" gelen bir sonraki haberi duyunca lanet okudu. Bu haber midisini bulandırdı. "Evet. Şimdi ortaya çıktı. Birlik bizi aramalarına yardımcı olmaları için bir grup suikastçı getirdi." İnfazcılarının aksine,

Suikastçılar çok iyi eğitilmişlerdi. Hiçbir şey dikkatlerinden kaçmaz ve kimseye merhamet etmezlerdi. Aynı zamanda ürkek bir ekiptiler ve Omari'nin tutuklanmaya direndiği için yaralanması isteyeceği son şeydi. "Bundan bir çıkış yolu göremiyorum." Kardeşine sert bir bakış fırlattı. "Senden bir iyilik isteyeceğim."

"Ve bu?"

"Alix ve diğerlerini Gouran'a götürün."

Paden ona delirmiş gibi baktı. "Neden Gouran?"

"Benim vaftiz babam İmparator Quiakides. Onların ve sizin Birlik'ten ve Merjack'ten korunmanızı sağlayacak."

"Peki ya sen?" "

olacağım."

Alix başını salladı. "Aklını mı kaçırdın sen? Bunu yapamazsın."

Endişesi ona dokundu ama hiçbir şeyi değiştirmede. En azından aklını. Koyu mavi gözlerindeki endişe dolu bakışa değer verirken saçlarını yüzünden geriye doğru taradı. "Güven bana, Alix. Tek yol bu. Şimdiye kadar Ta/ia patlamıştır ve orada erimiş hurdalar dışında bir şey bulamazlar. Paden'ın dediği gibi, ona verdiğin uydurma dosyalar dışında ellerinde benimle ilgili hiçbir şey yok, ki bunların saçmalık olduğunu kanıtlayabiliriz. Gouran köleliği tanımıyor, bu yüzden topraklarına adım attığınız anda özgür olacaksınız ve Nyk Amca Sway, Omari, Nero, Vik ya da Manashe'nin zarar görmesine izin vermeyecek. Hepiniz güvende olacaksınız."

"Peki ya annem ve kız kardeşim?"

"Bakalım Nyk onları kurtarmak için ne yapabilecek. Elinden geleni ardına koymayacaktır. Söz veriyorum." Onu kendine doğru çekti ve yakınında tuttu. "Güven bana, Alix. Onları dışarı çıkaracağım."

Kadın kollarını ona doladı ve adam onun dokunuşunun tadını çıkardı. Onun için gerçekten de her şey demekti.

Paden gözlerini devirdi. "Bu planda kaç tane delik olduğunu biliyor musun?" "Daha iyi bir planın var mı?"

"Pek sayılmaz."

Geri çekildi ve Alix'i kardeşine bıraktı. "O zaman onu buradan çıkar ve diğerleriyle buluş." Durakladı. "Bu arada, sana güveniyorum... kardeşim." Elini Paden'a uzattı. "Beni hayal kırıklığına uğratma."

Paden onun elini tuttu. "Tanrılar seninle olsun."

"Ve sen. Unutma, benim için dünyadaki en önemli şeylere göz kulak oluyorsun."

Devyn, Alix'in dehşet dolu bakışlarıyla karşılaştı ve onu rahatlatmak istedi. "Korkmana gerek yok. Aileni bu durumdan kurtaracağım. Söz veriyorum."

"Verdiğin sözler şimdiye kadar güvenebildiğim tek sözler ve sadece onlar için korkmuyorum. Aptalca bir şey yapma Devyn. Onların özgürlüğü için ödediğin bedelin senin hayatın olmasını istemiyorum."

Devyn gülümseyerek onun elini öptü. Başını kaldırıp dudaklarına yapışmadan önce teninin kokusunu içine çekti. "Seni koruyacağım."

Onun görüntüleri kafasında dans ederken bile başını salladı. "Dikkatli ol."

"Sen de." Paden'a baktı. "Önce ben gideceğim. Beni yakaladıklarında, diğerlerini buradan çıkarın."

"Yapacağım."

Devyn Alix'e bir kez daha baktı, bunun onu son görüşü olmamasını umuyordu. Yaşadıkları her şey yüzünden darmadağın olmuştu ama yine de onun için dünyanın en güzel kadınıydı.

Yaraları zonkluyordu ama bu acı bile ona duyduğu arzunun önüne geçemezdi.

Bir yanı diğerlerini unutup onunla birlikte koşmak istiyordu ama Omari ve ekibini de bir o kadar seviyordu.

Hepsini kurtarmanın tek yolu buydu. Onların hayatına karşılık kendi hayatı. Bu bir pazarlıktı, gerçekten.

Kalbi ağırlaşınca dönüp odadan çıktı ve binanın dışında bekleyen en büyük asker grubunun olduğu yere doğru ilerledi. Onu gördükleri anda etrafına üşüştüler.

Ellerini arkadan kelepçelediklerinde onlara karşı koymamak için tüm iradesini kullanması gerekti. Bu diğerleri içindi.

Evet, ama boyun eğdirme berbattı.

Paden'in bana ihanet etmesine izin verme.

Kendisini kolayca sırtından bıçaklayabilecek ve kurtarmak için umutsuzca çabaladığı kişileri öldürebilecek birine çok fazla güveniyordu.

Ama bu noktada başka seçeneği yoktu.

Alix Paden'a ihtiyatla baktı. Tüm bunlar olurken Paden pek de dost canlısı ya da güvenilir biri olmamıştı ve Devyn'in planının mantıklı olduğundan hâlâ emin değildi. *Lütfen iyi ol.* Eğer ailesini kurtarmak için onu ölüme terk ettiyse kendisiyle yaşayamazdı. "Ona yalan mı söylüyordun?"

Paden ona sert bir bakış attı. "Senin hakkında değil." Sonra kuru bir sesle ekledi, "Değersiz bir piç olduğumu düşündüğünü biliyorum ve gerçekten umurumda değil."

Ama sesinin altında bir titreme yakaladı. Bu ona söylemediği bir şeyi anlatıyordu. "Kardeşini seviyorsun."

Paden gözlerini kaçırđı ama kız onun gözlerindeki utanç ifadesini yakaladı, sanki bu fikir bile onu utandırmıştı. "Ona ve babama karşı hissettiklerim seni ilgilendirmez. Şimdi yürü köle. Eğer iş sana ya da bana kalırsa, Devyn kadar aptal olmayacağım."

Sözleri onu rahatsız etmişti ama Devyn burada olmadığı için onları ailesi olarak görmesini de garip bulmuştu.

O daha bu konuya giremeden, adam onu kolundan yakaladı ve odadan dışarı çıkardı.

Görülme ve yakalanma şanslarının en az olduğu binanın arka tarafına doğru ilerlerken ona "Nerede buluşacaktık?" diye sordu.

"İniş pisti."

Ona kaşlarını çattı. "İniş pisti mi? Delirdin mi sen? Orası infazcılarla kaynıyor olacak."

"Oyun planımız buydu."

Büyük bir tiksinti dolu bir ses çıkardı. "Tamam."

Alix kolunu serbest bıraktı. "yakıyorsun."

"Sanki umurumda." Ama onu dikkatle körfeze doğru götürürken kolunu tekrar tutmadı.

Yan kapıdan bölmeye girdiklerinde Alix bundan pek emin değildi. Midesinde bir türlü atamadığı kötü bir his vardı.

Nedenini anladığında fazla uzaklaşmamışlardı. Arkalarında derin ve korkutucu bir ses duydu.

BÖLÜM 14

Alix'in bakışları doğruca o güne kadar gördüğü en ölümcül görünümlü iki adama gitti. Siyah Birlik üniformaları giymiş olan bu adamların meslekleri konusunda hiç şüphe yoktu.

Onlar suikastçıydı.

Birinin beyaz-sarı saçları sırtından aşağıya doğru örülmüştü - bir suikastçı için alışılmış bir tarz. Kollarında, tepesinde bir taç bulunan koyu bordo renkli bir hançer işareti vardı. Bu onun kötülerin en kötüsü olduğunu gösteriyordu.

İlk Düzen'in bir Komuta Suikastçısı.

Yanında ise kısa siyah saçları sarmal bukleler halinde dağılmış bir Andarion vardı. Sanki akşam yemeği için onları ölçüyormuş gibi içlerinden birini diliyle ısırırken dişlerini görmemek mümkün değildi. Ya yeni eğitilmişti ya da uzun saçlarına bir şey olmuştu.

Her ikisi de opak gözlükler takıyordu; etrafındakileri tedirgin etmek için tasarlanmış bir gardırop tercihi. Ve gerçekten de işe yarıyordu. Ayrıca insanların suikastçıların kime baktığını bilmesini de engelliyordu.

Ya da, daha , hedefleme.

Gerçi şu anda, onlara doğrultulmuş patlayıcılar, günün hedeflerinin kendisi ve Paden olduğu konusunda iyi bir fikir veriyordu.

Siyah saçlı suikastçı Paden'ı etkisiz hale getirmek ve üstünü aramak için öne çıktı. İtiraz etmemek ya da kavga etmemek için kendini zor tuttu ama eğitimli bir suikastçıyla yüzleşmek pek de ödüllü bir zekâ gösterisi sayılmazdı.

Suikastçı Paden'ın kimliğini sarışına uzattı, o da kimliği çevirip açtı ve kaşlarını çattı. Tekrar Paden'a baktı ve yüz hatlarını inceledi. "Syn'e ."

Paden kaşlarını çattı. "Affedersiniz."

Andarion ona burnunu . "Emin olmak için onu öldürelim derim."

Sarışın yüzünü buruşturdu. "Bilemiyorum. Syn'in gününü mahvedebilir, bu da bizimkini mahveder ve başka bir sürtük seansı olmadan da yapabilirim." Tekrar kimliğe bakarken durakladı. "Boş ver, bırak geçsin. Onu daha sonra öldürebiliriz."

Bilinen dünyalarda ne var?

Ama onları izlerken Alix bu iki adamın kim olduğuna dair garip bir şüpheye kapıldı. "Sizinkiler bizimkileri tanıyor mu?"

Sarışın öyle bir sıırttı ki, adamın içindeki kabadayılık duygusu uçup gitti. Suikastçıların gülmemesine ya da şaka yapmamasına şaşmamalı, özellikle de bu ikisi kadar yakışıklı olduklarında. Silahını indirdi ve elini ona doğru uzattı. "Komutan Jayce Quiakides. Tanıştığımıza memnun oldum."

Tanıdığı bir isim karşısında kaşlarını kaldırdı. "Zarina ve Taryn'in kardeşi mi?"

"Onları talep ettiğim günlerde." Jayce yanındaki suikastçıyı gösterdi. "Bu Yüzbaşı DJ Hauk."

İsme tepki vermemeye çalıştı. DJ onun ölümcül aurasına uymuyordu. Bu bir çocuğa verilen isimdi, bir katile değil. "DJ MI?"

Jayce'e öfkeli bir bakış fırlattı. "Aslında adım Darion. Bana amcamın adını vermişler. Belli bir grup serseri ve ailem dışında artık kimse bana DJ demiyor."

Jayce şeytani bir attı. "Daha kötüsü de olabilirdi. Babasının adı Dancer."

DJ bu durumdan hiç de hoşnut görünmüyordu. "Oraya gitme, Jay. Komuta Suikastçısı olmama sadece bir cinayet kaldı. O kişinin sen olması çok yazık olur."

Jayce homurdandı. "O kadar da iyi değilsin, serseri. Şimdi onları diğerleriyle birlikte içeri götürelim."

Alix tereddüt etti, Devyn ve ailesiyle arkadaş olsalar bile bu konuda emin değildi. "Gözaltında mıyız?"

DJ başını salladı. "Evet, koruyucu türden. Devyn nerede?"

"Teslim oluyor."

İkisi de ona bakakaldı.

"Ne?" Jayce vahşi bir ses tonuyla sordu.

"Onu vazgeçirmeye çalıştım ama ne kadar inatçı olduğunu söylememe gerek yok sanırım."

Jayce, DJ'e sinirli bir bakış gönderdi. "Hayır, öyle değil. Onun gen havuzunda inatçılık çok yaygın."

DJ . "Evet, çünkü doğrudan seninkinin içinden geçti. Kız kardeşinle tanıştın, değil mi?"

Jayce onu itti.

Paden iyi huylu kavgalarını ayırmak için öne çıktı. "Bakın, eğer o , geri dönüp Devyn'i kontrol etmek istiyorum."

Jayce başını eğdi. "Alınma ama ne kadar güvenilir olduğunu bilmiyorum." Darion'a döndü. "Sen de git ve eğer şüpheli görünmeye başlarsa-"

"Sana haber vermek için aramadan önce onu öldür. , patron." "İyi adam."

DJ, Paden'ı kolundan tutup dışarı çekti.

Onlar gider gitmez Jayce onu Omari, Nero, Sway, Vik ve Manashe'nin etraflarından tamamen memnun ve herhangi bir tehlikeden habersizmiş gibi uzandıkları bir Birlik mekiğine götürdü.

Omari kız içeri girdiğinde başını kaldırdı ve Manashe'nin ayrılıp ona sarıldı.

Bunun bir tür numara olmadığına şükrederek onu sıkıca kavradı. "Sizi gördüğüme çok sevindim çocuklar."

"Sen de." Omari onu bıraktı ve geri çekildi. "Babam nerede?"

Buna cevap veren kişi olmaktan nefret ediyordu. "Bu durumdan kurtulmak için bize zaman kazandırmak amacıyla teslim oldu."

Oradaki her erkek lanetledi. Ve içten içe, o da öyle yaptı.

"Bu çok aptalcaydı," diye alay etti Nero. "Kafası neredeydi?" "Belli ki sfinkterinin içindeydi." Vik'in ses tonu alaycı ve kuruydu.

Alix bunu açıklamaya çalıştı. "Jayce ve Darion'un burada olduğunu bilmiyordu. Sadece bizi kurtarmaya çalışıyordu."

"Yine de aptalcaydı," dedi Vik ve Nero aynı anda.

Onlara hak vermek zorundaydı ve aslında hemfikir olduğu bir noktayı tartışmaya değmezdi. "Biliyorum. Onu vazgeçirmek için her şeyi denedim ama beni dinlemedi."

"Her şey ." Jayce yaklaştı. "DJ'gönderdim. Ona göz kulak olacak."

Nero gözlerini devirdi. "Tencere dibin kara, seninki benden kara. Yemin ederim Jayce, küçük bir çocukken Adron seni merdivenlerden aşağı ittiğinde beynin hasar görmüş olmalı."

"Her şey yoluna girecek," diye onları temin etti. "Devyn kanıtların uydurma olduğunu anladıklarında onu serbest bırakacaklarını söyledi."

Sway bu haber karşısında hasta görünüyordu. "Alix, bu planı satmak için onu gerçek yapmak zorundaydık."

"Anlamıyorum."

"O kanıtın sahtesini yapmadı. Hepsi doğru. Devyn hepimizi güvende tutmak için kendini hapse gönderdi."

* * *

Paden tam da Devyn'i Ritadaria'ya götürmek üzere mekiğe bindirdikleri sırada geldi. Paden'ı gördüğünde Devyn'in yüzündeki öfke ifadesini yakaladı ve bunun kaynağını anında anladı.

Elinden geldiğince çabuk, kardeşine "*Güvendeler*" diye seslendi. *Söz veriyorum.*

Yine de şüphencilik onu yakıyordu. Bunun için Devyn'i suçladığından değil. Ona da güvenmezdi.

"İyi iş, Teğmen Whelms," dedi kaptan transfer için onlara katılırken. "CMOD sizinle hemen konuşmak istiyor."

Paden, Merjack'i aramak ve piçin ne istediğini öğrenmek için özel bir iletişim küpüne girmeden önce başını eğdi. "Efendim?" diye sordu Merjack'in yüzü duvarda belirir belirmez. "Ben Teğmen Whelms."

Kendini beğenmiş bir gülümsemeyle ona bakan adamın gözlerinde şeytani bir parıltı vardı. "Teğmen, duyduğuma göre tebrikler sıraya girmiş."

"Bunu bilmiyorum efendim ama Kell gözaltında."

"Peki ya diğerleri?"

"Öldü, efendim."

Merjack bunun üzerine kibirli bir kaşını kaldırdı. "Köle bile mi?"

"Evet, efendim."

Merjack tsked. "Çok yazık. Bir ya da iki gece için eğlenceli olacak gibi görünüyordu. Oh, neyse. Kendimi kız kardeşiyle teselli etmem gerekecek... Bu arada, gelir gelmez Kell'in bana getirilmesini istiyorum."

"Evet, efendim."

Merjack başını sallayarak iletişimi kesti. Paden ne yapacağını düşünürken başını arkaya yasladı. Ama sonunda, Merjack gibi birine karşı hiçbir gücü olmadığını biliyordu.

Devyn'i serbest bırakmak için sahip olduğundan çok daha fazla kas gücüne ihtiyacı olacaktı ve içinde yüzleşmek istemediği gerçeği biliyordu.

Tek kardeşini hapse göndermişti.

Devyn, onu Ritadaria'ya ve gerçekten yüzleşmek istemediği bir geleceğe doğru uçururlarken bir hücrede tek başına oturuyordu. Neden ona onu sevdiğimi söylemedim?

. Ama nedense kelimeler bir türlü gelmiyordu.

Anlaşıldı. Zaten hiçbir zaman tatlı sözlerden hoşlanan biri olmamıştı. Clotilde'in en çok şikâyet ettiği şeylerden de buydu.

Başını arkaya yaslayarak gözlerini kapattı ve kollarında çıplak yatan Alix'in görüntüsünü çağırırdı. Evet, bu çok yardımcı oldu.

"Hapse girerken bu kadar mutlu görünen birini daha önce hiç görmemiştim."

Gözlerini açtığı anda Paden'ın kendisine baktığını gördü. "Mutlu değilim."

"Olmamalısın. Dosyaları daha yeni gördüm. Ne halt ettin sen?" "Ailemi kurtardım."

"Sen bir aptalsın Devyn. Sana ne yapacakları hakkında bir fikrin var mı?"

"Evet, biliyorum. Babamın sırtında hapishaneden kalma yara izlerini gördüm. Ve Nero'nun anlattığı ama babamın inkar ettiği hikayeleri duydum. Neyle karşı karşıya olduğumu çok iyi biliyorum. Ama en azından ben bir erkeğim ve babamın içeri girdiğinde olduğu gibi bir çocuk değilim."

Paden küfretti. "Seni anlamıyorum. Köleyi teslim edip özgür olabilirdin."

"Sevilen birinin sırtından satın alınan özgürlüğün hiçbir değeri yoktur."

"O bir köle."

Devyn ona ters ters baktı. "Kelepçeli olduğuma sevinsen iyi edersin yoksa şu anda dişlerini olurdun. Alix Gerran bir köle değil. O bir hanımefendi ve ben onun için ölürüm."

Başını iki yana salladı. "Umarım Merjack seni idam ettiğinde hâlâ bunu söylüyorsundur."

Gouran'a indiklerinde Alix mekiğin zemininde volta atıyordu. Devyn'in yaptığı şey yüzünden suçluluk duygusu onu öfkeliyordu.

Gemiden ayrılmalara izin verilir verilmez, kapıya doğru fırladı.

Vik onu rampadan aşağı inmeden yakaladı. "Ne yapıyorsun sen?"

"Devyn'in yanına gitmeliyim."

"Alix, yapabileceğin hiçbir şey yok."

"Denemek zorundayım. Onu orada bırakamam. Anlamıyorsun, Vik. Onu seviyorum ve yaptığım bir şeyin bedelini ödemesine izin veremem. Ne pahasına olursa olsun, onu kurtarmak zorundayız."

"Bu sözler, küçük kız, az önce hayatını kurtardı."

Alix arkasından gelen kadın sesine döndü. Uzun boylu, ince ve güzel olan bu kadın, kıvrımlarını saran koyu mavi bir Armstich takım elbise giymişti.

Ve bir anda bunun Devyn'in annesi olduğunu anladı. Görünüş olarak birbirlerine pek benzemeseler de, ölümcül aura ya da ölümcül bakışlar konusunda yanılığa düşmek mümkün değildi.

İstemsizce bir adım geri çekildi.

"Benden korkmana gerek yok. Ölmeni isteseydim, çoktan kanlar içinde olurdun." Vik'e baktı. "Bunu yapmasına nasıl izin verirsin?"

"Bu suçı bana atmayacağını biliyorum Shay. Embriyoyu ben büyütmedim. *Sen büyüttün.* Ona onur, sevgi, cesaret ve sadakat gibi şeyleri öğretmenin karşılığı bu." Alaycı bir ses çıkardı. "Onu korkak, küçük bir sümüklü burun olarak bıraksaydın, hâlâ bodrumunda yaşıyor olurdu."

"Benim bodrumum yok."

"Evet, ama o isteseydi bir tane yapardınız."

Shahara gözlerini devirdi. "Şu anda sana çok kızgıyım Vik, Syn ve Dev'in seni ne kadar sevdiğini unutmadan önce diline hakim olmak isteyebilirsin."

"Büyükanne!"

Oman koşarak gelirken Shahara döndü. Alix'in kaşlarını kaldırmasına neden olan şiddetli bir kucaklamayla onu yakaladı. Bir, çünkü Oman ondan cüceydi ve iki, Shahara bırakın Oman'ın büyükannesi olmayı, Devyn'in annesi olacak kadar bile yaşlı görünmüyordu.

Onu bırakmadan önce Umman'ı sıkıca kavradı. "Yemin ederim seni her gördüğümde daha da yakışıklı ."

"Hep söylüyorsun."

"Çünkü bu doğru." Nero rampadan inerken onun yanından geçti. "Nero, tam bir bilgilendirmeye ihtiyacımız var. Hemen."

"Ne planlıyorsun?"

"Bebeğimi geri almak ve yoluma çıkan herkesi öldürmek için."

Alix, Shahara, Nykyrian, Syn, Nero, Jayce, Sway, Vik, Darling Cruel ve Devyn'in efsanevi amcası Caillen'ın Devyn'i gözaltından nasıl çıkaracakları konusundaki tartışmalarını dinledi. Ancak her geçen dakika Devyn için daha fazla endişelenmeye başladı.

Shahara, "Sorunsuz bir şekilde ateş ederek çıkabilirim," diye hırladı. Syn başını salladı. "Ne diyorsun sen. O kadar iyi değilsin bebeğim. Seni biçerler."

"Tam bir gösteri, değil mi?"

Alix, Zarina'nın sesiyle başını kaldırdı. "Burada ne yapıyorsun?"

Dışarıda kendisine katılması için parmağını salladı.

Meraklanan Alix onu takip ederek koridora çıktı ve küçük bir odaya girdi. Çenesi yere çarptı.

Annesi ve Tempest odanın ortasında durmuş, endişeyle etrafa bakıyorlardı. Kalbi hızla çarparak onlara doğru koştu.

"Alix!" Tempest ciyaklayarak onu sıkı bir kucaklamanın içine çekti.

Gülerek, yıpranmışlıktan daha kötü görünmeyen ikisine baktı. "Anlamıyorum. Buraya nasıl geldiniz?"

Annesi Zarina'yı işaret etti. "O ve başka bir kadın geldi ve bizi serbest bıraktılar."

Alix bir açıklama için Zarina'ya baktı. "Jayce ve DJ sizinle ilgilenmeye giderken, Devyn bana, Taryn'e ve DJ'in kız kardeşine özgürlük sertifikalarını Ritadarion yüksek adaletine götürmemi söyledi."

Hayır, bu mümkün değildi. "Ne?"

Zarina gülümsedi. "Biliyorsunuz, azat edilmiş bir köleyi menkul mal olarak tutmak yasa dışı. Değerlerinin on katına kadar para cezasına çarptırılabilirsiniz ve içlerinden biri bakire bir dişi olduğunda... diyelim ki müdür savaşmadan gitmelerine izin verdi."

"Anlamıyorum. Onlar azat edilmiş köleler değil."

"Evet, onlar da öyleydi. Baban onları ve seni beş yıl önce Kirovar'da serbest bıraktı." Zarina ona göz kırptı.

Alix sonunda onun ne dediğini anladı. "Belgelerde sahtecilik mi yaptın?"

Masumca göz kırptı. "Sahtecilik yasadışıdır. Ben asla bir şey yapmam."

Evet, doğru. Çünkü bu yanlış olur.

"Teşekkür ederim, Zarina."

BÖLÜM 15

Paden sorgu odasının dışında volta atarken Devyn'in hayatını kurtarmanın bir yolunu bulmaya çalışıyordu. Merjack saatlerdir ona işkence ediyordu ve kardeşinin zayıflamış kalbiyle Devyn'in buna daha fazla dayanamayacağını biliyordu.

Merjack artık Devyn için halka açık bir duruşma istemiyordu. Ona işkence edip öldürmek ve sonra da bunun kaydını Devyn'in ailesine göndermek istiyordu.

Psikopat piç.

Darion'u Devyn'i Merjack'in elinden almak için bir Birlik transferi yapıp yapamayacağını öğrenmeye göndermişti. Ama ondan tek bir haber bile gelmemişti.

Ve her saniye Devyn'i ölüme biraz daha yaklaşıtıyordu.

Tek yapabildiği beklemek ve kardeşinin dayanması ve onu kurtaramadan kalp krizi geçirmemesi için dua etmekti.

Birinin yaklaştığını duydu.

Darion'un iyi haberler getirdiğini umarak, bir grup Birlik askeri görünene kadar bekledi. Elbette Darion ve Jayce de onlarla birlikteydi. Yanından geçip Devyn'le birlikte odaya girdiklerinde içini bir rahatlama kapladı.

Darion onun önünde durdu ve göz kırptı. "Ne

yaptın sen?" Paden sordu.

"Hiçbir şey. Yapamadım. Kimse beni dinlemezdi." Başparmağıyla askerleri işaret etti. "Bunların hepsi Gözetmen'in ofisinden."

Paden buna kaşlarını çatı. Gözetmen, Ichidian Evreni'ndeki en yüksek otoriteydi. Onun iradesi kanundu ve Birlik de dahil olmak üzere herkese hükmederdi.

"O neden bu işin içinde?"

"Alix tam bir fişek. Onun kötü tarafında olmayı asla istemem."

Paden başını sallayarak askerleri odaya kadar takip etti ve Devyn'in duvara yaslanmış kanlar içinde yattığını gördü. Merjack ona bir numara yapmıştı.

Askerler Merjack'in etrafını sardı ve onu Devyn'den uzaklaştırdı.

Jayce onu köşeye sıkıştırdı. "Uriah Jonas Merjack, Gözetmen'in gözetimi altına alınıyorsun."

Merjack'in yüzü renkten renge girdi. "Ne için?"

"Sahte hapis, işkence, serbest bırakılmış köle ticareti ve terörizm."

Merjack suçlamalar karşısında dehşete kapıldı. "Ne? Kim buna cüret edebilir?"

Ve işte o zaman Merjack muhafızların arkasındaki alayı gördüğünde tam olarak anladı. İmparator Nykyrian Quiakides ve Caillen de Orczy, Darling ve Ren Cruel ile birlikte. Shahara ve Syn'i odaya götürdüler.

Evet, bu akli başında hiç kimsenin karşı çıkmayacağı güç oyuncularını tugayıydı.

Gruplarının en arkasında ise Devyn'i görür görmez onu teselli etmek için koşan alçakgönüllü bir köle vardı.

Paden, kardeşinin gerçekten ne kadar şanslı olduğuna inanamayarak başını salladı. Çünkü kalbinin derinliklerinde, duvara zincirlenmiş olan kendisi olsaydı, onun adına öne çıkacak tek bir kişinin bile olmayacağını biliyordu.

Bir tane bile yok.

Paden, babası kalabalığın arasında kaybolurken onun Devyn'in yanına koşmasını izledi. Bu ailenin bir parçası değildi ama yine de onları hastalık derecesinde merak ediyordu. O kadar ki, Devyn'i arzuladığı her şeyle birlikte görmek onu incitse de gitmeye cesaret edemiyordu.

Babası onu serbest bırakırken Alix Devyn'in yanına koştu. "Devyn?"

Yediği dayak yüzünden gözleri o kadar şişmişti ki zar zor açabiliyordu. "Alix?"

Ona sıkıca sarılırken hıçkırıklara boğuldu, hâlâ hayatta olduğu için minnettardı. "Benim, bebeğim. Buraya gelmem bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim."

"Devyn bebeğim?" Annesi yüzündeki kanlı saç tellerini geriye taradı. "Beni duyabiliyor musun?"

"Seni duyuyorum anne."

Ama sesi o kadar zayıftı ki gözleri yaşardı. Bunu ona yaptığı için Merjack'i öldürebilirdi.

Caillan onu duvara bağlayan kancaları serbest bırakıp Syn'in yanına yığılmasına izin verince Syn Devyn'i yakaladı. Nykyrian Devyn'in diğer tarafını tutarak kolunu omuzlarına doladı ve birlikte kapıya yöneldiler.

Ama Merjack öfke ve kızgınlıktan kan donduran bir çığlık atmadan önce fazla uzaklaşmamışlardı. En yakınındaki askerin tabancasını kaparak üçünün üzerine doğrulttu.

Merjack ateş ettiği sırada Alix Devyn'i korumak için onun önünde durmak üzere hareket etti.

Ama hedeflediği Devyn değildi.

Syn'di.

Sonraki birkaç saniye, birinin onu ve Devyn'i itip Syn'i yakalamasıyla bir bulanıklık içinde geçti. Nykyrian kendi silahını çıkarırken o ve Devyn yere düştü. Syn'i hedef alan patlama, onu yakalayan bedene sert bir şekilde çarptı.

Merjack, Darion ve Jayce tarafından sert bir şekilde yere serildi.

Kocasını yerde gören Shahara'nın yüzü bembeyaz kesildi. "Syn?" "Ben iyiyim."

Kendini kurtarıcısından kurtarıırken, Alix onu tanıyınca nefesi kesildi. "Paden?"

Syn dondu kaldı. "Ne dedin sen?"

Syn'in hayatını kurtaran adamı işaret etti. "Bu Paden."

Syn onu dikkatle ters çevirdi. Oğlunun acıyla çarpılmış yüzünü gördüğünde çenesi karıncalandı.

Paden'in çok kötü kanaması vardı. Patlamaya karnından yakalanmıştı.

Syn yırtık pırtık yarayı incelerken küfürler savurdu. "Bunu neden yaptın?"

"Seni öldürmesine izin veremezdim."

"Syn!" Shahara bağırdı. "Devyn'in kalbi durmak üzere."

Alix, Devyn'in başını kucağında tutarken midesinin yere çarptığını hissetti. Gözyaşları onu kör etmişti. "Benimle kal, Devyn. Sakın ölmeye cüret etme. Beni duyuyor musun? Beni terk etmeye cüret etme."

Syn, Devyn'i hızla muayene ederken paniklemiş ve kederli görünüyordu. "Stres kalbinde bir yırtığa daha neden oldu. Onu yaşam destek ünitesine almalıyız. Derhal."

Paden uzandı ve Syn'in koluna dokundu. "Bir donöre ihtiyacı var."

"Öyle biri yok."

"Benimkini al."

Syn başını salladı. "Sen değilsin."

Paden acı acı güldü. "Evet, öyleyim. Kan grubumuz bile aynı. Annem benim hakkımda sana yalan söylemiş. Ben senin oğlunum."

Syn alay etti. "DNA testini kendim yaptım."

"Hayır. Sevgilisi sonuçlarla oynadı. Seni aldattığını öğrenirsen onu terk edeceğini düşündü ve benim ondan olduğuma inandı. Senin kim olduğunu öğrendikten sonra beni evine almayı reddetti. Annem o andan itibaren benden nefret etti çünkü ona seni hatırlatıyordum ve bir sonraki yemek biletine mal olacaktım."

"Neden bana hiç söylemedin?"

"Doğumum için sana kızgındım. Annemin benden nefret etmesine neden olduğun için sana kızgındım. Ne kadar aptal olduğumu fark ettiğimde özür dileyemeyecek kadar utanmıştım." Devyn'e doğru baktı. "O benden daha iyi bir adam ve senin gerçek oğlun baba. Kurtar onu."

Alix sağlık görevlilerinin içeri girip Devyn ve Paden'ı ameliyata götürmek üzere asansöre bindirmelerini izledi. Onlarla birlikte gitmeye başladı.

"Bu iş daha bitmedi!" Merjack bağırarak onun duraklamasına neden oldu. "Beni duyuyor musunuz? Yapacağım son şey olsa bile hepinizi haklayacağım!"

Devyn'in acı dolu durumuna bakarken, Alix'in içinden bir şeyler bu sözlerle koptu. Yaptığı onca şeyden sonra Merjack onları tehdit etmeye nasıl cüret ederdi? O değersiz piçin başka bir masum insana zarar vermesine ya da gözünü korkutmasına asla izin vermeyecekti. Ve ne yaptığının farkına bile varmadan, kendisine en yakın askerden bir blaster kaptı ve ateş açtı.

Tek şey, yalnız olmamasıydı.

Ses kaybolduğunda ve Merjack kanlar içinde yerde yatarken, ona doğrultulmuş on blaster vardı: Syn, Shahara, Jayce, Darion, Nykyrian, Darling, Caillen, Vik, Sway ve onunki.

"Vay canına," dedi Jayce, "bir idam mangasını nasıl yargılayacaklar? Hangi atışın hayatını sonlandırdığını söyleyebileceklerini bile sanmıyorum çünkü bence hepimiz temelde ölümcül bir şey vurduk."

Nykyrian duygusuz bir ses tonuyla, "Merak etme," dedi. "Onun hayatı için bir kontratımız var. Ölümü Birlik tarafından bir kamu hizmeti olarak kabul ediliyor."

Darion'un gözleri büyüdü. "Bu durumda, bunu talep edebilir miyim? Terfimi istiyorum." Syn başını ona doğru eğdi. "Al o zaman."

Çünkü şu anda uğruna savaşacakları çok daha önemli bir şey vardı. Devyn'in hayatı.

Alix, Syn'den Devyn'le ilgili haber beklerken gözlerindeki yaşları sildi. Saatlerdir ameliyattaydılar ve bir bebek gibi ağlamamak kendini zor tutuyordu.

Neyim var benim?

Ama sonra anladı. Şimdiye kadar sevdiği tek adam, ona şefkat gösteren tek kişi ameliyatta yatıyordu ve her an ondan alınabilirdi. Tekrar tekrar onun gülümsemesini gördü ve dokunuşunu hissetti.

Onunla ilgili her ayrıntıyı hatırlıyordu. Nasıl bu kadar çabuk onun için bu kadar çok şey ifade edebilmişti?

Ve yine de eğer o ölürse... o da ölmek

istiyordu. Daha fazla gözyaşına boğuldu.

"Al."

Shahara ona bir fincan sıcak kakao getirip soğuk ellerine koyarken başını kaldırıp baktı. Devyn'in annesi ona karşı inanılmaz derecede nazik ve ilgiliydi. Hepsinden önemlisi, korkutucu derecede soğukkanlıydı. "Teşekkür ederim."

Shahara başını eğdi. "Hastanelerden gerçekten nefret ediyorum."

"Ben de." Kakaosundan bir yudum aldı, Shahara'nın soğukkanlılığı karşısında hâlâ şaşkındı. "Nasıl bu kadar sakin olabiliyorsun?"

Shahara'nın bakışları onu yaktı. "Kocamın bebeğimizin ölmesine izin vermeyeceğini biliyorum." "Ama ya-"

"Şşş, Alix. Ya olursa diye bir şey yok. Syn, Devyn'i hayatta tutmak için evrenin kendisini harekete geçirecektir. Ona güveniyorum. Ayrıca, başarısız olursa onu durduğu yerde öldüreceğimi biliyor."

Şimdi Devyn'in hastalıklı mizahının kaynağını anlıyordu. "Tüm bu olanlardan sonra benimle konuşmana bile şaşırdım."

"Dürüst olmak gerekirse ben de. Oğlumun eve getirdiği hiçbir kadına tahammül edemedim."

"O zaman neden ben?"

Shahara, Alix'in bir tutam saçını kulağının arkasına doğru düzeltirken nazikçe gülümsedi. "Çünkü sende kendimden çok şey görüyorum ve sen de bizden birisin. Aileni ilk sıraya koydun ve Merjack Devyn ve Syn'i tehdit ettiğinde sen de bizim gibi karşılık verdin. Onu durdurmak için gereken her şeyi yaptın. Hiç tereddüt etmeden. Hepsinden önemlisi, oğlum ve torunum seni seviyor. Vik ve Sway bile seni seviyor ve bu kolay bir başarı değil. Vik hala çoğu zaman benden nefret ediyor."

Bu sözler onun için çok şey ifade ediyordu. "Bu kadar korkmasaydım gülerdim."

Alix'in kolunu ovuşturdu. "Biliyorum bebeğim. Ama inancını kaybetme. Bunu öğrenmem uzun zaman aldı. Şimdi Syn hayatıma girmeden önce nasıl yaşadığımı bilmiyorum."

Syn sanki onun sözlerine cevap verircesine ameliyathane kapısından çıktı. Alix gözlerini Syn'in sağ kolundaki kan lekelerinden alamıyordu.

Devyn'in ameliyat kanı.

Ama rahatlamış tavrından Devyn'in hayatta olduğunu anladı. Shahara'nın yanına gitti ve ona sarıldı.

"O iyi mi?"

"Sence o olmasaydı burada silahsız bir şekilde seninle yüzleşir miydim?" Syn onun alnına bir öpücük kondurdu. "İyileşme sürecinde ve birkaç hafta içinde ayağa kalkacak."

Mutluluktan ağlayan Shahara'nın zırhındaki çatlağı ilk kez gördü.

"Peki ya Paden?" Alix sordu.

"Bir oğlumu kurtarmak için diğerini öldüremezdim. Biraz zaman aldı ama onu iyileştirdik. O da iyileşiyor."

Shahara boğazını temizledi ve soğukkanlılığını yeniden kazandı. "Devyn'i nasıl düzelttin?"

Syn ona öyle bir sırttı ki Alix'e Devyn'i hatırlattı ve tüyleri diken diken oldu. "Ben *o kadar* iyiyim bebeğim. Vik'ten parçalar aldım ve onun için başka bir oda inşa ettim. Kalbi şimdi daha güçlü olmalı."

Shahara, Alix'e bakarken kocasına doğru eğildi. "Bence kesinlikle haklısın Syn. Kalbi artık çok daha güçlü."

Devyn hayal edilebilecek en kötü acıyla uyandı. Sanki biri onu parçalara ayırmış gibi hissediyordu. Ama gözlerini kırıştırarak açtığında Alix'i yanında, elini tutarken şaşırdı.

Gülümsemesi gözlerini kamaştırdı. "Hey, tatlım."

Acısı daha da artarken homurdandı. "Bana ne yaptın?"

"O senin babandı tatlım, ben değil. Kalbinde bazı onarım çalışmaları yapması gerekti."

Acısını hafifletmeye çalışarak yavaşça nefes aldı. "Şu anda öyle hissetmesem de yaşadığımı kabul ."

"Kaltak, kaltak, kaltak. Çoğu insan yaşadığın onca şeyden sonra hayatta olduğuna şükreder."

Köşede anne ve babası Vik ve Oman'ı görene kadar güldü. "Neden utangaç davranıyorsunuz?"

Annesi gülümsedi. "Rahatsız etmek istemedik." "Oh,

lütfen. Bu sizi ne zaman ilgilendirdi ki?"

Babasının bakışları Alix'e yöneldi. "Sonunda annenin onayladığı bir kadın beri. Ve bu konuda beni de."

Devyn Paden'ın nasıl olduğunu sormaya başladı ama o daha sözlerini tamamlayamadan Paden kapının pervazına yaslanmıştı. O da kendisi gibi mavi bir hastane önlüğü giymişti.

"Hemşire uyanık olduğunu söyledi."

Devyn yatağa yaklaşırken ona elini uzattı ve Alix yer açtı. "Vurulduğunda ne dediğini duydum. Öyle yalancı bir bok çuvalısın ki, seninle ilgili neye inanacağımı bilemiyorum."

Paden başını babalarına çevirdi. "Sizin için ölürüm çocuklar. Buna inanabileceğinizi biliyorsunuz. Başka bir şeyin gerçekten önemi var mı?"

Devyn Alix'e baktı ve onun da kendisi için aynı şeyleri hissettiğini fark etti. "Hayır, hayır, öyle değil."

Annesi öne doğru ilerledi ve Paden'i hafifçe çekiştirdi. "Dışarı çıkacağız ve Paden bayılmadan önce onu yatağına geri götüreceğiz. İkinizin birbirinize söylemeniz gereken bazı şeyler var ve eminim bunun için seyirci istemezsiniz."

Paden'i, Oman ve Vik ile birlikte dikkatlice dışarı çıkardılar.

Alix yalnız kalana kadar bir daha konuşmadı. "Devyn, şunu söylemek istiyorum-" "Alix, demek istediğim-"

Birbirleriyle konuşurken gülüştüler.

"Önce sen," dedi Devyn. Her zamanki gibi bir beyefendi.

Alix ona bakarken derin bir nefes aldı. "Yaptığın her şey için sana teşekkür etmek istedim. Gerçekten. Teşekkür ederim."

Kadının sözleri onu kesip geçerken Devyn kaşlarını kaldırdı. "Bu mı?"

Onun sorusu karşısında kafası karışmış görünüyordu. "Ne? Seni sevdiğimi söylememi mi bekliyordun?"

Şey, evet. Özellikle de ona söylemek istediği şey bu olduğu için.

Ama eğer kız ona karşı hissetmiyorsa bunu söyleyecekti.

O da bakışlarını . "Hayır. Bunu neden bekleyeyim ki?"

Burnunu sevimli bir şekilde kırıştırdı ve bu onu gerçekten de sertleştirdi. "Belki de sevdiğim içindir?" Neredeyse burun buruna gelene kadar onun üzerine doğru eğildi. "Seni seviyorum Devyn Wade Kell, içimdeki her şeyle. Ama sen aynı şeyi hissetmiyorsan da sorun değil. Senin dünyanda sadece bir çöp parçası olduğumu biliyorum ve duygularımı paylaşmanı beklemiyorum."

Yüzünü ellerinin arasına aldı ve ona öfkeli bir bakış fırlattı. "Bunu bana bir daha asla söyleme."

Alix onun tepkisi karşısında gözlerinin yaşardığını hissetti. Ona nasıl hissettiğini söylemekten korkmuş olsa da, aşkının onu gerçekten kızdıracağını hiç düşünmemişti.

Ne zaman öğreneceğim?

Yine de gözleri öfkesiyle Alix'in ruhunu parçaladı. "Çöp, insanların çöpe attığı bir şeydir, Alix. Seni hayatımın sonuna kadar saklamak niyetindeyim."

Sözleri onu şaşkına çevirirken, acısı eriyip gitti. "Ne dedin sen?"

O büyüleyici sırıtışıyla göz kırptı. "Seni seviyorum bebeğim. Ve benimle kalmanı istiyorum. Her zaman."

EPILOG

Bir yıl sonra

Devyn, Paden, Oman, Sway ve Vik Cennet Şehri'ndeki isyancıların eşleri ve çocukları için getirdikleri malzemeleri boşaltmalarına yardım ederken Alix bir kenarda durmuş, annesi de kıyafetlerin dağıtılmasına yardım ediyordu.

Hayatında hiç bu kadar mutlu bir grup görmemişti ve bunun bir parçası olduğu için çok heyecanlıydı.

Devyn'in bunu neden bedavaya yaptığını anlıyordu. Hayatta kimsenin paha biçemeyeceği şeyler vardı ve onunla geçirdiği her gün bunu daha fazla öğreniyordu.

Tempest elinde bir linkle koşarak geldi. "Vızıldıyorsun."

"Teşekkürler, bücür." Tempest da erzak dağıtmaya yardım etmeye giderken, telefonu kulağına götürüp cevapladı.

"Kızım ?"

Kulağına gelen Şahara'nın sesiyle gülümsedi. "İyiyim anne, sen nasılsın?"

"Her zamanki gibi bebeklerim için endişeleniyorum. Bölüyor muyum?"

Shahara her aradığında söylediği iki şeye gülümsedi. "Asla rahatsız etmiyorsun ve şu anda bebeklerine bakıyorum ve hepsi çok iyi."

Devyn geldi ve onu yanağından öptü. Elini karnına dokunmak için aşağı indirdi. "Ona haberleri verdin mi?"

"Haberler mi?" Shahara sordu.

Alix konuşmadan önce dudağını ısırdı. "Bir bebeğimiz olacak."

Kulağındaki mutluluk çığlığı onu neredeyse sağır ediyordu. "Pekâlâ, siz kendinize iyi bakın. Benim telefon görüşmeleri yapmam gerekiyor. Düğünün büyük olduğunu düşünüyorsanız, bebek partisini görene kadar bekleyin."

Alix telefonu kapatırken güldü ve kollarını Devyn'e doladı. "Teşekkür ." "Ne için?"

"Her şey için."

Burnunu onunkine sürttü. "İnan bana, minnettar olan benim. Sen burnunu ait olmadığı yere sokana kadar her şeye sahip olduğumu sanıyordum."

Ve onu bulduğu güne kadar hiçbir şeyi olmamıştı. Şimdi... şimdi yaşamaya değer bir hayatı vardı ve geri kalanını hepsini severek geçirmeye niyetliydi.

SON

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.